ZYIE JEZUS.

DRZEWO

Zywotá Wiecznego

Przenayświętsze

JEZUSA SERCE

Przez Zbawiciela samego, w Instytucie S. FRANCISZKA de Sales, pod Tytułem Náwiedzenia Nayśw: Panny Zakonnic

ZASADZONE,

A od Oycá S. KLEMENSA XI. w Roku 1717. wielkiemi Odpustámi temu Bráctwu nádánemi, do Kaplicy pomienionych Zakonnic Powagą Pasterską

INTRODUKOWANE,

Zaś Roku dopiero 1737. do Kościołá Eryguiącego się pod Tytułem Nayświętszego SERCA Páná JEZUSA osobliwą Bullą Oycá S. KLEMENSA XII.

KONFIRMOWANE;

Y przez też Zakonnice dla Duchownego wiernych pożytku do Druku

PODANE.

w Wilnie w Drukárni J. K. M. Akademickiey Soc: JESU, Roku Pańskiego 1739.

Na Stárożytny Kleynot

Prześwietnego KARPIOW Domu

I.

Nocny Luminarz gdy zrownał dniowemu,
Dał trzy Domowi Gwiazdy KARPIOWEMU;
A ż G Senat wſzyſtkim komparuie,
W Zmudzkiey Infule za Słonce przyimuie.

II.

Swiecisz iak Słonce trzech Gwiazd Luminarzu,
Wſkaż ludźiom drogę do SERCA w Ołtarzu.

Jaśnie W. JMśći Xiędzu

JOZAFATOWI MICHAŁOWI KARPIOWI

BISKUPOWI ZMUDZKIEMU, Kuſtoſzowi, Prałatowi Kathedralnemu Wileńſkiemu, Proboſzczowi Trockiemu, Jáśinſkiemu &c.

DAwno Drzewa Zywotá *w BOGU zkolligowany* SERCA JEZUSOWEGO *Bractwu Tytuł, chćiał lepiey wyjáśnieć pod Trzech GWIAZD Twoich światłá* Jaśnie Wielmożny Dobrodźieiu. *Czekáł tedy y lepſzey doczekał*

kił pory, że mu teraz klarownieyszy lustr z Oyczystych GWIAZD Twoich przybędzie y z Biskupiey oraz na Augment SERCA JEZUSOWEGO miłośnikow Benedykcyi pewnieysza u-rośnie nádzieią, dośiągnienia gáłęźiámi niemaiących skarbu tego, częśći świata. Trzem do Páná przewodnikiem byłá Gwiazda Krolom znáczącym narody; trzy Twoie Herbowne GWIAZDY wyjaśniáłym będą serc ludzkich do SERCA JEZUSOWEGO powodem, á gdy na Zmudzkim rozjaśnieią Xięstwie magnesowym wstawią się poćiągiem, ktory SERCU Nayslodszemu JEZUSA w dawnych jego Adorátorach utwierdźi trwáłość, w nim násze z dźiedźiczy sercá, drugich przywłaszczy, innych przysposobi, wszystkich nauczy przyiemnośći JEZUSO-

SOWEGO SERCA y łaſki dozna-
ney bez liczby, w powietrzu, niepo-
koiach, ućiſkách, y wſzelkich po-
trzebach, tam gdźie Bráctwo jego
Nabożnym rozkrzewione jáśnieie
rozſzerzeniem, y tu nim ſzczupły
Wileńſki naſz Funduſz do nowo zá-
łożonego pod Tytułem Naydrożſze-
go SERCA JEZUSOWEGO Ko-
śćiołá to Swięte Zywotá Drzewo
publiczną przeſádźi Introdukcyą,
tym czáſem w ubogiey Kaplicy w
ſzczepione, Biſkupią na więkſzy o-
woc Benedykcyą, y troiſty GWIAZD
Twoich Oyczyſtych ná obiáśnienie
świata bierze Luminarz, Iżby co
stąd ják pod ſekretem, u ludźi y
w ſercu Litewſkiego Sekretarzá by-
ło, przez ſię tylko czćić y kocháć
SERCE JEZUSOWE, Biſkupim te-
raz Urzędem y godnośćią, drugich
do

do większey jego ádorácyi ćiągnąć, záchęćić y prowadźić, tym się gorętsza poczęłá żarliwość, im więkzy do tego z głęboką prozbą daią incytament; długoletnich w Godnośći życzące sukcessow

Jáśnie Wielmożnego W. Mći P. y Dobrodźieiá

sługi
w Chrystuśie nayniższe
Zákonnice Náwiedzenia
Nayś: MARYI PANNY
Klasztoru Wileńskiego.

APPROBATIO

Illustrissimi Reverendissimi ac Excel:
DOMINI DOMINI
MICHAELIS JOANNIS
ZIENKOWICZ
Episcopi Vilnensis.

LIber, cui Titulus *DRZEWO Zywotá wiecznego &c.* Continens devotiones ex varijs libris collectas, & alijs noviter additis Orationibus auctus, cùm nihil contrarium Fidei & bonis moribus contineat, Authoritate Nostrâ Ordinariâ, ut Imprimatur permittimus. Datum Vilnæ in Palatio Nostro Episcopali. Anno Domini 1738. Die 9. Februarij.

MICHAEL Episcopus.

TABLICA CZASU

Rok Pań:	Liter Nied:	Niedziela starozap:	Srzoda Popielco	Wielkan: rzymska	Wniebo wstąpien
1739	d	25 Styc:	11. Lute:	29. Mar:	7. Maja
1740.	c b	14. Lute:	2. Mar:	17. Kwi:	26. Maja
1741.	A	29. Styc:	15. Lute:	2 Kwi:	11. Maja
1742	g	21. Styc:	7. Lute:	25. Mar:	3. Maja
1743.	f	10. Lute:	27. Lute:	14. Kwi:	23 Maja
1744.	e d	2. Lute:	19. Lute:	5. Kwie:	14. Mája
1745.	c	14 Lute:	3. Mar:	18. Kwi:	27. Maja
1749.	b	6 Lute:	23. Lute:	6. Kwi:	19. Mája
1747.	A	29. Styc:	15. Lute:	2. Kwie:	11. Maja.
1748.	g f	11. Lute:	28. Lute:	4. Kwi:	23. Maja.
1749.	e	2. Lute:	19. Lute:	6, Kwi:	15. Maja.
1750.	d	25. Styc:	11. Lute:	29. Mar:	7. Maja.
1751.	c	7. Lute:	24. Lute:	11. Kwi:	20. Maja.
1752.	b A	30. Styc:	16. Lute:	2. Kwi:	11. Maja.
1753	g	18. Lute:	7, Mar:	22. Kwi	31. Maja.
1754.	f	10. Lute:	27. Lute:	14. Kwi:	23. Maja.
1755.	e	26. Styc:	12. Lute:	30. Mar:	8. Maja.
1756.	d c	15. Lute:	3 Mar:	18. Kwi:	27. Maja.
1757.	b	6. Lute:	23. Lute:	10. Kwi:	19. Maja.
1758.	A	22. Styc:	8. Lute:	26 Mar:	4. Maja.
1759.	g	11. Lute:	28. Lute:	15. Kwi:	24 Maja.
1760.	f e	3. Lute:	20. Lute:	6. Kwi:	15. Maja
1761.	d	18. Styc:	4. Lute:	22. Mar:	30. Kwi:
1762.	c	7. Lute:	24. Lute:	11. Kwi:	20. Maja.
1763.	b	30. Styc:	16. Lute:	3. Kwi:	12. Maja.
1764.	A g	19. Lute:	7. Mar:	22. Kwi:	31. Maja.
1765.	f	3. Lute:	20. Lute:	7. Kwi:	16. Maja.
1766.	e	26. Styc:	12. Lute:	30. Mar:	8. Maja.

SWIĄT RUCHOMYCH.

Zielone Swiątki.	Boże Ciało.	SERCA P. JEZU.	Niedźiel po Swiąt	Niedźie: I. Adwe:
17. Maja.	28. Maja.	5. Czer:	27.	29. Listo:
5. Czer.	16. Czer:	24. Czer:	24.	27 Listo:
21. Maja.	1. Czer:	9. Czer:	27.	3. Grud:
13. Maja	24. Maja:	1. Czer:	28.	2. Grud:
2. Czer.	13. Czer:	21. Czer:	25.	1. Grud:
24. Maja.	4. Czer:	12. Czer:	26.	29 Listo:
6. Czer	17. Czer:	25 Czer:	24.	28. Listo:
29. Maja.	9 Czer:	17. Czer:	25.	27. Listo:
21. Maja.	1. Czer:	9. Czer:	27.	3 Grud:
2. Czer.	13. Czer:	21. Czer:	25.	1. Grud:
25. Maja.	5. Czer:	13 Czer:	26.	30. Listo:
17. Maja	28. Maja:	5. Czer:	27.	29. Listo:
30. Maja	10. Czer:	18. Czer:	25.	28. Listo:
21. Maja.	1. Czer:	9. Czer:	27.	3 Grud:
10. Czer:	21. Czer:	29. Czer.	24.	2. Grud:
2. Czer.	13. Czer:	21. Czer:	25	1. Grud:
18. Maja.	29. Maja.	6. Maja:	27.	30. Listo:
6. Czer:	17. Czer:	25 Czer:	24.	28 Listo:
29. Maja.	9. Czer:	17. Czer:	25.	27. Listo:
14. Maja.	25. Maja.	2. Czer:	28	3. Grud:
3. Czer:	14. Czer:	22. Czer:	25.	2 Grud.
25. Maja	5. Czer:	13. Czer:	26.	30. Listo:
10 Maja	21. Maja.	29. Maja.	28.	29 Listo:
30. Maja	10. Czer:	18. Czer:	25.	28. Listo:
22. Maja.	2. Czer:	10. Czer:	26.	27 Listo:
10. Czer:	21. Czer	29 Czer:	24.	2. Grud:
26. Maja.	6. Czer:	14. Czer.	29.	1. Grud:
18. Maja.	29. Maja	7. Czer:	27.	30. Listo:

KALENDARZ COROCZNY.

JANUARIUS STYCZEN dni XXXI.

1. A. NOWE LATO Obrzezánie P. Jezu
2. b Mákárego Opatá.
3. c Genowefy Pánny,
4. d Tytuſa Biſkupá,
5. e Teleſphora Pápiezá.
6. f TRZECH KROLOW,
7. g Nicety Biſkupá,
8. A Lucyná Kápłá y Towarzy: MM.
9. b Marcyánny Pánny Męczen:
10. c Agátoná Papiezá,
11. d Hyginá Papieża Męczen:
12. e Arkadyuſzá Męczennika
13. f 40. Zołnierzow MM. Okt: 3 Krolow
14. g Hilarego Bi: Naś: Imien JEZ: w Nie:
15. A Pawłá pierwſzego Puſtelniká,
16. b Márcella Papieża Męczen:
17. c Antoniego Opátá,
18. d Kathedra S. Pi trá w Rzymie,
19. e Kánutá Krolá Męczen:
20. f Fabiana y Sebaſtyana MM.
21. g Agnieſzki Pánny y Męczen:
22. A. Wincentego y Anáſtázyuſzá MM.
23. b Jana jáłmużniká B.
24. c Tymoteuſzá Biſk: y Męczen:

25 Ná-

LUTY.

25. d Náwrocenie S. Páwłá
26. e Polikárpá Biſk: Męczen:
27. f Jáná Chryzologá Biſk:
28. g Jakuba Pokutuiącego,
29. A Fráncifzká Sálezyuſzá Biſk:
30. b Martyny Panny y Męczen:
31. c Piotrá Nolaſka Wyznawcy.

FEBRUARIUS LUTY dni XXVIII.

1. d Ignácego Biſk: Męczen:
2. e GROMNICZNEY N. P. M.
3. f Błáżeia Biſk: y Męczen:
4. g Andrzeia Korſyná Biſk: y Wyzna:
5. A Agaty Pánny y Męczen:
6. b Doroty Pánny y Męczen:
7. c Romualda Wyznawcy,
8. d Jána de Mátha Fund: Zako: Trin.
9. e Apolonij Panny y Męczen:
10. f Scholaſtyki Pán: Zak: S. Benedyktá,
11. g Lucyuſzá Biſk: Męczen:
12. A Eulalij Panny y Męczen:
13. b Fuſki Pánny y Męczen.
14. c Wálentego Kapłáná y Męczen:
15. d Fauſtyna y Jowity MM.
16. e Onezyma Biſk: Wyznawcy,
17. f Juliana Męczennika,
18. g Simeoná Biſk: Męczen:

MARZEC.

19. A Gabina Hápłáná y Męczen:
20 b Eucheryuszá Bisk: Wyznaw.
21. c Szczęsnego Bisk: Wyznawcy.
22. d Katedra S. Piotra w Antyochij
23. e Romány Panny, *Vigiliá.*
24. f MACIEIA Apostołá.
25. g Tarazyuszá Bisk: Wyznawcy,
26. A Nestora Bisk: Męczen:
27. b Leandra Bisk: Wyznaw:
28. c Romana Opata.

W Roku przestępnym Luty ma dni 29. Daia 25. S. Máćieia Swięto.

MARTIUS MARZEC dni XXXI.

1. d Albina Biskupa,
2. e Symplicyuszá Papieżá,
3. f Titiana Bisk: Wyznaw:
4. g KAZIMIERZA Krolewicá.
5. A Adpyana Męczenniká.
6. b Wiktoryná Męczenniká.
7. c Tomaszá z Aquinu Zakonu Káznó:
8. d Jáná Bożego F. Zak: Bonifratel:
9. e Fránciszki Rzymianki,
10. f Czterdźiestu Męczennikow.
11. g Eulogiusza Męczen:
12. A Grzegorzá Wielkiego Papieżá

13. b.

MARZEC.

13. b Nicefora Biſkupa,
14. c Mathyldy Krolowey,
15. d Zacháryaſza Papieżá,
16. e Cyryaká Dyakoná
17. f Giertrudy Pannn,
18. g Cyrylla Biſk: Wyznawcy,
19. A JOZEFA Oblubieńcá P. M
20. b Joáchima Oyca P. M.
21. c Benedykta Opátá,
22. d Pawłá Biſkupá,
23. e Katarzyny Szwedki,
24. f Gábryela Archánioła,
25. g ZWIASTOWANIE P. M
26. A Kaſtuluſá Męczenniká,
27. b Ruperta Biſkupá,
28. c Xyſtuſa III. Papieżá,
29. d Euſtazego Opátá,
30. e Jáná Klimáká Opátá;
31. f Balbiny Panny,

W Piątek przed Kwi: Nie: N.P. Boleſn:

APRILIS KWIECIEN dni XXX.

1. g Hugona Biſkupa,
2. A Fránciſzká z Paule,
3. b Richarda Biſkupá Wyznáwcy,
4. c Izydora Biſkupa Wyznawcy.

5. d.

KWIECIEN

5. d Wincentego Biskupa Wyznawcy.
6 e Xysta Papieża Męczennika.
7. f Hegesyppa SS. Dźieiopisa.
8. g Dyonizego Biskupa.
9. A Maryi Kleofy,
10. b Ezechiela Proroká,
11. c Leona Papieża,
12. d Juliusza Papieża.
13. e Hermenegilda Krolewica y M.
14. f Tyburcego Męczen:
15. g Basylissy Męczen:
16. A Lamberta Męczen:
17. b Aniceta Papieża Męczen:
18. c Eleuteryusza Biskupá Męczen:
19. d Hermogena Męczen:
20. e Agnieszki Panny Zakonu Kaznodź:
21. f Anzelma Biskupá,
22. g Sotera Papieża Męczen:
23. A JERZEGO Męcz: Patr. W. X. L.
24. b *Woyćiecha Arcyb*: *Męcz*: *P. K. P.*
25. c *Marka Ewangelisty.*
26. d Kleta y Marcellina Pápieżow,
27. e Anastazego Papieża,
28. f Witálisa Męczenniká,
29. g Piotra Męczenniká.
30. A Katarzyny Senenskiey,

MA-

MAJUS **Maj** dni XXXI.

1. b FILIPA y JAKUBA Apostołow.
2. c Atanazego Biskupá,
3. d ZNALEZIENIE S. Krzy.
4. e Floryana Męczennika.
5. f Piusi V. Pap: W. Zakonu Kaznodź:
6. g Janá w Oleiu Apostołá.
7. A Benedyktá Papieżá Wyznawcy,
8. b STANISŁAWA Bisk: Męcz:
9. c Grzegorza Nazyań Theologa.
10. d Ziawienie S. Michałá Archanjołá,
11. e Mamerta Biskupá.
12. f Nereuszá y Towárzyszow MM.
13. g Serwacego Biskupá
14. A Bonifacego Męczenniká.
15. b Dympny Panny y Męcz:
16. c Jana Nepomucena Męcz.
17. d Páschálisa Zakonu S. Fránc:
18. e Eryka Krola Męczen:
19. f Celestyna Papieżá,
20. g Bernardyna Senéńsk: Wyznawcy.
21. A Walensa Bisk: Męczen:
22. b Heleny Panny,
23. c Dezyderyusza Bisk: Męczen:
24. d Mánahená Proroká,
25. e Grzego: VII. Pap: y Magdal: z Paz:
26. f Filippa Nereuszá Wyznaw:
27. g Janá Papieża Męczen:

28. A Germana Bisk: Wyznaw:
29. b Maxymina Biskupá Wyznaw:
30. c Ferdynanda Krola.
31. d Petronille Panny.

JUNIUS CZERWIEC dni XXX.

1. e Pamfilá Kápłáná Męczen:
2. f Marcellina Męczenniká,
3. g Erázmá Bisk: Męczen:
4. A Kwiryna Biskupa Męczen:
5. b Bonifácyuszá Męczen:
6. c Norberta Bisk: Wyznaw:
7. d Roberta Opatá.
8. e Medarda Biskupa,
9. f Prymusa y Felicyana Męczen:
10. g Małgorzaty Krolowey Szkockiey.
11. A Barnaby Apostołá,
12. b Onufrego Wyznawcy.
13. c *Antoniego Wyznawcy.*
14. d Bazylego Wielkiego Wyznaw.
15. e Wita y Modesta Męczen:
16. f Bennona Bisk: Wyznawcy,
17. g Raynera Wyznawcy,
18. A Marka y Marcellina Męczen:
19. b Gerwazego y Protazego MM.
20. c Sylweryusza Papieża Męcz:

21. d Alojzego Gonzagi Wyznaw:
22. e Paulina Bisk: Wyznawcy.
23. f Edyltrudy Krolowey Panny,
24. g NARODZENIE S. JANA Chrzći:
25. A Gallikána Męczenniká:
26. b Jana y Páwłá Męczennikow.
27. c Włádysłáwa Krola Wyznáw: Wigilia.
28. d Leona Papieża.
29. e PIOTRA y PAWŁA Apostołow.
30. f Pamiątka S. Páwłá.

w Piątek po Okt. B Ciáła SERCA P. JEZUSA.

JULIUS LJPJEC dni XXXI.

1. g Aarona Arcykapłana.
2. A NAWIEDZENIE P. M
3. b Heliodora Biskupá,
4. c Udalryka Bisk: Wyznawcy,
5. d Numeryana Bisk: Wyznawcy,
6. e Izaiasza Proroka.
7. f Kl udyusza Męczennika,
8. g Elżbiety Krolowey,
9. A Zenona Męczennika;
10. b 7. Braći Męczennikow.
11. c Piusa Papieża Męczen:
12. d Gwalberta Opata,
13. e *Małgorzaty P. y Męczen:*
14. f Bonawentury Doktora,

LIPIEC.

15. g Rozeſłanie SS. Apoſtołow.
16. A NS. P. M. *Szkaplerza S.*
17. b Alexego Wyznawcy.
18. c Fryderyká Biſk: Męczen:
19. d Arſeniuſza Wyznawcy,
20 e Eliaſza Proroka,
21. f Praxedy Panny y Daniela Proroká.
22. g MARYI MAGDALENY.
23: A Apollinara Biſk: Męczen:
24. b Kryſtyny Panny y Męcz: *Wigilia.*
25. c JAKUBA Apoſt: Kuneg: P. w Nied:
26. d ANNY Matki Nayśw: P. M.
27. e Pantaleona Męczennika,
28. f Botwida Męczennika.
29. g Marty P. Goſpodyni P. JEZUSA.
30. A Abdoná y Senena MM.
31. b Ignacego Wyzna: Fun: Soc: JESU.

AUGUSTUS Sierpien dni XXXI

1. c Piotra w Okowách.
2 d *Nayśw: P. MARYI Anjelſkiey.*
3. e Należienie S Stefáná i Męcz:
4. f Dominiká Wyzn: Fun: Zak: Kazno:
5. g Panny Maryi Snieżney.
6. A Przemienienie Páńſkie,
7. b Kajetana Wyznawcy.

8. c

SIERPIEN.

8. c Cyryáka y Towarzyſzow MM.
9. d. Romana Męczęn: *Wigilia.*
10. e WAWRZYNCA Męczen:
11. f Tyburcego Męczennika,
12. g Klary Panny,
13. A Hippolita Męczenniká,
14. b Euſebiuſza Kapłána. *Wigiliá.*
15. c WNIEBOWZIĘCIE P. M.
16. d Rocha Wyz: Jacka w Niedź: náſtę-
17. e Mamanta Męczennika,
18. f Agapita Męczenniká.
19. g Juliuſza Męczennika.
20. A Bernarda Opáta,
21. b Cyryaki Wdowy Męczen:
22. c Tymoteuſza Męczennika,
23. d Filipá Bennic: Wyzn: *Wigilia*
24. e BARTŁOMIEIA Apſto:
25. f Ludwika Krola Wyznawcy
26. g Zefyryna Pap: Męczen:
27. A Ruffa Biſk: Męczen:
28. b Auguſtyna Biſk: Męczenniká.
29. c Ścięćie S. Jana Chrzćićiela.
30. d Szczęſnego Męczenniká,
31. e Raymunda Wyznawcy.

SEPTEMB: WRZESIEN dni XXX.

1. f Idźiego Opátá,

WRZESIEN.

2. g Stefana Krola Węgierſkiego.
3. A Serapij Panny Męczen:
4. b Rozalij Panny,
5. c Wawrzyńcá Wyznawcy.
6. d Zacharyaſza Proroká.
7. e Reginy P. Męczenniczki,
8. f NARODZENIE P. MARYI.
9. g Gorgoniego Męczennika,
10. A Imienia P Máryi w Niedźielę.
11. b Prota y Jacká MM.
12. c. Juwenicyuſzá Biſk:
13. d Mauryla Biſk: Wyznaw:
14. e *Podwyżſzenie S. Krzyżá.*
15. f Nikodema Męczen:
16. g Edyty Panny.
17. A Wyráżenie blizn S Franciſzká,
18. b Tomaſzá z Willánowa.
19. c Jánuáryuſza Biſkupá.
20. d Euſtachiuſza y Tow: MM. *Wigilia.*
21. e MATTEUSZA Apoſto.
22. f Maurycego y Towarz: MM.
23. g Lina Papieża.
24. A Nayś. P. Maryi od wykupienia.
25. b Kleofaſá Męczen:
26. c Jozaſata Arcybiſk: Męcz:
27. d Kozma y Damiana MM.
28. e Wacławá Krola Męczen:

29. f

29. f MICHAŁA Archanjołá
30. g Hieronymá Doktorá.

OCTOBER PAZDZIERNIK: dni XXXI.

1. A Remigiuſza Biſkupá.
2. b Anjołow Strożow.
3. c Fauſta Męczenniká.
4 d Franciſzká Wyznaw: Fund: Zakon:
5. e Placida Męczen:
6. f Brunona Wyznawcy.
7. g Márká Papieża Wyznawcy.
8. A Birgitty Wdowy.
9. b Dionyzego Męczen:
10. c Dźiękczyn: za Zwyć: pod Choćim:
11. d Nikazego Biſk: Męczen:
12. e Maxymiliana Biſk:
13. f Edwarda Krolá.
14. g Kalliſta Papieża.
15. A Tereſy Panny.
16. b Galla Opatá.
17. c Jadwigi Xiężny.
18. d *Łukaſzá Ewangeliſty.*
19 e Piotra z Alkántary.
20. f Kaprazyuſza Męczenniká.
21: g Urſzule Panny y Tow: MM.
22. A Korduli Panny y Męczen:

LISTOPAD.

23. b Seweryna Biſk: Wyżna:
24. c Felixa Biſk: Wyznaw:
25. d Chryzantego Męczen:
26. e Ewaryſta Papieża.
27. f Sabiny Męczenniczki.
28. g SYMONA y JUDY THAD Apoſt:
29. A Narcyſſa Biſk: Wyznaw:
30. b Marcellego Męczennika.
31. c Antonina y Wolffg: BB, *Wigilia.*

NOVEMBER Listopad dni XXX

1. d WSZYSTKICH SWIĘTYCH.
2. e *Dźień Zaduſzny.*
3. f Maláchiaſza Biſk: Wyznawcy.
4. g Karola Boromeuſza Wyznaw.
5. A Zácháryaſzá y Elżbiety.
6. b Leonarda Wyznawcy.
7. c Engelberta Wyznawcy.
8. d 40. Męczennikow Koronowánych.
9. e Teodora Męczennika.
10. f Tryfona Męczenniká. *Wigilia.*
11. g S MARCINA Biſkupa.
12. A Marćina Papieża Wyznawcy.
13. b Dydaká W. S. Staniſ: Koſt: w Nied:
14. c Serapiona Męczen:
15. d Leopolda Wyznawcy.

16. e

16. e Edmunda Biſk: Wyznawcy:
17. f Grzegorza Cudotworcy.
18. g Maxyma Biſk: Wyznaw:
19. A *Elżbiety Wdowy.*
20. b Felixa z Walois,
21. c *Ofiarowanie Nayś: Panny M.*
22. d Cecylij P. y Męczenniczki.
23. e Klemenſa Papieża Męczen:
24. f Chryzogona Męczennika.
25. g KATARZYNY Panny, Męczen:
26. A Piotra Biſk: Męczen:
27. b Facunda Męczenniká.
28. c Rufina Męczenniká.
29. d Saturnina Męczenniká. *Wigilia.*
30. e ANDRZEIA Apoſtolá.

DECEMB: GRUDZIEN dni XXXI.

1. f Eligiuſza Biſk: Męczen:
2. g Bibiany P. Męczenniczki,
3. A Franciſzká Xawiera.
4. b *Barbary Panny Męczenniczki.*
5. c Saby Opata Wyznaw:
6. d MIKOŁAIA Biſk: Wyznaw:
7. e Ambrożego Biſkupá,
8. f POCZĘCIE Nayś: P. MARYI.
9. g Leokádyi P. Męczenniczki.

10. A

GRUDZIEN.

10. A Melchiada Papieża Męczen:
11. b Damaza Papieża Wyznaw:
12. c Synezyuſza Męczennikà.
13. d Lucyi Pánny Męczen:
14. e Nikazyuſza Biſkupa.
15. f Waleryana Biſkupa.
16. g Euzebiuſza Biſkupa.
16. A Łazarza Biſkupa Wyznaw:
18. b Gracyáná Biſk: Wyznawcy.
19. c Nemezyuſza Biſk:
20. d Dominika Biſkupa, *Wigilia.*
21. e TOMASZA Apoſtołá
22. f Zenona Zołnierza Męcz:
23. g Wiktoryi P. Męczen:
24. A Adámá y Ewy. *Wigilia.*
25. b NARODZENIE PANSKIE.
26. c SZCZEPANA Męczennika.
27. d JANA Ewangeliſty.
28. e Młodźiankow.
29. f Tomaſza Biſk: Męczen:
30. g Dawida Królá.
31. A Sylweſtra Papieżá.

Suchedni przypadáią we Srzodę. w Piątek, y Sobotę:
Pierwſze *po trzećiey Niedźieli Adwentowey.*
Drugie. *po Niedźieli Wſtępney w Poſt.*
Trzećie *po Swiątkách.*
Czwarte *po Podwyżſzeniu S. Krzyżá.*

ZY-

ZYIE JEZUS

Do
Bráći y Sioſtr Kongregácyi Náyświętſzego Serca Páná Jezusa, y wſzyſtkich Adoratorow.

M*Aluczki y owſzem naymnieyſzy, w Kośćiele Swiętym, náſz Zákon Nawiedzenia Náyświętſzey Pánny, nieprzebrana Boſká ſzczodrobliwość tym hoynym uráczyłá fáworem, iż mu Naydrożſzy ſkarb, y delicye Niebá*

y źiemie Przenayświętſze SERCE ſwoie ná záſzczyt konferowałá, przez rewelacyą, jedney z naſzych, Zakonu Nawiedzenia, Máłgorzáćie Maryi Alákok, *ktorey pokazał IEZVS SERCE ſwoie nayſłodſze, nákſztáłt ślicznego* Drzewá *mowiąc:* Chcę áby było wſzczepione w pośrzod Zákonu Nawiedzenia, y żeby gáłęźie jego, rozpośćierały ſię na wſzyſtkie Kláſztory jego, a fruktem tego Swiętego Drzewá, tuczyły ſię y naſycáły, nie tylko wſzyſtkie w nim zgromádzone duſze, lecz bez boiaźni właſnego uſzczerbku, udźieláły obfićie wſzyſtkim wiernym tegoż pożytku zbáwiennego, *cudowny przywiley, w ſobie záwieráiącego. Według wyráżney obietnicy Chryſtuſowey, daney ſłużebnicy ſnoiey Máłgorzáćie:* iż

to

to szczęśliwie zászczepione nabożeństwo, wiele dusz wyrwie od drogi zátrácenia, dáiąc im żywot wieczny, zetrze siły szátáńskie, aby w sercách ludzkich miłość swoię, ktora nie dopuśći záginąć nikomu oddáiącemu się jego Sercu Nayświętszemu. *Prorockim znáć duchem nász Swięty Zakonodáwca* Fráncifzek Sálezyusz, *zostáwił nam Corkom swoim zá Herb, tey właśnie figury SERCE IEZVSA, ktorym się Zakon nász cáły pieczętuie, y przepowiedźiał to zá żyćiá swego, jáko pisze Author żywotá jego X.* Depuć w Częśći 5. w Rozdźiále pierwszym *temi słowy:* Zákonnice Nawiedzenia, ktore ták będą szczęśliwe, że záchowuią reguły swoie, będą nośić tytuł Ewángelicznych Panien, gdyż one dlá tego są po-

ſtánowione, áby były náśládowni-czkámi náymilſzychSERCU JEZU-SOWEMU *cnot, łáſkáwośći y poko-ry*, ktore ſą podporą, y fundámentem ich Zákonu, y dany im jeſt Przywiley, faworu niezkompárowánego, nośić imię Corek SERCA JEZUSA Páná *Od ktorego ten wielki Swięty był nátchniony poſtánowić Zákon* Viſitationis, *dla oſobliwey czći y chwáły Náydoſtoynieyſzego SERCA IEZVSA Chryſtuſá; ponieważ dotąd nie znáydował ſię jeſzcze w Kośćiele Bożym Zakon, tey Profeſſyi, oddáwać cześć y Adorácyą SERCV Boſkiemu. Więc my niegodne Poſſeſorki, tego Miſtycznego Drzewá, ktore nie ręką ludzką, lecz łaſką, y mocą Naywyżſzego záſzczepione jeſt, w Kongregácyi naſzey, udźielamy jego fruktu*

zba-

zbáwiennego, wſzelkie ſmáki w ſobie záwieráiącego, wſzyſtkim wiernym, y záprászamy: Podźćie, kosztuyćie, doznáwáyćie, *ják jeſt rzecz ſłodkà, y wdźięczná kocháć y adorowáć to SERCE Przenayświętſze* JEZUSA *Chryſtuſa, Zbawićielà duſz náſzych, przez nabożeńſtwo y niedawno wprowàdzoną Konfraternią, przy założonym Kośćiele, y dedykowánym temuż SERCV Nayświętſzemu; ktory Boſka pomnaża Opátrzność, dla manifeſtacyi, krzewiącey ſię po cáłey Europie od lat więcey* 40. *tey dewocyi. Y ná tę intencyą tę Kśiążeczkę z informácyą poczatku Nábożeńſtwá, oraz y Konfraternij Náyſłodſzego SERCA Paná IEZVSA prezentuiemy, z przydátkiem do SERCA MARYI Pánny, y do Swiętego Oycá y*

Pátryárchy nászego S. Fránciszká de Sales *dla pożytku dusz, do druku podaiemy, przestrzegáiąc oraz káżdego wpisuiącego się w to Bráctwo, że jáko Pan IEZVS sam chce mieć sług swoich z dobrey woli, ták y tá Assocyacyá, y wszystkie w tey Kśiążce położone nábożeństwá żádney nie wkłádáią obligácyi, nie tylko pod grzechem, ále y skrupułem żadnym, ni do godźiny obrania, álbo obráney koniecznie odpráwienia, ále też y do nabożeństw záwieráiących się w tey Kśiążce, náwet áni do zmowienia piąćiu Paćierzy, lecz to wszystko zostáwuie ochoćie y nábożeństwu, wpisuiących się y prágnących się podobáć Nayświętszemu SERCV IEZVSOWEMV, z tym dokłádem tylko, ze odpráwiwszy co kto może, ma zásługę y odpust zostaiący w łá-*

ſce Bożey, według rzeczy odpráwioney, nie odpráwiwſzy záś, odpuſtu, záſługi, áni grzechu niema.

ZYIE JEZUS
INFORMACYA.

o Początku y progreſſách Nábożeńſtwá Náyświętſzego SERCA JEZUSOWEGO, y jako z Niebá było objáwione.

WSzechmocna Dobroć Boſka, prágnąca zawſze podźwignienia upádłego národu ludzkiego, jáko co raz nowe oświadcza dowody miłośierdźia, y miłośći ſwojey, tak y czáſow teraźnieyſzych, nowy niedawno podáła ſpoſob, rewe- luiąc Zakonnicy náſzey Nawiedzenia Małgorzáćie Maryi Alakok *ży-*

iącey w Konwenćie de Pare *w Xięstwie Burgundyiskim, y támże w wielkiey świątobliwośći zeszłey z tego świátá w Roku* 1690. *dniá* 17. *Paźdźierniká, jáko świádczy historya obszerna żywotá jey, wydáná przez* Janá Jozefá Lángie *Biskupa támeczney Diecezyi* de Svesson.

Tę tedy służebnicę swoię Pan IEZVS obrawszy do tego dźiełá zámysłu swego, od niemowlęcych lat, już do tego dysponował, y sam stał się Dyrektorem żyćia jey, przez extraordynáryine oświecenia, przestrogi y fáwory, ták, iż mowić się może, zgromádźił w tey oblubienicy Sercá swego, wszystkie łáski, ktoremi niegdy udárował dawne Swięte oblubienice swoie; Gertrudę, Mechtyldę, *y inne SS. Pánny. Krotko tu tylko położemy, co do tey náleży*

z Nie-

z Niebá zesłáney dewocyi, od sámego Páná IEZVSA Máłgorzaćie objáwioney y zleconey. Ktorey náprzod gotuiącey się do Zákonney Professyi przez rekollekcye po Kommunij S. Pan IEZVS dał instrukcyą, jákiego po niey chćiał żyćia w Zakonie mowiąc: Oto máſz Ránę Boku mego, założ ſobie w niey rezydencyą tuteyſzą y wieczną, ábyś mogłá konſerwowáć ſzátę niewinnośći, ktorą przyoblokłem duſzę twoię, żyć będźieſz odtąd żyćiem Bogá Człowieká, żyiąc ták, jákbyś już nie żyłá, ále jákbym já żył w tobie, powinnáś ſię ſtáć głuchą, niemą, y ślepą wſzyſtkim rzeczom źiemſkim, jedynie mnie ſámego, woli moiey, y upodobánia ſzukáiąc, á Já ći ſtánę zá wſzyſtko, wywrze złość piekielna záiádłość ſwoię

prze-

przećiwko tobie, lecz ja ćię oto czę Wſzechmocnośćią moią, y będę zápłatą zwyćięſtw twoich. Inſkrypcya w twoim ſercu tá niech będźie: Jedyne Serce, jedyny Bog, jedyna miłość, ná oślep ćierpieć y miłować; *W krotce potym gdy przy ordynáryiney godźinie lekcyi duchowney táiemnice Ukrzyżowánia Chryſtuſowego rozwáżáłá, pokázał ſię jey Pan IEZVS y rzekł: chcę, żebyś czytáłá w Księdze Żywotá, gdźie jeſt nauká miłośći, y odkrył Przenayświętſze SERCE ſwoie, przebite dla náſzey miłośći, gdźie wyczytáłá te ſłowá:* Miłość moiá w ćierpieniu pánuie, w pokorze tryumfuie, w ziednoczeniu roſkoſzuie. *Po wielu tedy niezliczonych fáworach Boſkich, gdy rázu jednego Máłgorzátá zoſtáwáłá przed Náyświęt-*

ſzym

ſzym Sák ámentem w zápáłach świętey miłośći, pokázáł ſię jey Pan IEZVS widomie, y złożywſzy głowę ſłużebnicy ná Pierśiách ſwych, odkrył jey w ten ſzczęśliwy moment naypierwſzy raz, niewybádáne ſekreta Boſkiego SERCA ſwego, y ſkarby miłośći ku národowi ludzkiemu, y mowił: Oto SERCE moie nieográniczoną goráiące miłośćią ku wſzyſtkim ludźiom, y ku tobie, już dłużey tey miłośći utrzymáć nie mogę, ále ją chcę rozſzerzyć y objáwić cáłemu świátu, ábym ubogaćił lud moy nader drogiemi ſkárbámi, poświęcenia y zbáwienia, obrałem ćię tedy do wykonánia ták wielkiego zamyſłu, ábym przez twą nikczemność, pokazał moię Wſzechmocność. *Sługa Boża z głębokim wyznániem ſwey niegodności,*

ści, we łzách się topiąc, gdy ofiárowáłá się ná wolą Páná swego, prosząc oraz, áby był záwsze dźiedźicem jey serca, odebráłá respekt podobny S. Kátárzynie Seneńskiey, to jest zámiánę serca, gdy wźiąwszy jey serce sobie, rzekł IEZVS: Oto Corko moiá masz w zámiánę drogi zastaw miłośći moiey, gdy w sercu twoim zawieram iskierkę jey, zámiast Serca mego, byłáś dotąd niewolnicą moią, teraz nośić będźiesz tytuł ukocháney Sercá mego dyscypułki. *Skutek objáwienia tego czułá do sámey śmierći, przez wielkie poćiechy duchowne, y ustáwiczny bol w boku lewym, á náybárdźiey bywáło ponowione w Piątki pierwsze káżdego mieśiącá, ktory to dźień náznáczył Pan IEZVS, aby weń osobliwiey czćiłá SERCE jego Nay-*

święt-

świętſze y w ktory naywięcey odbierała zbáwiennych inſtrukcyi, y wyczerpywáła głębokie ſekretá SERCA Zbáwićielá.

Dniá jednego pokázał ſię jey IEZVS w wielkiey chwale z Piąćią Rąn, jákoby pięć ſłońcow jáśnieiących, á z naydroż.ſzych Pierśi y SERCA jego ják z goráiącey huty ognie wybucháły, y rzekł: Oto do jákiego zbytku przywiodłá mię miłość ku ludźiom, od ktorych jednák nie odbieram wdźięczności, lecz za moie łáſki, y dobrodźieyſtwa, płácą mi deſpektámi y zbrodniámi, co mi ty Corko moiá nágrádzáć będźieſz, y SERCE moie kontentowáć. Náprzod przyimowáć mię będźieſz w Przenayświętſzym Sákrámenćie, ileć poſłuſzeńſtwo pozwoli, nád to káżdego

mieśiącá w pierwszy Piątek, á w káżdą noc z czwartku ná Piątek wstawáć będźiesz miedzy jedenástą, y pułnocą, y przez tę cáłą godźinę z upadnieniem ná twarz błágáć będźiesz gniew Oycá mego, przećiwko grzesznikom, dam ći ná ten czás uczuć cząstkę onych gorzkośći y smutkow, ćięższych nad sámę śmierć, ktorem ćierpiał w ogroycu, y nauczę ćię co masz czynić tey godźiny. *Ná to Máłgorzátá licencyi wyiednáć nie mogła, álbowiem Przełożona obáwiáiąc się illuzyi szatańskiey, záćiągáłá rády extraordynaryinych rożnych wielkiey świątobliwośći y náuki spowiednikow, ktorzy Máłgorzaty Rewelacyom wierzać zákázywali, po długiey jednák zwłoce, z instynktu Boskiego chcąc Przełożona doznáć duchá Bożego w*

Máł-

Máłgorzáćie, rozkázáłá jey ćięſzką choroba od dwuch Mieśięcy bez nádźiei żyćia złożoney, y już od medyká opuſzczoney, jeźli chce mieć ná ſwe prożby licencyą, áby zá znák woli Boſkiey, uprośiłá ſobie zdrowie, to gdy chora, już prawie konáiąca reprezentowałá Oblubieńcowi ſwemu, náwiedźiłá ją TROYCA Przenáyświętſza, ofiáruiąc Krzyż, y wſzyſtkie inſtrumentá Męki Zbáwićielá, przez to deſtynuiąc ją ná dálſze ćierpienia. Tudźież PANNA Przenayświętſza uraczyłá prezencyą ſwoią, mowiąc: Corko moiá, otoć przywrácam zdrowie, od Syná moiego, odważnie poſtępuy, albowiem maſz jeſzcze przed ſobą, długą Krzyżámi uſtáną drogę. *Tedy Máłgorzátá, w ktorey już tchu nie znáć było, powſtáła jáko nayzdrowſza*

wſza z podźiwieniem wſzyſtkich, y ſwey Przełożoney, ktora już zá ták jáwnym cudem, pokornym jey prożbom ſprzećiwić ſię nie mogłá.

Potym w Roku 1675. w Oktáwę Bożego Ciáłá, gdy razu jednego Máłgorzátá przed Náyświętſzym Sákrámentem, w gorących áffektach y prágnieniu oddania miłośćią zá miłość pogrążona zoſtáwałá, pokázał ſię jey Pan IEZVS, y rzekł: Nie możeſz mi więkſzey nád tę oświadczyć miłośći, jáko gdy to wykonaſz, czego już ták dawno od ćiebie żądam. *Y odkrywſzy SERCE ſwoie Boſkie, rzekł:* Oto SERCE moie, ktore ták bardzo umiłowało národ ludzki, iż nic ſobie nie rezerwuiąc, z miłośći ku niemu, wſzyſtko ſię wyniſzczyło, á w nagrodę tego od wielu nie odbiera, tylko

tylko okrutne niewdźięczności, przez wzgárdy, urągánia, nieuczćiwośći y świętokradztwa, ktore czynią przećiwko mnie w tym Sákrámenćie miłośći, á co mi jest naynieznośnieysza, że toż ponoszę y od serc mnie oddanych y poświęconych, dla tego chcę, y proszę ćię, áby w Piątek po Oktáwie BOZEGO Ciáłá, odpráwowałá się Uroczystość osobliwa ná uczczenie SERCA moiego, nágradzáiąc mu przez osobliwe Nabożeństwo, y godne w szczerey skrusze, y żalu, do Sákrámentow SS. Przystępowánie, wszelkie irrewerencye, oźiębłośći, y świętokrádztwá, ktore SERCE moie odbieráło, osobliwie w tę Oktawę, wystáwione w Nayświętszym Sákrámenćie, po wszystkich Ołtarzách, á obiecuię to,

że SERCE moie wyleie obfite potoki łaſk y miłośći ſwoiey, ná tych, ktorzy mu ten honor oddádzą. *Na co owá Swięta duſza w zádumieniu, z głębokim uniżeniem odpowiedźiáłá, mowiąc:* Ach Pánie moy, czamuż ſię udáieſz do ták mizernego ſtworzenia, y naywiękſzey grzeſznice, ktorey ſáma niegodność przeſzkodą być może, zamyſłom twoim Boſkim. *Náto jey Zbawićiel odpowiedźiáł:* Aza nie wieſz, żem Ja zwykł záżywáć oſob ſłábych, dla pokonania mocnych, á przez maluczkich y ubogich w duchu, pokazuię Wſzechmocność moię, á to dla tego, żeby nic ſobie nie przypiſowáli. *Za tym MAŁGORZATA zálawſzy ſię łzámi, rzecze:* Jeżeli ták chceſz Pánie moy, podayże mi ſpoſob do wy-

pełnię-

pełnienia rozkázu twego. *Odpowiedźiał Zbáwićiel:* Uday śię do ſługi mego Klaudyuſzá *de la Colombier Soc: IESU*, y powiedz odemnie, żeby y on co może czynił, y ogłaſzał to nabożeńſtwo, dla ſpráwienia ukontentowánia SERCU memu, nie uſtáiąc dla żadnych kontradykcyi, ná ktorych nie zeydźie, álbowiem wiele może, kto nie ufaiąc śiłom ſwoim, we mnie nádźieię pokłáda. *Przybył tedy w krotce pomieniony Kapłán, do Kollegium* de Pare *ná Rektorſtwo, ktorego nigdy MAŁGORZATA nie znáiąc zá obligacyą ſwey Przełożoney, wiadomey jey wſzyſtkich rewelacyi, zaproſzonemu ná extraordynáryiną Zgromadzenia ſpowiedź, oznaymić muśiáłá nie tylko te, ále y inne łáſki Boſkie, y cudowne opera-*

cye jego w duszy swoiey. Ten Kápłán rozeznáwszy gruntowną MAŁGORZATY świątobliwość, y przedźiwne dźieła Boskie, upewnił ją w wątpliwośćiach, y rozkazał, áby kommunikowane sobie sekreta, y nayslodszego SERCA IEZVSOWEGO, dewocyą osobliwą, odważnie opowiádałá, y sam promowowáć zaczął. MAŁGORZATA też to zbáwienne drzewo zászczepiáć poczęłá, ná przod w sercách swoiey dyrekcyi powierzonych, w Pánnách do Zákonu wstępuiących y gdźie mogłá, gorliwie opowiádáłá, rozmáite podáiąc instrukcye, do gorącego nábożeństwá, y miłości SERCA IEZVSOWEGO. Gorliwe tedy Corki idąc torem swey świątobliwey Mistrzyni, w dźień jey Pátronki MAŁGORZATY S. przypádáiącey w Piątek 14.

Julij.

Julij. *w tymże Roku* 1675. *wystáwiły Ołtarzyk w Nowicyaćie, z Figurą Náyświętszego SERCA IEZVSOWEGO, y przyozdobiwszy ják mogły, ofiárowały zá prezent Mistrzyni swoiey, ktora ná ten widok rozpálona miłośćią prawie seráficzna, upádłá ná twarz przed tą Táiemnicą, toż y cała jey trzodká z gorącym affektem uczyniłá, ofiáruiac się y oddáiac Nayświętszemu SERCV Oblubieńcá swego. Po ktorym áktie powstáwszy z ziemie, zá powodem świątobliwey Dyrektorki, każda swoią ofiarę, jak im święta miłość dyktowáłá, ná piśmie wyráżiły, y ták tá wybráná trzodká byłá początkiem nabożeństwa, y Assocyácyi Náyświętszego SERCA Páná IEZVSA, rozchodzace się jednak echo tey nowey dewocyi, zśćiagnęło ná*

MAŁGORZATĘ wielkie cenzury náwet od świątobliwych, y wielkiey náuki Zákonnikow, odwoływáno to nabożeństwo po Ambonach, y publicznych zchádzkách, twierdząc, jákoby pochodźiło od osoby szatáńską obłudą omámioney, zkąd strápiona Przełożona, muśiałá żákázáć MAŁGORZACIE poćiągác do tey dewocyi inszych osob, procz swoich Nowicyuszek. Co gdy raz MAŁGORZATA ná Modlitwie reprezentowáłá Pánu IEZVSOWI, iż byłá posłuszeństwem zatamowána, do wypełnienia rozkázu Jego, *usłyszáła te słowá:* Já pánowáć będę, y zwyćiężę wszystkich, ktorzy mi się w tym sprzećiwiáią, á skarb SERCA mego po cáłym Zákonie Náwiedzeniá jáśniec będźie. *Co się szczęśliwie ziśćiło, gdy záraz w*

Roku

Roku náſtępuiącym 1676. po Oktáwie BOZEGO Ciáłá w Piątek, w dźień deſtynowány od ſámego Páná IEZVSA ná tę Vroczyſtość, Oſobá náybárdźiey kontradykuiąca, po długiey rezyſtencyi tey łáſce Boſkiey mocnym inſtynktem przyćiśniona, publiczną tego dniá w oczách wſzyſtkich przytomnych ſátysfákcyą uczyniłá, ná ktory cud cáłe zgromádzenie zápátruiąc ſię, zgodnie zá przykłádem MAŁGORZATY czćić SERCE Náyświętſze IEZVSA záczęło, y naypierwſzą uroczyſtość, ná uſtáwiczney adorácyi przed Nayświęt: Sákramentem dniá tego odpráwiło. Y poſtánowiło oraz Káplicę, y Obraz wielki, ná uczczenie tego SERCA Nayświętſzego ſporządźić, co gdy wykonywáć zaczęło, zá cudowną dyſpozycyą Boſką, funda-

 menta

mentá práwie gotowe ná mieyſcu obránym ználeziono. Odtąd tákowe nabożeńſtwo, iáko buyne drzewo krzewic ſię, y rozſzerzáć gáłęzie ſwoie poczęło, po wſzyſtkich Klaſztorách Náwiedzenia, y po cáłym świećie.

Tegoż czáſu pokázáwſzy ſię MAŁGORZACIE Pan IEZVS, ponowił deklárácye łáſk ſwoich oſobliwych dla trwaiących w tey świętey dewocyi, miánowićie Zakon Náwiedzenia obiecuiąc uprzywileiowáć wielkiemi Błogoſłáwieńſtwy ſwemi, y przydał: Publikuy Corko moiá, wſzędy ile możeſz, y zálecay to Nábożeńſtwo, iáko ſpoſob nayſkutecznieyſzy do doſtąpienia doſkonałośći, y otrzymániá naygorętſzey miłośći moiey, zálecay prácuiącym około zbáwienia duſz, bo

przez

przez tę dewocyą ośiągną dar ſkruſzenia ſerc náyzátwárdźiałſzych, y uznáią cudowny ſukces ſwoiey pracy. Wſzyſtkim wiernym káżdego ſtánu ludźiom oznaim fundamentalny ſpoſob do zbáwienia, rátunek w káżdey potrzebie, pokoy w porożnionych máłżeńſtwách, pomyślność y błogoſłáwieńſtwo w dobrych zámyſłách, ulgę w utrapieniách, y do wybrnienia z nàłogow záſtárzáłych, y páſſyi gwałtownych, ſpoſob nayſkutecznieyſzy, słowem mowiąc, wſzyſcy wſzyſtko w życiu y przy śmierći w tym Naydoſtoyniejſzym SERCU znaydą. *Szczęśliwy, przydáie MAŁGORZATA, kto będźie umiał ſzácowáć cenę ználeźionego ſkárbu tego.*

Oſtátniego Decembra w Roku 1678.

1678. *rozkázáł Pán IEZVS Máłgorzáćie uczynić ſobie donácyą, álbo zapis, ktory Przełożona zá prożbą Małgorzáty w te ſłowá nápiſáłá.* Zyie JEZUS w ſercu Sioſtry Máłgorzáty Máryi, ktorey Imieniem, tą władzą, ktorą mi BOG dał nád nią, ofiáruię, poświęcam, y oddáię nienáruſzenie, Náydoſtoynieyſzemu SERCU JFZUSA Chryſtuſá, wſzyſtko cokolwiek oná dobrego przez cáłe życie ſwoie uczyni, y co po jey śmierći uczyniono będźie, áżeby tym wſzyſtkim SERCE jego Przenayświętſze podług woli y upodobánia ſwego dyſponowáło, y komu chcąc żyiącemu, álbo umárłemu applikowáło, gdyż ſię Sioſtra Máłgorzátá z tym proteſtuie, iż bez żadney ſobie rezerwy, chętnie ze wſzyſtkiego ſię wyzu-
wa,

wa, jedynie to dla śiebie excypuiąc, żeby byłá záwſze z SERCEM JEZUSA, y wolą jego złączoną, y żeby go kocháłá, dla sámey jego miłośći. *Pokazał ſię Pan IEZVS wielce kontent z tego aktu, obiecuiąc nim dyſponowáć według przedźiwnych zamyſłow ſwoich, y przydáł:* A w nagrodę, że miłość moiá wyzułá ćię ze wſzyſtkiego, chcę ćię zbogáćić ſkárbęm SERCA mego, *ktorego wzaiemną wraz uczynił jey donacyą, rozkázuiąc piſáć, co ſam dyktował, w ten ſpoſob:* Poſtanowiąm ćię dźiedźiczką SERCA mego w czáśie y w wieczności, pozwaląm ći záżywáć go według prágnienia twego, y toć przyrzekąm, że ći nigdy nie zeydźie ná jego rátunku, będźieſz záwſze ulubioną dyſcypułką SERCA jego, y całowitą

ofiárą

ofiárą miłośći jego, co będźie objektem wszystkich żądz twoich, nágrodą y dość uczynieniem zá defektá y mankámentá popełnione przećiwko wokácyi twoiey. *Z tey pełney miłośći deklárácyi Syná Bożego, rozweselona MAŁGORZATA, domyśliłá się záwarte z Oblubieńcem swoim kontrákty, aktem heroiczney miłośći zákonkludowáć; więc wźiąwszy szczyzoryk, wielkim y głębokim charakterem wyrysowáłá ná pierśiách swoich Nayslodsze Imię IEZVS, y rzekł jey Zbáwićiel:* W rekompensę, cokolwiek kto dlá ćiebie dobrego uczyni, ták mu to nágrodzę, jákoby dlá mnie sámego uczynił, á tey, co twą donácyą pisáła, dekláruię łaskę, iż do jey wszystkich ákcyi, przydąm z nieskończonych zásług moich, y mi-

łośćią

łośćią Nayświętſzego SERCA me-
go ſpráwię, że tęż koronę wysłuży
jáko Swięta Klára, *de Montefalco*,
Sługa Boża MAŁGORZATA.
Tym większą rozpálona miłośćią, y
prágnieniem ćierpienia, wziąwſzy
ſtoczek rozpálony, płomieniem ogniá
wyryte Imię Nayśw: IEZVSA,
odnowiłá, z tak odważnym nád ſobą
okrućieńſtwem, że te rány, z ćięſzką
boleśćią rok prawie cáły płynęły.

W dzień S. Iáná Ewángeliſty,
przy Kommunij S. widźiáłá SER-
CE IEZVSA, jákoby ná tronie u-
formowánym z ognia y promieni, kto-
re go ze wſzyſtkich ſtron otoczyły;
á SERCE ſámo jáśnieyſze nád ſłoń-
ce, przezroczyſtſze nád kryſztał,
Ranę záś zádáną ná Krzyżu wido-
mie znáć było. W koło tego SER-
CA Nayświętſzego byłá Koroná
ćier-

ćierniowa, y Krzyż ná wierzchu, jákoby z SERCA wynikáiący, y dał jey Pan IEZVS wyrozumienie, co te instrumenta Męki jego wyrażáły, jáko z miłośći nieográniczoney ku ludźiom, y od momentu Wćielenia miáł Krzyż w myśli y w SERCV swoim, y przyiął ná śiebie wszystkie boleśći, wzgardy, zelżywośći, ktore ćierpiał przy Męce swoiey, y áż do skończeniá świáta miał codźień ponośić utáiony w Przenayświętszym Sákrámenćie. Y táki SERCA swego Konterfekt czćić rozkazał; chcąc áby widok tey Táiemnice miłośći, przerwał y kruszył zátwárdźiałe sercá ludzkie, przydáiąc obietnicę, gdźie tákowe obrazy honorowáne będą, zlewáć na te mieyscá obfite błogosławieństwá swoie, ktorzyby też ná część SERCA jego Nayświętsze-
go

go odpráwili Nowennę, dźiewięćiu Piątkow, w káżdym Mieśiącu pierwszy obchodząc z osobliwym Nábożeństwem, z spowiedźią y Kommunią S. deklarował náypotrzebnieysza łáskę ostátnią, przy śmierći, przyięćia Sakrámentow SS. á kto w jákiey potrzebie, w utrapieniu, álbo w chorobie odpráwi, álbo każe odpráwić pięć Mszy SS. ná uczczenie pięćiu Ran P. IEZVSA, ná Krzyżu rozpiętego, miánowićie Rány SERCA jego, otrzymá w káżdey potrzebie ratunek przez to SERCE Naydobrotliwsze.

Ták aukcyonowáne to Nabożeństwo święte, jakich łásk Boskich ludźiom przymnażá, jest już echo w cáłey Europie, po rożnych Krolestwách, po wszystkiey Francyi, w Páństwách Cudzoźiemskich, y zámorskich

ſkich Kráiách, nawet już w Chińſkim Króleſtwie, y w Indyach ogłośiło ſię. W Polſkim záś Króleſtwie naprzod w Krákowie w Kośćiele Zakonnic Náſzego Inſtytutu Nánie-dzenia początek ſwoy wźięło, zá nádániem wielkich Odpuſtow przez Oycá S. Papieżá KLEMENSA XI. ſtáraniem y ſzczegulną dewocyą gorliwych Corek SERCA Boſkiego, á koſztem pobożnych Dobrodźieiow wprowádzone w Roku 1718. dniá 6. Czerwcá. Y tu do Nas do Wielkiego X. Litewſkiego záraz w Roku 1719. z znácznym do tąd Zbáwienia ludzkiego profitem, z doznániem wielkich łáſk Boſkich, y z oczywiſtym powabem ſerc wſzelkiego ſtanu Oſob przybyło do Stołecznego Miáſtá Wilna, z oſo-

bliwey

bliwey Boſkiey ordynácyi, od Swiętey Stolice Apoſtolſkiey przyſłáne, koſztem I. W. IMći X. BRZOSTOWSKIEGO Biſkupa Wileńſkiego wprowádzone dnia 20. Sierpniá do Kaplicy y Kośćiołá náſzego przyſzłego, y już ſámych Kongregácyi po Kośćiołách Zákonu Náwiedzenia, y po rożnych mieyſcach wprowadzonych zá Oycow SS. Innocentego XII. Klemenſá XI. Innocentego XIII. Benedykta XIII. Klemenſá XII. *ráchuie ſię trzyſta kilkádźieśiąt. Łáſki záś z dobrotliwego SERCA Páná IEZVSA, pochodzące, y ludźiom udźielone, zliczyć ſię nie mogą. Dowodem tego naywiękſzym relácya z Konwentu* Viſitationis, *gdźie Ciáło tey ſługi Bożey ſpoczywa, ſłynące wielkiemi cudami, y gdźie uſtáwiczny konkurs ludźi, vota*

ſwoie, y znáczne ofiáry, zá odebráne łáſki, od SERCA Nayświętſzego IEZVSA, y zá przyczyną tey jego Oblubienicy oddáią. Zezna znáczna jedná Prowincya Fráncuſká, w ktorey przez lat trzy, ćięſzkie graſſowało powietrze, ták dalece, że w jednym mieście Marſelij, ná kilká dźieśiąt tyśięcy ráchowáno trupow, áż gdy Biſkup Márſelijſki z pozostáłym ludem po ratunek do naymiłośierniey ſzego SERCA Páná IEZVSA z ufnośćią udał ſię, y Proceſſyą ſolenną do Kośćiołá Zákonnic Náwiedzenia odpráwił, y votum uczynił publiczne, ſtáráć ſię u Swiętey Stolice Apoſtolſkiey, áby w jego Dyecezyi uroczyśćie Swięto Nayświętſzego SERCA Páná IEZVSA święcono, powietrze zaraz uſtáwáć poczęło, zá odpráwieniem záś prędko

ko potym nástępuiącego Swiętá jego solennie, tá plagá Boska doskonále ustáłá, á zwyczay został ná potomne czásy, za mandatem Biskupim pomienioną Processyą corocznie odpráwowáć, o czym inśi dowiedziawszy się Biskupi, w ktorych Dyecezyach *toż powietrze panowáło, do tegoż událi się nábożeństwá, y wolni zostáli, święty ná záwsze wprow dźiwszy zwyczay, wszędy to Swięto z Vroczystośćią obchodźić, y Cześć SERCA IEZVSOWEGO pomnáżáć.*

Podobnych łásky w tym już Krolestwie doznał nie jeden, bo inni zá łáską y miłośierdźiem SERCA Páná IEZVSA, y przyięćiem tego N*abożeństwá do reflexyi zbáwiennych przyszedszy, y rospácz porzućiwszy, znáczną w żyćiu uczynili odmiánę, inśi w zdesperowanych cho-*

robách do zupełnego przyſzli zdrowia, wiele y tákich, ktorzy w ćięſzkim utrapieniu, poćiechę, y folgę ználeźli, w niedoſtatku oſobliwey doználi Páná BOGA Opátrznośći. Znalazł ſię y táki, ktory umieráiąc, á wſtręt do przyięćia SS. Sákrámentow z poduſzczenia ſzatańſkiego czuiąc, gdy zá niego pięć Mſzy SS. przed Ołtarzem SERCA IEZVSOWEGO odpráwiono, nátychmiaſt na ſercu zkruſzony, ſąm o ſpowiedniká prośił, y z wielkim nabożeńſtwem przyiąwſzy wſzyſtkie Sákrámentá, żyćia ſzczęśliwie dokonał.

Ubiegaymyż ſię wſzyſcy do tego źrzodła żywotá, y ſkarbu wſzelkich ſzczęśliwośći, gdyż go ſąm Pan IEZVS nąm objawił, wſzechmocnośćią ſwoią to Nabożeńſtwo

zbá-

zbawienne ufundował, y ták hoyne dáry, pomocy, opatrznośći dla własnego pożytku náſzego, ućiekáiącym ſię do otwártego záwſze SERCA ſwoiego ofiaruie, nie zániedbywaymy tey tak wielkiey łáſki y Dobrodźieyſtwa BOGA y Stworce náſzego.

ZALECENIE
NABOZENSTWA
Do NAYSWIĘTSZEGO SERCA
JEZUSOWEGO
z Dowodow wielu Swiętych.

SWięty Bernard pełen miłośći Boſkiey, nie inaczey mowi o SERcu JEZUSOWYM, tylko jako o ſkárbie, y zebrániu wſzyſtkich łaſk, źrzodle nieprzebránym wſzelkiego dobrá, ktory obſzernie taki ákt máwiał.

O! Nayſłodſzy IEZV jak wielkie bogáctwá zámykaſz w SERCV twoim: o! jak łatwy mamy ſpoſob zbogáćić ſię z ćiebie, maiąc ſkarb táki w Nayświętſzym Sákrámenćie,

o jak

o jak dobra, o jak nader wdźięczna y miła rzecz, mieszkáć w tym SERCV Nayſłodſzym, ſkarb nie oſzacowany, droga perła, SERCE twoie dobry IEZV. Tract: de Paſſ: D. cap: 3.

Swięta Gertrudá twierdźi, że jey nigdy nie było odmowiono, o cokolwiek prośiłá Pana BOGA przez to Náyświętſze SERCE.

Piſzą w żywoćie S. Mechtyldy że dnia jednego widźiáłá Páná JEZUSA trzymáiącego w ręku właſne SERCE ſwoie, z ktorego promienie ná wſzyſtkie wydáwáły ſię ſtrony, y ná ten czas dał jey poznánie, że z obfitośći SERCA jego zpływáią ná wſzyſtkich ludźi obfite łáſki y błogosławieństwá, ktorych udziela káżdemu według záſług jego. Taż Swięta modląc ſię

raz

raz za jednę oſobę, ktora jey proſiłá, żeby jey otrzymáłá łáſkę jednę wielką, rzekł jey Pan JEZUS: *Corko moia, powiedz tey oſobie, za ktorą prośiſz, że czegokolwiek pragnie, niech tego ſzuká w SERCV moim, maiąc oſobliwą miłość do niego.*

Swiętey Mechtyldźie pokázáwſzy ſię raz Pan JEZUS, rozkázał, áby ják w naygorętſzym áffekćie miáła y czuła w Nayświętſzym Sákramenćie SERCE jego, ktore jey dał ná znak miłośći ſwoiey ku niey, áby jey było mieyſcem ućieczki pod czas żyćia jey śmiertelnego, á w godźinę śmierći jedyną poćiechą y obroną. *Corn: a lap: 2. Par: cap: 3.* ℣. 13.

Teyże Swiętey ſerce ſwoie, SERCU Nayświętſzemu JEZUSA oddá-

oddáiącey, Nayświęt: Sákráment głos taki wydał: *Zawsze mię przez Boskie SERCE chwalić będźiesz* Rok Nieb: 25. Marcá.

Y drugdy JEZUS jey swoie dał SERCE, ná szczęśliwą śmierći godźinę, y ná zádátek przeznáczenia do wiecznośći. 19. *Listopada*

Swięty Edmund świádczy, że záklinaiąc szátána czasu jednego, rzekł mu: *Poprzyśięgam ćię przez SERCE IEZVSOWE, abyś mi powiedźiał, czym ćię łatwiey zwyćiężyć mogę*, odpowiedźiáł czart: *Przez to coś mianował.*

Swięta Agnieszká widziáłá z Serca pilnie się modlących, promień słoneczny do SERCA Boskiego wchodzący. *Rok Nieb: 21. Stycznia.*

S. Fráncifzka Rzymianká w Cy-

borium

borium widźiáłá Baranka, y SERCE jego zránione wydaiące świátłość y zrzodło z głoſem: *Kto prágnie, niech do mnie przyidźie y piie.* Rok Nieb: 9. Márcá. 1. Liſtop:

Vważay SERCE IEZVSOWE nic nad nie niemaſz ſłodſzego, nic milſzego, ſzukay człowiecze miedzy kreaturami wſzyſtkiemi, coby ſię znaleść mogło pięknieyſzego, nie znaydźieſz nad to pełne ſłodkiey miłośći SERCE. Richardus à S. Victore.

Skarbem jeſt SERCE IEZVSOWE na ſprawienie wſzyſtkiego, czego nam niedoſtaie, y czego ſam z śiebie mieć nie mogę, biorę ſobie, y przywłaſzczam z SERCA IEZVSOWEGO, albowiem ſamym płynie miłośierdźiem, a nie może nie płynąć, bo włocznią otworzone. S. Aug:

Wtym

W tym naydrożſzym SERCV wſzyſtko znaydźiemy, oręże na obronę naſzę, lekarſtwo na uleczenie chorob, obronę przećiwko zaſadzkom nieprzyiaćioł naſzych, poćiechę y ulżenie w utrapieniu y w gorzkośći.
Petrus Damiani Cardinalis.

ZYIE JEZUS.
INTENCYE
Nabożeńſtwa y Aſſocyacyi
SERCA PANA JEZUSA
y Inſtrukcye do tego ſłużące

NAypryncypálnieyſza Intencya, cel, y koniec, do ktorego zmierzáć mamy przez tę dewocyą, uſtáwiczney ádorácyi SERCA Bo-

ſkiego w Nayświętſzym Sakramencie utaionego, jeſt od ſamego Páná JEZUSA záłożona, áby mu nágradzáć ile możność wſzelkie niewdźięczności, nieuſzanowánia, kontempty, y świętokrádztwá przećiwko Nayświętſzemu Sakrámentowi popełnione y zádáne, od heretykow, żydow, pogan, y złych Kátolikow.

Druga. Intencya na uproſzenie ſobie y wſzyſtkim w tey Konfraternij zoſtáiącym dobrey śmierći przez rozpámiętywanie gorzkośći ſmutkow Páná JEZUSA, ktoremi było SERCE jego Boſkie, w Ogroycu śmiertelnie zćiśnione, y przy boleſnym ná Krzyżu konàniu, dla zbiegáiących ſię ze wſzyſtkich członkow do SERCA jego bolow, ktore przez to nabożeńſtwo ta Inten-

tencya, ma ile możnośći nágrá-
dzáć, y wſzyſtkie záwdźięczać o-
krutney Męki bole, ná ktore go
ſámá miłość wydałá.

Trzećiá. Intencya na uproſze-
nie ſobie y innym łáſki y poćiechy
od Páná BOGA, jakiey kto potrze-
buie, w rożnych okazyách, nie-
ſzczęśćia, w niebeſpieczeńſtwie, w
utrapieniu, w nędzy, w uboſtwie,
w ſpráwách zdeſperowánych, w
chorobie, y we wſzyſtkich inſzych
duchownych y doczeſnych potrze-
bách.

Ná fundáment tych intencyi,
ſam Zbawićiel Pan, obrał ſobie
pierwſzy Piątek, po Oktáwie Bo-
żego Ciáłá, ná Feſt SERCA ſwe-
go, od lat już wielu od Kośćioła
Bożego z Odpuſtem poſtánowio-
nego, áby mu wſzyſcy wierni mia-

nowi-

nowićie Adoratorowie, Bráćia y Sioſtry tey Kongregácyi, nágrádzáli to wſzyſtko, cokolwiek pod czás tryumfálnych, y prywatnych proceſſyi, po Kośćiołach, ná Ołtárzách wyſtáwionemu w Przenáyśw: Sákrámenćie BOGU mogło ſię popełnić nieuſzánowánia, nie tylko od heretykow, żydow, ále też od ſámych w złośćiách zápámiętáłych Kátolikow; dlá tego ſtáráć ſię máią, z iák náygorętſzym Nabożeńſtwem to Swięto, y inne z Odpuſtámi teyże Kongregácyi nádáne obchodźić, ſpowiedź y Kommunią Swiętą ná tęż Intencyą odprawić, y ile można mieć czáſu ná Nabożeńſtwie w Kośćiele przy SERCU JEZUSA tráwić, w niemożnośći choć w innym náwiedzáiąc częſto Nayświętſzy Sákráment, y w nim

utáio-

utaione SERCE Zbáwićielá y ſtáráiąc ſię náśládowáć cnot Jego ktore ſą te.

1. Wielka pokora, o ktorey ſam powiedźiał w Ewángelij: *Náuczćie ſię odemnie żem ćichy y pokornego ſercá.*

2 Łáſkáwość y ná przećiw właſnym nieprzyiaćiołom, zá ktorych ſię modlił ná Krzyżu.

3. Poſłuſzeńſtwo doſkonáłe, o ktorym mowi Páweł S. *iż ſię ſtáł poſłuſznym aż do śmierći Krzyżowey.*

4. Czyſtość, ktorá ták wielka w nim byłá, iż naygłownieyśi nieprzyiaćiele jego, gdy mu rożne wyſtępki kłámliwie y złośliwie zárzucali, w máteryi czyſtośći, áni przez złość y záiádłość, náymnieyſzey rzeczy zárzućić mu nie śmieli, y nie mogli.

5.

5. Cierpliwość wielka, o ktorey przez Proroká mowi: *Uważayćie y oglądáyćie, jeśli jeſt boleść, jáko boleść moiá.* Thr: 1.

6. Uboſtwo wyzute ze wſzyſtkiego, o ktorym mowi Páweł S. *Dla was ſtał ſię ubogim Chryſtus.* 1. Corinth: 8.

7. Miłość wzgardy y ćierpienia; *Miłość znośi wſzyſtko.* 1. Corinth: 13. ℣. 7.

8. Zárliwá miłość y prágnienie zbáwieniá duſz ludzkich, krwią jego naydroższą odkupionych, *ukocháwſzy ſwoich, áż do końcá ich ukochał.* Joan: 13. *Niechcę śmierći grzeſznika, lecz żeby ſię náwroćił y żył.*

Náśláduiąc tedy wyrażone cnoty Chryſtuſowe, ſtáraymy ſię, ábyśmy záwſze w Sercu JEZUSA, á

JE-

JEZUS w náſzym znáydowáł ſię, gdy ná nas przećiwnośći biią, znośmy je ćierpliwie bez utyſkowánia, bliźniemu krzywdy, y wſzelkie urázy chętnie odpuſzczaymy, ſerce y ćiało od zmázy grzechowey y áffektow rzeczy źiemſkich utrzymuymy, a gdy tentácye nápádáć będą, co prędzey udawaymy ſię do broni, y oręża SERCA JEZUSOWEGO, w nim jáko w fortecy niedobytey zámykaymy ſię, od zaſadzek, duſznych nieprzyiáćioł, a ſwoie ſerce codźiennie ofiaruymy na rezydencyą JEZUSOWI, czyniąc część Krzyż ná czele, ná uſtách, y ſercu, gdy jáká pokuſá náćiera, mowmy ſobie: *IEZVS mieſzka w myślách moich, w ſłowách y w ſercu moim, podź precz ſzátanie, záięte mieyſce, tu mieſzka IE-*

nayczyſtſzy. A gdy náćiera pychá-gniew, chętká do zemſty, álbo jáká inſza páſſya burzyć ſię będźie, y wdźieráć do ſercá, mow myślą: *Precz, nie maſz mieyſca, bo IEZVS náypokornieyſzy, nayćiżſzy, naymiłośćiernieyſzy mieſzka w ſercu moim, á ſerce moie oddáne y zápiſane jemu.* Jeżeli ſtrapiony ná ſercu jeſteś, ſzukay poćiechy w SERCU JEZUSOWYM. Jeżeli ćię nieprzyiaćiele twoi prześladuią, krzywdęć czynią, álbo ná ſławę twoię náſtępuią, idź po rátunek do SERCA JEZUSOWEGO, á z miłośći ku niemu odpuść nieprzyiáćielowi, y dobrym za złe oddáwáy, przykłádem Zbawićiela twego, ktory wiſząc ná Krzyżu, modlił ſię zá Krzyżowniki ſwoie, niewiádomośćią grzech ich wymáwiáiąc, *Matth:* 19. Jeśli

śli pámięć grzechow przeſzłych trapi ćię, bież, y wnidź do SERCA JEZUSOWEGO, tám twoie przeiednánie z Bogiem zagniewanym, jeśli ſerce twoie śćiśnione fraſunkiem, boiáźnią, albo deſperacyą, z przypadkow przećiwnych, od páſſyi lub od pokuſy dręczone bywa, uday ſię z ufnośćią do SERCA JEZUSOWEGO, w nim znaydźieſz uſpokoienie, y pewną obronę, á miaſto płáczu y nárzekánia, idź do Kośćiołá, pádni przed utáionym w Nayświętſzym Sákrámenćie BOGIEM, żebrząc wſpomożenia, y rátunku, w pokorney ćierpliwośći y poddáńſtwie. Jeżeli dla złego żyćia, y uwikłánia w marnośćiách świátowych ſumnienie ſtrofuie, boiaźń śmierći, y ſądow Bożych ſtráſzy, porzuć ſzko-

dliwe przyiazni, ktore ćię do grzechu prowádźiły, oddal śię od okázyi zbáwieniu twemu przećiwnych, popraw żyćia, ná godźinę śmierći nie odkłáday, bo nie wieſz dniá áni godźiny, kiedy ćię ná ſąd Boży záwołáią, młodośći, zdrowiu, y śiłom nie ufay, bo śię oſzukaſz jáko ow bogacz Ewangeliczny, ktory mawiał do śiebie: *Duſzo moiá maſz wiele dobr zgromadzonych ná długie látá, odpoczywáy, jedz, pij, bądź dobrey myśli*, aż mu rzeczono: *głupcze tey nocy umrzeſz, á coś nágotował, czyie będźie?* Luc: 12.

Czyńmyż teraz, cobyśmy chćieli czynić przy śmierći, niech SERCE JEZUSA będźie jedynym ſercá naſzego ſkárbem, z ktorego miłośierne uczynki pochodzą, jeżeli po dźiś dźień ſzczycą śię wierni od-

biera.

bieraiąc od Páná JEZUSA wiele łaſk y faworow, przez rożne Nabożeńſtwa ſwoie, już to do Krzyżá S. już do innych inſtrumentow Męki jego, czegoż proſzę nie uczyni dla tych, ktorzy ſię uymą żárliwego Nabożeńſtwá do Nayświętſzego SERCA jego, ktore Chryſtus ſam zálećił, y objáwił, y ſam wzywá wſzyſtkich przez ſłużebnicę ſwoię MAŁGORZATĘ, deklaruiąc (jako ſię wyżey wyráźiło:) nie wyliczone fáwory y benedykcye ſwoie.

ODPUSTY

Bráci y Siostrom Kongregácyi Náyświętszego SERCA Páná

JEZUSOWEGO,

Od OYCA S. KLEMENSA XI. nadane.

1. *W dźień wpisánia się w Bráctwo, przy Spowiedźi y Kommunij S. modląc się ná Intencyą Kośćiołá S.* Odpust zupełny.

2. *W dźień sámego Swiętá SERCA Paná IEZVSOWEGO, to jest w Piątek po Oktáwie BOZEGO Ciáłá, także przy Spowiedźi y Kommunij S. modląc się na Intencyą Kośćiołá S.* Odpust zupełny.

3. *We cztery Swiętá do tey Kongregácyi przyłączone, to jest w dźień Nayświętszey Mátki Bolesney,*

ſney, zawſze przypádáiącey w Piątek przed Kwietną Niedzielą. Ną BOZE Wſtąpienie. W dzień S. Auguſtyna, y S. Iáná Ewángeliſty, przy Spowiedźi y Kommunij S. modląc ſię ná Intencyę Kośćioła S. Odpuſt zupełny.

4. *Ktory Kápłán Mſzą S. odpráwi raz w każdy tydźien przez rok, to jeſt w káżdy Piątek przed Ołtarzem SERCA P. IEZVSA, w Kośćiele Zakonnic Náwiedzenia, zá duſzę zmárłego kogo, tá duſzá z ſkárbu Kośćielnego, zupełnego grzechow ſwoich Odpuſtu doſtąpi, y przez zaſługi Chryſtuſa Páná, Błogoſłáwioney MARYI Panny, y wſzyſtkich SS. jey pomágáiące, z mąk czyſcowych uwolniona być może, ták też w dźień Zaduſzny, y codźień przez cáłą Oktáwę zá odpráwieniem tą intencyą*

tencya Mszy S. przed Ołtarzem SERCA IEZVSOWEGO.

5. *W godźinę śmierći przy spowiedźi y Kommunij S. jeśli można, á w niemożnośći uczyniwszy Akt skruchy w punkćie ostátnim śmierći, wymawiáiąc Naysłodsze Imie IEZVS, usty, lub sercem, álbo dáiąc znáki pokuty,* Odpust zupełny.

6. *W Piątki wszystkie przez Rok Kwinkwennę odpráwuiącym, jáko y postne Márcowe Piątki, y po Swięćie SERCA Páná IEZVSA, w káżdy Piątek* Odpustu lat śiedm, y tyle quadrágen, *przez dźiewięć Piątkow pierwszych w káżdym Mieśiącu może się też odpráwiáć Nowenná. Y przez pięć obranych Piątkow ktorychkolwiek nieroźdźielnie po sobie idących Kwinkwenná, ktoby záś chćiał większą SERCV IE-*

ZV-

ZVSOWEMV uczynić przysługę, może sam, álbo innych ná pomoc dobrawszy dźiewięć Kwinkwen w Piątki nieprzerwanie przez rok idące odprawić.

7. *Ile rázy Msze SS. mieć będą Kápłani przed Ołtarzem SERCA Páná IEZVSA, w Kośćiele Zákonnic Náwiedzenia, y słucháiący tych Mszy SS. przy káżdey dostąpią* Odpustu lat śiedm y tyleż quadragen.

8. *Ile razy ná Boskich obrządkách w tymże Kośćiele, álbo gdźiekolwiek máiącym się odprawiáć, jako to ná Pássyach postnych, lub jákich innych Nabożeństwach kto obecny będźie, y tám nábożnie ádorowáć będźie SERCE bolesne Zbáwićielá w Przenayświętszym Sákrámenćie tegoż dostąpi* Odpustu śiedm lat y tyleż quadragen.

9.

9. *Mowiącym pięć Páćierzy, y pięć Zdrowaś MARYA, álbo odźinki, álbo Litánią, lub jákie inne Modlitwy do SERCA Páná IEZVSA odpráwiáiącym,* Odpust tákiż.

10. *Ktorzy zmárłych Bráći y Siostr do grobu zaprowádzą, álbo do Pogrzebu dopomogą, lub sámi z miłośći pogrzebią,* Odpust tákiż.

11. *Idącym zá Nayświętszym Sákrámentem do chorego, y na Processyách z licencyi Ordynáryuszá odpráwiáiących się przytomnym,* Odpust tákiż.

12. *Rano, w Południe, y w wieczor, gdy ná Páćierze dzwonią, mowiącym* trzy Paćierze y trzy Zdrowáś Márya &c. *zá zmárłych Bráći y Siostr Kongregacyi tey,* Odpust tákiż.

13. *Adoruiącym co godźina, słyszac*

ſzac zegar, SERCE Páná IEZV-SA, lub kiedykolwiek przez dźień, czyniącym jákikolwiek dobry uczynek, w intencyi dla miłośći SERCA Páná IEZVSA, jako to náwrácáiącym jakiego heretyká, do Wiáry S. álbo ná drogę zbáwienną náprowádzaiącym zakámiáłego grzeſzniká, iednáiącym ſię z nieprzyiaćiołámi ſwemi, lub innym do zgody dopomágáiącym, y zgodę miedzy nieprzyiáznemi czyniącym, ubogich jałmużną opatruiącym, podrożnych do domu przyimuiącym, nieumieiętnych przykazań Boſkich, y co do zbáwienia náleży uczącym, y jákikolwiek miłośći y pobożnośći uczynek wykonywaiącym, zá káżdy z nich Odpuſtu 60. dni, *z náznáczonych pokut według formy Kośćielney pozwolono jeſt, ná wieczne czaſy.*

NABOZENSTWO
DO
NAYSWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO

Miłośćią ku Zbawieniu ludzkiemu pałaiącego.

Zámykáiące w sobie sposoby Adorácyi jego, ták ná dźień sámey Uroczystośći, jáko y inne Swiętá, y czásy, ile kto zechce zábáwić się gorącą do Naydobrotliwszego SERCA Boskiego dewoc ą.

P R A K T Y K A.
Nà Uroczystość Nayświętszego SERCA Páná JEZUSA.

POnieważ naymilszy IEZVS sam obrał y postanowił Piątek, po Oktáwie Náyświęt: Sákramentu, ná Vroczyste obchodzenie Swiętá miłośći SERCA swego ku narodowi ludzkiemu, należy uczynić

czynić preparácyą w Wilią od Nieſ-poru pierwſzego, przez pilną reflexyą nád tą táiemnicą przeczytawſzy informácyą, położoną ná początku tey Kśiążki, y Akt náſtępuiący.

OFIAROWANIE
śiebie ſámego SERCU JEZUSOWEMU.

O! Przenayświętſze SERCE JEZUSA BOGA moiego, pá-łáiące nie poiętą miłośćią ku ludźiom, á w ich ſercách nie znáyduiące, tylko zápámiętáłość, zátwárdźiáłość, y wzgárdę, miłuiąc ták uſilną miłośćią, wzáiemnośći od nich nie odbierasz, ráczey áni chcą uznáć, tych dobrodźieyſtw, y miłośći ku ſobie, ja tedy w nagrodę tákich krzywd, y niewdźięczno-

cznośći, o! Náychwalebnieyſze, y naymilſze SERCE JEZUSA moiego, y abym uſzłá podobnego upadku, ofiáruię, y oddáię cále, zupełnie, bez zoſtáwienia ſobie naymnieyſzey cząſtki, ſerce moie, duſzę, y ćiáło moie, y ſzczerze proteſtuię ſię przed tobą utáiony BOZE w Przenayświętſzym Sákrámenćie, iż od tey godźiny, zárzekam ſię y zápominam mnie ſámey, oddalám y odrzucam precz wſzytkie przeſzkody, zágrádzáiące mi weyśćie do SERCA twego, ktore mnie, y cáłemu świátu ráczyłeś otworzyć, gdźie já prágnę ſerdecznie wniść y zámknąć ſię w nim, w żyćiu, y przy śmierći. Przeráżona tedy y zápálona gorącą twą miłośćią já NN. czynię Przenayśw: SERCU twemu ofiarę y legácyą, ktorey

ktorey ſameś żądał, od naypierwſzey SERCA twego Adorátorki *Máłgorzáty Alakok*, ofiáruię, oddáię, y wiecznie zápiſuię, SERCU twemu Náyſłodſzemu ſerce moie, y cokolwiek jeſzcze zá łaſką twoią, w żyćiu moim ználeść ſię może dobrego, w myślách, ſłowách, y uczynkách, ćierpieniu wnętrznym, y powierzchownym, ze wſzyſtkich tych dobr duchownych, wyzuwam ſię dla twoiey miłośći, oddaiąc y ofiaruiąc do dyſpozycyi, woli, y upodobánia Náyświętſzego SERCA twego, y aplikowánia komu żyiącemu, lub umárłemu, ſamá záś zdáię ſię ná miłośierdźie y ná miłość SERCA twego ku mnie mizerney grzeſznicy. Ach dobrotliwe SERCE Zbáwićielá mego, dokończ dźiełá rąk twoich we mnie,

kieruy

kieruy ſercem moim, y náuczay co mam czynić dla ośiągnieniá czyſtey miłośći twoiey, wykonay nàdemną wſzelką wolą twoię, nie máiąc y ná to względu, że jey tak częſto, y ták gwałtownie ſprzećiwiam ſię, tobie ſámemu náleży władza wſzelka, y pánowánie nádemną, tobie ſámemu niech będźie wieczna chwáłá z poświęcenia, y zbáwienia mego, Amen.

w PIĄTEK
w ſam Dźień Swiętá.

Ráno powſtawſzy, záráz upáść ná kolánátym Aktem kroćiuśieńkim álbo podobnym.

POkłon ći oddaię JEZU moy, y ádoruię Przenáyświętſze, Naychwalebnieyſze, náyćierpliwſze y naymiłośiernieyſze SERCE twoie, ktoremu ofiáruię y poświęcam,

wszystkie momentá dniá dźisiey-szego, łączę serce moie z SERCEM twoim, łączę się y do wszystkich serc miłośćią twoią zápálonych, y ich gorącośćią, y áffektámi prágnę ćię chwalić, y miłowáć, ják naydoskonáley, dźiś y przez cáłe żyćie moie y ná wieki, Amen.

Kto mieć może blisko Kośćioł, álbo w domu, jáko to Osoby Zakonne, pokwápić się, áby być naypierwszą náwiedźić IEZVSA, y SERCE jego adorowáć, też ádorácyą y wizytę przynaymniey rázy pięć przez ten dzień oddáć Pánu IEZVSOWI stáráć się będą.

1. Wizytá niech będźie ná podźiękowánie Chrystusowi Pánu zá niepoiętą miłość jego, w postánowieniu, y obiáwieniu tey Táiemnicy miłośći, y że nam ráczył otworzyć

rzyć ten ſkárb SERCA ſwoiego.

2. Wizyta ná podźiękowánie, że ták wielekroć rázy dáie ſię nam zá pokarm, w Nayświętſzym Sákrámenćie, oraz zá wſzyſtkie jego dobrodźieyſtwá w ſzczegulnośći.

3. Wizyta w nagrodę zá wſzytkie złorzeczeńſtwá, bluźnierſtwa, y inne nieuczćiwośći od heretykow, żydow, y pogan zádane.

4. Wizytá w nagrodę nieuczćiwośći, niezbożnośći, świętokradztw popełnionych od ſámych náwet Chrześćian, y oſob ſłużbie jego poświęconych.

5. Wizyta umyślna, na oddánie ádorácyi JEZUSOWI y SERCU jego Náyświętſzemu, po wſzyſtkich co ſą ná świećie Kośćiołách, gdźie Náyświętſzy Sákrament przebywa, mianowićie, gdźie jeſt bar-

dzo zániedbany, w złym porządku y niedbále konserwowány, z rzádká od kogo náwiedzány, ráczey od wszystkich uniwersalnie zápomniany.

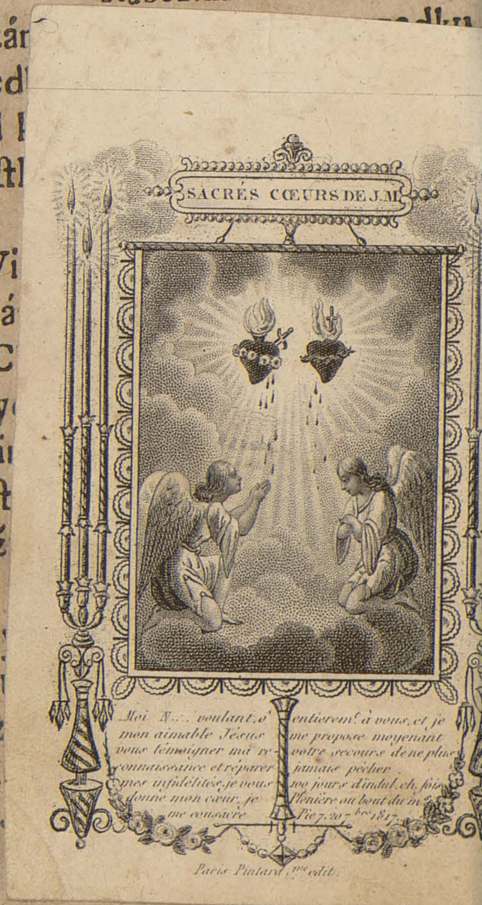
Wiele osob miedzy gorliwemi Adorátorámi, chcąc się podobáć SERCU JEZUSA, przydáią wiele dobrych uczynkow, ktore im miłość inspiruie, niektorzy dniá tego, stáráią się prowádźić do Spowiedźi y Kommunij Swiętey ubogich, y ich nákármić, jáłmużną opátrzyć, inśi do nábożeństwá przydáią umartwienia ćiáła, co wszystko z samey pobożnośći y miłośći, nie z obligacyi jákiey czynić się może.

A K T

ERCU
Y.
icá o-
R C U
moy,
prace,
kośći,
chcąc
adney
tylko
zćiłá,
wołá-
iłośći
upeł-
mo-
ę ćię
y ná
enay-
iłośći
moiey, za opiekuná żyćiá mego, zá

dzo zá
y nied
ká od
wszystk
ny.

Wi
Adorá
SERC
dobry
łość i
go, st
wiedź
gich,
pátrzy
dáią
stko z
nie z
może

AKT

A K T

Oddawánia ſię codźiennie SERCV JEZVSOWEMV.

JA NN. naylżiſza grzeſznicá ofiaruię y poświęcám SERCU twemu náyſłodſzemu JEZU moy, oſobę moię, życie moie, prace, ćierpienia, ćięſzkośći, gorzkośći, y ſmutki ſercá mego, nie chcąc więcey ná potym záżywáć żadney cząſteczki iſtnośći moiey, tylko dla tego ábym ćię kocháłá, czćiłá, y miłowáłá ſpoſobem nieodwołánym, czyniąc wſzyſtko dla miłośći twoiey, w wyrzeczeniu ſię zupełnym tego wſzyſtkiego, coć ſię może we mnie niepodobáć, biorę ćię dźiś, y ná cáłe życie moie, y ná wieczne czáſy, o SERCE Przenayświętſze, zá jedyny cel miłośći moiey, zá opiekuná żyćiá mego, zá

lekárzá ni ſtáteczności moiey, zá náprawę wſzelkiey złośći moiey, zá beſpieczną obronę w godźinę śmierći moiey. Bądźże tedy o SERCE JEZUSOWE uſpráwiedliwieniem moim przed BOGIEM Oycem, odwroć odemnie ſurowy dekret ſpráwiedliwośći jego, broń mię dźiś y záwſze, od naymnieyſzey Máieſtatu twego obrázy. W tobie jedyną moię pokłádam nádźieię, w tobie ufam, do ćiebie o rátunek ućiekam ſię. Wyniſzcz z ſerca moiego, coć ſię we mnie nie podoba, wyraź w nim miłość twoię głęboką, aby o twoiey nigdy nie zápominało dobroći, niech proſzę Imię moie będźie wpiſáne w Księgi żywota wiecznego, gdyż wſzyſtko ſzczęśćie moie, y żyćie moie, oddáię tobie o Nayświętſze SERCE,

prá-

prágnąc żyć y umierác ſługą y nie-wolnicą twoią wieczną, Amen.

Pokłon SERCV oddáwáymy IE-ZVS A BOGA náſzego,
Iemu wſzyſtkie poświęcaymy u-czynki dniá każdego;
Proſząc, niech nas záwſze ſtrze-że od ćięſzkiey grzechow toni.
Y od świátowey prożnośći, łáſką ſwoią niech broni,

PRZYDATEK
Do tych Intencyi porannych n. káżdy dźień w Tygodniu.

w NIEDZIELĘ.

TROYCO Przenayświętſza Oy-cze, Synu, y Duchu S. ofiáru-ięć wſzyſtkie ofiary Mſzy SS. ktore dźiś po cáłym świećie w Kośćie-le S. ofiarowáć ſię będą, y wſzyſt-kie moie myśli, ſłowa, y uczynki, ná podźiękowánie zá wſzyſtkie do-brodźieyſtwá twoie Boſkie, miano-

wićie

wićie zá ſtworzenie, odkupienie y wychowánie w Wierze S. Kátolic: Jeſzcze ofiaruię ie ná przebłágánie Máieſtatu twego, zá popełnione grzechy moie, przećiwko nie zgruntowaney Dobroći twoiey, oraz w nagrodę mąk czyſcowych, y piekielnych, ná ktore zbrodniámi moiemi záſłużyłám, y ná otrzymánie przez te Swięte ofiáry, ſtáteczney y goracey miłośći twoiey.

w PONIEDZIAŁEK.

OFiáruię o BOZE moy, wſzytkie ofiáry Mſzy SS. ktore dźiś po cáłym świećie w Kośćiele Swiętym ofiárowáć ſię będą, y wſzyſtkie moie myśli, ſłowá, y uczynki, ná podźiękowánie zá oſobliwe łáſki, y dobrodźieyſtwá, ktoreś uczynił duſzom w czyſcu zoſtáiącym, że ſię rozſtały z tym świátem

w łáſce twoiey Boſkiey, y w nádźiei zbawienia, ná uproſzenie folgi y wybáwienia ich z mąk. Oſobliwie żebrzę miłośierdźia twego, zá rodźicow moich, krewnych, dobrodźieiow, przyiaćioł y nieprzyiáćioł moich, y ktorzy nayćięższe kátownie czyſcowe ćierpią, á rátunku oſobliwego nie maią. Jeſzcześ ofiáruię je ná otrzymánie miłośierdźia twego, abym umierálá ják y oni, opatrzona Sákrámentámi Swiętemi, w Akćie práwdźiwey ſkruchy y miłośći twoiey Boſkiey.

WE WTOREK.

OFiáruię BOZE moy, wſzyſtkie Ofiáry Mſzy SS. ktore dnia dźiśieyſzego, w Kośćiele S. po cáłym świećie ofiárowáne będą, y wſzyſtkie moie myśli, ſłowá, y uczynki, ná podźiękowánie zá łáſkę

kto-

ktorąś ráczył uczynić Anjołom SS. osobliwie moiemu strożowi, iż się utrzymáli w powinnym poddáństwie Majestatowi twemu Boskiemu, nie idąc zá buntámi Lucyperá, y jego nieszczęśliwych ádherentow, tákże ná przebłágánie spráwiedliwośći twoiey Boskiey, y dość uczynienie zà wszystkie moie niepráwośći, y częstą rezystencyą, nátchnieniom, y przestrogom S. Anjołá Strożá mego. Jeszcze ofiáruię je, dla z jednánia mi czystośći dusze, y ćiáłá, oświecenia rozumu do rzeczy służących zbáwieniu y powołániu moiemu.

WE SRZODĘ.

O Fiáruię BOZE moy wszystkie ofiáry Mszy SS. ktore dźiś w Kośćiele S. po cáłym świećie ofiárowáne będą, y wszystkie moie myśli,

śli, ſłowá, y uczynki, ná podźiękowánie zá łáſki y dobrodźieyſtwá twoie uczynione wſzyſtkim Swiętym, mianowićie S. Jozefowi, S. Franciſzkowi *de Sales*, y S. Káźimierzowi Pátronom; y innym SS. Tákże ofiaruięć je, ná podźiękowánie zá łáſki y miłośierdźie, mnie pártykulárnie wyświádczone w tey N. w tey N. okázyi, ktorych żem źle zázywáłá, przepraſzam nieſkończoną Dobroć twoię. Jeſzcze ná uproſzenie ſobie tey łáſki, ábym ći odtąd wiernie ſłużyłá, jáko prawdźiwa Corká Kośćiołá S. Kátolickiego,

WE CZWARTEK.

OFiáruięć BOZE moy wſzyſtkie ofiáry Mſzy SS. ktore dźiś po cáłym świećie w Kośćiele S. ofiárowane będą, y wſzyſtkie myśli moie,

ie, słowá, y uczynki ná oddánie Májestatowi twemu tyśiącznego dźiękczynieniá zá postánowienie Sákrámentow SS. osobliwie Sákrámentow Pokuty, Ciałá y Krwie Chrystusowey, Ofiáry Mszy SS. ktore dźiś odpráwuią się; ofiáruię ć za niezgodne, złe, świętokrádzkie używánie spowiedźi, y Kommunij SS. ták odemnie sámey, jako y wielu ludźi. Day nam Pánie odtąd łáskę twoię, ábyśmy z uczćiwośćia, nabożeństwem, y świętą boiáźnią tych drogich skarbow záżywáły.

w PIĄTEK.

OFiáruię ć BOZE moy wszytkie ofiáry Mszy SS. ktore się dźiś po całym świećie w Kośćiele S. ofiárowáć będą, y wszystkie moie myśli, słowa, y uczynki ná podźiękowanie dobroći twoiey Boskiey,

zá

zá okrutną Mękę y śmierć Krzyżową Jednorodzonego Syná twego, oráz zá otworzenie nam ſkarbu SERCA jego Náyświętſzego, gdźie w káżdey potrzebie duſzy, y ćiáłá, pomoc y rátunek pewny znáyduiemy, á jáko ofiáry Mſzy SS. wyrażaią nam te wſzyſtkie táiemnice miłośći twoiey, y Jednorodzonego Syná twego, ták też rácz je dźiś przyiąć ná ubłáganie y ſátysfákcyą zá grzechy moie y wſzyſtkiego świátá. Jeſzcze ofiáruięć je ná uproſzenie wybáwienia z mąk czyſcowych duſz zmárłych, w Konfraternij tego SERCA Nayświętſzego zoſtáiących, á żywym pomnożenie w nabożeńſtwie, y miłośći jego S. y doſtąpienie łáſk zbáwieniu ich potrzebnych, oſobliwie ſzczęśliwey śmierći, w ákćie náydoſkonálſzey ſkruchy.

w SOBOTĘ.

OFiaruię ć BOZE moy wſzytkie ofiáry Mſzy SS. ktore dźiś po cáłym świećie w Kośćiele S. odpráwowáne będą, y wſzyſtkie moie myśli, ſłowá, y uczynki, ná dźiękczynienie, ktoreć oddáię, ze wſzyſtkich śił duſze moiey, zá łáſki naywyśmienitſze, fáwory, y prerogátywy, ktoremiś MARYĄ PANNĘ, Niepokálanie poczętą udárowáć ráczył, y Onę obráć zá Mátkę Synowi ſwoiemu, w nienaruſzoney czyſtośći konſerwowáć, y wynieść nád wſzyſtkie chory Anielſkie, y uczynić Naywyżſzą Krolową Niebá, y źiemie, Mátką, Protektorką, y Opiekunką nas wſzyſtkich, y naymizernieyſzych grzeſznikow, niech ći zà to wſzelkie ſtworzenie, Niebieſkie, źiemſkie, y piekielne, niſki

niſki pokłon, cześć y chwałę oddaie ná wieki.

Ofiáruię́c tákże te wſzyſtkie ofiáry dźiśieyſze, ná ubłáganie ſpráwiedliwey zápalczywośći twoiey, przećiwko wſzyſtkim grzeſznikom, y niewiernym, ktorzy chwale, y honorowi Nayświętſzey Bogarodźicy uwłoczą, y ná uproſzenie mi łáſki tey, aby mię przyięłá pod ſwoię Máćierzyńſką obronę z duſzą, y ćiáłem, w żyćiu, y przy śmierći, ábym ją záwſze kocháłá, czćiłá, y jey ſłużyłá jáko corka Mátce moiey, jáko poddanká Páni moiey, Amen.

A K T

Ofiarowánia ſpraw codźiennych ná Cześć y ná Chwáłę SERCA IEZVSOWEGO.

TObie dźięki nieſkończone oddá-

ię

ię o SERCE Naydobrotliwsze Zbáwićielá moiego zá wszystkie dobrodźieystwá twoie, mnie y cáłemu stworzeniu uczynione, osobliwie, żeś mię z niewymowney Dobroći twoiey do dniá dźiśieyszego záchowáć ráczyło od wszelkiego niebespieczeństwá, y nagłey śmierći, proszę pokornie JEZU Naysłodszy, użycz mi łáski twoiey świętey, ábym ten dźień dźiśieyszy, y przez wszystkie insze cáłego żyćia moiego dni, chroniła się wszelkiey zmázy grzechowey, tobie wiernie służyłá, y cáłym sercem Ciebie nádewszystko miłowáłá, ofiaruięć przy tym wszystkie dniá tego, y cáłego żyćiá moiego myśli, słowá, y uczynki moie, łáknienie, prágnienie, tudźież ćiáłá moiego przez pokarm pośilenie;

ofiáru-

ofiáruię wſzyſtkie prace, fátygi, y odpoczynek moy, chodzenie, śiedzenie, wſzyſtkie tchnienia, weſtchnienia, y odetchnienia ſercá mego, wſzyſtkie ná koniec ták wnętrzne, jako y powierzchowne, dobrowolne, y niedobrowolne duſze y ćiáłá mego żábáwy, niewygody, utrapienia, y prześladowánia, ktore mi ſię tráfić mogą, wſzyſtko to o! SERCE Nayſłodſze JEZUSA moiego, zupełnie Tobie oddáię y poświęcam. Ofiáruię nádto wſzyſtkiego ſtworzenia ſpráwy, miánowićie tych, ktorych wiele ſię znáyduie, że ich Tobie Dawcy wſzelkiego dobra nie ofiáruią przez ſwoie niedbalſtwo, y zápomnienie, á to wſzyſtko na większą chwałę Twoię, ná uznánie Pánowánia Twego nádemną, ná oddá-

nie poddaństwa moiego, ná nágrodzenie zá wszystkie zelżywośći, kontempty, y niewdźięcznośći, ktore ponośisz utáiony w Nayśw: Sákrámenćie, od niewiernych, y złych kátolikow, y na podźiękowanie za wszystkie Dobrodzieystwá. Ofiáruię je ná dosyć uczynienie zà grzechy moie, zá Rodźicow moich, krewnych, Dobrodźiejow, Przyiaćioł, nieprzyiaćioł, y zá wszystkich inszych, jákimkolwiek sposobem rátunku odemnie potrzebuiących, osobliwie zá ludźie w grzechu śmiertelnym zostáiące, zá tych ktorzy się dźiś z tym świátem rozstaną, y zá Dusze w Czyscu ćierpiące, ná uproszenie sobie łáski y cnot, ktore ty BOZE moy widźisz, mi być naypotrzebnieysze, ku większey chwále twoiey,

iey, á zbáwieniu duſze moiey, ktorą zabaw moich ofiárą abyś nie ráczył gárdźić, łączę je z Przenayświętſzemi záſługámi twemi, Nayświętſzey Mátki Twoiey, y Swiętych Pátronow moich, zá ktorych przyczyną proſzę Cię pokornie, nie rácz mię odrzucáć, od obliczá Májeſtatu Twego Boſkiego, ktoremu cześć powinną y ádorácyą oddáię, Amen.

AKT ADORACYI.

PAnie JEZU Chryſte, ktorego prawdźiwie y rzetelnie obecnego w Nayświętſzym Sákrámenćie, wyznawam, ádoruię ćię z głębokośći ſercá mego, y dźiękuię pokornie zá tę miłość, ktorą SERCE Twoie Boſkie ma ku mnie grzeſzney, ofiáruięć wſzyſtkie Akty Adorácyi, rezygnácyi, ćierpliwo-

ści, miłości, ktore SERCE Twoie Nayſłodſze czyniło pod czás żyćia tego śmiertelnego w nagrodę moich wſzyſtkich oźiębłośći, niewdźięczności, niećierpliwośći, y nie zgádzániá ſię z wolą twoią Swiętą. Otworz mi Zbáwićielu moy SERCE Twoie Nayſłodſze, niech odtąd będźie mieyſcem ućieczki moiey, w czáśie, przy śmierći, y w wiecznośći, Amen.

AKT MIŁOSCI.

SERCE Nayſłodſze Zbawićielá moiego, pełne Dobroći y Miłośći ku nędzney duſzy moiey, ách kiedyż ſię Ciebie doſtátecznie y prawdźiwie rozmiłuię? Wynáłázłeś Pánie nowy ſpoſob ofiárowánia ſię zá nas w Przenáyświętſzym Sákrámenćie, nie doſyć było miłośći Twoiey, żeś ſię był wydał ná

więzy,

więzy, bicze, boleśći, wzgárdy, y
y śmierć Krzyżową, á jeſzcze y te-
raz gdyś jeſt chwalebnym y nie-
śmiertelnym w Niebie, ráczyſz mi-
łośćiwie bydź wydánym, ná częſte
wzgárdy, bluźnierſtwá, zelżywo-
śći, w Sákrámenćie miłośći.

Ach! czemuż nie umieram od
żalu, widząc ſię bydź, jedną z licz-
by tych nieſzczęśliwych niewdźię-
cznikow, przebij Zbáwićielu moy
ſerce moie, ſtrzáłą boiáźni, y mi-
łośći Twoiey, á uczyń koniec nie-
wdźięcznośćiom moim, wſpomni
iż SERCE Twoie Przenáyświęt-
ſze będąc obćiążone grzechámi
moiemi, w Ogroycu y ná Krzyżu
boláło, y ſmućiło ſię nád nędzą mo-
ią: nie dopuſzczayże áby ten Twoy
ſmutek, boleść, krew, łzy, y pot,
ktore ćięſzkośći z SERCA Twego

Boſkiego wyćiſnęły, miáły bydź dáremne y niepożyteczne duſzy moiey.

Tchni ſkutecznie w ſerce moie miłośćią Twoią, Chryſte JEZU, niech pámiętam ná to, żeś mię umiłował ná ten czas, gdym ja Ciebie nie miłowáłá, á náwet y nie prágnęłá żebym ćię miłowáłá.

Oddáięć ſerce moie, złoż je w Twoie Nayświętſze, y ſpraw żebym od tego momentu, náwrocenia mego nigdy ćię nie przeſtáłá miłowáć, Amen.

AKT SKRUCHY.

BOZE Zbáwićielu moy, ktorego SERCE zránione miłośćią, y boleśćią dla grzechow wſzyſtkiego świátá, żáłuię ſerdecznie, żem byłá przyczyną grzechámi memi, Twego żalu y ſmutku, wyraż proſzę

ſzę Pánie moy w ſercu moim boiaźn y obrzydzenie naymnieyſzey obrázy Twoiey, oświádczam ſię przed Boſkim Máieſtatem Twoim, iż już więcey nic nie chcę miłowáć, tylko SERCE Twoie Nayświętſze; brzydzę ſię naymnieyſzym grzechem, y tym wſzyſtkim, co ſię we mnie iego Nayczyſtſzey niepodoba miłości, y zá wſzyſtkie ſerdecznie żáłuię, Amen.

NABOZENSWO
y AKTY przy Mſzy Swiętey.

A K T

Ofiárowánia SERCA JEZUSOWEGO OYCU Przedwiecznemu ná początku Mſzy Swiętey.

OYCZE Przedwieczny ofiáruię Tobie SERCE Náyſłodſze JEZUSA Syná Twoiego Jedynego, tak

ták jáko On je Tobie w nagorętszey miłośći zá nas ofiárował, zmiłuy śię nád námi, á przyimi proszę wszystkie prágnienia, áffekty, y Akty, tego SERCA Nayświętszego, ktorećć ja zá moie oddáię, ponieważ zá mnie są ofiárowáne. Przyimi je proszę ná dosyćuczynienie zá grzechy moie, ná podźiękowánie zá wszystkie łáski y Dobrodźieystwá mnie dáne, ná otrzymánie mi przez ich zasługi łask potrzebnych, osobliwie N. (*wymienić o co kto chce P. BOGA prośić:*) ná koniec Dobrotliwy OYCZE, przyimi niegodne serca mego choć oźiębłe Akty miłośći, adorácyi, chwáły twoiey, á czego mi kolwiek z niemożnośći y ułomnośći moiey nie dostaie, to wszystko tegoż Nayśw: SERCA nagradzam miłośćią.

AKT

AKT VFNOSCI.
w Naymiłośierniey ſzym SERCV IEZVSOWYM przy Confiteor.

O BOZE Dobrotliwy ſercá mojego jedyna nadźieio, y ućieczko, ia nędzna y uboga grzeſznicá, niegodna łáſki twoiey, jednák ufáiąc w Dobroći SERCA twego, mam mocną y niezwyćiężoną nádźieię w miłośierdźiu twoim, że mię niegodną grzeſznicę do łáſki twoiey przyiąć, y wſzelkie przewinienia moie y nieprawości miłościwie darowáć będźieſz ráczył. Wiem dobrze że gdybyś chćiał według zaſług moich zemną poſtąpić, nie tylko żadney łáſki nie miáłábym oczekiwáć od ćiebie, ále ráczey tyśiąc tyśięcy káránia; lecz gdy wiem o Twoiey obfićie wylewáią-

waiącey się dobroći, z ktorey nay-większym nieprzyiaćiołom Twoim dobrze zwykłeś czynić, mocno u-fam, że mię w potrzebách moich nie opuśćisz. O Nayświętsze SER-CE JEZUSA BOGA moiego! lubo grzechy moie są ták ćięszkie, że y tyśiąc piekłow mało byłoby ná ich ukáranie, przećięż uwáżáiąc nieskończoną Dobroć Twoię, ták wielką mam w Tobie ufność, iż gdyby w moiey mocy było obrać sobie Sędźiego, żadnegobym nie-chćiáłá krom ćiebie sámego, To-bie á nie komu inszemu rezygno-wáłábym zupełnie sprawę zbáwie-nia mego, y naypierwey od ćiebie oczekiwałábym odpuszczenia. Ze zaś mam dostąpić Błogosláwieństwá wieczney szczęśliwośći, bynay-mniey nie wątpię O! OYCZE nayli-

naylitośćiwſzy, bo nie przez mo-
ie zaſługi, ále przez Nayświętſze
SERCE Jednorodzonego Sy-
ná twoiego, y záſługi ktoreś zá nas
łożył, y nam grzeſznym do śiebie
ſię prawdźiwie náwrácaiącym zbá-
wienie przyobiecał, w oſobie łotrá
z nim na Krzyżu wiſzącego, Ray
deklárował, mam ufność, że y mną
grzeſzną ńie wzgárdźiſz, weſelę ſię
y poćiechą nápełniona jeſt duſzá
moiá, będąc pewná, żeś jeſt wier-
ny w obietnicách Twoich, y ſłowá
twego nie odmieniaſz. Tę tedy
ufność o wieczny BOZE? Dobroći
Twoicy oddáię, y zálecam, racz ją
wemnie záchowáć do tąd, áż mię
z Tobą, z Synem Twoim, y z Du-
chem Swiętym, wieczność błogo-
ſłáwioná złączy, Amen.

AFFEKT

AFFEKT
Sercá ſkruſzonego do ZBAWICIELA PANA.

OTo mię maſz u nog Twoich grzeſznicę naywiękſzą,
Panie JEZU omyi mię Krwią z Sercá Nayświętſzą.
Wſzák u ciebie grzeſznicy ten przywiley máią,
Ze ich chętnie przyimuieſz gdy ſię nawrácáią.
Náwrácam ſię ja ſzczerze do Ciebie moy Pánie,
Wyznáwam grzechy moie y żáłuię zá nie.
Odpuść, proſzę przez SERCE włocznią przebodźone,
Do ktorego mnie grzeſzney weyśćie otworzone.
Ciſnę ſię z Mágdáleną, wchodzę rázem z Piotrem,
Bym zbáwienie ziednáła ſobie z dobrym Łotrem.
Miłośći niepoięta JEZUSA moiego,
Ják wielka jeſt ku grzeſznym dobroć SERCA twego.

Ktorą gdyby poználi na świećie żyiący,
Ludźie w márnośćiách świátá ſerce ſwe maiący.
O! jakby ſię do ćiebie ſzczerze náwroćili,
Y áffekty nierządne preczby odrzućili.
O! SERCE dobrotliwe day upámiętánie;
Grzeſznemu człowiekowi, y z grzechow powſtánie.
Oddáię ć ſerce moie, weź je JEZU ſobie,
Niechay wednie y w nocy ma ſpoczynek w Tobie.

NA EWANGELIĄ,

Powſtáwſzy uczynić znák Krzyżá S. ná czele, ná uſtách, y ná ſercu ſwoim mowiąc:

Niech będźie BOG w umyśle moim, w uśćiech moich, y w ſercu moim.

Po Ewángelij kiedy Xiądz mowi Credo, *mowić je tákże, álbo Akt Wiáry, tym ſpoſobem:*

WIerzę mocno BOZE moy we wſzyſtie ártykuły Wiáry S.

Kátolickiey, w ktorey żyć y umrzeć pragnę, proszę ćię, ábyś w niey ráczył umocnić mnię, y wszystkich wiernych, á niewiernych náwroćić, do Wiáry S. áby Cię BOGA mego prawdźiwie poznáć mogli.

Po tym pod czas modlitw sekretnych w Prefacyi krotko przypomnij Mękę Páńską áż do śmierći mowiąc:

CIebie JEZU moy w Ogroycu poymánego, Ciebie zdeptánego, u Kaifászá policzkowánego, zeplwánego, u Herodá wyśmianego, u słupá okrutnie ubiczowánego, w przyśionku ratusza ćierniem ukoronowánego, támże ná śmierć potępionego, chwalę, wielbię, miłuię áffektem Mátki twoiey Nayświętszey, y wszystkich Swiętych

Wy-

Wyznawcow, Mękę twoię rozmyślaiących, Swięty, Swięty, Swięty Pan BOG záſtępow: &c.

Pod czás Elewácyi, wſpomniy, jáko Pan ná Krzyżu był przybity, y podnieśiony, á jáko ſię krew lałá z rąk jego, z nog jego, y z boku jego y ofiáruy tę jego Ofiárę TROYCY Przenayśw: mowiąc.

OYCZE Przedwieczny, weyrzyi ná Twarz Syná Twego, y ná okrutne boleśći Męki jego, á zmiłuy ſię nád námi, jáko wieſz, chceſz y możeſz, já z tą jego ofiárą ofiáruię ſerce moie, duſzę moię, rozum, pámięć, y wolą moię, oraz wſzyſtkie potrzeby Kośćiołá S. cáłey Korony Polſkiey, y W. X. Litewſkiego, grzeſznikow, niewiernych, duſze w czyſcu będące, miánowićie Rodźicow y krewnych

moich,

moich, potrzeby moie duchowne, y doczesne, y oraz Kápłáná tę Ofiárę odpráwuiącego, rácz nas wszystkich rátowáć y wspomágáć łáską twoią świętą, Amen.

Niech będźie pochwalony Przenayświętszy Sákráment, odemnie, y od wszystkiego stworzenia, záwsze, y ná wieki wiekow, Amen.

Do nabożnego słuchánia Mszy Swiętey potrzebá Kommunij duchowney, jeśli nie ma być Sákrámentálna, w ktorey rzetelnie przyimuiemy Ciáło Páńskie, pod Osobámi Chlebá y Winá, duchowná záś Kommunia záleży ná mocney wierze, o przytomnośći Chrystusá w tym Sakrámenćie, ná gorącym prágnieniu ziednoczenia się z nim, y ná duchownym się złączeniu z nim przez

miłość:

miłość: Co może bydź często, miánowićie przy Mſzách SS. y przy náwiedzeniu Nayświętſzego Sakrámentu tákim ſpoſobem.

A K T

Kommunij Duchowney.

JEZU moy wierzę mocno, y wyznawam, żeś jeſt prawdźiwie y rzetelnie obecny w tym Sákrámenćie, prawdźiwy BOG y człowiek, á to dla tego wierzę, żeś ty ktoryś jeſt prawdą nieomylną, ták obiáwić ráczył, mowiąc: *To jeſt Ciáło moie, tá jeſt Krew moia.*

Ciebie BOGA moiego Naywyżſze, nieſkończone, y wſzelákie Dobro moie, ſobie nádewſzyſtko poważam y miłuię, y z tey miłośći prágnę gorąco Ciebie BOGA mego przyiąć duchownie, nie mogąc tego rzetelnie uczynić, wſzák do

mnie mowiſz: *day mi ſerce twoie,* otoż je Pánie Tobie ofiáruię, y otwieram ná przyięćie Ciebie BOGA mego, wſzák ná toś ſię ſtał pokarmem náſzym w Nayświętſzym Sákrámenćie, abyśmy ćię pożywáli, niech że Cię teraz duchownie pożywam, niech Cię mam w ſercu moim, ktory jeſteś obrońcą moim, wſpomożeniem moim, poćiechą moią, wſzyſtkim Dobrem moim, oto Cię przyimuię y śćiśle do ſercá mego przytuląm. *Ciáło y Krew Páná náſzego IEZVSA Chryſtuſá, niech ſtrzeże duſze moiey do żywotá wiecznego, Amen.*

Mieſzkayże Pánie we mnie, á ja w Tobie, mieſzkay w pámięći, ábym częſto y nabożnie na Cię wſpominálá, mieſzkay w rozumie przez żywą y mocną wiarę, mie-

ſzkay

szkay w moiey woli, przez gorącą miłość ku Tobie, uprzątni w duszy moiey, co się Oczom Twoim niepodoba, krwią Twoią omyi mię z grzechow moich, w Ránách Twoich zákryi mię, á nie dopuszczay, abym byłá od Ciebie odłączona ná wieki. Oycze Przedwieczny ofiáruię Tobie Jednorodzonego Syná Twego, z zasługámi jego, ná podźiękowánie zá wszystkie dobroczynnośći twoie, mnie y cáłemu świátu wyświádczone, proszę Cię, spraw we mnie duchownie, też skutki, ktoreś zwykł sprawowáć w duszách godnie Ciebie przyimuiących Sákramentalnie.

Przed ostátnią Ewángelią Kiedy Kápłan ma dáwáć Błogosłáwieństwo, nákłoniwszy się mowić.

PRzez znák Krzyza S. rácz mię

Pánie moy przeżegnáć łáską Duchá S. y dáć mi twoie święte Błogosłáwieństwo, odpuszczenie wszystkich grzechow moich, y tych niedoskonáłośći, ktorychem się dopuśćiłá pod czás Mszy S., á záchoway mię od wszelkiego niebespieczeństwá duszne go y ćielesnego, y przestępstwà przykázánia twego. W Imię Oycá, ✠ y Syná, ✠ y Duchá ✠ Swiętego, Amen.

KOMMEMORACYA
Ná Vroczystość Nayświętszego
SERCA P. JEZUSA.
ANTYFONA
Ná pierwszy Nieszpor.

Oczy wszystkich do Ciebie się obrácáią Nayświętsze SERCE JEZUSA Zbáwićielá y Dobroczyńce moiego, żywot łaski od Ciebie we-

wezmą, y wſzelkim Błogoſłáwieńſtwem nápełniſz je.

℣. *Dopuśććie maluczkim przyiść do mnie,*

℟. *Tákich bowiem jeſt Króleſtwo Niebieſkie.*

Modlmy ſię.

WEyrzy prośiemy ćię Naymiłośiernieyſzy BOZE, ná Jednorodzonego Syná ſwoiego, w ktorym ſobie wielce upodobałeś, y jego boleśćią y okrutną męką, ktorą zá nas grzeſżnych podiął ubłágany, dáy ſercom náſzym, pokornie Cię proſzącym odpuſzczenie grzechow náſzych, y táką miłośćią ſercá náſze zápal, żeby jego Boſkiego SERCA zágrzani upałem, według Twego SERCA godnemi ználeść ſię mogli, przez tegoż Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, Amen.

ANTYFONA
Ná Laudes.

O! Chwalebne SERCE JEZUSA naywyższego Práwodáwce náſzego, nápełni cnotámi twoiemi, ſkrytośći ſerc náſzych, o! SERCE JEZUSA Syná jedynego MARYI Pánny, nád wſzyſtkie ſercá náysłodſze, y naymiłośiernieyſze zmáż prośiemy wſzyſtkie niepráwośći náſze, y racz w ſercách náſzych nayświętſzey Czyſtośći, y nayczyſtſzey świątobliwośći twoiey wyráźić podobieńſtwo.

℣. *Vczćie ſię odemnie, żem jeſt ćichy y pokornego ſercá,*

℟. *A znáydźiećie odpoczynek duſzom wáſzym.*

Modlmy ſię.

NAymiłośiernieyſzy JEZU Zbáwićielu moy, prośiemy ćię pokornie

kornie przez SERCE Twoie Nayſłodſze záwſze nád nędzą naſzą lituiące ſię, ulituy ſię y nàd moim ſercem, ktore iákoś ſtworzył dla ſamego śiebie, ták nie może być ſpokoyne, poki nie odpocznie w Tobie, uczyń mi tę łáſkę, ábym náśladuiąc twoię ćichość y pokorę, według SERCA Twoiego, godną ználeść ſię mogłá, y Tobie nádewſzyſtko y we wſzyſtkim podobáć ſię prágnęłá, po wſzyſtkie dni żywotá mego, Amen.

ANTYFONA
Ná drugi Nieſzpor.

O! Prawdźiwy y jedyny BOGA godny miłośniku, zmiłuy ſię nád námi? O! Nayświętſzy nád Swiętemi, Pánie JEZU Chryſte, Ty záwſze grzeſznikow wyſłuchiwaſz do Ciebie ſie z cáłego ſercá náwracá-

cáią-

cáiących, wysłuchay nas, do Ciebie o miłośierdźie wołáiących, y we wnętrznośći miłośierdźiá SERCA Twoiego, łaskáwie rácz nas przyiąć, ábyśmy w Tobie y z Tobą ná wieki żyć mogli, Amen.

℣. *Wszyscy prágnący podźćie do mnie.*

℟. *A ja dam nasycenie y ochłodę duszom wászym.*

Modlmy się.

NAwiedź prośiemy Cie Pánie JEZU Chryste łáską Twoią, nas sług y służebnice twoie y błogosław dźiedźictwu twemu, ktorego jesteś Pánem ná wieki, broń nas od nieprzyiaćielá dusznego, y nie dopuszczay, áby kiedy chełpić się miał, że nas zwyćiężył, ześli nam Anjołá twego Swiętego, y w Naymiłośierniey szym SERCU Twoim,

rácz nam dać pomoc y obronę pewną, teraz y w godźinę śmierći náſzey, Amen.

HYMN

Do
SERCA P. IEZVSOWEGO.

WItay krynico Dobrá wſzelákiego,
Naymilſza Rano SERCA P. mego.
Rozpál oźiębłe ſerce me miłośćią,
Y nápełni je niebieſką ſłodkośćią, (tá
Zdarz to, áżebym w tym wygnániu świá-
W Tobie mieſzkáłá przez me wſzytkie
Serce Jezusa włocznią otworzone, (latá.
Niechay przy śmierći w Tobie mam o-
O Rano święta, Ráno uwielbiona,(bronę
Bądźże ná wieki od nas pochwaloná.
A przez wylaną dla mnie krew y wodę,
Day w utrapieniu pomoc y ochłodę,
Pośilay tą krwią mnię w śiłách zemdloną,
A wodą omyi grzechem ſplugáwioną;
Zebym nie wpádłá kiedy piekielnemu,
W páſzczekę ſrogą ſmokowi ſtráſzne-
Ráno nayſłodſza w Boku P. mego, (mu.
Zrzodło miłośći y dobrá wſzelkiego,

Zaley

Záley proſzę Cię krwie twoiey potokiem
Męki Czyſcowe, niech świętym wido-
(kiem;
Twey Boſkiey chwały już będą uczczeni,
Przez twe záſługi z czyſcá wybáwieni
Przy tym tryumfie świętá dźiśieyſzego,
Ktoreś náznáczył ku czći Sercá ſwego
Błogoſław wſzyſtkim ktorzy ćię miłuią,
Ktorzy twe Serce wſłáwiáć uśiłuią,
A ja przed Tobą z tym ſię proteſtuię,
Ze ćię kocháć chcę, y to zápiſuię;
Ná ſercu moim, niechcąc nic inſzego(go
W niebie, ná źiemi, procz ćiebie ſame-
Odbierz mi życie nie day nic dobrego,
Użyć ná świećie, dość ſzczęśćia moiego
Gdy twe daſz Serce mey pełne miłośći,
Nád to nie żądam, większey pomyślnc-
O to ćię tylko proſzę Bogá mego, (śći,
Nie oddalay mię od Sercá twoiego.
Tu me dźiedźictwo, tu moie mieſzkánie
Niech będźie, poki wolna nie zoſtánie
Duſzá od ćiáłá, w ktorym tęſkni ſobie,
Prágnąc być wolną by ſpoczęłá w to-
(bie.
Przytul mię JEZU, do Sercá twoiego,
Z tym żyć y umrzeć pozwol ſzczęśćia
mego, Amen.

PRZY-

PRZYGOTOWANIE
DO
Spowiedźi y Kommunij Swiętey.

O Spowiedźi y Kommunij S. nauká S. FRANCISZKA de Sales: *na dźień poprzedzáiący, to jest ná Wigilię.*

Naychwalebnieyszy Sákráment Ołtárzá jako jest naycudownieysze dźieło miłośći nieskończoney Páná BOGA nászego ku nam, tak też powinien bydź naysłodszym powábem serc y áffektow nászych; stáráć się tedy mamy, o przygotowánie ják naylepsze odłożywszy dźień jeden przynaymniey uprzedzáiący.

Naprzod od poránku do Południá, przy nábożeństwách swoich zwyczáynych, zábáwić się krotką konsyderácyą, iż ten, ktorego przyśćia

do ſerc náſzych oczekiwamy, jeſt Zbáwićiel náſz IEZVS Chryſtus, BOG prawdźiwy y Człowiek, Oblubieniec, Oćiec, Poćieſzyćiel, Przyiaćiel, y miłośnik duſz náſzych, z ktorym wſzelkie Błogoſłáwieńſtwá, nie oſzácowane ſkárby łáſk y Dobrodrodźieyſtw czekáią nas, co ſię záwiera w Aktách niżey położonych.

AKT ZYWEY WIARY.

WIerzę Pánie moy, iż w tym Sákrámenćie, ktory ja mam jutro przyiać, záwieraią ſię przedźiwne cuda, y niewyliczone łáſki, álbowiem przyimę Ciáło twoie naychwalebnieyſze, naywyśmienitſzey pięknośći, jáſnośći, y doſkonáłośći, przyimę te Ręce zbáwienne, ktore ſwoim dotkieniem ták wiele chorych leczyły, te oczy nayłáſkáwſze, ktore ſwym weyrzeniem,

niem, ták wiele grzeſznikow náwrácáły, tę Duſzę Nayświętſzą, w ktorey jàk w centrum ſwoim wſzyſcy SS. máią delicye ſwoie.

AKT NADZIEI.

MAm nádźieię, iż zá przyiśćiem Twoim JEZU moy doſtąpię tych wſzyſtkich pożądánych dobr, ſpodziewam ſię iż te ręce leczące dotknąwſzy ſię ran duſze moiey, doſkonále je zleczą, że te dobrotliwe oczy weyrzą ná mnię w litośći y miłośierdźiu, y te Przenayświętſze Uſtá, ktore ſię nie otworzyły ná potępienie nikogo, przemowią do mnie ſłowámi zbáwienia, poćiechy y błogoſławieńſtwá, łáſki y żywotá, mam nádźieię, że Przenayświętſza Duſzá Twoiá JEZU moy Náyſłodſzy, poświęći mizerną duſzę moię; Pámięć Twoiá,

umocni nikczemną pámięć moię; Rozum Twoy, oświeći ślepy rozum moy, y Wola Twoiá ták wielką ku mnie goráiąca miłośćią, zagrzeie y pociągnie wolą moię ku ſobie, iż uznam, ktoś Ty ieſt, y po co do mnię idźieſz.

AKT RADOSCI.

WYſkakuy od rádośći ſerce moie, wykrzykiway pienia chwáły Pánu ſwoiemu, álbowiem maſz go mieć u śiebie w ták śćiſłym ziednoczeniu, dla ſkutkow ták przedźiwnych, przyidź tedy przyidź, o pożądány ſercá moiego, uśilnie Cię prágnie duſzá moiá, przyidź, przyidź wſzyſtek wdźięczny, dobry, y naymilſzy JEZU.

AKT PRAGNIENIA.

KToż mi to da o miłośniku duſzy moiey, ábym ćię godnie przyię-

przyięłá, y ukontentowáłá, w ſercu moim, tám z náſyceniem moim zápátrywáć ſię będę ná ćiebie, ſłucháć ſłodkiego głoſu twego, y poufále mowić z Tobą, tám ći wyiáwię naytáiemnieyſze ſkrytośći, ſercá mego, więc prágnę Cię przyiąć ſerdecznym áffektem.

AKT POKORY.

O! Naywyżſzy nieográniczonego Máieſtatu Pánie, jákoż ſię odważę przyſtąpić do Ciebie, uznáwam niegodność ſwoię, dla ćięſzkich nád zámiar, y niezliczonych grzechow moich, ktore wrzucam w ogień przepáśćiſtey miłośći Twoiey, niech w tym ogniu świętym wſzyſtkie zbrodnie moie zniſzczeią, zgoreią, y nigdy ſię więcey nie pokażą we mnie.

Od

Od południá do czwartey godźiny wźiąć możeſz cokolwiek czáſu, ná pilną konſyderacyą, cudownych dzieł Páńſkich w tym Sakrámenćie, gdy ná ſłowa tylko Kápłáná zſtępuie z Niebá ná źiemię, y w ten moment záraz ſtáie ſię poſłuſznym ná głos jednego człowieká, z zádumieniem wſzyſtkich Duchow Niebieſkich, z chętną powolnośćią, łaſkáwośćią, y Dobroćią, zawieráiąc ſię w Hoſtyi Swiętey, á to wſzyſtko z miłośći czyni, áby ſię złączył z námi, y mieſzkał w ſercách náſzych. Więc zábáwiáć będźieſz duchá ſwego niżey położonemi krotkiemi áffektámi, ktore Swięty Franciſzek Sálezy nazywa áſpirácyámi.

O! Pánie co za cudá czyniſz dlá mnie naywiękſzey grzeſznice? Zdumieway ćie ſię niebioſá!

BOG z Tronu ſwego, z Niebá ná źiemię zſtępuie, y wſzyſtek ſplendor Májeſtátu ſwego ukrywa, pod podłe záſłony oſobámi chleba y winá, á wſzyſtko to dla mnie dla moiey miłośći.

O! Panie ják cudowny dowod miłośći twoiey pokázáłeś nąm poſtánowiáiąc ten przedźiwny Sákráment.

Proteſtuię ſię przed Niebem y Ziemią BOZE moy, że Cię kochąm, y nád wſzyſtkie rzeczy ſtworzone przekłádąm, nád duſzę moię, nád wſzelkie ſzczęśćiá, fortuny, zdrowie, y żyćie moie.

O! JEZU moy naymilſzy prágnę Cię przyiąć ze wſzyſtkiego ſercá y duſze moiey, y Tobie ſię wſzyſtká zupełnie oddáię, y konſekruię.

Jáko uprágniony Jeleń wzdycha do ochłody wod, ták duszá moia wzdycha, y tęskni do Ciebie, y złączenia śię z Tobą BOGIEM moim.

O! Pánie moy ponieważ Ty dla mnie w tym Sákrámenćie stáiesz śię maluczkim, uniżonym, posłusznym, ćierpiącym wiele krzywd y niezbożnośći, przećiwko swey Boskiey náturze, słuszna ábym já z wzáiemney miłośći práktykowáłá dźiś pokorę, posłuszeństwo, umartwienie, ná przygotowánie do przyięćia BOGA mego.

Trzećia część dniá, od czwartey do wieczorá, álbo ják ći czás pozwoli; rozwáżáć możesz swoię niegodność, nikczemność, y ćięszkość grzechow á niedostátek cnot, uwáżáiąc nierownosć co czynisz, y dáiesz

Pá-

Panu IEZVSOWI w tym Sákrámencie do ćiebie przychodzącemu, á co on dla ćiebie czyni y dáie tobie, zá tym słowámi pokornego setniká powtarzay często, Domine non sum dignus &c. *z explikacyą przez nástępuiące Akty.*

GDybym miáłá miłość SS. Cherubinow, y Seráfinow, y gdybym tyle oddáłá chwały y ádorácyi Twoiey Wszechmocnośći, ile cáły Dwor Niebieski oddaie, y oddáwáć będzie, przez cáłą wieczność, jescześbym nie byłá dostátecznie godna, do przyięćiá ták wielkiego Májestátu BOGA, przeto z głębokośći moiey nikczemnośći, mowię: nie jestem godná, żeby mię źiemiá nośiłá dla wielkośći grzechow moich á jákoż wnidźiesz Pánie do ust y sercá ták wielkiey złośnice.

Nie jestem godná Pánie miłośćiwy podnieść oczu moich ku tobie, á jákoż odważę się z tobą się ziednoczyć!

Nie jestem godná Pánie, ábyś domnie przyszedł, boś jest pięknośćią niestworzoną, á já brzydszą nád sámego Lucyperá, gdyż więcey y ćiężey nád niego grzeszyłám.

Nie jestem godná litośćiwy JEZU, ábyś do mnie przyszedł, boś jest mądrośćią przedwieczną, á ja ták głupia, że Ciebie y łáski Twoiey szácowáć nie umiem.

Nie jestem godna dobrotliwy Pánie, ábyś do mnie przyszedł, boś jest ogniem miłośći, á já ostygła, y oźiębła, ná wszystko złe ják wodá wylána, Ty przećie mowisz, já przyidę do Ciebie, ztąd já ták niego-

niegodna y mizerna grześznica, chcąc śię ná przyięćie Ciebie BOGA moiego przyſpoſobić, ſerdecznie zá grzechy moie dla ſámey miłośći Twoiey żáłuię.

Prawdziwi Adorátorowie y miłośnicy SERCA JEZUSOWEGO, jeżeli go chcą kontentowáć, niech uczęſzczaią godnie do Sákrámentow SS. Wyráźił to prágnienie ſwoie Pan JEZUS Oblubienicy SERCA ſwego *Małgorzáćie Alákok* uſkárżáiącey śię czáſu jednego przed ſobą, że nie jeſt zdolną obiąć Niebieſkich faworow, w ktore opływáłá, mowiąc do niey, iż to czynił ná umocnienie jey ná dálſze ćierpienie, y przydáiąc: *Pij y jedz u ſtołu delicyi moich, ábyś śię pokrzepiła ná długie y przykre ćierpienia, w ktorych potrzebo-*

wáć będźieſz wytchnienia w SERCV moim záwſze dla ćiebie otwártym, ja wzáiemnie chcę mieć Serce twoie ná ſchronienie y poćiechę moię, kiedy mię grzeſznicy prześládowáć y wygániáć z ſerc ſwoich będą. Gdy ſię tedy dowieſz, że ſpráwiedliwość moia przećiwko nim zágniewána będźie, przyimieſz mię do śiebie, przez Nayświętſzą Kommunią, y oſádźiwſzy mię ná tronie SERCA ſwego, rzućiſz ſię z głęboką adorácyą pod nogi moie, y mnie ſamego, OYCV memu Przedwiecznemu ofiárowáć będźieſz, dla uśmierzenia ſłuſzney zápálczywośći jego, ná grzeſznikow. Do czego ſłużyć mogą Akty náſtępuiące.

AKTY
DO SERCA PANA JEZUSA *y RAN jego przed Spowiedźią y Kommunią Swiętą.*

Do NOG PANSKICH.

MArnotrawna y zgubiona Corká, ktoram ták wiele łáſk y Dobrodźieyſtw Twoich przyrodzonych y nádprzyrodzonych grzeſząc márnie potráćiłá, przychodzę do Nog Twoich dla mnie przebitych, o Dobry JEZU, niegodnám zwáć ſię Corką Twoią, ktoram ſię ſtáłá nieprzyjaćiołką Twoią, przychodzę ſtrácona owcá do Dobrego Paſterzá. O! jákom ſię dáleko zábłąkáłá od Ciebie, zkáláná, záſzpecona, z ſzáty niewinwinności odárta, nie śmiem ſię przed Oczy Twoie Boſkie poká-

záć,

zać, więc do Nog Twoich dla mnie przebitych upadąm, żebrzę miłośierdźia Twego, day mi naydroższe Ran twoich pierśćienie, przyimi mię łáſkáwie zá ſwoję, day mi ják naynabożniey, naypokorniey, y nayſzczerzey, głupſtwo, y błędy moie wyznáć, y zá nich rozgrzeſzenie otrzymáć, Amen.

A K T

Do SERCA ZRANIONEGO

O! Ogniu Boſki, ktory záwſze goreieſz, á nigdy nie gáśnieſz, zagrzey y oświeć z tey Rány Náyſłodſzey wypàdáiący, ſerce moie záćmione nocą piekielną, áby obáczyło, poznáło y przypomniało ſobie grzechy moie ktoremi ták ſtráſzną SERCU Twemu zádáłám ránę, zágrzey lodowáte ſerce, áby ſię we łzy rozpłynęło nad ſzaleńſtwem y ślepotą ſwoią Amen. AKT

AKT SKRUCHY.

Przed ſámą Spowiedźią.

MIłośierdźie Twoie Pánie więkſze jeſt, niżeli grzechy moie, y dobroć Twoia przewyżſza złość moię, nie gardźże mną mizerną, nie uważay wielkośći wyſtępkow moich, ále obſzerność miłośierdźia y Dobroći Nayſłodſzego SERCA Twego. Ja ſerdecznie żáłuiąc, żem Cię kiedy obráźiłá, biię ſię z jáwno grzeſznikiem w pierśi moie, y mowię ſercem zkruſzonym, BOZE bądź miłośćiw mnie grzeſzney. Zgrzeſzyłám Sędźio ſpráwiedliwy, wyznáię, że niemąm z kądbym Ci zápłáćiłá, moie doſyćuczynienie, jeſt Krew Twoiá Naydrożſza, y miłośierdźie SERCA Twoiego Nayſłodſzego, ktoreś dla tego dał ſobie przebić włocznią, y otworzyć,

rzyć, áby tám káżdy grzeſznik pokutuiący, ućieczkę ſwoię pewną zákładał. Lubom ja zgrzeſzyłá, y niegodná jeſtē odpuſzczenia, áleś ſię ty nie wyzuł z dobroćiTwoiey, y jákże mogę wątpić o Twoim miłośierdziu, wſpomináiąc ſobie, że gdybym byłá nieprzyjaćiołką Twoią, Tyś zá mnię umrzeć ráczył, y z BOGIEM Oycem poiednáłeś mię. Jeżeliś Pánie moy łáſkę Twoię ofiárowáł, w ten czás, gdym jey nie ſzukáłá, teraz gdy o nię proſzę, wierzę, że mi ją tym chętniey dáruieſz.

Tu zmowić ſpowiedź powſzechną áż do tych ſłow; moiá winá, *potym roztrząśnij pilnie ſumnienie ſwoie, uważáiąc czym mogłáś obrázić Páná BOGA od oſtatniey ſpowiedźi, oſobliwie myślą, mową, y uczynkiem,*

wzbu-

wzbudzaiąc w ſobie żal ſerdeczny za grzechy, y obrzydzenie ich, y mocne przedśięwźięćie do popráwy, przez tę ſpowiedź święta, nágrodźić zá wſzyſtkie przeſzłe ſpowiedźi niedbále, álbo nie zupełnie odpráwione. Zákończywſzy Confiteor, *przyſtąp ná kolanách do ſpowiedźi z ſkruchą, z pokorą, y z nabożeńſtwem, uwáżáiąc Páná BOGA ſámego w Oſobie Spowiedniká ſwego, ktoremu wyznay ſzczerze grzechy twoie, by nayćięższe, y naywſtydliwſze, nic nie táiac, y nie umnieyſzáiąc, lepiey bowiem tu záwſtydźić ſię przed jednym ſpowiednikiem, niż potym ná ſądźie Bożym przed cáłym Niebem y źiemią, ná wieczną zárobić konfuzyą y potępienie;* Nie tay grzeſzniku grzechow y złośći twoich, áby Zbáwićiel twoy CHRYSTUS JEZUS nie

táił przed Tobą Dobroći y miłośierdźiá SERCA swoiego. *S. Bonaventurá.*

Po Spowiedźi S. odprawić pokutę od Spowiedniká náznaczoną nabożnie klęcząc.

MODLITWY y AKTY
po Spowiedźi Swiętey.

MODLITWA do BOGA OYCA.

O! OYCZE Przedwieczny, OYCZE wielkiego miłośierdźia y Dobroći, Pánie BOZE nász, niech ći przez zásługi Jednorodzonego Syná Twego, przez przyczynę Nayświętszey Mátki jego, y wszystkich Swiętych, wdźięczna y przyiemna będźie tá moiá Spowiedź, á czegokolwiek mi teraz y przed tym nie dostáwáło do skruchy dostáteczney, do szczerey y doskonáłey

náley ſpowiedźi, niech to nágrodźi y dołoży, łaſká y miłośierdźie naydobrotliwſzego SERCA Syná Twoiego, według ktorego rácz mię mieć zupełniey y doſkonáley w Niebie rozgrzeſźoną.

O! OYCZĘ Przedwieczny, ofiáruięć to Nayſłodſze Syná Twoiego SERCE, boleśći, mękę y krew jego naydrozſzą zá mnie grzeſzną, do oſtátniey krople ná Krzyżu wylaną, ná doſyć uczynienie y przebłágánie Májeſtátu Twego Boſkiego, pátrz o! OYCZE łáſkáwy ná Syná, á odpuść ſłużebnicy twoiey, y bądz miłośćiw grzeſzney duſzy moiey, Amen.

AKT DZIĘKCZYNIENIA.

Pánu IEZVSOWI zá rozgrzeſzenie Kápłáńſkie.

O! Naymiłośćiwſzy JEZU ktoryś

ryś mię według grzechow moich y Nayświętszey sprawiedliwośći Twoiey, już już ustámi Twemi z Niebá ná wieki exkludowáć miał, teráz według łáskáwych wyrokow, naymiłośćiwszey dobroći Twoiey, przez namiestniká twego rozgrzeszyłeś mię, y przywroćiłeś mi práwo do Nieba, bądz za to dobrodźieystwo od wszystkiego stworzenia ná wieki pochwalony, Amen.

Przez zásługi Twoie, przez Ránę Boku Twego, przez SERCE Twoie naysłodsze, proszę Cię pokornie, niech ráczey umrę, niżbym Cię znowu miáłá kiedy dobrowolnie obráźić, y łáskę Twoię stráćić.

Męko JEZUSA Zbáwićielá mojego umocnij mię, Krwi jego naydroższa utwierdz mię, Krzyżu JEZU-

ZUSOW ſtrzeż y broń ſercá moiego od grzechu, SERCE naydroższe JEZUSOWE bądz obroną moią, y mieyſcem ućieczki przed zdrádą y záſádzkámi nieprzyiáćielá duſznego.

Wyrzekąm ſię z cáłego ſercá wſzyſtkich grzechow moich, oſobliwie N.N. niech Męká Odkupićielá moiego dopomaga mi, żebym Cię więcey, ile dobrowolnie, naymnieyſzym grzechem, nie obrážáłá, Amen.

AKT do SERCA JEZUSOWEGO.

TEć to ſą o! Nàydobrotliwſze SERCE JEZUSA moiego, okrutne na Cię oſzczepy, grzechy moie, ktoremim Cię zránilá, O! SERCE naymiłośiernieyſze, jakożeś ták długo Łotrá ſwego ćierpiało,

piáło, jákożeś mnie niewdźięczną łáſk Twoich Boſkich nie wtrąćiło do piekłá? jákożeś ták długo czekáło náwrocenia ſercá mego, żáłuię wſzyſtkiemi ſercá mego śiłámi zá te wſzyſtkie grzechy moie, y zá te, ktorych ſobie przypomnieć nie mogłám, zá grzech nie poczytáłam, żáłuię záś nie dla tego, żem ſobie niemi ná piekło zárobiłá, y ná doczeſne káránia, ále tylko iedynie dla tego żáłuię, żem Cię ták dobrego Páná y BOGA mego, kiedykolwiek obráźiłá, á żáłuię dla ſzczerey miłośći Twoiey, Amen.

AKT do PRAWEY RĘKI PANA JEZUSOWEY
Przed Kommunią Swiętą.

O! RĘKO naymocnieyſza, ktora świát wſzyſtek y Niebo

trzymaſz, grzechámi memi zrániona y przebita, wſpomoż mię teraz, day moc przedśięwźięćiu memu, ktore czynię, więcey ſię do grzechow moich nie wrácáć, trzymay ſłábą kreaturę, żeby ſię po tey ſpowiedźi Swiętey do grzechow nie wrácáłá, day mi łáſkáwe błogoſłáwieńſtwo, do godnego przyięćia Ciebie, y ubłágánia zágniewánego SERCA Twego.

AKTY do LEWEY RĘKI PANA JEZUSOWEY.

RĘko lewa JEzusa moiego zrániona okrutnie, oto ja niezbożná źbrodnicá twoiá, z ſtráchem y odwagą przyſtępuię do Ciebie, y żebrzę odpądź odemnie wſzyſtkie czártowſkie śidłá, zdrády y przeſzkody pokus, á doprowadź mnie

beſpiecznie do tey Kommunij S. Day mi bez dyſtrákcyi wſzelkiey, jáko z naygorętſzym Ją odpráwić ſercem, day oczom y ſercu moiemu łzy gorzkie y obfite zá grzechy moie, y tych wſzyſtkich, ktorzy SERCE Twoie Boſkie niezbożnemi poſtępkámi irrytuią, y ábym Cię dźiś przyięłá, nie na potępienie wieczne, lecz ná poprawę żyćia, y zbáwienie.

A K T Y

Do NOG P. IEZVSOWYCH.

PAdąm naydobrotliwſzy JEZU u NOG Twoich Boſkich, ták okrutnie zránionych, dźiękuię Ci zá ták wielkie Dobrodźieyſtwa, żeś mię mizerne Twoie ſtworzenie przez ſpowiedź świętą łáſkáwie náwroćił; O! NOGI Nayświęt-

świętſze zránione, daycież mi z ják náywiękſzym Nabożeńſtwem, pokorą, y uſzánowániem do Kommunij Przenayświętſzey przyſtąpić; PANNO Przenayświętſza MARYA, ktoráś ná ták ſtráſzne y ćięſzkie Sercu Máćierzyńſkiemu bole, umieráiącego ná Krzyżu Syná twego pátrząc, pod Krzyżem ſtałá, ſtań przy mnie do Kommunij Przenayświętſzey, y dopomoż mi to Ciáło Przenayświętſze, nie ná potępienie, ále ná zbáwienie moie godnie przyiąć.

A K T Y
Do
SERCA PANA JEZUSA.

PRágnie Cię ſerce moie o! BOZE moy, jáko jeleń żywych wod, prágnie chore y ſłábe leká-

rzá ſwego, pragnie martwe y o-
drętwiáłe prawdźiwego zywotá
ſwego, o SERCE łáſkáwe y
dobre, miłośćią moią zránione,
mieſzkayże już ſtátecznie, á nie
wychodź nigdy ź ſercá mego, lę-
kam ſię przyiśćia Twego o! BOZE
moy, gdy wielkość Májeſtatu twe-
go, á podłość moię uważam, kto-
żem ja jeſt o! BOZE moy, á ktoś
Ty jeſt? jam lichy robaczek źiemie,
á Tyś Pán y ſtworca Niebá y źie-
mie, o! niewinny Báránku jákoż
od lwá y beſtyi pożárty będźieſz;
jákoż w tak ſzpetney jámie o! pię-
knośći nieſtworzona leżeć będźieſz?
ozdobże ſobie ſerce moie łáſką
Twoią, ponieważ ſię ták ſpieſzyſz,
y kwapiſz do niego, uczyń je go-
dnym przybytkiem Twoim.

MO-

MODLITWY

Po Kommunij Swiętey, pryiawſzy Páná IEZVSA w Nayświętſzym Sákràmenćie, oſadź go ná Tronie ſercá ſwego, y wſzyſtkę myśl y áffekt do niego obroćiwſzy; rzuć ſię pod Nogi jego mowiąc ſercem ſkruſzonym.

O! JEZU, nayſłodſza miłośći moiá, nędzne y nikczemne ſerce moie, niech będźie tronem Wſzechmocnośći y miłośierdźia Twego; ośiądźże je, rządź y właday nim, jáko Pan dźiedźiczny. Oddáięć ſię cále y zupełnie ſtáwiam przed Tobą, wſzyſtkie śiły duſze moiey, rozum, y pámięć, wolą, y wſzyſtko co jeſtem, niech już nie ja żyię, ále ty we mnie. Rzucąm ſię z głębokim pokłonem

pod Nogi Twoie Przenayświętsze, wielbię, chwálę, y miłuię SERCE Twoie miłośćią páłáiące, oraz zránione y záſmucone ćiężkiemi grzechámi moiemi, y przez ták wiele grzesznikow od ſerc ich odrzucone, przez okrutną złość y zapámiętáłość, od ktorych ile Ty Pánie moy odbierasz zelżywośći, krzywd, profánácyi, bluźnierstw, świętokrádztw po cáłym swiećie, tyle ja w nagrodę tego wszystkiego oddáię ći z ſerca mego Aktow miłośći, chwały, y ádorácyi.

Niech będźie pochwalony Przenayświętszy SAKRAMENT, y Naysłodsze SERCE Zbáwićiela moiego, od wszystkiego stworzenia Niebieskiego, źiemskiego, y piekielnego, teraz y náwieki, Amen.

Po-

Powtorz pięć rázy cáłuiąc źiemię z głęboką uniżonośćią.

O! OYCZE przedwieczny weyrzy ná naymilſzego Syná twego, w mym ſercu niegodnym zoſtáiącego, pátrz na obfite záſługi krwawey Męki y zelżywey śmierći jego, ná wſzyſtkie Rány y otwárte SERCE, pożarem miłośći páłáiące ku nam; to wſzyſtko weſpoł z nim ſámym prezentuięć, ofiáruię ná ubłágánie ſpráwiedliwego gniewu twego przećiwko mnie y wſzyſtkim grzeſznikom, y odſzczepieńcom od Kośćiołá S. zwyćięż wielką Dobroćią Twoią, ſtráſzną złość náſzę, y ziednocz ſercá náſze z SERCEM Naymilſzego Syná Twego, Amen.

AKT

AKT do PRAWEY RĘKI PANA JEZUSOWEY.

O! RĘKO łáſkáwa, hoyná y dobrà, zá mnie do Krzyżá przybita, ktora z głębokiego y ſproſnego błotá wydźwignęłáś mię dźiś, wydárłaś z páſzczęki lwá piekielnego; dźiękuięć ſerdecznie, y cáłuię upzeymie, drogą z Ciebie wypływaiącą Krew Swiętą, á proſzę Cię, trzymay mię bez upadku, y powrotu, w tęż piekielną grzechow y nałogow moich przepáść, day mi moc łáſki ſwoiey nádprzyrodzoney, ſtáć mocno w przedśięwźięćiu moim, oczyść mię zbáwiennemi Krwi Twoiey kroplami, ozdob temiż naydroższemi Rubinámi duſzę moię, áby ták przybrána zawſze ſtáłá ſię miłą y przyiemną BOGU. Zámkni y obwáruy dobrze

brze ſerca mego drzwi, áby do niego żadna grzechowa ſzpetnosć, wniść y wćiſnąć ſię nie mogłá, ſąm w ſercu moim, nie jáko w ćiemnicy y ſmrodliym więźieniu, ále jáko w miłym prybytku nigdy nie wychodząc, záwſze mieſzkay ſłodki JEZU, Amen.

AKT do LEWEY RĘKI PANA JEZUSOWEY.

ZEbrzę miłośierdźia od Ciebie o! RĘKO ſpráwiedliwa, zá mnie do Krzyżá przybita, kłádę ſię pod wſzelkie ſpráwiedliwe plagi, y káránia doczeſne Twoie, karz mię jáko nayſpráwiedliwiey, tylko tym jednym mię nie kárz, żeby mi to Przenayświętſze Ciało Boſkie, nie było ná karę wieczną, y rozgniewánie BOGA mego, ále ná zbáwienie y poświęcenie duſzy

moiey

moiey. Ktożem ja jeſt BOZE moy, żeś do mnie naylichſzego ſtworzenia ſwego, w tym Sákrámenćie Przenayświętſzym przyſzedł, dźiękuię Ci zá to, upadam, ſęrdecznie ściſkąm y cáłuię tę RĘKĘ Twoię Przenayświętſzą łáſkáwą y poránioną, witam Cię w ſercu moim, o! nayſłodſzy gośćiu, nie wychodź z niego nigdy, wyrzuć ztámtąd, co ſię oczom Twoim Boſkiem nie podoba, uczyń je ſobie miłym y upodobánym mieſzkániem.

AKT do SERCA PANA JEZUSA,

ACh! z jáką miłośćią y prágnieniem przyſzedłeś do mnie Nayſłodſzy gośćiu JEZU moy, o! SERCE miłoſne, jákożeś dawno prágnęło, złączyć ſię z ſercem moim, czekáłeś tęſkliwie, y kołátałeś

tałeś długo do niego, otworzyłám Ci teraz, y wſzedłeś, niech to przyiśćie Twoie, będźie wykorzenieniem złych nałogow moich, zaſzczepieniem cnot Swiętych, záſtodzeniem chwały Niebieſkiey z Tobą; O! boleſna Mátko PANNO Przenayświętſza, ſtrzeż Syná Twojego w ſercu moim, zámykąm go w nim wiecznie, á w Twoim Nayświętſzym boleſnym SERCU, ſkłádąm klucz od ſercá mego zámknionego. Duſzo y SERCE JEZUSOWE ożyw mię, Ciáło Nayświętſze zránione zágoy rány ſercá mego, Krwi Przenayświętſza omyi mię, y nápaway ſłodyczą Twoią, áby mi nic nie ſmákowáło, tylko ſłodki JEZUS. Amen.

AKT

AKT inſzy do RĘKI PRAWEY.

COżeś mi więcey dáć mogłá o! RĘKO hoyna ſrodze przebita; nád to, żeś mi BOGA mego, z Duſzą y z Ciáłem do ſercá mego dáłá, o! RĘKO dobrotliwa y cudowna, ktoras ták wiele umárłych wſkrześiłá, ślepe, trędowáte leczyłá, o! RĘKO z ktorey ſkárby nieoſzácowáne krwią JEZUSA mego naydroższą kupione, cnot świętych wypłynęły, ozdob, y ubogać duſzę moię niemi, day jey gorzkie y uſtáwiczne áż do śmierći łzy pokutne, day cnot SS. pokory, Nabożeńſtwá, łáſkáwośći, umartwienia, páſſyi gniewliwych, zazdrośćiwych, nieczyſtych, pyſznych, łákomych, powśćiągnienie, prowadź mię RĘKO Swięta drogá-

drogámi ſpráwiedliwośći, do widzenia Twarzy Twoiey, w tey twoiey Ranie życie y śmierć moię ſkłádam.

AKT inſzy do LEWEY RĘKI PANA IEZVSA.

JAkoś ćierpliwie wytrzymáć mogłá o! Ráno RĘKI Boſkiey lewey, to moie przyſtąpienie, do przyięćia Nayświętſzego Ciáłá y Krwie Boſkiey, odmieniłáś żárliwość ſpráwiedliwośći, w ſłodycz miłośći, brońże mię łáſkáwa RĘKO od nieprzyiaćioł duſznych y ćielesnych, w Tobie ſkłádám, y łączę z bolami twemi wſzyſtkie ućiſki, y utrapienia, oſobliwie śmiertelne bole moie, gdy konáć będę, bądź mi łáſkáwą y miłośierną, w godźinę śmierći moiey, Amen.

Ro-

Rozmaite prożby przy Ránách Páná IEZVSOWYCH.

Po Kommunij Swiętey.

O! JEZU jedyna miłośći moia, przez boleśći okrutne Przenayświętſzey głowy Twoiey, od oſtrych bodźcow ćierniowey Korony, proſzę Cię zá Głową Kośćiołá S. N.N. Kárdynałámi, Biſkupámi, miánowićie tuteyſzey Dyecezyi N. zá przełożeńſtwámi Duchownemi, y świeckiemi, zá Zákonámi oboiey płći, proſzę zá cáłą Oyczyzną, Krolem, Senatorámi, Pánámi, Szláchtą, y poſpolſtwem, prowadź wſzyſtkich drogą zbáwienną, według Nayśw: woli ſwoiey.

Przez wielką boleść Ràny Rámienia Twego JEZU moy, od ćiężaru Krzyżá, proſzę Cię zá wſzyſtkiemi utrapionemi, ubogiemi,

ſchorzáłymi, ſmutnymi, pokuſami ściśnionymi, więźniámi, w pogáńſkiey y heretyckiey niewoli zoſtáiącemi, day im ćierpliwe znoſzenie wſzyſtkich przećiwnośći bez obrázy Máieſtatu Twego.

Przez okrutne boleśći JEZU moy, práwey Ręki Twoiey, proſzę Cię zá wſzyſtkiemi promowuiącemi chwáłę Kośćiołá S. Rzymſkiego, zá Fundatorámi Kośćiołow, Klaſztorow, y zá Dobrodźieiámi, tak żyiącemi, iáko y umarłemi, nágradzay im z hoyney Ręki Twoiey docześnie y wiecznie.

Przez okrutne bole lewey Ręki Twoiey, proſzę Cię JEZU moy, zá nieprzyiaćioł moich, żywych y umárłych, ktorym iá dla Twoiey miłośći z cáłego ſercá odpuſzczam wſzyſtkie krzywdy mnie zádáne, y dźię-

y dźiękuię Dobroći Twoiey zá wſzyſtkie przećiwnośći, utrapienia, ktoreś ná mnie dopuśćić kiedy ráczył, z przedwiecznych ſądow Twoich.

Przez boleśći SERCA Twego przebitego JEZU moy, y miłość jego ku mizernemu ſtworzeniu, proſzę Cię o oświecenie, y náwrocenie heretykow, żydow, turkow, indyanow, ſchizmátykow, y wſzyſtkich grzeſznikow, proſzę zá Duſzámi w Czyſcu Bráći y Sioſtr Kongregácyi SERCA Twego, y nizkąd rátunku niemáiącemi.

Przez boleśći práwey Nogi Twoiey JEZU moy, oddáię y polecąm miłośierney opiece Twoiey, mnie, z duſzą, z ćiáłem, polecąm wſzyſtkie intereſſa, y potrzeby moie duchowne y doczeſne, miánowićie N. N. Przez

Przez boleść lewey Nogi Twoiey JEZU moy, proſzę Cię zá Rodźicámi, krewnymi, przyiaćiołámi, y nieprzyiaćiołámi, y zá ktorych ſię modlić jeſt moiá obligácya żyiących y umárłych.

Przez boleść y wſzyſtkie Rány cáłego Ciáłá Twego Nayświętſzego, áż do kośći poſzárpánego, przez wſzyſtkie morderſtwá, pośmiewiſká, zelżywośći, roziádłych katow, proſzę Cię zá wſzyſtkiemi konáiącymi, day łáſkę, áby oni y my wſzyſcy w Aktách prawdźiwey ſkruchy, y miłośći Twoiey Boſkiey, Sákrámentámi Swiętemi opatrzeni umierác mogli, Amen.

MODLITWA

Ktorą mowiącym po Spowiedźi y Kommunij Swiętey przed Obrázem SERCA IEZVSOWEGO nábożnie klęcząc Odpustu 360. dni pozwolił Nayprzewielebnieyszy Andreas Sanctæ Crucis *Oyca S. Legat; tym záś, ktorzy inszym czásem tę Modlitwę odpráwią, dni sto Odpustu.*

O! Naymilszy JEZU, ktoryś ná pociągnienie serc nászych do Twoiey miłości, słodkie SERCE Twoie w Przenayświętszym Sákrámencie ná pokarm, y pociechę dáć ráczył, wysłuchay Modlitwę Ciebie wzywaiących, a miłościwie spraw, żeby wszyscy ći, ktorzy Boskiego SERCA Twego wzgárdę, á ludzką niewdzięczność opłakuią, y nią się brzydząc, dla

na-

nagrodzenia tey zniewagi, wſzelką uczćiwość SERCU Twemu wyrządzáć uśiłuią, miłośćią SERCA Twego byli zapáleni, y dobroć Twoię ku niemu ná wieki wychwálali, Amen.

A K T

Błágáiący SERCE IEZVSA zá ſwoie y całego świáta grzechy.

NAyſłodſzy y naymiłośierniey- ſzy JEZU, páłáiący miłośćią nieográniczoną ku nąm, y lituiący ſię nád nędzą náſzą, nieugáſzony w prágnieniách udźieláć nąm ſkárbow ſwoich, y śiebie ſámego, ktory z zbyteczney miłośći ſtałeś ſię cáłopaloną ofiárą w Nayświętſzym Sákramenćie Ołtárzá, kędy ſię codźiennie OYCU Twemu Przedwiecznemu zá nas grzeſznych

ofiáruieſz, á zá to od więkſzey częśći ludźi, odbieraſz wzgárdy y niewdźięczności, więc ja naylichſze ſtworzenie Twoie, utáiony BOZE w Przenayświętſzym Sákrámenćie, rzucąm ſię u Nog Twoich, á chcąc nagrodźić SERCU Twoiemu w oczách cáłego Niebá y źiemie, wſzyſtkie zelżywośći, ſtráſzliwe bluźnierſtwá, świętokrádztwá, kontempty, nieuſzánowánia, profánácye Przybytkow Twoich, y niezliczone niezbożnośći inne dźieiące ſię po cáłym świećie od zátwárdźiáłych żydow, pogan, heretykow, czárownikow, náwet od ſámych złych y niezbożnych Chrześćian, á co nayboleśnieyſza, jeźli y Duchownych ſłużbie Twoiey poświęconych, y odemnie naynie-wdźięcznieyſzey grzeſznice, prze-
pra-

praſzám Nayświętſze SERCE Twoie, imieniem tych wſzyſtkich, ktorzy Cię zbrodniámi ſwemi uſtáwicznie obrážáią, ofiáruię Ciebie ſámego JEZU moy, OYCU Twemu Przedwiecznemu, áby ſpráwiedliwa zápálczywość jego nádemną, y wſzyſtkiemi grzeſznikámi mogłá być záhámowána, y ſkłonioná do miłośiernego odpuſzczenia, dlá krwáwych, obfitych zaſług Twoich, y goreiącego miłością ku nam SERCA Twoiego. O gdybym mogłá kierowáć ſercámi wſzyſtkiego świátá ludźi, poćiągnełábym je do miłośći y pokuty, żalu zá grzechy y uſtawiczney adorácyi SERCA Twoiego. W przenáyświętſzym Sakrámenćie utáiony BOZE upadam przed Tobą, po ſtokroć ſto tyśięcy rázy, przepraſzam, y

żałuię, że kiedykolwiek od kogo y odemnie Nayświętsze SERCE Twoie było obrázone. Oto w nagrodę tego: ofiáruię się ná wszystko, co mi każesz, bij, siecz, dotykay mię JEZU moy, jáko chcesz, bylem się mogłá stáć godną ofiarą do nágrodzenia zelżywośći Twoich. Otworzyłeś SERCE twoie naysłodsze ná Przyięćie káżdego grzesznika pokutuiącego, nie odrzucay y mnie od łáski y miłośierdźia twego, zkrusz kámienne serce moie tak, ábym z pokutuiącym Dawidem, Piotrem, y Mágdáleną, we dnie y w nocy, grzechy moie łzámi oblewáłá, y zá nie serdecznie żáłowáłá, otworz proszę to naymiłośierniey sze SERCE Twoie w ostátnią śmierći moiey godźinę, y rácz przyiąć duszę moię

ię z ćiáłá wychodzącą ná łono nieſkończoney dobroći Twoiey.

Przyimi Troyco Przenayświętſza to moie wyznánie, y ten Akt błágáiący ſłuſzne zágniewánie Twoie ná nas mizernych grzeſznikow, ktory ja ofiáruię, jednocząc z Aktami wſzyſtkiemi, ktore Słowo Wćielone Chryſtus JEZUS, przez cáłe tu życie ſwoie oddáwał zá nas grzeſznych, Oycu ſwemu Niebieſkiemu, oſobliwie w konaniu ćięſzkim, w Ogroycu y ná Krzyżu, Ciebie záś o JEZU Zbáwićielu moy pokornie proſzę, zápomnij moich niewdźięcznośći, á dáy łaſkę ſwoię, ábym do ſkutku przywieść mogłá, dobrą wolą, ktorą mam teraz, nágradzáć ći wſzelkie obelgi, y zelżywośći, ſpraw, ábym odtąd uſtawicznie SERCE Twoie

zá-

záwarte w tym Sákrámenćie chwa-
liłá, y miłowáłá, z tákim reſpe-
ktem, uczćiwośćią, ſkromnośćią, y
nabożeńſtwem, żebym przykładem
moim wſzyſtkich poćiągnąć mo-
głá, do oddáwánia Tobie náleżyte-
go honoru y ádorácyi, á nádewſzy-
ſtko proſzę Cię SERCE JEZUSA
Zbáwićielá mego, ſtrzeż mię, y
wſzyſtkich Kátolikow, ták świe-
ckich, jáko y duchownych, od nay-
ćięzſzey zniewagi, ktorą popełniá-
ią, przez niegodne, świętokrádz-
kie, y oźiębłe przyjęćia Ciebie w
Nayświętſzey Kommunij; day dy-
ſpozycye potrzebne, ábyśmy Cię
záwſze, teraz, y w oſtatnią żyćia
náſzego godźinę, według upodo-
bánia dobrotliwego SERCA Twe-
go przyimowáli, Amen.

Dalſze

Dálsze przywitanie Paná IEZV-SA po Kommunij S.

WItam Cię Pánie JEZU Sercem y áffektem Nayświętszey Mátki Twoiey, jákim Cię witáłá, gdyś się we wnętrznośćiách jey Panieńskich stał człowiekiem, jey tedy czystośćią, miłośćią, y pokorą, pokłon niski y adorácyą oddáię Tobie.

Witam Cię Zbáwićielu moy, tym áffektem, ktorym Cię witáłá táż Náyświętsza Mátká Twoiá, kiedy Cię porodźiwszy pierwszy raz obaczyłá, y naypierwszyć pokłon oddáłá, mile Cię do śiebie przytuláiąc.

Witám Cię Pánie JEZU sercem y áffektem Nayświętszey Pánny MARYI, z jákim Cię przywitáłá,

gdy

gdy Cię w Kośćiele Jerozolimſkim nálázłá, proſzę przez jey ſmutek, ktory ná ten czas miáłá z JOZEFEM Swiętym, Ciebie ſzukàiąc, bądź nam wſzyſtkim pociechą w utrapieniu, y w godźinę śmierći rátuy nás.

Witam Cię Pánie JEZU ſercem y áffektem Nayśw: Mátki Twoiey, z jákim Cię witáłá y ádorowáłá, Ciáło Twoie Przenayświętſze przyimuiąc.

Witam Cię Pánie JEZU áffektem y proſtotą Swiętych Páſtuſzkow, z jáką Cię witáli Nowo Národzonego, day mi Zbáwićielu moy, czuyność nád jedynaczką duſzą moią, y proſtotę, przez ktorą mogłábym ſię podobáć SERCU Twemu nayſłodſzemu.

Witam Cię Pánie JEZU áffe-

ktem

ktem Symeoná, kiedy Cię wźiął ná ręce ſwoie, od Náyświętſzey Matki Twoiey, uczyń mi tę łáſkę, ábym żywą wiárą y miłośćią uznáwáłá, że Ty jeſteś zbáwienie moie , w ktorego miłośierdźiu wſzyſtká nádźieiá moiá.

Witam Cię Pánie JEZU, áffektem SS. trzech Krolow, ktorym Cię witáli, gdy Cię w ſtáience náleźli, y dáry pełne táiemnic oddáli, oddáię y já Tobie weſpoł z niemi, zá złoto miłość,zá kádzidło cáłego Kośćiołá S. modlitwy,zá myrrhę, moie y wſzyſtkich ludźi utrapienia, przykrośći,y ćięſzkośći, náucz nas Pánie ćierpliwie znośić dlá Twey miłośći.

Witam Cię JEZU moy, áffektem Nayświętſzey Matki Twoiey, jákim Cię naypierwey witáłá, po

śmier-

śmierći Zmartwychwſtałego przez jey radość y weſele, ktore ná on czás uczułá, day ſercu memu pokoy Twoy, y do weſela wiecznego przyimi mię.

Witam Cię Zbáwićielu moy ſercem y áffektem, teyże Nayświętſzey Mátki Twoiey, ktorym Cię witáłá w dźień w Niebowźięćia ſwoiego, nágotuy y nąm proſzę pokornie mieyſce w dobrey wieczności.

Witam Cię Pánie JEZU áffektem Anjołow Twoich Swiętych, jákim Cię witáli przy Twoim Národzeniu.

Witam Cię áffektem Oycow SS. w otchłániách będących, jákim Cię witáli, gdyś do nich przyſzedł, ábyś ich ztámtąd wyprowádźił; proſzę racz też wyprowádźić duſzę

moię

moię z głębokośći grzechow mo-
ich.

Witam Cię JEZU moy, áffektem Piotrá, Tomáſzá, Mágdáleny, y wſzyſtkich Swiętych Uczniow twoich, kiedy Cię naypierwſzy raz po zmartwychwſtániu obáczyli, y Tyś ich do łáſki przyiął, proſzę Cię, day mi gorzko opłákiwáć grzechy moie, jáko Piotrowi, day żywą wiárą przeniknąć miłość SERCA Twoiego ku mnie grzeſzney, jáko Tomaſzowi, day niech z Mágdáleną otrzymám cząſtkę wiecznego błogoſłáwieńſtwá Twego.

Witam Cię Zbáwićjelu moy áffektem wſzyſtkich Kapłânow nábożnie Ciebie ofiáruiących, y do ſerc ſwoich przyimuiących.

Witam Cię áffektem wſzyſtkich, ludźi nabożnie kommunikuiących,

od

od poſtánowienia tego Przenayśw: Sákrámentu, áż do ſkończeniá świátá, dáy łáſkę ábyśmy Cię wſzyſcy z ják naywiękſzym nabożeńſtwem, áffektem, pokorą, y miłośćią teraz, y ná długą wiecznośći drogę przyimowáli.

Witam Cię Panie JEZU áffektem Anjołow Swiętych, ktorym Cię witáli chwalebnie w Niebo wſtępuiącego, witam áffektem y miłośćią wſzyſtkich SS. do Niebá pierwſzy raz przychodzących. Proſzę Cię pokornie, ábym y ja lubo niegodna czaſu ſwego mogłá ſię z nimi przywitáć, y Ciebie w ich ſpołeczności chwalić, y ná Ciebie ſię zápátrywáć, co day Chryſte JEZU przez dobroć y miłośierdźie Nayſłodſzego SERCA Twoiego, Amē.

Ieźli chcesz dostąpić zupełnego Odpustu, nie dość jest ná spowiedzi y Kommunij, ále nád to potrzebá ten Kośćioł náwiedźić, w ktorym tego dnia jest Odpust, y tam po odpráwioney Kommunij S. modlić się za szczęśliwy stan Kośćiołá Rzymskiego &c. co temi trzema Modlitwámi, álbo tym podobnemi wykonáć możesz.

MODLITWA I.

Za Kośćioł Swięty.

NAydobrotliwszy JEZU, ktoryś Swięty Kośćioł Twoy, za oblubienicę sobie obrał, y on ták wielce umiłował, żeś żywot y krew Twoię zań wylał, prośiemy pokornie łáskáwośći Twoiey, ábyś go uspokoić, strzedz, zjednoczyć, y rządźić ráczył po cáłym świećie,

patrz

patrz nayłaſkáwſzy JEZU, jáko uporniе y potężnie nieprzyiaćielſká nań złość biie, pátrz, jáko z otwártą páſzczęką piekielne brámy przećiw niemu powſtáią, nie dopuſzczay proſzę, áby go przemogły, ále broń y zachoway go w mocy Rámienia Twego. Obacz też, z jákim niedbalſtwem, y ják oźięble Boſkie Twoie Obrządki w nim ſię odpráwuią, jáko święta cześć twoiá opuſzczona zoſtáie, ják máłá jeſt wiádomość o Tobie ná ziemi; zeſzli tedy gorących y nieſprácowánych żeńcow, na żniwo Twoie, ktorzyby je ſpráwowáli, żárliwie promowowáli, y do brogow Twoich zebráli; day też wſzyſtkim wiernym Twoim dobrą wolą, áby Kośćiołá Twego Swiętego we wſzyſtkim ſłucháli, jego przykázania záchowá-

chowáli, y we wszystkim dobrym codźiennie ná większą Imienia Twego sławę postępowáli, Amen.

MODLITWA II.

Ná wykorzenienie heretykow

NAymiłośiernieyszy JEZU, prawdźiwe świátło ná oświecenie narodow, pokornie prośiemy łáskáwośći Twoiey, rácz weyrzeć ná zgubę ták wielu dusz, ktore zá zdrádą stárego węžá, y zá oszukániem heretykow, jego instrumentow piją z ich kielicha jádowitego, y ták záślepioni, y omamieni, w głębokie błędow ćiemnośći upádły. O! Naydobrotliwszy JEZU, y tákże nędzne te dusze naydroższą krwią Twoią odkupione czárt przeklęty zwodźić, y swoiey mocy

podbijáć będźie; y tákże codźień tyle mizernych duſz ná obraz Twoy ſtworzonych, z niedoſtátku prawdźiwey wiary, w przepáść wieczną wtrąćić duſznemu nieprzyjaćielowi dopuśćiſz, wſpomni o! Chryſte JEZU, iżeś ták wiele prácowitych drog dla zbáwienia ich przy odkupieniu, w Twoim Ciele Nayświętſzym ták wieleś ran, y rázow okrutnych ponioſł, prośiemy Cię tedy przez moc gorzkiey męki y śmierći Twoiey, ábyś przeklęte tákie herezye z gruntu wykorzenić, y zátwardźiáłe heretyckie ſercá do prawdźiwey wiáry náwroćić ráczył, Amen.

MODLITWA III.

Zá zgodę Pánow Chrześćiáńſkich.

NAyłáſkáwſzy JEZU wynalezco y mi-

y miłośniku pokoiu y jedności, prośiemy łáſkáwości Twoiey, ábyś wſzyſtkim Pánom Chrześćiáńſkim, pokoy y prawdźiwą zgodę dárowáć ráczył, żeby Kośćioł Twoy Swięty ſpokoynym nábożeńſtwem mogł ſię ćieſzyć, wſpomnij dobrotliwy JEZU, ják wiele niewinney krwie wylewa ſię przez uſtáwiczne woyny, obácz ják wiele ludźi w więźieniu ná duſzy y ćiele umiera, ách Monárcho pokoiu, ktorego Kroleſtwo nie jeſt nábyte, ále práwem przyrodzonym przynależyte, y ktorego granice ſą oſádzone drzewámi oliwnemi, á Miáſto pálmami y láurámi, prośiemy Cię przez ow pokoy, ktoryś ták często zálecał uczniom ſwoim, y przez miłość nieſkończoną, y dobroć SERCA Twego, ábyś zlał ná wſzy-

ſtkie głowy ukoronowáne, ten zdroy pokoiu, y potok poćiech, o ktorych Prorocy wſpomináią, y ábyś związał ſercá nierozerwánym związkiem miłośći, áby rządząc lud Twoy ſpokoynie w práwdźiwey jednośći, y przez to ugruntowawſzy ſię w ſłużbie Twoiey świętey, byli doprowádzeni z poddánemi Twemi, do Jerozolimy Niebieſkiey, kędy w Tobie kroluie pokoy nienáruſzony, Amē.

GODZINKI

O Przenayświętſzym SERCV JEZUSA CHRYSTUSA.

NAIVTRZNIĄ.

℣. *Niech ſerca mego wſzytkie ożiębłośći,*

℟. *Ogień rozpali Twey IEZV miłośći.*

℣. *Pá-*

℣. *Panie otworz wargi y uſta moiá,*
℟. *By ogłáſzáły S. chwałę Twoię;*
℣. *Boże poſpieſz ſię ná me wſpomożenie,*
℟. *Day ná rátunek twe święte weyrzenie.*
℣. *Chwałá Oycu, y Synowi, y Duchowi Swiętemu,*
℟. *Iák byłá ná poczatku, y teraz y ná wieki wiekow, Amen.*

HYMN.

WIeczna ozdobo Niebieſkiego dworu, (ru.
Do nás zeſłány z Anjelſkiego cho-
Y Májeſtaty wzgárdźiłeś y Trony,
Dla ſámey tylko grzeſzniká obrony
Ogniem miłośći rozpal ſerce moie, (Twoię,
Aby ná Chwałę rozgrzáło ſię
JEZU ſerc náſzych poćiecho ſerdeczna,

Radośći pewna y ſwobodo wieczná,
Sercá czyſtego jedyne kochánie,
Niechay ſię w Tobie myśl moiá
zoſtánie,
Bądź ſam Monárchą JEZU w tey
Koronie,
Ná ſtráży w ſercu ſtáń, y ná o-
bronie.
JEZUSA mego miłośćiwe Serce,
W oſtátniey żyćia tchnącego i-
ſkierce,
Niech ta Twey pámieć miłośći nie
gáśnie,
Aż Cię w wieczności uyrzę grze-
ſzna jáśnie.

ANTYFONA.

O Przenáyświętſze SERCE JE-
ZUSA woli Oycá Przedwiecznego
poſłuſzne, nákłoń do śiebie ſercá
náſze, ábyśmy ſię według upodo-
bánia SERCA Twoiego rządźili.

℣. JE-

℣. *IEZV ćichy y pokornego ſercá,*
℟. *Vczyń ſerce moie według SERCA Twego.*
℣. *Pánie wyſłuchay modlitwy moie,*
℟. *A wołánie moie niech do Ciebie przyidźie.*

Modlmy ſię.

WEyrzyi prośiemy Naymiłośiernieyſzy BOZE ná SERCE ukochánego Syná Twego, w ktorym ſobie wielce upodobałeś, y jego boleśćią zá grzechy náſze ubłágány, day ſercom náſzym, z ſkruchą Cię proſzącym, odpuſzczenie wſzyſtkich grzechow náſzych, y miłośćią jego zápal ſercá náſze, ábyśmy według SERCA Twego godnymi ználeść ſię mogli, przez JEZUSA Chryſtuſá Páná náſzego, Amen.

NA LAVDES.

℣. *SERCE IEZVSA niech tu kocham Ciebie,*

℟. *Bym Cię kochała ná wieki y w Niebie.*

℣. *BOZE pośpiesz się ná me wspomożenie,*

℟. *Day ná ratunek twe S. weyrzenie.*

℣. *Chwała Oycu,* &c. ut supra.

HYMN.

GŁębsze w dobroći nád bezdenne morze,
Niezgruntowáne w głębokiey pokorze,
Serce JEZUSA záley te upáły,
Ktoremi we mnie świát goreie cáły.
Nie ták do krynic jelen bieżąc mdleie,
Ják w grzechu duszá już ná śmierć wątleie,

Nie w ladá wodźie áni w ládá bágnie,
Lecz w zrodle łáſk Twych ochłodźić ſię prágnie.
Day choć kropelkę poczerpnąć z tey ſtudnie,
Sámárytance, gdźie w ſámo południe,
Zywa Cyſterná łáſki Twoiey chłodźi,
Inſzych wod niechcę, co mi je świát ſłodźi.
JEZUSA mego miłośćiwe Serce,
Woſtátniey żyćia tlącego iſkierce,
Niech tá twey pámięć miłośći niegáśnie,
Aż Cię w wiecznośći uyrżę grzeſzna jáśnie.

ANTYFONA.

Pánie JEZU, ktoryś oblubienicy Twoiey Serce, jáko Sygnetem miłośći

łośći y łáſk Twoich zápieczętował, y moie ſerce tymże miłośći ſygnętem racz zápieczętowáć.

℣. *IEZV ćichy y pokornego Sercá,*
℟. *Vczyń ſerce moie według SERCA Twego.*
℣. *Pánie wyſłuchay* &c

Modlmy ſię.

BOZE ktoryś Nayświętſze SERCE JEZUSA Syná Twego á Páná náſzego wiernym Twoim dla niewymowney dobroći jego godne kochánia uczynił, day prośiemy ták je tu czćić y miłowáć ná źiemi, ábyśmy przez nie, y z nim, Ciebie kocháć, y od Ciebie, y od niego ná wieki záſłużyli być miłowáni. Przez JEZUSA Chryſtuſá Syná Twoiego, Amen.

NA PRIMĘ.

℣. *SERCE IEZVSA niech tu kocham Ciebie.*

℟. *Abym Cię kocháłá ná wieki y w Niebie.*

℣. *BOZE pośpieſz ſię ná me wſpomożenie,*

℟. *Day na ratunek Twe S. weyrze-* *(nie.*

℣. *Chwałá Oycu, &c.* jáko wyżey.

H Y M N.

O! SERCE Niebá weſele niezmierne,
W Tobie nádźieię ludźie kłádą wierne,
O SERCE świętey ofiáro zábáwy,
Y ſerc zábáwą bądź JEZU łáſkáwy.
Tyś chwałą Troycy Bogá jedynego.
Tobie ſię łączy Syn Bogá wieczne- (go,
W Tobie ſpoczywa ná wieki Duch Swięty,

Y Bog

Y Bog się mieśći w Troycy nie-
poięty.
Do Sercá Twego przystęp jest
otwárty,
Chybá że grzechy nie puszczą
przez wárty,
To z Mágdáleną poydę wraz y
z Piotrem,
Z Jáwnogrzesznikiem wćisnę się y
z Łotrem.
JEZUSA mego miłośćiwe Serce,
W ostátniey żyćia tlącego iskierce,
Niech tá Twey pámięć miłośći nie
gáśnie,
Aż Cię w wieczności uyrzę grze-
szna jáśnie.

ANTYFONA.

O! Naysłodsze JEZUSA SERCE, zbawieniá násszego wielce żądáiące, náwroć nas grzesznych, y pobudzay do miłośći SERCA Twego.

℣. *IE-*

℣. *IEZV ćichy y pokornego Sercá,*
℟. *Vczyń ſerce me według Sercá Twego.*
℣. *Pánie wyſłucháy modlitwę moię.*
℟. *A wołánie moie niech do Ciebie przyidźie.*

Modlmy ſię.

DAy nam Pánie JEZU Chryſte SERCE Twoie, ábyśmy je SERCU Oycá Przedwiecznego ofiáruiąc, SERCU jego we wſzyſtkim podobáć ſię mogli. Ktory żyieſz y kroluieſz z tymże Bogiem Oycem y Duchem Swiętym BOG na wieki wiekow Amen.

NA TERCYĄ.

℣. *SERCE IEZVSA niech tu kocham Ciebie,*
℟. *Abym Cię kocháłá ná wieki y w Niebie.*
℣. *BOZE pośpieſz ſię ná me wſpomożenie,* ℟. *Day*

℟. *Dáy ná rátunek twe święte weyrzenie.*

℣. *Chwałá Oycu,* &c jáko wyżey.

H Y M N.

TYś jeſt jáśnieyſza nád ozdoby słońcá,
Swiątnico słowá wiecznego bez końcá
Domem nád ſámo Niebo wybornieyſzym,
Nád wſzyſtkie świátá wczáſy wygodnieyſzym.
Zá ſpráwą Duchá S. poczęte
W żywoćie Pánny Słowo niepoięte,
Z Máryi dźiwnym ſpoſobem zrodzone,
Zyiąc przed wieki w czáśieś jeſt wćielone.
Choć żem niegodna być w tákim Przybytku,
W niewſtydźie żyiąc y obmierzłym zbytku,

Prze-

Przećięż żgubnego poydę torem
Syná,
A wiem, że ſię ták zgłádźi moiá
winá.
JEZUSA mego miłośćiwe Serce,
W oſtatniey żyćia tchnącego i-
ſkierce,
Niech tá Twey pámięć miłośći nie
gáśnie,
Aż Cię w wieczności uyrzę grze-
ſzna jáśnie.

ANTYFONA.

Przenayświętſze SERCE JEZU-
SA, przykłádźie czyſtośći náydo-
ſkonálſzy, uczyń ſercá náſze nie-
zmázáne, ábyśmy według woli
Twoiey ználeść ſię mogli.

℣. *IEZV ćichy y pokornego Sercá,*
℟. *Vczyń ſerce moie według Sercá
Twego.*
℣. *Pánie wyſłuchay modlitwy moie,*

℟. *A*

℟. *A wołánie moie niech do Ciebie przyidźie.*

Modlmy się.

PRzyimi prośiemy Cię Wszechmogący BOZE ofiárę błágalną, ktorąć Przenayświętsze SERCE JEZUSA Syná Twoiego zá nas grzesznych Pod osobámi Chlebà y Winá w Nayświętszym Sákrámenćie utáione, codźiennie ofiáruię, á rácz nam odpuśćić przewinieniá násze. Przez tegoż JEZUSA Chrystusá Syná Twego, ktory żyie y kroluie z Tobą, y z Duchem Swiętym, BOG ná wieki wiekow, Amen.

NA SEXTĘ.

℣. *SERCE IEZVSA niech tu kochám Ciebie,*

℟. *Abym kocháłá Cię ná wieki y w Niebie.*

℣. *BO-*

℣. *BOZE poſpieſz ſię ná me wſpomożenie,*
Day ná rátunek Twe święte weyrzenie
℣. *Chwała Oycu,* &c. jáko wyżey.

H Y M N.

SERCE ſłodyczą wſzelką nápełnione,
SERCE miłośćią náſzą rozránione,
Dáy ſię ubłágáć pokornie żądamy,
Łzámi wyſtępki náſze oblewámy.
Prawda że BOG jeſt grzechem obráżony,
Ná náſze zbrodnie ſrodze obruſzony,
Lecz kiedy ná ćię ſwe oczy obroći,
Plagi y kary gniewu ſwego zkroći.
Wſzák nie odwrácał oczu od Dáwidá,
Gdy ſię pokornie grzechow ſwoich wſtyda.

Y ja ſię śiłá z moią złośćią ważę,
Gdy ná gniew jego z prozbą ſię
 náráżę.
JEZUSA mego miłośćiwe Serce,
W oſtátniey żyćia tchnącego i-
 ſkierce,
Niech tá Twey pámięć miłośći nie
 gáśnie,
Aż Cię w Wieczności uyrzę grze-
 ſzna jáśnie.

ANTYFONA.

Przenayświętſze SERCE JEZU-SA ku nieprzyiaćiołom twoim nayłáſkáwſze, użycz nąm tey łáſki, niechay mieſzka pokoy w ſercách náſzych, ábyśmy prześláduiącym nas, z ſercá odpuſzczáli.

℣. *IEZV ćichy y pokornego ſercá.*

℟. *Vczyń ſerce moie według Sercá Twego.*

℣. *Pánie wyſłucháy*, &c.

Modl-

Modlmy ſię.

BOZE litośćiwy, ktorego wnętrznośći miłośierdźia wſzytkim ſą otwárte, do Májeſtátu Twego pokornie ſupplikuiemy, ábyśmy; ktorzy Nayświętſze SERCE JEZUSA nabożnie czćiemy ná źiemi, wieczney ſzczęśliwośći w Niebie znim záżywáć mogli, przez to nayſłodſze SERCE JEZUSA, Ktory żyie, y Kroluie z Tobą ná wieki wiekow, Amen,

NA NONĘ.

℣. *SERCE IEZVSA niech tu kocham Ciebie,*

℟. *Abym Cię kocháłá ná wieki y w Niebie.*

℣. *BOZE pośpieſz ſię ná me wſpomożenie,*

℟. *Day ná rátunek Twe święte weyrzenie.*

℣. *Chwáłá Oycu, y Synowi, y Duchowi Swiętemu,*
℟. *Iák byłá* &c. jáko wyżey.
H Y M N.
KIedy Cię włocznią srodze przebodźiono,
Nąm wrotá łáſki záraz otworzono,
Wolnego wſtępu miłość nie zábránia,
Ani grzeſzniká od śiebie odgánia.
Więc ktorycheś Krwią z Boku wytoczoną,
Obmył z zárázy grzechow, nieſkończoną
Zdięty dobroćią; tych wźiąwſzy do śiebie,
Ratuy ná źiemi, y oſádź ich w Niebie.
Zprowadź żołnierzá z ták zdrádnego ſzáńcá,
Wiedź do Oyczyzny nędznego wygnáńcá,
Tám

Tám odpoczynek niech mamy tułácze,
Gdy śmierć do ſortki żyćia zákołácze.
JEZUSA mego miłośćiwe Serce,
W oſtátniey żyćia tchnącego iſkierce,
Niech ta Twey pámięć miłośći nie gáśnie,
Aż Cię w wieczności uyrzę grzeſzna jáśnie.

ANTYFONA.

SERCE JEZUSA moiego nayćierpliwſze, day nąm ſerce ſkruſzone, y upokorzone, ábyśmy godne pożytki pokuty zá grzechy náſze czynili.

℣. *IEZV ćichy y pokornego ſerca.*
℟. *Vczyń ſerce moie według ſercá Twego.*
℣. *Pánie myſłuchay modlitwę moię,*
℟. *A wołánie &c.* *Modl-*

Modlmy ſię.

BOZE Wſzechmogący, ktoryś dla odkupienia świátá, Jednorodzonego Syná Twego ná śmierć Krzyżową wydać ráczył, prośiemy Cię pokornie przez Ránę SERCA Jego Nayświętſzego, ktorą ná Krzyżu pońioſł, záchoway nas od mąk piekielnych, á rácz nas domieśćić wiekuiſtey rádośći; Przez Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, ktory żyie y Kroluie z Tobą, w jednośći Duchá S. przez nieſkończone wieki wiekow, Amen.

NA NIESZPOR.

℣. *SERCE IEZVSA niech tu kocham Ciebie,*

℟. *Abym kocháłá Cię ná wieki w Niebie.*

℣. *BOZE pośpieſz ſię ná me wſpomożenie,*

℟. *Day*

℟. *Dáy ná rátunek Twe S. weyrzenie.*

℣. *Chwałá Oycu*, &c. jáko wyżey.

M Y M N.

NAd nędznym Pan BOG miłośierny ludem,
Ciáło ſwe daie w pokarm wielkim cudem,
A krew ſwą w napoy. O! Swięty pośiłku,
Umácniay człeká áż do żyćia ſchyłku.
Ktoremu święte ſą poſłuſzne duchy,
Ten dla człowieká nikczemnego ſkruchy,
W pokarm ſię dáie, w Chlebie utáiony,
Y w kropli Winá Pan jeſt nieſkończony.
O tym pokármie mocny jeſt Eliaſz

O tym

O tym mu w drodze mocny BOZE ſprzyiaſz,
On o nim idźie do gory Horebu,
Já do mogiły moiego pogrzebu.
JEZUSA mego miłośćiwe Serce,
Woſtátniey życia tchnącego iſkierce,
Niech tá Twey pámięć miłośći nie gáśnie,
Aż Cię w wieczności uyrzę grzeſzna jáśnie.

ANTYFONA.

Przenayświętſze SERCE JEZUSA, uboſtwo kocháiące, obnaż ſerca náſze ze wſzyſtkich affektow źiemſkich, áby w Tobie ſámym, jáko w ſkárbnicy łáſk było ſerce náſze.

℣ *IEZV ćichy y pokornego ſercá.*

℟. *Vczyń ſerce moie według Sercá Twego.*

℣. *Pá-*

℣. *Pánie wyſłuchay modlitwę moię,*
℟. *A wołánie* &c.

Modlmy ſię.

WSzechmogący wieczny BOZE, ktory wſzyſtkich zbáwiaſz, á niechceſz zguby żádnego weyrzy miłośćiwie łáſkáwym okiem ná nas grzeſznych, do Ciebie ſię náwrácaiących, á dla miłośći Nayświętſzego SERCA JEZUSA, Syná Twoiego, rácz wybáwić duſze náſze od zdrády nieprzyiaćioł náſzych, y błądzące ſercá náſze ná drogę Przykázań Twoich racz náprowádzić. Przez JEZUSA Chryſtuſá Páná náſzego, Amen.

NA KOMPLETĘ.

℣. *SERCE IEZVSA niech tu kocham Ciebie,*
℟. *Abym kocháłá Cię ná wieki w Niebie.*

℣. *Na-*

℣. *Náwroć nas BOZE Zbáwićielu náſz,*

℟. *A odwroć gniew twoy od nas.*

℣. *BOZE pośpieſz ſię ná me wſpomożenie,*

℟. *Day ná ratunek twe S. weyrzenie*

℣. *Chwáłá Oycu,* &c. jáko wyżey.

HYMN.

DO Ciebie JEZU miłośćią zránione,
MARYI Serce, prágnie ulubione,
Z Tobą ná wieki z jednoczone mile
Nierozerwánie wdźięcznie wiedźie chwile,
Rownemi razem upáłámi żdięte,
Miłość krępuie Sercá obie święte,
Gdy ſię to pali, to ſię wzáiem grzeie
Zyie mdleiący, y żyiący mdleie.
Niech w Tobie żyię y żyiąc umieram,
Ten ſobie żywot nie żywy obierā,

Niech

Niech umrę świátu, á niech żyię
w Tobie,
Niech w jednym ćiele żyią duſze
obie.

JEZUSA mego miłośćiwe Serce,
W oſtátniey życia tchnącego i-
ſkierce,
Niech tá Twey pámięć miłośći nie
gáśnie,
Aż Cię w wieczności uyrzę grze-
ſzna jaśnie.

ANTYFONA.

SERCE JEZUSA Nayświętſze, kocháiącym Ciebie náypowolniey-ſze, niech w Tobie duſzá náſzá, y ſerce naſze przeſtáie, bądź Bogiem ſerc náſzych, y cząſtką náſzą, BOZE ná wieki.

℣. *IEZV ćichy y pokornego Sercá,*
℟. *Vczyń ſerce moie według* &c.
℣. *Panie Wyſłucháy modlitwę* &c.

Modlmy

Modlmy ſię.

WEyrzyi prośiemy Cię Pánie BOZE náſz, ná nas ſług, y ſłużebnice twoie, zá ktorych Pan náſz JEZUS Chryſtus mękę y śmierć Krzyżową podnieść ráczył, á przez boleść y ućiſki SERCA jego Náyſłodſzego, ktore ćierpiáło w momenćie konánia ſwego, rácz nam być miłośćiw w oſtátni moment konánia náſzego, y duſzę náſzę, z ćiáłá wychodzącą, rácz doprowádźić do wiekuiſtych rádośći. Przez Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá Amen.

Miłośierdźie, łáſká, y Błogoſłáwieńſtwo, Nayſłodſzego SERCA JEZUSOWEGO, niech zawſze mieſzka z námi, Amen.

LITANIA
o *Przenayświętszym*
SERCU P. JEZUSA.

KIrye eleyson, Chryste eleyson, Kirye eleyson.

Chryste usłysz nas,

Chryste wysłuchay nas,

Oycze z Niebá BOZE Zmiłuy się nád námi.

Synu odkupićielu świata BOZE, Zmiłuy się nád námi.

Duchu Swięty BOZE, Zmiłuy się nad námi

Swięta Troyco jedyny BOZE, Zmiłuy się nád námi.

SERCE JEZUSA Syná Oycá przed wiecznego, Zmiłuy się nád ná:

SERCE JEZUSA ze krwie Nayśw: MARYI Pánny poczęte, Zmił:

SER-

SERCE JEZUSA świątnico Boſtwá, Zmiłuy ſię nád námi.

SERCE J. Troyce Przenayświętſzey przybytku,

SERCE J. Kościele świątobliwości,

SERCE J. ſtolico wielkości y Májeſtatu Bogá,

SERCE J. Domie Boży y Brámo Niebieſka,

SERCE J. Tronie miłości Boſkiey

SERCE J. w ktorym ſą wſzytkie ſkarby mądrości y umieiętności,

SERCE J. ſkárbie łáſk nieprzebrány,

SERCE J. Fontánno żywey wody wynikáiącey ná żywot wieczny,

Zmiłuy ſię nád námi. Zmiłuy ſię nád námi.

SER-

SERCE J. Ofiáro żywa, święta, Bogu ſię podobáiąca.
SERCE J. w ktorym ſobie Oćiec przedwieczny upodobał,
SERCE J. żądzo roſkoſzy niebieſkich,
SERCE J. żywoćie y zmartwychwſtánie náſze,
SERCE J. pokoiu y poiednánie naſze,
SERCE J. nayćiżſze,
SERCE J. naypokornieyſze,
SERCE J. náyczyſtſze,
SERCE J. huto rozpalona miłośći,
SERCE J. początku ſkruſzenia,
SERCE J. morze dobroći,
SERCE J. przepáśći miłośierdźiá,
SERCE J. świátłośći świátá,
SERCE J. niebá y źiemie ukochánie, Zmiłuy.

Zmiłuy ſię nád námi. Zmiłuy ſię nad námi.

SER-

SERCE J. niezwyćiężona obrono náſzá,
SERCE J. w Ogroycu ſmutkiem obćiążone,
SERCE J. krwáwym potem oſłábione,
SERCE J. urąganiem y zelżywośćią nákármione,
SERCE J. dla zbrodni náſzych boleiącę,
SERCE J gorzkośćią przy konaniu nápełnione,
SERCE J. bolámi całego ćiáłá śćiśnione y zránione,
SERCE J. włocznią przebite,
SERCE J ná Krzyżu ze krwie wyniſzczone,
SERCE J ná Ołtarzu Krzyżowym ofiáro zá nás błágáiąca,
SERCE J. áż do śmierći poſłuſzne,
SERCE J. tym ktorzy Cię krzyżowáli

Zmiłuy ſię nád námi. Zmiłuy ſię zá námi.

wáli, łáſkę u Przedwieczne-
go Oycá jednáiące.

SERCE J. ućieczko grzeſzni-
kow,

SERCE J. umocnienie ſprá-
wiedliwych,

SERCE J. utwierdzenie w po-
kuſách zoſtáiących,

SERCE J. pogromienie ſzátá-
now,

SERCE J. poświęcenie ſerc,

SERCE J. ochłodo pielgrzy-
muiącey duſzy,

SERCE J. ućieczko náſzá w
dźień utrapienia,

SERCE J. wytrwánie dobrych,

SERCE J. odpocznienie duſz
świętych,

SERCE J. zbáwienie w Tobie
ufáiących,

SERCE J. nádźieio umieráią-
cych,

Zmiłuy ſię nád námi.

Zmiłuy ſię nád námi.

SERCE J. hoyne wſzyſtkim Ciebie wzywáiącym,

SERCE J. celu y centrum ſerc náſzych.

SERCE J. Ołtarzu, ná ktorym ſercá wſzyſtkich świętych ſą ofiárowáne,

SERCE J. weſele y delicye błogoſłáwionych,

Zmiłuy ſię nád námi.

Báránku Boży ktory głádźiſz grzechy świátá, Przepuść nam JEZU.

Báránku Boży ktory głádźiſz grzechy świátá, Wyſłuchay nas JE:

Báránku Boży ktory głádźiſz grzechy świátá, Zmiłuy ſię nád námi

Chryſte uſłyſz nas, Chryſte wyſłuchay nas,

Kirye eleyſon, Chryſte eleyſon, Kirye eleyſon.

℣. *Náysłodsze IEZVSA SERCE zmiłuy się nád námi,*
℟. *Abyśmy się stáli godnemi Ciebie kocháć z cáłego sercá.*

Modlmy się.

PAnie JEZU Chryste źrzodło nieprzebránego miłośierdźiá, prośiemy Cię pokornie, przez Naydobrotliwsze SERCE Twoie, rácz zápálić sercá násze, ku zámiłowániu Ciebie, y do náśládowánia cnot Twoich świętych, wzbudź wolą nászę, ku wykonaniu przykázań Twoich, y wszelkich uczynkow dobrych, wyrzuć z serc nászych żądzą złą, uśmierz y zágáś miłość nieporządną nas sámych, ábyśmy wolni będąc od więzow y márnośći świátowych, Ciebie Od kupićielá nászego chwalili, y Nay

świętszemu SERCU Twoiemu cześć powinną y adorácyą oddàwáli, teraz y przez nieskończone wieki wiekow, Amen.

PSALM
Ná wychwalenie SERCA JEZUSOWEGO.

NIech błogosławi Nayświętsze Bostwo SERCE JEZUSOWE, niech mu Májestat jego błogosławi.

Niech błogosławi BOG Ociec SERCE JEZUSA Syná swoiego jednorodzonego, niecháy BOG słowo SERCE swoie ludzkie błogosławi.

Niech błogosławi DUCH S. SERCE JEZUSOWE, niech błogosławi dźiwne mocy swoiey dźieło.

Niech

Niech błogoſławi Troycá Przenayświętſza SERCE JEZUSOWE BOGA y człowieká, niechay go błogoſławi w prawdźie ſwoiey.

Niech błogoſławi Chryſtus JEZUS SERCE ſwoie, niech je błogoſławi y wielbi ná wieki.

Niech błogoſławi MARYA Pánná SERCE Syná ſwego JEZUSA, ze krwie Sercá ſwego, y Duchá S. ſporządzone.

Niechay ſławią SERCE JEZUSA wſzyſtkie chory wybránych Bożych, niech go wywyżſzáią ná wieki.

Chwálćie wſzyſtkie dźiełá Páńſkie SERCE JEZUSOWE, chwalćie y wyſławiáyćie go ná wieki.

Wielbi duſzo moiá SERCE JEZUSOWE, wſzyſtkie wnętrznośći moie, SERCE jego S. wychwalayćie.

Niech głosi wſzyſtká wieczność SERCE JEZUSOWE, przez wſzyſtkie nieſkończone wieki wiekow, Amen.

SERCE ſłodſze nád kánáry,
Przyimi to náſze śpiewánie;
Bądź nam gdy przyidźiem ná máry
Drogą, ná wieczne mieſzkánie.

KORONKA
DO
SERCA P. JEZUSA
y Piąciu RAN Náyświęt:

Przeżegnawſzy ſię, zmowić: Oycze naſz: &c. Zdrowáś Márya &c. *po tym ná pierwſzym wielkim páciorku raz.*

WItay nayſłodſza lewey Nogi Ráno,
Ktorą dlá ludźi goźdźiē przebiiano

Day

Day mi ſerdeczne grzechow opłákánie, (nie.
W prawey pokućie łáſki otrzymá-
Ná máłych páćiorkách 10. *rázy.*

WItáy SERCE JEZUSA, ſłońce ſpráwiedliwośći, ktore ogniem miłośći Twoiey zapáláſz Niebo y źiemię, zápal y moie oźiębłe ſerce y uczyń według SERCA Twego.

Na 2gim paćiorku wielkim raz.

WItay naydrożſza Ráno práwey Nogi, (ſrogi.
Ktorą dla ludźi otworzył goźdź
Spráw we mnie męſtwo złym nieporuſzone, (ſzone.
Czartowſkie śiły niech będą ſkru-
Ná máłych páćiorkách 10. *razy.*

WItay SERCE JEZUSA gwiazdo záránná Kośćiołá Twoiego, ktora oświecaſz duſze w ćiemnośćiách grzechowych zoſtáiące,

po-

poćiągni ſerce moie do śiebie, y wſzyſtkich grzeſznikow.

Ná 3ćim paćiorku wielkim raz.

WItay nayświętſza Ráno lewey Ręki, (męki,
Uchroń mię proſzę od piekielney
Przeraż boiáźnią ſądu oſtátniego,
Bym nie ſtánęłá po lewey ſędźiego.

Ná máłych páćiorkách 10. razy.

WItay SERCE JEZUSA źrzodło wody żywey, ugáś we mnie wſzyſtkie żądze nieporządne, y oderwi ſerce moie od rzeczy źiemſkich.

Ná 4. wielkim paćiorku raz.

WItay náymilſza Ráno práwey Ręki,
Zá ktorą niſkie oddáię Ci dzięki,
Dáy mi ćierpliwość bym w tey S. Ránie,
Szukáłá poćiech ná wſzelkie ſtroſkánie.

Ná

Ná máłych páćiorkách 10. *rázy.*

WItay SERCE JEZUSA ſkárbie otwárty, ućieczko nędznych, ochłodo utrapionych, ubogać duſzę moię wſzelkiemi łáſkámi.

Ná 5. wielkim paćiorku raz.

ZAwitay Raiu dobrá wſzelákiego,
O! Ráno Boku SERCA BOGA mego.
Pośilay Twą Krwią śiły me zemdlone,
A wodą obmyi grzechem zaſzpecone.

Na małych paćiorkách 10. *razy.*

WItay SERCE JEZUSA, cudowna medycyno ná choroby duſze y ćiáłá, do Ciebie ſię ućiekam, y ratunku żebrzę w káżdey moiey potrzebie, oſobliwie N.

Ná końcu Wierzę w Bogá &c. y tę Modlitwę.

Du-

DUſzo Chryſtuſowá Náyświętſzá poświęć mię.
Ciáło Chryſtuſowe zbaw mię.
SERCE Chryſtuſowe ratuy mię,
Krwi Chryſtuſowá nápoy mię.
Wodo Boku Chryſtuſo: omyi mię.
Męko Chryſtuſowa umocnij mię.
Dobry JEZU wyſłuchay mię.
W ránách Twoich zákryi mię.
Nie dopuſzczay mi odłączyć ſię od Ciebie.
Od nieprzyiaćielá złośliwego broń mię.
W godźinę śmierći moiey záwołay mię.
Y rozkaż mi przyiść do śiebie.
A bym Cię weſpoł z Swiętemi Twemi
Chwaliła y miłowáłá ná wieki.
A M E N.

Ná pierwſze Piątki káżdego Mieśiącá.

POnieważ pierwſzy Piątek Mieśiącá káżdego jeſt do oſobliwego nabożeńſtwá zalecony, od ſamego P. IEZVSA, jáko jeſt w informácyi położoney ná kárćie 7. Zachowáć ſię według práktyki ná kárćie 60. Spowiadać ſię y Kommunikowáć ile można z intencyą przebłágánia nayświętſzego SERCA IEZVSA, zá popełnione przez ten Mieśiąc irrewerencye, przećiwko jego Májeſtátowi, od nas ſámych grzeſznikow, y niewiernych, modląc ſię zá ich náwrocenie, ſłuży też bárzo do upodobánia SERCV Boſkiemu milczenie, nie tylko Duchownym, ale y świeckim oſobom potrzebne, náznáczywſzy ſobie godźinę jáką do tego ſpo-

ſobną, wſtrzymuiąc też język od ſłow gniewliwych, uſzczypliwych, y obmowiſk.

Oprocz tych w zwyż miánowánych uczynkow pobożnośći, miłość bliźniego, jáko jeſt ſkutkiem zwyczaynym prawdźiwey IEZVSA miłośći, obliguie wſzyſtkich Nayświętſzego SERCA jego Braci y Sioſtr, aby ſię modlili oſoblinym ſpoſobem zá żywych y umárłych w tymże związku zoſtáiących, oraz też áby ſobie y innym ziednáli łaſkę oſtatnią naypotrzebnieyſzą śmierć ſzczęśliwą w Aktach prawdźiwey ſkruchy, y miłośći Boſkiey, z godnym przyięciem Sákrámentow świętych, y na tę intencyą może być odpráwiona Nowenná, tych Piątkow pierwſzych, przez dźiewięć Mieśięcy.

PRO-

PROTESTACYE

Ná pierwſze Piątki káżdego Mieśiącá dla przygotowánia do dobrey śmierći.

JA N. N. náyniegodnieyſza ſługá JEZUSA Chryſtuſá, y adoratorká SERCA jego Nayſłodſzego, y Syn, álbo Corká Kośćiołá S. Kátolickiego Apoſtolſkiego Rżymſkiego, proteſtuię ſię y oświadczam przed Tobą nieogárniony w Májeſtáćie BOZE, y przed cáłym Niebem y źiemią, że ta jeſt wolą moiá, y żądza nieodmienna że chcę dokończyć żyćia moiego w prawdźiwym wyznániu wiáry Swiętey Kátolickiey. Oświadcząm ſię że nic nie kocham, áni kocháć chcę krom Ciebie BOZE moy, jedyne objectum miłośći mojey, w nikim

ná

dźiei moiey nie pokładám, jedno w zaſługách Męki y śmierći Zbáwićielá moiego, y w náymiłośierniey-ſzym SERCU jego. Zá nic ták nie żáłuię, jáko żem Cię BOGA dobroći pełnego obrážáłá ták częſto, Ciebie mowię, ktoryś jeſt Stworzyćielem, Odkupićielem, Oycem, Dobrodźieiem moim, y naywyżſzym dobrem, ách kto doda zrzodłá łez oczom moim, ábym obfićie wylać je mogłá, żáłuię ſerdecznie BOZE moy, żáłuię nie dla boiáźni piekłá, álbo utraty niebá, ále dlá ſzczerey miłośći Twoiey; proſzę Cię przez Naymiłośiernieyſze SERCE Zbawićielá moiego, bądź miłośćiw grzeſzney duſzy moiey, y teraz y w oſtátni moment żyćiá moiego.

Proteſtuię ſię, że prágnę przyiąć śmierć z Rąk Twoich Boſkich,

tá-

táką, jákąś mi od wiekow w przedwiecznym ſwoim nágotował dekrećie. Pragnę umrzeć, ábym wyznáłá nád zyćiem y śmierćią moią Pánowánie Twoie, litośćiwy ſtworco? oddáię Dobroći Twoiey nieſkończoney, duſzę moię, oddáię ćiało źięmi ná pokarm robákom, á jáko w ćiele moim nie znayduie ſię żadna cząſtká, ktorąbym Cię nie obrážáłá, ták prágnę temiż cząſtkámi uczynić Tobie ſátysfákcyą, przez ich zniſzczenie,y w proch obrocenie, niechay nogámi wſzyſtkich zdeptáne zoſtánie, y od robáctwá roztoczone, jáko ſpráwiedliwie ná to záſłużyło.

Wieczność moię, weſpoł z oſtátnim życia mego momentem, zkłádam w ręce Boſkiey Twoiey Opatrznośći, y ná dyſpozycyą nay-

dobrotliwſzego SERCA Odkupićielá moiego oddáię.

Wyznawam o BOZE moy? że tylko Tobie ſámemu przynależę, względem ſtworzenia, odkupieniá, záchowania, oświecenia, Sákrámentow Swiętych záżywánia, do Zákonu S. powołánia, zá ktore dobrodźieyſtwá, rzućiwſzy ſię do Nog Májeſtátu Twego Boſkiego, nieſkończone dźięki oddáię. Błogoſław duſzo moiá Páná, á nigdy nie przepominay Dobrodźieyſtw jego. Oddáięć BOZE moy, wielki Twoy depozyt Nayświętſze SERCE Jednorodzonego Syná Twoiego, ktorego pokornie proſzę, przez niezmierną miłość ku národowi ludzkiemu, áby cyrograf długow moich ná Krzyżu záwieſzony, cenę y ſkarb krwi ſwoiey przenaydroż-

ſzey

ſzey, y owę oſtátnią kroplę, z wodą z pod SERCA wytoczoną, z naydrożſzemi záſługámi ſwemi, Tobie Oycze Przedwieczny zá mnie grzeſzną ofiarowáć ráczył.

O miłośierny BOZE, Pánie y dáwco żyćia moiego, pokornie od Ciebie odpuſzczenia grzechow moich żebrzę, przez niezmierną miłość y litość Twoię, ktorą uſtáwicznie pokázuieſz nád ták wielką liczbą grzechow, oto BOZE moy przepáść nikczemnośći y mizeryi moiey, wzywa przepáśći miłośierdźia SERCA Twoiego w głośie piąćiu Ran Twoich nayświętſzych, w ktorych moię jedyną pokłádam nadźieię; oſobliwie w ſzerokiey Ranie SERCA Twoiego, jáko w naypierwſzey fortecy, duſzę moię w oſtátni moment jey wyiśćiá z

ćiáłá, ukrywam y zamykam z tą ufnośćią ſynowſką przychodzę do Ciebie, já mizerná, nága, y ubogá grzeſznicá, záſługi żadney nie maiąca. Ty ſtworco moy jeſteś bogáty, hoyny ná wſzyſtko ſtworzenie, łáſkáwy y dobr żádnych nie potrzebuieſz; kielich zbáwienny, ktory mi podaſz przy śmierći, ácz-kolwiek przykry, mile przyimę z Oycowſkiey ręki Twoiey; ktorey oproſzę, áby błogosłáwić ráczyłá oſtátniemu momentowi żyćia moiego. O! BOZE moy, po tyśiąckroć umrżeć prágnę, ábym żyła Tobie Krolu naywyżſzy, ktoremu wſzyſtko żyie; niech umrę nayſłodſzy JEZU, w ákćie miłośći Twoiey, ktoryś dla moiey miłośći ná Krzyżu zelżywie umrzeć ráczył. O! JEZU, JEZU, bądź mi JEZUSEM

w cza-

w czáśie, przy śmierći, y w wieczności, á jeżeliby zaś (czego broń Boże:) ták nagła ná mię przypádłá słabość, żebym nie mogłá przyiąć Sakrámentow Swiętych, oświádczá się teraz przed Tobą, że je z całego sercá przyiąć prágnę, osobliwie spowiedźi y Kommunij S. z żalem serdecznym y przedśięwźięćiem mocnym popráwy. Jeżeli záś BOZE moy przeznáczyłeś mi y bez spowiedźi nagle z tego świátá zeyść, proszę dobroći Twoiey, przez nieskończone miłośierdźie Twoie, nie dopuszczáy, áby śmierć moiá miáła bydź niespodźiána, dáy mi łáskę, ábym ták záwsze żyłá, y spráwowáłá się, żebym káżdey godźiny gotową mogłá być ználeźioną ná záwołánie Twoie. Aplikuy mi, o! wieczny BOZE w ten ostá-

tni moment, krwawe zaſługi Odkupicielá moiego, y odpuſt zupełny, ktory mi jeſt pozwolony od Namieśniká jego ná godźinę śmierći, jáko ádoratorce SERCA jego Náyſłodſzego. A jeżeli przy oſtátnim wytchnieniu duchá mego, Imienia Twego Swiętego uſty wymowić nie będę mogłá, przynaymniey ſercem prágnę ze wſzyſtkiego ſercá wymowić: JEZUS, MARYA, JOZEF, wąm oddáię duſzę moię.

Wyrzekam ſię JEZU moy y odrzucam wſzelkie poduſzczeniá ſzátáńſkie, ktore by mi kolwiek ſzátán jáko głowny zbáwienia mego nieprzyjáćiel zárzućić miał w godźinę śmierći, wſzyſtkiemi ſię brzydzę, y ná nic zezwáláć niechcę, áni táiemnie, áni wyráźnie, áni znákiem, ani

ani ſłowem, áni myślą, áni uczyn-kiem, y dla tego teraz odwoływam y odrzucam wſzyſtkie myśli złe, wynioſłe, gniewliwe, pyſzne, nie-ćierpliwe, álbo deſperáckie, lub przećiwne Wierze S. ktoreby mi ná ten czás ſzátan zárzućił, y kto-rymbym ſię nie tak mocno, jáko po-trzebá było ſprzećiwiáłá, wſzytkie-mi ſię teraz z miłośći Twey brzy-dzę, trzymáiąc ſię wiernie wiáry Swiętey Katolickiey, Rzymſkiey, Apoſtolſkiey.

Przepraſzam wſzyſtkich, kogō kiedy obráźić mogłá, záſmućić, álbo ukrzywdźić, ſámá z cáłego ſercá odpuſzczam wſzyſtkim by naygłownieyſzym nieprzyiaćiołom moim, krzywdy moie y urázy od kogokolwiek mnie zádane w wie-czne puſzczam zápomnienie, w

ranie

Ránie Nayświętſzego SERCA JEZUSOWEGO zánurząm, w ktorego mjłośći wſzyſtkich moich bliźnich kochąm, y dobrze im życzę, rowną miłośćią ták przyiaćioł, jáko y nieprzyiaćioł moich.

A ponieważ káżdemu grzeſznikowi pokutuiącemu, BOG łáſkę y miłośierdźie pokázuie, y ja ze wſzyſtkiego ſercá mego prágnę, y proſzę, áby ſię zmiłował nádemną, dla zaſług krwáwey Męki y śmierći ſwoiey, y zá przyczyną Nayśw: Màtki, jedyney po BOgu Opiekunki moiey, SS. moich Pátronow y Pátronek, y wſzyſt: SS. pod ktorych protekcyą y obroną żyć y umieráć prágnę, Amen.

Wſzyſcy SS. y Swięte BOZE przyczyńcie ſię zá mną, teraz y w godźinę śmierći moiey, Amen.

ADO-

ADORACYE
SERCA JEZUSOWEGO
Ná pamiątkę lat jego.

1. ADoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, ze krwi Nayświętszey w żywoćie MARYI Pánny poczęte, y z słowem Przedwiecznym nierozdźielnie złączone, zmiłuy się nádemną, jáko wiesz, chcesz, y możesz, á rácz złączyć wolą moię z wolą y upodobániem Twoim Boskim, Amen.

2. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, przybytku TROYCY Przenayświętszey, y świątnico Bostwá, w ktorym żadná mákułá grzechu, áni pożądliwośći mieysca mieć nie mogłá, proszę Cię o tę łáskę, áoym w czystośći y świą-

tobli-

tobliwośći żyłà przed obliczem Twoim, po wszystkie dni żywotá moiego.

3. Adoruię Cię SERCE JEZUSOWE, Tronie miłośći Boskiey y stolico miłośierdźia, z ktorego łáski przy Chrzćie świętym z niewoli szátańskiey wyzwoloną Corką Kośćiołá Swiętego zostáłám, bądź zá to dobrodźieystwo ná wieki błogosłáwione.

4. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, Krolu y Pánie serc nászych, Tobie część powinną oddáię, rozszerz proszę pánowánie Twoie w duszy moiey, niech rozum, pámięć, wola, y wszystkie śiły duszy moiey Tobie poddáne będą.

5. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, Fontánno wody

żywey,

żywey wynikáiącey ná żywot wieczny, omyi proſzę Krwią Twoią náydrożſzą z kałow grzechowych przy Sákrámenćie pokuty, grzeſzną duſzę moię, á zmiłuy ſię nádemną, y od niepráwośći moich oczyść mię.

6. Adoruię Cię SERCE Zbáwićiela moiego, ſkárbnico łáſk nieprzebránych, prezentuięć z pokorą, nędzę y uboſtwo grzeſzney duſze moiey, proſząc wſpomożenia y rátunku, oſobliwie w tey wielkiey potrzebie moiey N. N.

7. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, ofiáro żywa, święta, BOGU ſię podobáiącá, Tobą ſámym Ciebie błágąm, y przepraſzam, za wſzyſtkie zelżywośći, urągánia, y kontempty, ktoreś ćierpiał od zátwárdziáłych żydow,

od

od niewiernych odſzczepieńcow, y od złych Kátolikow, ták pod czás okrutney Męki Twoiey, jáko y záte, ktore teraz, utájony w Przenayświętſzym Sakrámenćie ponośiſz.

8. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, pokoiu y przebłágánie, zá żywych, y umárłych, położ proſzę w godźinę oſtátnią żyćia moiego, y w dźień ſądu, Mękę, śmierć, y zaſługi ſwoie miedzy ſądem Twoim y duſzą moią, á bądź miłośćiw tym, ktorzy teraz konáią.

9. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, tarczo náymocnieyſzá, y puklerżu nieprzebity, rácz proſzę záſtáwiáć ſię zá mnie, y bronić od zápálczywośći nieprzyiaćioł moich, ktorzy jáko lwi okrutni czuwáią ná duſzę moię, áby ją pożárli.

9. A-

10. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, huto rozpálona miłośći, przemień proſzę oźiębłę ſerce moie, w páłáiące ku Tobie miłośćią, áby mię żádná rzecz ſtworzona, áni żadná Prożność świátowa álbo przećiwnośći, nigdy nie oddáliły od Twoiey S. miłośći.

11. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, słońce ſpráwiedliwośći, promieniámi dobroći ſwoiey nas oświecáiące; oświeć proſzę ślepotę, y grube ćiemnośći ſercá moiego, ktore uwikłáne w prożnośćiách y ućiechach świátowych, o Tobie jedyna ſerc wſzyſtkich miłośći częſto zápomina.

12. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, początku ſerc náſzych, rzuć proſzę miłoſnym okiem, ná zátwárdźiałe w grzechách

ſerce

ſerce moie, jákoś weyrzał przy Męce ná Piotrá Ciebie ſię zápieráiącego, ábym weſpoł z nim opłákiwáłá grzechy moie, y zá nie pokutowáłá.

13. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, przepáśći dobroći y miłośierdźia; zmiłuy ſię nádemną w on dźień oſtáteczny kiedy przyidźieſz ſądźić świát przez ogień, mnie codźień grzeſzącą á nie pokutuiącą, nie potępiay.

14. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, ſkárbie nieoſzácowány, á lekce od świátá powáżony, żapomniony, y wzgárdzony; porzucam ja y gárdzę świátową márnośćią, y bogáctwy, do Ciebie jedyne ſercá mego objectum, áffekt moy przenoſzę, w Tobie ſerce y żądze moie utapiam, o nic

wię-

więcey nie ſtoię ná tym świećie, BOZE ſercá moiego, BOZE cząſtká moiá jedyná ná wieki.

15. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, ućieczko moiá naypewnieyſza, y jedyne ſzczęśćie moie w czáśie y w wieczności, rátuy mię proſzę w pottzebie do Ciebie ſię ućiekáiącą, w utráćie fortuny doczeſney wſpomoż, w nie ſzczęśćiu od wſzyſtkich opuſzczoney ná pomoc przybadź, y nie day poćiechy nádemną nieprzyiaćiołom moim, ktorym dla Twoiey miłośći z ſercá odpuſzcząm wſzytkie urázy y ćięſzkośći moie.

16. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, Księgo śiedmią pieczęći zápieczętowána, w ktorey Imiona wybránych Twoich, y przeznáczonych do ſzczęśliwey

wie-

wiecznośći, Krwią ſwoią naydroż-
ſzą nápiſałeś, przypiſz proſzę y
imię moie, á day cząſtkę z Swię-
temi, ábym w ich społecznośći,
mogłá wielbić ná wieki Swięte I-
mię Twoie.

17. Adoruię Cię SERCE Zbá-
wićielá moiego, zrzodło dobroći
nigdy nieprzebráne, ktore w ten
czás, kiedy cała Jerozolimá záwźię-
łá ſię ná zgubę Twoię, Tyś moy
JEZU wynálazł ſpoſob zoſtáwáć z
námi aż do ſkończenia świátá, dá-
iąc ſię nam zá pokarm w Nayświęt-
ſzym Sákrámenćie Ołtárzá; ſtrzeż
mię proſzę od świętokrádzkiego
Ciebie przyimowánia.

18. Adoruię Cię SERCE Zbá-
wićielá moiego, w Ogroycu ſmu-
tkiem obćiążone, jam byłá przy-
czyną ſmutku Twego Pánie moy;
widźiá-

widźiałeś przyſzłą moię niewdźięczność, widźiałeś jak wiele ludźi, zá ktoryche ś ſię ná śmierć ofiárował, dla ſwoiey niewdźięczności, y ślepoty zginąć miáło, y ſmućiłeś ſię dlá tego, zmiłuy ſię nademną w oſtátnią żyćia moiego godźinę, gdy ściśniona zewſząd duſzá moiá, z tym ćiáłem rozſtawáć ſię będzie.

19. Adoruię Cie SERCE Zbáwićielá moiego, krwawym potem dla grzechow moich oſłábione, ſłábośćią Twoią, umocnij proſzę ſłábość uſtáwáiącego ſercá mego w momenćie oſtátnim ſkonánia, y day łáſkę, áby oſtatnie wytchnienie moie, było naydoſkonálſzym aktem miłośći Twoiey.

20. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, kontemptámi, urągániámi y zelżywośćią przy poi-

mániu y prowádzeniu przed ſę-
dźiow nákármione, tyle moy Pá-
nie prágnę oddáć chwáły, czći, y
ádorácyi, ile Cię dniá dźiśieyſzego,
y przez wſzyſtek bieg żyćia Twe-
go Nayświętſzego potkáło wzgard
y urągánia. Bądź ná wieki błogo-
ſłáwiony, y pod Swiętym Imie-
niem Twoim ſtrzeż mię od podo-
bney Máieſtatu Twego zniewagi.

21. Adoruię Cię SERCE Zbá-
wićiela moiego, dla zbrodni mo-
ich, przy Męce y śmierći zranione,
ná ktorego miłośierdźiu wſzytkie
ſzczęśćie y zbawienie moie záwi-
ſło. Nie odrzucay mię proſzę
grzeſzney od łaſki Twoiey, ále
rácz dopomodz, ábym poſtępuiąc
drogą mándátow Twoich, z ták
drogiego odkupienia mogłá od-
nieść pożytek, y wieczne otrzymáć
zbawienie. 22. A.

22. Adoruię Cię SERCE Zbawićielá moiego, áż do śmierći posłuszne, y zá niepoſłuſzeńſtwo pierwſzych Rodźiców náſzych, długi wypłacáiące, day proſzę łáſkę, záprzenia ſię właſney woli moiey, y poddáńſtwo cáłowite woli Twoiey Przenayświętſzey, y moich Przełożonych.

23. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, gorzkośćią ćiężkich bolow, y ućiſkow przy Męce nápełnione, y przy konániu miaſto ochłody octem y żołćią nápoione, wyraź proſzę głęboko w Sercu moim te Twoie gorzkośći, ábym pamiętáiąc záwſze ná to, coś zá mnie grzeſzną ućierpiał, nie przydáwáłá więcey ſmutku y boleśći grzechámi moiemi.

24. Adoruię Cię SERCE Zbá-

wićielá moiego, włocznią ná Krzyżu przebite, przez ktore wrotá litośći y miłośierdźia Twoiego są nąm otworzone, do ktorego wolny przyſtęp káždemu grzeſznikowi jeſt pozwolony. Ciſnę ſię y já do Ciebie SERCE JEZUSA moiego, z pokutuiącym Dawidē grzech moy wyznawam, miłośierdźiá y odpuſzczenia żebrzę, nie odrzucay od łáſki ſwoiey, jákoś łotrá z ſobą wiſzącego nie odrzućił, y Ráy mu obiecáłeś.

25. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, dla mnie ná Krzyżu do oſtátniey krople ze krwie wyniſzczone, zpuść proſzę Odkupićielu moy, choć kropelkę tey krwi Przenayświętſzey ná obmyćie záſzpeconey w zbrodniách duſze moiey; O! miłośći BOGA moiego

go nigdy niepoięta; Syná wydałáś ná śmierć, ábym já niewolnicá byłá wolna od śmierći wiekuiſtey, bądź zá to dobrodźieyſtwo ná wieki błogosłáwiony.

26. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, jedyná ućieczko y nádzieio umieráiących, momentowi konánia Twego naymiłośierniey ſzy JEZU ná Krzyżu polecam moment ſkonánia moiego, y duſzę moię z ćiáłá wychodzącą zkłádąm ná on czás ná łono nieſkończonego miłośierdźia Twego, przyimi ją proſzę do żywotá wiecznego, y zmiłuy ſię nádemną.

27. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, pełne miłośći y dobroći, ktore w ćięſzkim ná Krzyżu konániu, y od wſzyſtkich opuſzczeniu, nie pomſty ále miłośier-

dźiá dla krzyżownikow ſwoich wô-
łáło, niewiádomośćią grzech ich
wymáwiáiąc; proſzę y já Ciebie
pokornie dniá dźiśieyſzego, zá
wſzyſtkich niewiernych, zá żydow
zákámiáłych, zá grzeſznikow w
grzechách zátwárdźiáłych, zá złych
y niewdźięcznych kátolikow, zá o-
źiębłych y niedbáłych Zákonnikow.
Proſzę za wſzyſtkie ſtány Ducho-
wne y świeckie, zá moich dobro-
dźieiow żywych y umárłych, y zá
tych ktorzy mię nienawidzą, ábo ná
ſłáwę moię lub fortunę náſtępuią,
day nam wſzyſtkim prawdźiwe do
Ciebie náwrocenie, á duſzom w
czyſcu ćierpiącym day ochłodę w
mękách, y świátłość wiekuiſtą.

28. Adoruię Cię SERCE Zbá-
wićielá moiego, pogromjenie ſzá-
tánow, ktorycheś Męką y śmier-
ćią

ćią ſwoią zwyćiężył, day y mnie proſzę, ábym z pomocą łáſki Twoiey potykáłá ſię śmiele z świátem, ćiáłem, y czártem, głownemi memi nieprzyjáćiołámi, y niedopuſzczay, aby kiedy chełpić ſię mieli, że mię zwyćiężyli.

29. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, pożądánie przybytkow wiecznych, w ktorych Aniołowie, y Swięći w Niebie z Bogiem kroluiący, y tu wybráni ná świećie żyiący, jedyne ſerc ſwoich pokłádáią roſkoſzy; y nieuſtánne pienie chwáły: Swięty, Swięty, Swięty Pan BOG záſtępow Tobie wyśpiewuią, przyimi proſzę tę ich Adorácyą w nágrodę mego niedbálſtwá y oźiębłośći w ſłużbie Twoiey Swiętey, á bądź miłośćiw grzeſzney duſzy moiey.

30. A-

30. Adoruię Cię SERCE Zbawićielá moiego, początku, końcu, y centrum ſerc náſzych; dáy łáſkę prawdźiwego poznánia; ześ nas ſtworzył dla śiebie, y że ſerce każdego z nas nie będźie uſpokoioné, áż odpocznie w Tobie; proſzę Cię oderwij mnie od nieporządney świátá, czártá, y ćiáłá ſkłonnośći.

31. Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, dawcô żywotá, od ktorego wſzyſtkie látá, dni, y momentá żyćia náſzego ſą zámierzône y poráchowane; zmiłuy śię nádemną, day łáſkę, ábym pámiętáiąc ná to: że tu ná świećie przychodniem jeſtem, wſzyſtką myślą, ſercem y áffektem do wieczney áſpirowáłá Oyczyzny;

32. Adoruię Cię SERCE Zbáwićiela

wićielá moiego, weſele y delicye Błogoſłáwionych: ách kiedyż ſtánę, y obáczę ſię przed obliczem Twoim? *O! jáko miłe przybytki Twoie Pánie BOZE záſtępow? prágnie y żąda duſza moia do Ciebie,* nie oddálay mię od cząſtki dźiedźictwá Twego, ktorym ſam jeſteś, ábym z widzenia y záżywánia pięknośći obliczá Twego, ná wieki ćieſzyć ſię mogłá.

33, Adoruię Cię SERCE Zbáwićielá moiego, korono y Błogoſłáwieńſtwo wſzyſtkich Swiętych, ktorym zá ich práce, nędze, y ubostwo, ſtokrotną dáłeś nágrodę. Proſzę pokornie rácz pobłogoſłáwić wſzyſtkim momentom żyćia moiego, ábym trwáiąc wiernie w powołániu moim, y w záchowániu przykázań Twoich, doſtąpić mogła

głá żywotá wiecznego. Y Ciebie naydobrotliwſze SERCE JEZUSA moiego, w ſpołeczności wybránych Twoich wielbić y miłowáć po wſzyſtkie wieki wiekow, Amen.

MODLITWA

Ná dokończeniu Adorácyi.

PRoſzę Cię Pánie JEZU Chryſte przez Nayſłodſze SERCE Twoie, y zbáwienne Rány, ktoreś zá nas grzeſznych ná Krzyżu podiąć ráczył, zrań duſzę moię miłością Twoią, ſerce moie przebij włocznią zámiłowánia Twego, ábym Cię cáłym ſercem miłowałá nádewſzyſtko y ſłużyłá ná wieki, Amen.

PROZBY
do Bolesnego
SERCA P. JEZUSA.

O! Przenayświętsze SERCE JEZUSA moiego, przez boleść Twoię nád temi, ktorzy Cię nie znáią, zmiłuy się nád námi, niewiernych racz oświećić świátłem wiary S. wierzącym day pomnożenie w tey S. wierze, y w cnotách oney przyzwoitych.

SERCE JEZUSA przez boleść nád temi, ktorzy w grzechu śmiertelnym zostáią, zmiłuy się nád námi, á day upámiętánie tym, ktorzy Cię obrážáią, y nas od naymnieyszey strzeż obrázy.

SERCE JEZUSA przez boleść Twoię nád niewdźięcznośćią, y

nad

nád temi, ktorzy się oddáláią od Ciebie, zmiłuy się nad námi, y pociągni nas wszystkich do Twoiey miłośći.

SERCE JEZUSA przez boleść Twoię, nád oźiębłemi miłośniká-mi Twoiemi, zmiłuy się nád námi, á zápal sercá násze żárliwą ku sobie miłośćią.

SERCE JEZUSA przez boleść Twoię w momenćie poczęćia y narodzenia Twoiego, zmiłuy się nad námi, day nam prawdźiwe poznanie ták drogiego odkupienia, żeś Jednorodzonym Synem Bożym będąc, z Niebá ná źiemię zstąpił, ábyś nas niewolnikow z niewoli ćiężkiey grzechowey wybáwił.

SERCE JEZUSA, przez boleść Twoię w cáłym żyćiu Twoim, y pod czás Męki y śmierći Twoiey-

oso-

oſobliwie widząc, ják wiele ludźi dla ſwoich nieprawośći y ślepoty żádnego pożytku nie mieli od. nieść, z okrutney Męki y śmierći Twoiey, y bydź mieli potępieni, zmiłuy ſię nád námi, á niedopu. ſzczay żebyśmy ná to nieſzczęśćie kiedy przyiść mogli.

SERCE JEZUSA, przez boleść Twoię nad máłą liczbą wybránych, zmiłuy ſię nád námi, á day łáſkę ználeść ſię w tey liczbie w dźień oſtátniego ſądu Twoiego.

SERCE JEZUSA przez boleść Twoię nád prześládownikámi y blu. zniercámi Nayświętſzego Imienia Twoiego, zmiłuy ſię nád námi, ſpraw ábyć ſerca naſze tyle oddá- wáły chwáły, y ádorácyi, ile ći niewdźięcznicy wywieráią blu- źnierſtw y kontemptow, przećiw

nie-

nieskończoney Twoiey dobroći.

SERCE JEZUSA, przez boleść Twoię, nád zelżywośćią Náyświętszey Mátki Twoiey, Swiętych twoich sług, y służebnic, zmiłuy się nád námi, day nam łáskę, ábyśmy żyli y umieráli w obronie y protekcyi Twoiey Nayświętszey Mátki y Swiętych Twoich náśláduiąc cnot y żyćia jey, y onym powinną cześć oddáiąc, mogliśmy po tym wespoł z niemi wychwáláć ná wieki Swięte Imię Twoie.

SERCE JEZUSA, przez boleść Twoię nád temi, ktorzy nie dbáią o łáskę Twoię, y o wieczne dusze swoiey zbáwienie, zmiłuy się nád námi, rácz oświećić ich zátwárdziáłość y ślepotę, nam zaś wszystkim dáy poznánie szczere nászey nikczemnośći, y że bez Ciebie y

łáſki Twoiey nic nie możemy.

SERCE JEZUSA, przez boleść Twoię, nád świętokrádzkiemi ſpowiedźiámi wielu ludźi, zmiłuy ſię nád námi, day nąm łáſkę ſzczerego y pokornego grzechow náſzych ná ſpowiedźi wyznánia, ſkruchę prawdźiwą, z obrzydzeniem onych, y mocne przedśięwźięćie, więcey P. BOGA nieſkończoney miłośći godnego nie obrázáć.

SERCE JEZUSA przez boleść Twoię nád Kápłánámi, niegodnie ſpráwuiącemi Ofiáry Nayświętſze, y nád świętokrádzko Kommunikuiącemi, zmiłuy ſię nád námi, á day nam dyſpozycye potrzebne, do godnego Ciebie w Przenáyświętſzym Sákrámenćie przyimowánia, oſobliwie w oſtátnią śmierći náſzey godźinę, rácz pośilić du-

ſze

ſze náſze tym pokármem Niebieſkim, ná długą y niebeſpieczną drogę wieczności.

SERCE JEZUSA przez boleść Twoię nád bałwochwálcámi, czárownikámi, czárnokśiężnikámi, heretykámi, y złemi katolikámi, zmiłuy ſię nád námi, day wſzyſtkim prawdziwe do śiebie náwrocenie, poznánie y dobroći y miłośći Twoiey, y obrzydzenie wſzelkiego błędu y niedowiárſtwá.

SERCE JEZUSA przez boleść Twoię nád tym wſzyſtkim, coć ſię w nas grzeſznych nie podoba, zmiłuy ſię nád námi, day nam łaſkę, ábyśmy prędzey śmierć obráli ſobie, niż kiedy co uczynić niepodobáiącego ſię BoſkiemuMáieſtatowi twemu ktoremu pokorną cześć, chwáłę, y ádorácyą oddáiemy, Amen.

MO-

MODLITWA
Do Náyświętszego SERCA JEZUSOWEGO.

W Ręce niewygásłego miłośierdźiá Twoiego Naymiłośiernieyszy JEZU, śiebie sámą w godźinę śmierći moiey, y wszytkich teraz z tego świátá zchodzących polecąm, y dla tey boleśći y gorzkośći SERCA Twoiego, ktoremi ná Krzyżu wisząc było obćiążone, osobliwie w one godźinę, gdy Przenayświętszą Duszę Twoię w Ręce Oycá swego oddáwáłeś, zmiłuy się nádemną w ostátni moment konánia moiego, zmiłuy się y nád temi: ktorzy teraz konáią, zeszli nąm rátunek z Niebá, Naymiłośiernieyszy Pánie,

zá przyczyną Przenayświętszey Matki Twoiey, Swiętych Pátronow y wszystkich SS. rácz duszę moię przyiąć do żywotá wiecznego, Amen.

Może być ponowiony w káżdy Piątek Mieśięczny Akt błágáiący &c. jáko wyżey ná dźień święta.

MODLITWY

Ná uproszenie sobie przez Náyslodsze SERCE P. IEZUSOWE śmierći szczęśliwey.

MODLITWA I.

NAyłáskáwszy JEZU Zbáwićielu moy, codźiennie zbliżáiąc się do ostátniego momentu żyćiá mo-iego, uwáżáiąc wielkość grzechow moich, Twoich strásznych obáwiam się sądow, jakoż bowiem po-

każę

każę ſię przed obliczem Twoim, niosąc złośći moich ćiężar, ginęło y ginie żyćie moie ná prożnośći y grzechách, nic godnego nie czyniąc w obecnośći Twoiey, coby ſię oczom Twoim Boſkim upodobáć mogło, nieſtetyſz mnie, jeżeli ſpráwiedliwośći Twoiey podána będę winowáycą, nie máiąc Pátroná y obrońce zá ſobą.

Do Ciebie tedy ſámego dobry JEZU ućiekąm ſię, do Ciebie z z głębokośći ſercá mego wzdycham, Ty odpowiedz w ten czás zá mnie, Ty ſąm uproś odpuſzczenie winy, ázeby żyłá duſzá moiá z łaſki Twoiey, Ciebie ſámego przybieram za Pátroná ſądu moiego, Ciebie zá opiekuná Zbáwienia moiego, Ty bądź ſędźią y Pośrzednikiem moim, ktory jeſteś Zbáwićie-

lem y Odkupićielem moim, Ty pomnij, coś uczynił dla mnie, gdy nieoszácowáną ceną odkupiłeś mię sobie, żebym byłá wiecznie Twoią, Tyś dla mnie żył, żebym ja nie zginęłá, Tyś nośił grzechy moie, żeby mię ćiężarem swoim ná dno piekłá nie wtrąćiły, Tyś dla dla mnie umárł, żebym já nie umieráłá wiecznie. Ty na koniec wszystkę miłość SERCA Twoiego dobrotliwego łożyłeś zá mnie, żebyś mi dla niey miłośierdźia Twoiego nie odmowił.

Przez tę tedy dobroć Nayświętszego SERCA Twego, proszę niegodná, nie wchodź w godźinę śmierći moiey w śćisły y niemiłośierny sąd ze mną; miłość jego niech będźie zásloną nieprawośći moich, y wszelkich nie miłośći

moich

moich nágrodą, ażebym ná czym kolwiek mi zbywáć będźie, w ten czás, mogłá to mieć z otwártey Ràny SERCA Twego Boſkiego, ktore ſię dla mnie zupełnie z dobroći ſwoiey ofiárowáło, Amen.

MODLITWA II.

O! Nayſłodſza dobroći BOGA moiego, w niewymowney ćierpliwośći znoſząca niepráwośći moie, do Ciebie nędznaućiekám ſię teraz grzeſznica, nieſkończone Twoie miłośierdźie ná oſtátni termin życia moiego. błagáiąc ſobie przerážona wielkośćią niepráwośći moich, com niezbożnie popełniłá, tego ſię lekam; com dobrowolnie opuśćiłá, tego ſię wſtydam, czymem ſię Twoiey Nayświętſzey ſprzećiwiłá woli, idąc zá námię-

tnośćiámi memi; tego ſię obawiam y ná owo śćiſłe roztrząśnienie żyćia moiego, w godźinę konániá mego zápátruiąc ſię ſurowośći Twoiey, ſpráwiedliwośći boię ſię. Coż odpowiem zewſząd śćiśniona y opuſzczona, ieżeli w nieubłágány ſąd w nidźieſz z grzeſznicą, kiedy żáden żyiący w obecnośći Twoiey uſpráwiedliwić ſię nie może. W ten czás o! miłośći moiá BOZE moy, ktoryś nieſpráwiedliwie ná śmierć dla mnie oſądzony był, ſąm w dźień świerći moiey, chćiey być łáſkáwym ſędźią, żeby mi nie ná wieczną zgubę byłá, ále ná żywot nieśmiertelny w wiecznośći błogoſłáwioney. Tyś dał Duſzę Twoię zá duſzę moię, żyćie Twoie zá żyćie moie, bądźże w oſtátni moment miłośćiw duſzy moiey; bądź

mi-

miłośćiw żyćiu memu; bądź miłośćiw śmierći moiey; zmaż dobroćią Twoią w ſżelkie nieprawośći moie, nagrodź nieſkończonemi Męki y Krwie Twoiey zaſługámi, czego nie znaydzie wemnie w ten czas ſądząca mnie ſpráwiedliwość Twoiá, uczyń mię BOZE moy teráz táką, jáką mnie w on czás mieć chceſz, y jáką prágnie niechcąca śmierći niezbożnych, łáſkáwość Twoiá záſtáć. Otworz mi dobrotliwe SERCE Twoie ná ućieczkę moię od gniewu Twoiego; otworz ná weyśćie ſzczęśliwe do obáczenia Ciebie, y zażywánia Niebieſkich roſkoſzy na wieki wiekow, Amen,

MODLITWA III.

O! JEZU Zbáwićielu moy, o! JE-

JEZU Odkupićielu moy, o! JEZU naywyżſze y naypierwſze dobro moie, kochám Cię z cáłego ſercá moiego, y kocháć prágnę nádewſzyſtko, boś Ty ſąm nayukocháńſzy, y ſąm nieſkończonego naygodnieyſzy kochánia; O! JEZU miłośći moiá, o! JEZU ſłodkośći moià, o JEZU poćiecho moiá, do Ciebie cáłym ſercem wołąm, Ciebie ſámego proſzę, w godźinę śmierći nie opuſzczay mię y nie odrzucay mię ná wieki. Jeżeli Ty mnie opuśćiſz, wcále opuſzczona jeſtem, jeżeli mię porzućiſz, cále porzuconá jeſtem, ktoż bowiem przyimie mię, kiedy Ty oddaliſz od śiebie? kto łáſkę pokaże, jeżeli Ty jey odmowiſz?

Ale wiem, że ani w Niebie, áni na źiemi, niemáſz łaſkáwſzego,

nad

nád Ciebie BOZE moy kocháný, dla tego do Ciebie cáłym ſercem ućiekam ſię, wſzyſtkę nádźieię zbáwienia moiego w Tobie pokłádam, Ciebie nád wſzyſtkich Anjołow, y Swiętych, zá Sędźiego obieram ſobie, od Ciebie nayprędzey ſpodźiewąm ſię miłośierdźia. Teraz pod czas miłośierdzia proſzę o miłośierdźie, żebyś mi po tym w czáśie zemſty nie ráczył go odmowić, teraz kiedy jeſteś nayłáſkáwſzy, zámawiam ſobie łaſkáwość Twoię, ażebyś ſie według niey ráczył ze mną w godzinę śmierći obeyść, rzekni ſtrápioney w ten czas duſzy moiey; *Zbawieniem ja twoim jeſtem, y dla Imienia moiego záſtonię ćię.*

Zćiągni BOZE moy Ręce otwárte Twoie ná wſpomożenie moie;

ie, zćiągni ná obronę od nieprzyiáćioł ſzukáiących duſze moiey, y ná pożárćie koło niey krążących, day ſkruchę doſkonáłą ſercu moiemu dla SERCA Twego Náyśw: w ktorym ja żyć prágnę, y żebym w nim umieráłá. Przez wſzyſtkę dobroć jego, tobie BOGU moiemu cáłym niegodnym moim ſupplikuię ſercem, Amen.

PIESN

O Náyſłodſzym SERCV PANA JEZUSOWYM.

SERCE ukocháne,
SERCE pożądáne,
Odkupićiela moiego.
Słodſze nad kánáry,
Y wſzelkie nektáry,
Bez porownánia żadnego.

Iak

Iák do ulá ſpieſzy,
Y miodem ſię ćieſzy,
Pſzczołká ufátygowána,
Ták do Ciebie wzdycha,
Moiá duſza licha,
W ćięſzkich grzechách uwikłána.
Z tey Swiętey Fontánny,
IEZV moy kochány,
Omyi moie nieprawośći,
Wſzák oſtrym żelazem,
Bok y SERCE rázem
Przebitoć dla mey miłośći.
Tám Krwi Twoiey reſztá,
Gdy przyſzłá na herſztá,
Ná okrutnego Longiná;
Oświecon ná oko,
Wnet weſtchnął głęboko,
Y záwołáł moiá winá.
O dźiwna odmianá,
Ták prędko z tyránná,
Chrześćiánin práwowierny.

BO-

BOGIEM Cię wyznawa,
Bo ſkruſzon zoſtawa,
Strumieniem drogiey Cyſterny.
Niech nayſłodſzy Pánie,
Choć kropelká kanie,
Ná ſerce me, á do rázu
Iák woſk ſtopnieie,
Tey jeſtem nádźieie
Choć wiem, że twardſze od głazu
Skruſzyłá ſię ſkáłá,
Y źiemiá zádrzáłá,
Gdy Cię przebiiáno grotem,
Zmárli z grobu wſtáli,
Przez co mi znáć dáli,
Ześ jeſt prawdźiwym żywotem.
Dáy to y mey duſzy,
Ze ſię tákże ſkruſzy,
Przy tym koſztownym potoku
Co z SERCA Twoiego,
Włocznią otwartego,
Płynię krwią y wodą z Boku.

Dźię-

Dźiękić CHRYSTE daię,
Y tego nie táię,
Báránku Błogosłáwiony,
Zem do zakochánia,
Y mego poznánia,
SERCEM Twoim przywabiony
Nie tak tęsknią małe
Kruczętá zgłodniáłe,
Bez żyru y swey Máćierze;
Iák já tęsknię sobie,
Abym spoczął w Tobie
W tey moiey Antykámerze,
Y nie tak zdroy łáni,
Lub deszcz dźikiey káni,
Iák mnie miłá tám pámiątka,
Nie więcey smákuią,
Gdy się pośiłkuią,
Krwią młode Pelikaniątka,
Oby mi fortuná Posłużyłá oná,
Co Kátárżynie Seneńskiey,
Zebyś wźiąwszy moie,

Dał

Dał mi SERCE Twoie,
Kwiátku roży Nazáreńſkiey.
Iuż go nie oddałbym,
Krew przelać woláłbym,
Y męki ponieść wſzelákie,
Lecz to być nie może,
Nie daſz SERCA BOZE
Ná frymárk zá ládáiákie.
Więc gdym wielki zbrodźien,
Tey łáſki niegodźien,
Y tak wielkiego prezentu;
Niech przynamniey ściśle,
W ſercu y w umyśle,
Mam Cię káżdego momentu.
AMEN.

RYTHM
SWIĘTEGO
BERNARDA.

JEZV *wdźięczne pámiętánie.*
Serca práwdźiwe kochánie,

Nad

Nad miod nad wſzelkie mniemánie,
Słodſze z Toba obcowánie.
Nic wyśpiewać wdźięcznieyſzego,
Nic y pomyślić ſłodſzego.
Nic uſłyſzeć weſelſzego,
Nád Cię IEZVSA miłego.
Nádźieio pokutuiącym,
Iákoś łáſkáwy proſzącym,
Dobry Ciebie ſzukáiącym,
A tym więcey znáyduiącym.
IEZV ſłodkośći ſerdeczna,
Zrzodło prawdy, jáſność wieczna,
Przewyżſzaſz weſele wſzelkie,
Bá y pożądanie wielkie.
Ni język może wymowić,
Ani też piſmo wyſławić,
Swiádomy; ten może zeznáć,
Co to jeſt Ciebie miłowáć.
Z MARYĄ ráno wzdychaiąc.
Ciebie moy IEZV ſzukaiąc,
Z ſercá głoſem będę wołáć,

Du-

Duſzą, á nie okiem ſzukáć.
Grob obleię memi łzámi,
Mieyſcá ſycąc lámentámi,
IEZV do Nog Twych upádnę,
Obłápiaiąc nie odpádnę.
IEZV Krolu naypięknieyſzy,
Zwyćiężco nayſzláchetnieyſzy,
Tyś niewymowney ſłodkośći,
Wſzyſtko zwyćiężaſz w miłośći.
Gdy to ſerce me náwiedzaſz,
Záraz mu prawdę objáwiaſz,
Smierdźi prożność jemu świecká,
Wewnątrz páła miłość Boſka.
Miłość Twoiá jeſt nayſłodſza,
A prawdźiwie náywdźięcznieyſza,
O jak pobożnym ſmákuie,
Rozum wyſtawić nie umie.
Swiádczy to Twe umęczenie,
Y krwie niewinney przelánie,
Tyś nąm álbowiem zbáwienie,
Spráwił y BOGA widzenie.

IEZV ſpráwco łáſkáwośći,
Sámá nádźieio rádośći,
Zrżodło łáſki nieprzebráne,
Y roſkoſzne miłowánie.
Z Twoiey o! IEZV miłośći,
Sercu przybywa rádośći,
Zemdłoney duſzy czerſtwośći,
Łáknącey wſzelkiey ſytośći.
Kto ſkoſztuie Twey miłośći,
Zna, jákiey jeſteś ſłodkośći,
Ten ſzczęśliwie náſycony,
Bo Tobą jeſt utwierdzony.
Ktorzy Ciebie pożywáią,
Pragnąć nigdy nie przeſtáią,
Pożądáć nic nie umieią,
Nád Cię ktorego miłuią.
IEZV Anielſka pięknośći,
Tyś w uſzách ſłodka wdźięcznośći,
Vſtom miod dźiwney ſłodkośći,
Sercu wonność z wyſokośći.
Iuż Cię tyśiąc lat pożądam,

IEZV moy gdy Cię oglądam,
O kiedyſz mię rozweſeliſz,
Obliczem ſwoim nakármiſz.
IEZV dobroći naywyżſza,
Tyś ſercá rádość naymilſza,
Dobroć Twoię day mi poznáć,
Miłośćią Twą racz mię związáć.
Dobrze mi Ciebie miłowáć,
Moy IEZV dáley nie ſzukáć,
Niech uſtánę ſámá ſobie,
Bym tylko mogłá żyć Tobie.
O! IEZV moiá ſłodkośći,
Nadźieio duſze w ćięſzkośći,
Ciebie gorącemi łzàmi,
Wołam, proſzę, wſpomni ná mię.
Iuż kiedykolwiek záśiędę.
Z ſobą Cię IEZV mieć będę,
O! ják ſię będę rádowàć,
Ználazſzy mile záżywáć.
Tam naymilſze obłápiánie,
Y roſkoſzne cáłowánie,

Szczę-

Szczęśliwe z Tobą złączenie,
IEZV moy moie kochánie.
Krolu Páństwa chwalebnego,
Krolu zwycięstwá sławnego,
Wyrzuć smutek z sercá mego,
Łáską Twą oświeć ciemnego.
Tyś pociechá nieskończona,
Tyś zasług nászych koroná,
Zbáwienia mego obroná ,
W SERCV IEZVSA złożona.
Tyś zrzodło wszelkiey litości,
Słońce Niebieskiey jásności,
Rozpądź obłoki ciemności,
Day chwałę wieczney światłości.
IEZVSA wszyscy poznaycie,
Miłości jego żądaycie,
IEZVSA chćiwie szukaycie,
Szukáiąc nie ustawaycie.
Kochać IEZVSA- serdecznie,
Iest świátem gárdźić statecznie.
Z IEZVSEM mieć ligę wiecznie,

Przez miłość z nim żyć ſpołecznie.

Mieſzkay z nami má miłośći.
Wyrzuć z mey duſze ćięſzkośći,
Mą ślepotę rácz oświećić,
Y mnie ſmutną racz poćieſzyć.

IEZVS w pokoiu Kroluie,
Ktory nád wſzyſtkim pánuie.
Tego ſerce áffektuie,
Z nim ſię ćieſzyć uśiłuie.

IEZVS do Ojcá wiecznego,
W Kroleſtwie ſobie rownego
Odſzedł, á já ſerca mego
Affekt poſłáłám do niego.

Ktorego czćimy hymnámi,
Pokornemi Modlitwámi,
By nas policzył z ſługámi,
Chwały ſwey uczęſtnikámi,
AMEN.

AKTY
Ná przygotowánie się do dobrey śmierci.

I. GOtowe serce moie BOZE moy, gotowe serce moie, nie moiá wola, ále Twoiá niech się stánie. Gotowám przyiąć śmierć ná ten czas, y tym sposobem, jákoć się będźie podobáło, cále się spusczam o! BOZE moy ná wolą Twoię.

II. PRoszę Cię pokornie BOZE, odpuść wszystkie grzechy moie, ktorem pełniłá przećiwko nieskończoney Dobroći Twoiey, zá ktore serdecznie żáłuię.

III. WIerzę mocno to wszystko, co Kośćioł S. Rzymski wierzy y náucza, y chcę umrzeć w tey Swiętey wierze.

IV. MAm nádźieię, że ośiągnę żywot wieczny z miłośierdźiá Twego Boſkiego, y przez záſługi Chryſtuſá Zbáwićielá mego.

V. BOZE moy chcę Cię miłowáć nádewſzyſtkie rzeczy, jáko naywyżſze dobro moie. Gárdzę wſzyſtkim dla miłośći Twoiey, miłuię bliźniego mego jáko ſámą śiebie, odpuſzczáiąc mu z práwego ſercá wſzyſtkie krzywdy y dyzguſty od niego podięte.

VI. O! Moy ſłodki JEZU! ják wielkie prágnienie mąm przyiąć Ciáło Twoie Swięte, czyniąc to tedy duchownie, łączę prágnienie moie ze wſzyſtkiemi Kommuniami, ktore ſię odpráwowáć będą w Kośćiele Swiętym, áż do ſkończynia świáta, oſobliwie w godźinę śmierći moiey.

VII.

VII. MOy słodki JEZU uczyń mi tę łáſkę, zmaż wſzyſtkie grzechy moie popełnione przez zmysły moie, applikuiąc Twoie Przenayświętſze záſługi ná zmysły moie, miáſto oleiu świętego.

VIII. PANNO Przenayświętſza Mátko BOGA mego, broń mię od nieprzyiaćioł moich, prezentuy mnie Synowi Twemu Nаymilſzemu. S. Michále, S. Angele Strożu moy, S. Jozefie, S. Fránciſzku *de Sales* y wſzyſcy SS. Protektorowie moi, prośćie zá mną, y bądźćie przy mnie w oſtátnim punkćie żywotá mego.

IX. O! BOZE moy, wyrzekąm ſię wſzelkiego poduſzczenia czártowſkiego, á generálnie wſzyſtkiego tego, co Ci ſię we mnie może nie podobáć, ádoruię,

przyi-

przyimuię, z wielką ſubmiſſyą y poddáńſtwem, ſądy Twoie Boſkie nád duſzą moią, jáko ſłuſzne y ſpráwiedliwe ſpuſzczam ſię cále ná wolą y upodobánie Twoie Boſkie.

X. O! Moy JEZU, moy ſłodki JEZU, bądź mi JEZUSEM? O BOZE moy z wielką pokorą proſzę Cię, pozwol mi ſię zákryć w miłoſnych Ránách Twoich, oddáię duſzę moię w Ręce Twoie Boſkie, przyimi ją ná łono miłośierdźiá Twego,

AMEN.

SIEDM ZAMKOW

Ktoremi duszá zámykáiąca się codźiennie osobliwie w chorobie, wolna być może od náiázdow szátáńskich przy śmierći.

I.

O! Wszechmocny Wieczny BOZE já ubogie y nędzne stworzenie Twoie, polecam y zámykąm teraz y ná wieki grzeszną duszę moię, w opiece Przenayświętszey TROYCY, y w mocy nieprzebránego miłośierdziá y Dobroći Twoiey Boskiey, Amen.

II.

O! BOZE Adonay, já ubogie y nędzne stworzenie Twoie, polecąm y zámykąm teraz y ná wieki grzeszną duszę moię w zásłu-

gách

gách Twego Náyświętszego żyćia, w mocy, y w skutkách naygorszczeyszey Męki y śmierći Twoiey, Amen.

III.

O! BOZE Emmanuel, já ubogie y nędzne stworzenie Twoie, polecąm y zámykąm grzeszną duszę moię, teraz y ná wieki w mocy, y opiece Twego wiecznego Bostwá, y w zasługách Twego przenayświętszego człowieczeństwá, Amen.

IV.

O! Swięty nieśmiertelny BOZE, já ubogie y nędzne stworzenie Twoie polecąm y zámykąm grzeszną duszę moię w naybłogosłáwieńszym SERCU Twoim y głębokośći Przenayświętszych Ran Twoich, Amen.

V.

V.

O! Potężny, Przedwieczny BOZE, já ubogie y nędzne ſtworzenie Twoie, polecąm y zámykąm teraz y ná wieki grzeſzną duſzę moię, w opiece Przenayświętſzego Krzyżá Twego, ktory mi jeſt tronem miłośierdźia Twego, y ktory w dźień wielkopiątkowy poświęcony zoſtáł Twoim Przenayś: Boſtwem y człowieczeńſtwē, y krwią Twoią Przenayśw: ſkropiony, Amē.

VI.

O! Stráſzliwy BOZE Sábáoth, já ubogie y nędzne ſtworzenie Twoie, polecąm y zàmykąm teraz y ná wieki grzeſzną duſzę moię, w mocy, y łáſkách Nayświętſzych Sákrámentow, y w Ofiárách Mſzy SS. ktore ſię codźiennie po

cá-

cáłym Chrześciáństwie odpráwuią, Amen.

VII.

O! Niezmierney Wszechmocnośći BOZE, já ubogie y nędzne stworzenie Twoie, polecam y zámykám teraz y ná wieki grzeszną duszę moię, w opiece, przyczynie, y záslugách Przenayświętszey Pánny MARYJ, y wszystkich SS. y w obronie Odpustow, ktore Kościoł S. udźiela y rozdaie wszytkim wiernym, Amen.

Pieczęć tych Zamkow.

Oycze nász &c. Zdrowas Marya &c. Wierzę w Bogá, &c

TRZY MODLITWY

Ktore máią być mowione od przytomnych gdy chory kona.

PApież jeden widząc się być bliskim

śmier;

śmierći, pytał Spowiedniká swego, iákim sposobem duszę iego po śmierći ratowáć będźie, Spowiednik odpowiedźiał: wszelkiemi sposobámi, á Papież rzekł, Ia proszę ćię o ten rátunek, kiedy mię obaczysz konáiącego zmow trzy Paćierze, y trzy Zdrowáś MARYA, pierwszy ná pámiątkę Konania Chrystusowego, wtory ná pámiątkę Męki iego, trzeći ná Cześć niewyczerpáney iego miłośći, Co gdy z ochotą uczynił Kápłan, pokazał mu się Papież po śmierći, dźiękuiąc, y powiádáiąc: że iest od mąk czyscowych uwolniony, albowiem (mowił:) *za odpráwieniem pierwszego Páćierza, y Pozdrowienia Anielskiego, Chrystus spoyrzawszy ná krwáwy pot swoy dla mnie wylany, wszelkie odemnie oddalił kátownie, za drugim Paćierzem, przez gorzką*

Mę-

Mękę ſwoię grzechy moie zgłádźił, zá trzećim z miłośći niepoiętey niebo mi otworzył. Barthol: ab Ang: Ord: Præd: Lib: de Præparatione ad mortem.

MODLITWA I.

Kyrie eleyſon, Chryſte eleyſon, Kyrie eleyſon, Oycże náſz &c. Zdrowa-Márya &c.

PAnie JEZU Chryſte przez konánie y Modlitwę Twoię Náyświętſzą w Ogroycu áż do krwáwego potu, y przez trzygodźinne konanie Twoie ná Krzyżu, rácz te wſzyſtkie ćięſzkośći y gorzkośći, ktoreś ponośił, gdy Nayświętſza duſzá Twoiá z ćiáłem ſię rozłączáłá, ofiárowáć y pokázáć Oycu Przedwiecznemu za wielkość grzechow ſługi Twego N. àlbo ſłużebnice

bnice Twey N. wyzwol ją w tę godźinę śmierći od wſzelkiego utrapienia, ktorego ſię zá grzechy ſwoie obawia; ktory z Oycem y z Duchem S. żyieſz y kroluieſz ná wieki wiekow, Amen.

MODLITWA II.

Kyrie eleyſon, Chyſte eleyſon, Kyrie eleyſon, Oycze nàſz &c. Zdrowás Marya &c.

PAnie JEZU Chryſte, ktoryś ſię dla nas wydał ná nayokrutnieyſze Męki, y śmierć zelżywą, proſzę Cię przez wſzyſtkie Rány y boleśći, gorzkiey Męki Twoiey, rácz je ofiárowáć, BOGU Oycu Twemu, za duſzę ſługi Twego N. albo ſłużebnice Twoiey N. á wyzwol ją w tę godzinę od wſzyſtkich grzechow y kátowni, ktore zá zbrodnie ſwoie záſłużyłá, Amen. MO-

MODLITWA III.

Kyrie eleyſon, Chryſte eleyſon, Kyrie eleyſon, Oycze naſz, Zdrowaś Márya &c.

PAnie JEZU Chryſte, ktoryś powiedźiał przez Proroká. Z miłośći wieczney ukochałem ćię, y zmiłowawſzy śię nád tobą, poćiągnąłem Cię do śiebie. Proſzę Cię przez miłość SERCA Twego, ktorá Cię z niebá ná źiemię zćiągnęłá do znoſzenia wſzelkiego utrapienia, y ktora Cię uczyniłá więźniem áż do ſkończenia świátá w Przenayświętſzym Sákramenćie, racz to wſzyſtko BOGU Oycu Twemu ofiarowáć, za duſzę ſługi Twego N. álbo ſłużebnice Twey N. wybaw ją od wſzelkiego okrućieńſtwá, y męki, ktorey śię zá grzechy ſwoie obáwia, zbaw duſzę

jey, gdy śię z ćiáłem rozłączy, Nayſłodſzy JEZU ktoryś nas odkupił naydrożſzą krwią Twoią, żmiłuy śię nád duſzą tego chorego, álbo tey chorey, wprowadź ją do chwały wieczney, áby tám złączona z wybránemi Twemi, nigdy śię od Ciebie nie odłączáłá, ktory żyieſz y kroluieſz ná wieki wiekow, Amen.

Ná Káżdy Piątek.

POnieważ káżdy Piątek jeſt dniem pámiątki śmierći y Męki Páná IEZVSA dla naſzey miłośći podiętey, powinniśmy weń oſobliwym ſpoſobem odnáwiáć dewocyą ſwoię ku SERCV Nayświętſzemu, mianowićie tym ſpoſobem, jákiego ſam náuczył Pan IEZVS Oblubienicę ſwoię Máłgorzátę Alákok, *żądáiąc te-*

*go po niey, áby w każdy Piątek ják
naycżęściey w dźień y w nocy obudźi-
wszy się, adorowáłá go okrutnie roz-
piętego ná Krzyżowym Drzewie,
ktore jest Tronem miłośierdźia jego
a to dyspozycyą Mátki jego Nayśw:
w ktorey byłá pod Krzyżem, y przez
wszystkę Mękę jego Przenayświęt-
szą, ofiáruiąc Oycu Przedwiecznemu
też jey święte dyspozycye wespoł z o-
krutnemi boleśćiámi Páná IEZV-
SA, ná uproszenie náwrocenia serc
zátwardźiáłych, niewiernych, y re-
zystuiących poćiągom łáski jego, y
przydał Pan IEZVS obietnice swo-
ie wszystkim, ktorzy będą pilni w
tey praktyce, być im litośćiwym w go-
dźinę śmierći, dla czego co godźiná,
albo ják można ponawiay tę Modli-
twkę, toż wszystko w sobie zá-
wieráiącą.*

MO-

MODLITWA.

Z Głębokiey nikczemnośći mocy, rzucąm śię pod Przenayświętśze nogi Twoie Ukrzyżowány Zbáwićielu moy, ádoruię Cię okrutnie rozpiętego ná tym Krzyżowym drzewie, ktore nąm jeſt tronem miłośierdźia Twego, á tę moię ádorácyą czynię tą dyſpozycyą, w jákiey byłá Nayświętśza Mátká Twoiá, pod Krzyżem ſtoiąca, y przez wſzyſtkę Mękę Twoię Przenayświętśzą.

O! Oycze Przedwieczny, naylitośćiwſzy BOZE, ofiáruięć też ſáme dyſpozycye Nayświętśzey MARYI Pánny weſpoł z boleśćiámi wſzyſtkiey Męki naymilſzego Syná Twego, proſząc Cię pokornie o náwrocenie wſzyſtkich ſerc

zákámiáłych grzeſznikow, herety-kow, y zprzećiwiaiących ſię powabom łáſki Twoiey, bądź im miłośćiw, y mnie, w godźinę śmierći moiey, pokaż miłośierdźie ſwoie, Amen.

Dla pożyteczńieyszego odpráwowánia dni Piątkowych, abo y káżdego, z ukontentowániem Nayświętſzego SERCA IEZVSA, kłádą ſię krotkie áffekćiki ná káżdą godźinę dnia całego, poczawſzy od piątey ráno, áż do dźieśiątey w wieczor, Kto zechce záżyć tey dewocyi. B. Albertus wielki mowi: *że proſte pomyślenie, y ſamo wſpomnienie ná Mękę Páńſką, choć by tak oźiębłe było, jákbyś myślał o kámieniu albo drewnie jákim, większey jeſt zaſługi, niżeli gdybyś pośćił cáły rok o chlebie y wodźie, co dźien dyſcyplinę odpráwował áż do*

krwie,

y cáły Psałterz káżdego dniá odmawiał, nie wspomniawszy Vkrzyżowánego Chrystusá. Co się zaś tknie godźin, ktorych nie słyszysz gdy wybiiáią, nie záwádźi choc je uprzedźisz, álbo opoźnisz, podług możnośći, álbo w niedostátku czásu omieszkáne rázem nágrodźisz.

ZEGAREK DUCHOWNY

Do adorácyi Nayświętszego SERCA P. IEZVSA z rozpamiętywániem Męki jego ná káżdą godzinę, przez dźień od piątey z ráná, áż do dźieśiątey w wieczor.

O 5tey z ráná ADoruię Cię SERCE Nayświętsze JEZUSA Zbáwićielá moiego w Ogroycu, w krwáwym poćie, śmiertelnemi boleśćiámi, y smutkiem śćiśnione, uczyń serce moie poddáne wszelkiey woli Twoiey. *O szo-*

O 6tey. ADoruię Cię SERCE Nayłáſkáwſze Odkupićielá moiego, nád Judaſzowſkim zdrádźiectwem ćięſzko boleiące, dáy mi ſerce łáſkáwe ku nieprzyjáćiołom moim.

O 7mey. ADoruię Dobrotliwe SERCE Twoie JEZU moy dyzguſtámi nápełnione w poimániu, y ſrogiemi łáńcuchy y powrozámi ſkrępowániu, po źiemi włoczeniu, y zdeptániu, uczyń ſerce moie podług SERCA Twego.

O 8mey. ADoruię Naylitośćiwſze SERCE Twoie JEZU moy, ſrogim policzkiem u Annaſzá zhánbione, u Káifáſzá zelżywośćiàmi y bluźnierſtwy nákármione, day mi ćierpliwość podobną w przećiwnośćiách y dyzguſtách.

O 9tey. ADoruię ćięſzko záſmu-

cone

cone SERCE Twoie JEZU moy w ſmrodliwym cáłey nocy więźieniu, bezecne ſzyderſtwá y bluźnierſtwá żydowſkie znoſzące, oświeć ślepotę duſzy moiey, wſzyſtkich grzeſznikow zátwárdźiáłych y niewiernych.

O 10tey. A Doruię JEZU moy żal gorzki Náyſłodſzego SERCA Twego, przed Piłátem oſkárżonego, u Herodá wzgardzonego, y do zboycy łotrá przyrownánego, day ábym precz ludzkie reſpektá odrzucáłá, gdźie idźie o honor y łáſkę Twoię.

O 11tey. A Doruię ćięſzko záſmucone SERCE Twoie JEZU moy, z ſromotnego obnażenia y okrutnego do ſłupá powrozámi, á ráczey miłośćią ku nąm przywiązánego, wybaw z więzow

zow czyſcowych duſze wiernych zmarłych, oſobliwie w Bráctwie Náyświętſzego SERCA Twego zoſtáiących.

O 12tey. ADoruię nayćierpliwſze SERCE Twoie JEZU moy, okrutnie ubiczowány, poſzárpány, z ćiáłá od kośći odarty, proſzę Cię przez te wſzyſtkie boleśći Twoie, wybáw mię od wiecznego potępienia.

O 1wſzey. ADoruię Przenayśw: SERCE Twoie JEZU Monárcho Niebà y źiemie, okrutne boleśći z ukoronowánia oſtrym ćierniem ponoſzącego, oddal proſzę odemnie wſzelką pychę y wynioſłość.

O 2rey. ADoruię Przenayświę: SERCE Twoie JEZU moy, zelżywośćiámi y ſzyderſtwy

zaia-

záiádłych żydow zſtrápione, przy prezentowániu ludowi, mowiąc: oto Człowiek; niech ia záwſze uznána będę zá Twoią owieczkę dobry Páſterzu, oſobliwie w godźinę śmierći moiey.

O 3ciey. ADoruię Przenayświęt: SERCE Twoie JEZU moy, ćięſzko boleiące z nieſpráwiedliwego ná śmierć oſądzenia, w Tobie nádźieiá moiá niech nie będę záwſtydzona ná wieki.

O 4tey. ADoruię Naymiłośiernieyſze SERCE Twoie JEZU moy, pod ćiężarem Krzyżowym obumieráiące, niechay umrę ſámey ſobie, ábym nie żyłá, tylko dla Ciebie y Tobie.

O 5tey. ADoruię SERCE Twoie Przenayświętſze JEZU moy, w okrutnym do Krzyża

zá przybićiu śmiertelnie boleiące, day mi łáſkę do znoſzenia z miłośćią y ochotą wſzelkich Krzyżow ná mnie dopuſzczonych.

O 6ſtey. ADoruię Przenayświę: SERCE Twoie JEZU moy, páłáiące nieográniczoną ku mnie miłośćią, z ktorey modliłeś ſię na Krzyżu zá grzeſznikow, oświeć łáſką ſwoią y teraz żyiących, żydow, pogan, y wſzyſtkich niewiernych.

O 7mey. ADoruię Przenayświęt: SERCE Twoie JEZU moy, umieráiący ná Krzyżu, w okrutnych boleśćiách z miłośći ku nąm, proſzę niech oſtátnie tchnienie moie oddam w miłośći Náyśw: SERCA Twego w ręce Twoie.

O 8mey. ADoruię Przenayśw: SERCE Twoie JEZU

moy

moy włocznią przebite, y otwárte dla nas, ſkłádąm w nim ſerce moie, tu álbowiem odpoczynek moy, na wieki wiekow, tu mieſzkánie moie obrałám ſobie.

O 9tey. ADoruię Przenáyświę: SERCE Twoie JEZU moy jáko jedyną nádzieię zbáwienia moiego, dźiękuięć pokornie, iż nie máiąc względu ná złośći moie, ráczyſz mię ſłodkiemi powàbámi garnąć do śiebie.

O 10tey. ADoruię Prżenayświę: SERCE Twoie JEZU moy, naypewnieyſzą ućieczkę w utrápieniách moich, álbowiem gdy z ufnośćią y miłośćią przyſtąpię do Ciebie, znáydę gotowy rátunek, obronę y poćiechę,

A M E N.

KWIN-

KWINKWENNA
Albo pięć Piątkow.

KTore się mogą odpráwowác począ- wszy od Swiętá SERCA Páná IEZVSOWEGO po Oktáwie Bożego Ciáłá, y w Post wielki Márcowe, y kiedyżkolwiek kto zechce, podług Nabożeństwá y potrzeby otrzymánia jákiey łáski; przez Nayświęt: SERCE Zbáwićiela, y przez pięć Ran jego, przy zwyczaynym tego dniá pośćie z spowiedźią y Kommunią S. z ćwiczeniem się w dobrych uczynkách dla miłośći SERCA IEZVSOWEGO, z áplikácyą záchowánia serca w czystych myślách, áktách strzelistych, z uwáżániem Boskiey ná káżdym mieyscu przytomnośći, z strawieniem tych dni ile zabawy pozwolą ná nabożeństwie w Kośćiele,

álbo w domu, na czytániu y rozważániu Męki Chryſtuſowey, y táiemnic miłości w otworzonym ſkarbie SERCA jego Nayśw: utáionego w Przenayśw: Sákrámencie. Może kto chce podźielić w káżdy Piątek do inney Rány Páńſkiey odpráwuiąc modlitwy, a przynamn ey intencyą máiąc przy Kommunij Swiętey.

PIERWSZY PIĄTEK

Do Nayświętſzey Rány Práwey Ręki Paná IEZVSOWEY.

UWAGA.

RĘki tey Nayświętſzey boleść rozważay, z ktorey obfite łáſki, poćiechy, y zbáwienie bierzemy, Tá ták okrutnie ná Krzyżu wyćiągnioná, y przebita byłá, (jáko S. Bonáwenturá świádczy:) że kość od kośći odſtáwáć, żyły ſię rwać,

krew

krew przez ſkorę wytryſkáć muśiáłá, im dłużey ná tey Rece wiśiáło Ciáło Páná JEZUSOWE; tym bárziey ſzerzyłá ſię Ráná; poniośł ten bol Pan JEZUS, áby tobie człowiecze ná ſądźie oſtatecznym po práwicy ſwoiey mieyſce ziednał, wyćiągnął tę Ránę, żeby ćię do śiebie jako Oćiec łáſkáwy przyćiągnął y przytulił. Pátrz, jáko zá owe twoie prożnowánie, innych krzywdzenia, ták ćięſzką Ránę w Ręce tey Pan JEZUS poniosł, żáłuy ſerdecznie, y poſtánow popráwę.

AKT SERDECZNY.

O! Práwico JEZUSOWA! o! Ręko náydrożſza! wſzelkich łáſk y dárow pełna, o! drogi ſkárbie! jak wiele Dobrodźieyſtw duſzá moiá od Ciebie odebráłá? Kłániam

Ci

Ci ſię pokornie, y zá te Dobrodźieyſtwá y łáſki dźiękuię Tobie, Ach! ktoby mi to dał práwico świętá, ábym przy Tobie niegodna ználázłá łáſkę? y ná ſtráſznym ſądźie przy Tobie ſtánąć mogłá? wołam do Ciebie Zbáwićielu moy z dobrym łotrem: Pámiętáy ná mnie Pánie, gdy przyidźieſz do Krolestwá Twego, day łáſkę ſkuteczną do poprawy żyćia, day śmierć ſzczęśliwą, y zmiłuy ſię nádemną, Amen.

A K T
Dźięk Czynienia.

O! Náyłáſkáwſzy Panie JEZU Chryſte, dźiękuięć pokornie, y chwałę wieczną oddáię Tobie, zá Ránę y boleść práwey Ręki Twoiey, w ktorey wſzyſtkie ſpráwy

wy moie y uczynki z kłádám, á co zá łáſką Twoią ználeść ſię w nich może dobrego, Ty Pánie ſpráwiedliwości moiá, rácz poświęćić, y przyiąć; co záś do nieupodobánia dla tey Rány Náyświętſzey miłośćiwie rácz mi odpuśćić, Amen.

AKT PROZBY.

RAnie tey Przenayświętſzey, Pánie JEZU Chryſte oddáię y polecam, Kośćioł Twoy S. Kátolicki, Rzymſki, Oycá Swiętego Pápieżá, y wſzyſtko Duchowieńſtwo, Kápłánow, świeckich y Zákonnych, rácz zápálić ſercá wſzytkich miłośćią Twoią Swiętą, áby ofiárę miłośći, ktorąś nąm z śiebie ſámego ná wieczną pámięć w Przenayświętſzym Sákrámenćie zoſtáſtawił, czyſtym y miłośći pełnym

ſer-

ſercem ádminiſtrowáli, y Oycu Twemu Przedwiecznemu Ciebie Báránká Niepokálánego w Nayświętſzey Hoſtyi utáionego za nas grzeſznych ofiárowáli; proſzę y o nawrocenie żydow, grzeſznikow zákámiáłych, pogánow, y heretykow, day wſzyſtkim łáſkę upámiętánia, y z błędow powſtánia, Amen.

℣. *Ktoryś ćierpiał zá nas Rány.*

℟. *IEZU Chryſte zmiłuy ſię nád námi.*

Modlmy ſię.

KRew Naydroższa z Rány Práwey Ręki Twoiey wylana, Nayſłodſzy Pánie JEZU Chryſte, niech będźie łáźnią ſkuteczną ná obmyćie zepſowáney w grzechach duſze moiey. Pozdráwiám Tę Przenayświętſzą Ránę dobroczyńcy moiego, proſzę pokornie błogosław mnie grzeſzney, błogo-

ſtaw y wſzyſtkiemu świátu, jáko ſąm chceſz, wieſz, y widźiſz potrzeby náſze, á ná ſądźie Twoim przez dobroć SERCA Twoiego, poſtaw mię po práwicy Twoiey, Amen.

MODLITWA II.

PRzenáyświętſza Ráno Odkupićiela mojego, dla zbáwienia mego podiętá, oto ja grzeſzna przypadám do Ciebie, niech nie będę odrzucona ná wieki. O! JEZU w Dobroći niewyſtáwiony, y w ſkárbách Twoich nieprzebrány, zmiłuy ſię nádemną nędzną żebraczką, przyodźiey Ręką Twoią Nayświętſzą, ze wſzyſtkiego dobrá obnáżoną nędznicę, abym byłá godna być przypuſzczona na gody wieczne w ſzczęśliwey wiecznośći, Amen.

MO-

MODLITWA
o dobrą śmierć.

PAnie JEZU Chryſte zá mnie ná krzyżu konáiący, y zá krzyżowników ſwoich do Oycá Przedwiecznego modlący ſię, proſzę Cię pokornie przez Rany Twoie Nayświętſze, ktoreś podiął dla zbáwienia moiego, wſtáw ſię też y zá mną grzeſzną, ziednay mi záſługámi ſwoiemi śmierć ſzczęśliwą, nie dopuſzczay, ábym bez przyięćiá Sákrámentow Swiętych nágle, y nieſpodźiewánie umrzeć miáłá, dáy mi ná ten czas łaſkę prawdźiwey ſkruchy, y żálu zá grzechy, y przybądź ná rátunek nędzney duſzy moiey, Amen.

DRUGI PIĄTEK

Do Nayświęt: Rány Lewey Ręki PANA IEZVSOWEY.

UWAGA.

ZE ta Ręká nayblizfzá jeft Serca, tym więkfzym bolem przeráżáłá SERCE Páná JEZUSOWE; ćięzey jednák nierownie śćiśnione było, y boláło to náyflodfze SERCE, gdy widział, że ták wiele po ftey Ręce ma ftánąć ludźi ná ftrá-fznym fądźie jego, y ták wielom ná zgubę, miáłá być Krew jego Nayświętfza, reflektuyże śię, jeżeli y ty fam nie jefteś z liczby tych niefzczęśliwych? w jákim ftánie teráz jeft fumnienie twoie.

AKT SERDECZNY.

Do Rany Lewey Ręki P. IEZUSOWEY

RAno Przenayświętfza Lewey Rę-

Ręki Odkupićiela moiego, nie dopuſzczay, żebym miáłá być odrzuconą od Ciebie ná wieki, o naymiłośiernieyſzy JEZU w Tey Ránie Twoiey Swiętey, nie dáy ná potępienie duſze moiey, tu mię karz, jákoć ſię podoba, á ná ſądźie bądź mi miłośćiw. Tulę ſię miedzy grzeſzniki pokutuiace, ktorych łáſkáwie przyimuieſz, y Niebo im dáieſz, y mnie grzeſzney nie odmawiáy tey łáſki. Oto dniá dźiśieyſzego wſzyſtkie utrapieniá y dolegliwośći moie, wſzyſtkie prześládowánia y nienawiśći, ktore ponośić mogę, Tobie Panie moy ofiáruię, odpuſzczam z ſercá wſzyſtkim nieprzyiaćiołom moim, jákoś Ty krzyżownikom ſwoim odpuſzczał, BOZE bądź miłośćiw mnie grzeſzney, Amen.

AKT
DZIĘK CZYNIENIA.

DZiękuięć Pánie JEZU, y wiecznie Cię chwalić prágnę zá tę Ránę Náyświętſzą, y boleść Twoię, dźiękuięć zá wſzyſtkie łáſki, dáry, y ſzczodrobliwośći Twoie, ktore proſzę rácz mi záchowáć z korzyśćią ná żywot wieczny, ku więkſzey Chwale Twoiey, Amen.

AKT PROZBY.

NAydobrotliwſzy Pánie JEZU Chryſte, dla záſług Rány Lewey Ręki Twoiey, rácz mi użyczyć, pokornie Cię proſzę, pomocy łáſki Twoiey y Męſtwá, w oſtatnim żyćia mego terminie, ná uchronienie ſię wieczney śmierći, y zwyćięſtwá otrzymánie z nieprzyiaćioł moich duſznych, wkłádam

w tę Ránę Nayświętſzą, y śiebie ſámę, y wſzyſtkich oboiey płci ludźi wiernych, ſtány duchowne, świeckie, wdowie, y Pánieńſkie, użycz nam pomocy łáſki Twoiey, ábyśmy ſię chronili złego, á w cnotách świętych poſtępowáli, Amen.

℣ *Ktoryś ćierpiał za nas Rány,*

℟ *IEZV Chryſte zmiłuy ſię nad nàmi.*

Modlmy ſię.

O! Przenayświętſza Rano Odkupićielá moiego, pozdráwiam Cię, y pokłon oddáię Tobie, prosząc pokornie, wybáw mię w godźinę śmierći, y w dźien ſądu oſtátniego od zágniewánego ſędźiego, wyrwi mię ná on czás z rąk nieprzyiaćioł moich widomych y nie widomych, mocą Rąk Twoich

Prze-

Przenáyświętszych, pokruſz cokolwiek przećiwnego Tobie w ſercu moim znaydowáć ſię może. O! JEZU Odkupićielu moy zmiłuy ſię nádemną. O! JEZU ſkarbie y dáwco zbáwienia, zbaw mię. Wiem, żem po tyśiąckroć ná piekło przez grzech záſłużyłá, przez Ránę jednák y boleść Ręki tey Nayświętſzey, nie day na potępienie duſze moiey, Amen.

MODLITWA

o dobrą śmierć.

O! Pánie JEZU Chryſte konáiący dla mnie ná Krzyżu, chwáłę oddáię, przez to konánie Twoie, y ćięſzkie zránienie, proſzę zmiłuy ſię nádemną w oſtátnią godźinę zeyśćia moiego, łączę śmierć moię z śmierćią Twoią, zmiłuy ſię nád ubogą duſzą moią, oſobliwie

w ten

w ten czás, kiedy się z ciáłem rozłączáć będźie. O! JEZU bądź mi JEZUSEM, przybądź mi ná pomoc z Nayświętszą Mátką Twoią, y z Swiętemi Twoiemi, przyłącz mnie do ich społeczności, y day mi mieysce w Krolestwie Twoim, Amen.

TRZECI PIĄTEK

Do Rány Práwey Nogi PANA IEZVSOWEY.

UWAGA.

UWażay, jáko ćięszki bol w tey Swiętey Nodze ćierpiał PAN JEZUS? *Bonáwenturá S. powiáda:* że káći powrozy u Nog JEZUSOWYCH záłożywszy, pierśi kolánámi przyćisnąwszy, gwałtem wielkim wyćiągáli ćiáło jego Przenayświętsze, dla tego, że dźiury w Krzyżu dalsze były; niżeli Ciáło P. JE-

JEZUSOWE wystárczyć mogło: zá tym wyćiągnieniem nie było członká, ktoryby osobliwey á ćięszkiey nie uczuł męki, stáwy się rwały, Ciáło święte się pádáło, krew się lałá, káżdy zmysł miáł swoię osobną mękę, dopieroż gdy tę Nogę do Krzyżá przybiiáno, ten bol ták ćięszki y tę Ránę podiął dla grzechow twoich Pan JEZUS, patrz, jeżeli go y teraz często grzechámi twoiemi nie przybiiasz, y będziesz że się śmiáłá odwáżyć ná grzech więcey?

AKT SERDECZNY.

O! Przenayświętsza Ráno práwey Nogi Zbáwićielá moiego, kłániam się Tobie pokornie z pokutuiącą Mágdáleną, przychodzę do Ciebie łzámi występki moie ob-

lewáiąc, záłuię ſerdecznie, żem Cię kiedy obráźiłá. O Ráno Przenayświętſza bądź ućieczką moią w dźień utrapienia, tu ſię wieſząm jako ſzczęnie przy Nogách Twoich JEZU moy, żebrząc miłośierdźia, zpuść áby jednę kropelkę krwi Twoiey Nayświętſzey, żeby ſię nią zgłodniáłá duſzá moiá pośilić mogłá, day mi Pánie JEZU prawdźiwe grzechow obrzydzenie, day żal ſerdeczny zá nie, day poprawę żywotá y pokutę, niech uſłyſzę od dobroći Twoiey jáko Mágdálená: odpuſzczone ſą grzechy twoie, Amen.

A K T
Dźięk Czynienia.

NAymiłośiernieyſzy Pánie JEZU Chryſte, dziękuięć y wiecznie

Cię

Cię chwalić prágnę, zá Ránę y boleść Nogi Twoiey práwey, rácz mi odpuśćić wſzelkie ułomnośći, y niepomiárkowania żądz y páſſyi moich, á tym co Tobie może bydź przyiemnego, miłośćiwie rácz mię obdárzyć, Amen.

AKT PROZBY.

PRoſzę Cię Zbáwićielu moy, przez tę Ránę Nayświęt: Twoię, day mi łáſkę, ábym postępowáłá w cnotách Swiętych, y záchowaniu Przykazań Twoich. Tey Ránie Nayświętſzey polecam y oddáię wſzyſtkich Zakonnikow y Zákonnice, oſobliwie proſzę Cię Pánie moy, za cáły Zákon Náwiedzenia Nayświętſzey PANNY, przez ktory poćiągnąłeś nas do zámiłowánia y wychwálánia pełnego mi-

łośći

łośći ku nąm grzesznym SERCA Twoiego, y o tym zbáwiennym przez nich obiawiłeś nam nabożeństwie. Miey Pánie JEZU Zákon ten w protekcyi swoiey, y wszystkie w nim znáyduiące się Zákonnice teraz y nápotym utrzymuy łáską swoią świętą, w śćisłey Reguł ich y ustaw Zakonnych obserwáncyi, o tęż łáskę proszę y dlá wszystkich wiernych, áby káżdy według stanu swego żył y sprawował się we wszelákiey spráwiedliwośći, Amen.

℣ *Ktoryś ćierpiáł zá nas Rány,*

℟ *IEZV Chryste zmiłuy się nád nami.*

Modlmy się.

POzdrawiam Cię o Ráno Przenayświętsza Práwey Nogi Zbá-

wi-

wićielá moiego, ktorey polecam cáłe żyćie moie, á przez boleść Ráńy tey nayświętſzey, y przez miłość SERCA Twoiego JEZU moy odpuść mi proſzę cokolwiek myślą, álbo chęćią niepráwą przewiniłám, rácz záſługámi Twoiemi nágrodźić cokolwiek dobrego myślić ábo miłowáć miáłám, á zániedbáłam, do ſtworzenia márnego áffekt ſwoy obrácáiąc, ſpraw ábym ná potym o Tobie ſámym myśliłá, y Ciebie nádewſzyſtko miłowáłá. Niech mi tá Rááná będźie przewodnikiem do ſzczęśliwey wieczności, Amen.

MODLITWA
o dobrą śmierć.

PAnie JEZU Chryſte ná Krźyżu dla mnie umieráiący, wſzyſtkę nádźieię zbáwienia moiego w Ránách

nách Twoich świętych pokłádam, zbieram krople Krwi Twoiey Náyświętszey hoynie z tych Rąn płynące, żebrzę miłośierdźia ná ostátnią żyćia mego godźinę. O! Naysłodszy Zbáwićielu, przez Náysłodsze SERCE Twoie spraw, niechay boleśći, ućiski y śmierć Twoiá będźie żywotem moim, śmierć Nayświętszey Mátki Twoiey niech ubłogosłáwi śmierć moię, á śmierć Swiętych Twoich, niech moię drogę uczyni przed obliczem Twoim, Amen.

CZWARTY PIĄTEK

Do Nayświętszey Rány Lewey Nogi Páná IEZVSOWEY.

UWAGA.

TEż boleść w tey Nodze Páná JEZUSOWEY rozwáżáy, jáko

y w támtey. *Brygitta S. świádczy:* że zá ták gwałtownym wyćiągániem Nog Páná JEZUSOWYCH ná Krzyżu, nie jedną mękę, ále ták wiele podniosł Pan JEZUS, ábyś ty człowiecze ſtátecznie y mężnie przy nim ſtał, żeby ćię nic nie oddaliło od jego miłośći, y żebyć P. JEZUS mocy ſwoiey y śił dodał, ná zwyćiężenie pokus y wſzyſtkich przećiwnośći.

AKT SERDECZNY.

O! Náyświętſza Ráno Lewey Nogi P. JEZUSA Zbáwićielá moiego, bądź proſzę mocą y śiłą moią, utwierdz mię łáſkáwy Pánie y umocni przećiwko wſzyſtkim pokuſom, y záſadzkom nieprzyiaćioł moich, áby mię żádna przećiwność y śmierć ſámá od Twoiey świętey nie oddáláłá miłośći. Tobie

bie o! Ráno Przenayświętſza pokłon oddáię, w Tobie wſzyſtkie przedśięwźięćia moie zkłádąm, Tobie prágnieniá moie y śluby moie prezentuię, áby Krwią Twoią naydrożſzą były zmocnione y utwierdzone; niech kroki moie nie będą poruſzone, niech śćieſzkámi przykazań Twoich chodzę, po wſzyſtkie dni żywotá moiego, Amen.

A K T DZIĘK CZYNIENIA.

NAyłáſkáwſzy Pánie JEZU Chryſte, dźiękuię Tobie, y wiecznie Cię chwalić prágnę, zá Ránę y boleść tey Rány Twey S. w ktorą zkładam wſzyſtkie moie niedbálſtwá y oźiębłośći w ſłużbie Twoiey świętey, proſząc pokornie przez nieſkończone miłośier-

dźie Twoie, abyś nágrodzić rá-
czył Swiętemi ſwemi uczynkami,
cokolwiek dobrego powinná byłám
czynić, á nie czyniłám, Amen,

AKT PROZBY.

ZBawićielu moy náymiłośier-
nieyſzy, dla zaſługi Rány w
Nodze Twoiey lewey, proſzę Cię,
rácz mię wybáwić od wſzelkiego
niebeſpieczeńſtwá grzechowego,
ná duſzy y ná ćiele, oddáię tey
Ránie Nayświętſzey wſzyſtkich do-
brodźieiow moich, Rodźicow, y
wſzyſtkich krewnych moich, oddá-
ię Bráćią y Sioſtry Kongregácyi
Nayświętſzego SERCA Twoiego,
y iey Protektorow, y dobrodźie-
iow, Przełożonych moich, y tych
wſzyſtkich, za ktorych obligowá-
na jeſtem modlić ſię, álbo ktorzy
ſię

ſię kiedykolwiek do modlitw mo-
ich zálećili, dáy nąm Pánie wſzyſt-
kim łáſkę Twoię Swiętą, y co nąm
widźiſz bydź potrzebnego ku więk-
ſzey chwale Twoiey y zbáwieniu
duſz náſzych, Amen.

℣. *Ktoryś ćierpiał za nas rány,*

℟. *IEZV Chryſte zmiłuy ſię nád námi.*

Modlmy ſię.

POzdrawiam Cię Ráno Nayświę-
lewey Nogi Páná Zbáwićielá
moiego, ktorey polecąm wſzyſt-
kich nas grzeſznikow godnych po-
tępienia, y wiecznego odrzucenia,
polecam y wſzyſtkich pogánow,
żydow, heretykow, proſząc po-
kornie przez boleśći Twoie ſzu-
kay tych błędnych owieczek Two-
ich, JEZU naydobrotliwſzy, y u-

márłych ná duszy przez grzech niedowiárstwá, łáską Twoią świętą, rácz ożywić, záślepionych rácz oświećić, y do owczárnie Twoiey Kośćiołá Swiętego rácz náprowádźić, Amen.

MODLITWA II.

O! Przenayświętsza Ráno JEZUSA moiego, ktoráś jest podięta dla mego zbáwienia, skrusz kamienne serce moie, lodowáte zápal miłośćią Twoią, twárdsze nád dyáment roztop; oto ja zápamiętáłá grzesznicá nigdy prawdźiwie nie pokutuiąca, zá dobrodźieystwá Twoie niewdźięcznośćią oddaiąca, powołániu memu zá dość nie czyniąca, y ślubow moich Tobie BOGU moiemu poprzysiężonych nie záchowuiąca, żebrzę

miło-

miłośierdźia Twego, ábyś Krwią Twoią naydroższą y tą náyświętſzą lewey Nogi Raną zápalił oźięble ſerce moie, odpuść mnie grzeſzney, Amen.

MODLITWA

o śmierć ſzczęśliwą.

O! Pánie JEZU Chryſte ná Krzyżu dla mnie konáiący, przez trzygodźinne konánie Twoie, y przez wſzyſtkie boleśći, y ćięſzkośći, ktoreś dla mnie grzeſznicy pod ten czás ćierpieć ráczył, zmiłuy ſię nádemną, day łaſkę, ábym w oſtátni moment śmierći moiey, Ciebie BOGA mego wyznáwáłá, w Cię wierzyłá, Ciebie czćiłá, y cáłym ſercem moim kocháłá, zmartwiáłemi uſtámi memi Imienia Twego Swiętego wzywáłá;

łá; oświeć ná on czas naymiłośierniey ſzy JEZU rozum moy wiárą żywą, zápal ſerce miłośćią gorącą, á duſzę moię z ćiáłá wychodzącą utwierdz w ſtáteczney w miłośierdźiu Twoim ufności, Amen.

PIĄTY PIĄTEK

Do Rány BOKV y SERCA Pana IEZVSOWEGO.

UWAGA.

CIęſzką Ránę włocznia Longiná zádáłá SERCU Páná JEZUSOWEMU, ktora y umárłemu nie przepuśćiłá. Oto już otworem ſtoi SERCE to nayſłodſze, wnidź tám człowiecże, y uważ jeżeli ty ſam okrutniey ſzy nie jeſteś, ná Páná JEZUSA? reflektuy ſię ják wiele razy złym żyćiem twoim y niewdźięcznośćią zá jego dobrodźiey-

ſtwá

ſtwá ràniłeś to SERCE nayſłodſze, w ktorym czás już óderwawſzy ſerce od miłośći złey, do rzeczy ſtworzonych, od świátowośći, mieſzkànie záłożyć, przykłádem pobożnego *Elzeara*, ktory pytáiąc ſię go o ſubſyſtencyą pobożney *Delfinie* żonie ſwoiey odpowiedźiał: *Ile rázy mnie ſzukáć zechceſz, ſzukay mię záwſze w SERCV Pána IEZVSOWYM, á tám mię znáydźieſz.* Więc oźiębłe y złych chući pełne ſerce moie, w SERCU Twoim JEZU moy zápál, rozpal, oczyść, y záchoway.

AKT SERDECZNY.

ACh! niepoięta przepáśći miłośći SERCA JEZUSA moiego, kiedyż mię w śię weźmieſz? umiłowałeś mię BOZE moy dobro-

tliwy, á ja grzeſzna niewdźięczná nie użnáię tey miłośći. O! oźiebłe ſerce moie, ách kiedyż też kiedy zápáłámi miłośći JEZUSOWEY rozpáláć ſię będźieſz? O! JEZU Serce ſercá moiego, prágnie Cię kocháć duſzá moia. Ktożby mi to dał BOZE moy, ábym Cię kochá-łá ták jákom powinná? y jáko mo-gę? oświadczam ſię przed Niebem, y źiemią, że Cię cáłym ſercem mi-łowáć prágnę, czegoż mogę żądáć ná Niebie, y ná źiemi, procz Cie-bie JEZU moy, jedyna ſercá moie-go miłośći! O! ogniu, ktory zá-wſze goreieſz, á nigdy nie gáśnieſz, o! ſłodki JEZU zápal ſerce moie miłośćią Twoią, niech mi obrzy-dną wſzelkie ku ſtworzeniu áffe-ktá, niech od oczu moich znikną wſzyſtkie przemiiaiące rzeczy, niech

niech mi dla Ciebie wſzyſtko miło będźie ćierpieć, żyiąc, y umieráiąc. BOG moy y wſzyſtko moie.

A K T
Dźięk Czynienia.

O! Naymilſzy Pánie JEZU Chryſte, dźiękuię Twoiey dobroći y wiecznie Cię chwalić prágnę, zá Ránę Nayświętſzego BOku Twoiego, proſząc pokornie przez Krew y wodę, ktora z tego BOKU od ſámego Náyſłodſzego SERCA Twego wypłynęłá, złącz ſerce moie z SERCEM Twoim, ośiągni mię Pànie moy, y opánuy całowićie wſzyſtkę, niech tego dokaże we mnie Twoiá Nayświętſza miłość, żeby z oczu moich łzy, z myśli Rány Twoie, z ſerca mego miłość ku Tobie nigdy nie wychodźiłá, Amen.

AKT

AKT PROZBY.

NAyſłodſzy JEZU dla Rány náyświętſzey BOKU Twoiego, przez ktorą weyśćie do SERCA Twego Nayſłodſzego jeſt nąm otworzone; uczyń mi tę łáſkę, abym Ciebie ſámego nádewſzyſtko miłowáłá. wſzyſtkie ſtworzenia w Tobie y dla Ciebie. W tę Náyświętſzą Ránę zkłádam duſze w czyſcu ćierpiące, oſobliwie Bráći y Sioſtr tey Kongregacyi, przyiaćioł, y nieprzyiaćioł, y tych, ktore rátunku nie máią, ktorym rácz dáć odpoczynek wieczny, á świátłość wiekuiſta niechay im świeći, dla Ran Twoich Nayświętſzych, przez dobroć SERCA Twego rácz im zkroćić mąk ich, y przyiąć do chwały wieczney, Amen.

℣. *Ktoryś ćierpiał zá nas Rány,*
℟. *IEZV Chryſte zmiłuy ſię nad námi.*

Modlmy ſię.

O! Przenáyświętſzá Ráno BOKU JEZUSA moiego, dla zbáwienia moiego podięta, bądź mi proſzę obrona, bądź záſłoną grzechow moich teráz, y ná potym, á przez otwárćie włocznią SERCA Twego Nayſłodſzego, odpuść przewinienie moie, miey Pánie JEZU od tey godźiny, y záwſze dobre SERCE do mnie, nie żáłuy mi nieprzebráney dobroći Twoiey, y zaſług Męki y śmierći Twoiey, Amen.

MODLITWA.

O! Przenayświętſze Rány Zbáwićiela moiego, oświeććie

mię

mię, oczyśććie mię, y zápalćie, zá-
ſługámi wáſzemi przyozdobćie
mię, ubogą wſpomożćie, chorą
ná duſzy uzdrowćie, grzeſzną po-
święććie. O! Wſzechmocnośći
Oycá, o! Mądrośći Syná, o! Do-
broći Duchá Przenayświętſzego,
wybawćie mię od wiecznego po-
tępienia, á domieśććie mię wieku-
iſtego zbáwienia, Amen.

MODLITWA Do PANA JEZUSA

o ſzczęśliwą śmierć.

O! Panie JEZU ná Krzyżu dla mnie konáiący, moment oſtá-
tni konánia y śmierći moiey, mo-
mentowi konánia y śmierći Two-
iey naydrożſzey oddáię y ofiáru-
ię. O! JEZU bądź mi JEZUSEM,
bądź mi Zbáwićielem, pokáż mi ſię

bydź

bydź łáſkáwym, w ten oſtátni moment, ná ktorym cáłá moiá zawiſłá wieczność, nie opuſzczay ná on czás opuſzczoney od wſzytkich ubogiey jedynaczki duſze moiey, ktora wſzyſtkę ufność y nádźieię pokłádá w miłośierdźiu SERCA Twoiego, Amen.

MODLITWA

Przy dokończeniu Nabożeńſtwa.

O! Pánie JEZU Chryſte przyimi tę Modlitwę w miłośći onej nayzacnieyſzey, w ktoreyeś ćierpiał wſzyſtkie Rány Ciáłá Twoiego Nayświętſzego, zmiłuy ſię nádemną, y nád wſzyſtkiemi grzeſznemi, y nád wſzyſtkiemi wiernemi, ták żywemi, jáko y umarłemi, Amen.

AKT NABOZNY

Przy Náwiedzeniu Nayświętſzego

SAKRAMENTU.

Oſobliwie w Wielki Piątek Groby obchodząc.

TObie część, Tobie chwáłá, Tobie dźięk czynienie Nayſłodſzy Pánie JEZU Chryſte, ktoryś Męką y śmierćią ſwoią z niewoli ſzátáńſkiey, y od śmierći wieczney nas wybáwić ráczył.

Witąm Cię, pozdrawiąm, náwiedzam, ádoruię, y miłuię SERCE JEZUSA BOGA moiego, w tey Nayświętſzey Hoſtyi utáione. Dźiękuięć zá miłość Twoię, w niewinney Męce y śmierći Twoiey dla zbáwienia duſze moiey pokázáną, zpuść proſzę Duchá Twoiego w ſerce moie, y onym duſzę mo-

moię ożyw, ábym żyiąc według Duchá Twoiego, y Nayświętſzey woli Twoiey, w tymże duchu miłośći Twoiey ſkończyłá żyćie moie.

Witam Cię, pozdrawiam, náwiedzam, y ádoruię SERCE Nayświętſze JEZUSA Odkupićielá mego, w Hoſtyi Nayświętſzey utáione, dźiękuięć zá miłość Twoię, z ktorey umrzeć ráczyłeś zá nas ná Krzyżu, ábym já żyłá wiecznie, proſzę pokornie day mi tę łáſkę, abym nieuſtánną w ſercu moim nośiłá pámięć, tey Twoiey miłośći, ſtrzeż mię od naymnieyſzego grzechu, żebym ſię przezeń nie ſtáłá niewdźięczną dobroći Twoiey, á oſtátni moment konánia mego, rácz poświęćić konániem Twoim, y bądź miłośćiw grzeſzney duſzy moiey.

Wi-

Witam Cię, pozdráwiam, náwiedzam, ádoruię, y miłuię zránione SERCE JEZUSA BOGA moiego, w tey Nayświętſzey Hoſtyi utáione. Dźiękuię pokornie zá miłość Twoię, przy Męce y śmierći ku zbáwieniu duſze moiey pokázáną, á jáko ná Krzyżu modliłeś ſię do Oycá ſwego zá Krzyżownikámi ſwemi, przyczyń ſię y zá mną nayniewdźięcznieyſzą grzeſznicą, áby dla Rány Tobie zádáney, ráczył mi odpuśćić BOG wſzelkie urázy, á po ſkończeniu żyćia mego, day śmierć dobrą, y ſzczęśliwe ſkonánie w miłość Twoiey Swiętey.

Witam Cię, pozdrawiam, náwiedzam, ádoruię, y kocham zránione SERCE Nayświętſze JEZUSA BOGA moiego, w tey Nayświęt-

świętszey Hostyi utáione. Dźię-
kuię ć Zbáwićielu moy zá miłość
Twoię, w niewinney męce y śmier-
ći Twoiey ku zbawieniu dusze mo-
iey pokázáną. Zbieram niegodná
grzesznica z ufnośćią dobroći Two-
iey, leiącą się krew z Ciebie, pro-
szę pokornie, niech cená jey ták
droga ná duszy moiey nie osycha,
niech mi ná zátrácenie wieczne nie
będźie. Dáy łáskę ták żyć według
mandatow Twoich Swiętych; że-
bym okupu tego Twoiego krwá-
wego, grzechámi moiemi ná zgu-
bę sobie nie obrácáłá, stań moy
JEZU w godźinę śmierći, y w dzień
sądny miedzy mną á BOGIEM sę-
dźią moim, jáko posrzednik, y błá-
gáiącá ofiárá, áżebym według
wielkiego miłośierdźia Twego, y
mocą ták obfitego odkupieniá w
W mo-

moment on ſtráſzny dekretu oſtátniego, przez Cię naydobrotliwſze SERCE od mąk wiecznych mogłá bydź wybáwioná, y zbáwienie otrzymáć.

Witam Cię, pozdrawiam, náwiedzam, ádoruię, y miłuię zránione dla mnie Zbáwićiela moiego SERCE, w tey Nayświętſzey Hoſtyi utáione, dźiękuiąc Ci pokornie zá niepoiętą miłość Twoię, w niewinney Męce y śmierći Twoiey, ku zbáwieniu duſze moiey pokázáną. Oświádczam ſię przed Tobą ſamym, że Cię miłuię, y miłowáć záwſze ják náygoręcey y naydoſkonáley prágnę, umocnii proſzę łáſką Twoią tę wolą moię, ktorą mąm ſłużyć Ci, y Ciebie kocháć nád wſzyſtkie rzeczy ſtworzone; wyraż proſzę głęboko w ſercu moim

pámięć

pámięć uſtáwiczną, y rozwáżánie tego, coś za mnie grzeſzną ućierpiáł, pod czas okrutney Męki ſwoiey, á zmiłuy ſię nádemną, Amen.

MODLITWA.

PAnie JEZU Chryſte, Odkupićielu moy Dobrotliwy, przez on pierwſzy punkt śmierći Twoiey, w ktorey Nayświętſze SERCE Twoie boleśćiámi udręczone obumárło, rácz mi być miłośćiw w oſtátnim punkćie śmierći moiey, y teraz umieráiącym, niechay śmierć Twoià żyćiem náſzym będzie ná wieczne Ciebie wielbienie ze wſzyſtkiemi Twoiemi Swiętemi, Dobry JEZU, w ktorego uwierzyliśmy, zmiłuy ſię nád námi ; Dobry JEZU, w ktorym nádźieie náſze położyliśmy, zmiłuy ſię nád námi;

mi; Dobry JEZU, ktoryś przyszedł ná świát wybránych szukáć, nie chćiey nas ználeźionych y odkupionych potępiáć; Dobry JEZU przez miłość SERCA Twoiego, rzekni do mnie w godźinę śmierći, rzekni y do tych, ktorzy teráz konáią: *Zbáwieniem Ia twoim jestem*, á bądź miłośćiw nam grzesznym, Amen.

ROZMYSLANIA

Ná Uroczystość SERCA JEZUSOWEGO, y ná inne Uroczystośći, á oraz ná pierwsze Piątki káżdego Mieśiącá.

ROZMYSLANIE I.

Na Uroczystość Nayśw: SERCA Páná JEZUSA.

o Dobroći jego w Nayśw: Sákrámenćie.

PUNKT I.

UWaż miłość niepoiętą Páná JEZUSA, ktorą zápálone SER-

CE jego, ku narodowi ludzkiemu, nie dosyć miáło ná tym, że lat 33. przeżył BOG w ćiele ludzkim w wielkim poddáństwie, wzgárdźie, trudách, ubostwie, y nędzy tákiey, iż mu umrzeć przyszło, przez okrutne męki y śmierć zelżywą ná Krzyżu. Nád to z zbytku miłośći wynálazł inny cudowny sposob, to jest, zákryć się Osobámi chlebá y winá, áby z námi przebywáł áż do skończenia świátá, w Przenayśw: SAKRAMENCIE, zostáiąc záwsze ná Ołtarzách, y w sercách nászych ják więźień miłośći, á lubo wiedźiáłá dobrze Wszechmocna Mądrość jego, iż támiłość zápłácona mu będźie niewdźięcznośćią, despektámi, bluźnierstwy, świętokradztwami, niezliczonemi zbrodniámi, y profánácyą Májestátu

jego, od żydow, pogan, heretykow, co większa złośliwych kátolikow, y osob służbie jego poświęconych, przećięż z tym się oświádcza, że *Delicye jego są z synámi ludzkiemi przebywáć.*

O! dusze ludzkie, dusze BOGU poświęcone, dusze zátwárdźiáłych grzesznikow, dusze w grubych ćiemnośćiách niedowiárstwá błądzące, przystąpćie dźiś wszyscy, przystąp y ty duszo moiá do SERCA JEZUSOWEGO w tym SAKRAMENCIE otwártego, słucháymy słodkiego głosu jego, niegdy z niebá przez służebnicę swoię *Máłgorzátę*, á teraz z tego SAKRAMENTU do uszu serc nászych wołáiącego: *Oto SERCE moie tak potężną miłośćią was kochá, że nic sobie nie zostáwiwszy, wszystko się* wy-

wyniſzczyło, y wąm oddało, bierzćież ſobie, y czerpayćie z tey zbawienney ſkarbnice, miłość y miłośierdźie moie, w duſzney ślepoćie oświecenie, w złych pożądliwośćiách ugáſzenie y wſzelki potrzebny duſzom wáſzym rátunek. Ach przepáśćiſta miłośći SERCA Zbawićielá moiego, coż Ci ſię w nas ták barzo upodobáło, że ſię ſam ſtáieſz rękoymią náſzym u Oycá Przedwiecznego, ſzukaſż nas ták pilno, y wzywaſz z otwártym SERCEM do śiebie, więc już niechcę być odtąd nieużytego ſercá, oddáię choć náder nikczemne y oſtygłe w Twey JEZU miłośći, day mi kąćik w ſwym náydrożſzym SERCU, ktore já od dniá tego, y momentu, prágnę gorącym áffektem kocháć, y ádorowáć, tu álbowiem jeſt odpoczynek moy, tu

mieszkáć będę teraz y ná wieki, bo gdźież mi lepiey być może, o! morze niewyczerpáney słodkośći, o! centrum moiey miłośći, w Tobie się zátapiam y wiecznie ponurzam, choćbymi przyszło wszystko co mąm ná świećie utráćić, będę násycona z skárbu SERCA Twego.

PVNKT II.

SŁucháy mowiącego do ćiebie JEZUSA z Nayświętszego SAKRAMENTU, *Cant:* 8. *Położ mię jáko pieczęć ná sercu swoim, jáko pieczęć ná rámieniu swoim.* Wyráženie Chrystusá ná sercu podług Pisma S. znáczy, wyráżenie ná pámięći, rozumie, y woli, przez myśli o Nim częste y nábożne, oraz przez gorącą miłość ku niemu, ná rámieniu, czyniąc wszystkie sprá wy powierzchowne dla chwáły y

miłośći Páná JEZUSA, náśláduiąc jego pokorę, ćichość, ćierpliwość, poſłuſzeńſtwo, &c.

Záiſte ten był zámyſł, y prágnienie JEZUSA Chryſtuſá, w obiáwieniu nábożeńſtwá y poſtánowieniu Feſtu Nayśw? SERCA ſwego, żeby śmy Mu wzaiemnie na rezydencyą otworzyli ſercá ſwoie, o ktore ſam ſię domáwiá mowiąc: *Prov: 2. Day mi ſynu moy ſerce ſwoie.* Jákoby chćiał rzec: oderwi ſerce twoie od rzeczy źiemſkich ſtworzonych, bo ſą nikczemne, odmienne, upływáiące, y záwſze z niedoſkonáłośćią zmieſzáne, coż ná to odpowieſz duſzo moiá Pánu ſwemu, poczuway ſię że to ſerce o ktore ćię JEZUS prośi. nie ma być w błoćie affektow źiemſkich utkwione, leez w gorę ku BOGU wynieśione, nie ma być rozdźie-

rozdźielone, ále zupełnie onemu oddáne, otworzyste, przestronne, y hoyne ku BOGU swemu, á iestże tákie serce twoie? oderwij je dźiś ná záwsze od wszelkiego stworzenia, ponurz je, y oczyść w SERCU JEZUSOWYM, ábyś się stáłá gołębicą nie máiącą sercá, *Oseæ* 7. żebyś káżdey rzeczy stworzoney, śiebie do swey miłośći wabiącey, śmiele odpowiádáć mogłá záwsze: serce moie, nie jest już moie, bo jest oddáne SERCU JEZUSA Zbáwićielá mego. O! naymilszy JEZU, rzucąm pod zránione Nogi Twoie mizerne serce moie, y w Twoim zátapiam, położ proszę SERCE Twoie Nayświętsze, jako pieczęć ná sercu moim, ážeby do niego nic nie weszło przećiwnego upodobániu Twemu. Rozkázuiesz

mi

mi Pánie, ábym Cię miłowáłá, *day co każeſz, á rozkaż co chceſz.* S. Auguſtyn.

PVNKT III.

JEſt ſię czemu zádźiwić z Prorokiem Páńſkim, że BOG o człowieku nie tylko myśli, ále ſię też do jego áffektu práwie wpraſza, lecz jeſzcze bárdziey zdumiewáć ſię trzebá, ják to cudownemi ſpoſobámi czyni, ktoż kiedy ſłyſzał, żeby ſię ſędźiá ſtárał, áby winowáycá łáſkę jego przyiął, á to JEZUS Chryſtus z námi czyni, kiedy nas ſąm wiedźie do pokuty, ſąm z łáſką ſwoią nas grzeſznikow ſzuká, y codźiennie z Nayświętſzego Sákrámentu, SERCE ſwe otwárte prezentuie; y do śiebie wzywa, jákobyśmy mu ná co potrzebni byli. Choćiażby wſzyſcy do piekłá poſzli,

ſzli, álbo zniſzczeli, nic by mu przez to nie ubyło chwáły. Y jeſzcze ták ſię woli grzeſznika akkomoduie, jákoby był ſługą, á nie Pánem, kołáce y ſtoi u drzwi ſercá jego, upátruie czáſu, kiedy nań záwołáć, y wnętrznym nátchnieniem poruſzyć, wynayduie ſpoſoby rożne, y jáko mowi *S. Chryzolog:* że BOG, przez ktorego ſtáło ſię wſzyſtko, ſam ſię nam ſtáie wſzyſtko, żeby náſz áffekt pozyſkał.

Tu przebież myślą twoie żyćie, á poſtrzeżeſz, ják ći ſię nie raz Chryſtus dźiwnie ákkomodował, náliczyſz wiele dowodow miłośći jego, z ktorych ten jeſt naywiękſzy, że krępuie ſię ſam więzámi miłośći w Przenayświętſzym Sákrámenćie, y tłumi zacność Májeſtatu ſwego pod błáhemi oſobámi

Chlebá

Chleba y Winá, żeby ſię od tego pokármu máteryálne ſercá, y ćielesne zmyſły nie odrážáły, á náwet poddáie naywyżſzą ſwą władzą pod moc człowieká, że w jednym momenćie wyrzekſzy kilká ſłow Kápłan, te cudá ſpráwuie.

Zkądże to wſzyſtko pochodzi? z Dobroći y nieugáſzoney miłośći SERCA Twego JEZU moy, o! ják to wielká dla mnie poćiechy okázya, y zbáwienia nádźieiá, choć. bym ſię poczuwáłá do naywiękſzych grzechow, nie zginę, gdy mąm w pokućie prawdziwey SERCE Twoie Nayświętſze, záwſze dla mnie otwárte, twárdſze by było nád Fáráoná ſerce moie, żeby ſię nie dáło ſzukáiącemu ználeść, kołácącemu otworzyć, y miłośćią przynamniey zá miłość wetowáć.

Więc

Więc Pánie moy oddáięć ná wieki to ſerce moie nic nie warte, oddáięć y wſzyſtkie ſercá ludzkie, lub nie ſą pod moią władzą, jáko to pogan, heretykow, zátwárdźiáłych y záślepionych grzeſznikow, uczyń ſercá náſze podług SERCA ſwego.

ROZMYSLANIE II.

O ćięſzkośći SERCA P. IEZVSOWEGO w uwáżániu co zá okrućieńſtwo miał ćierpieć od Żydow.

Ktore ſłuży oſobliwie ná Piątki.

PVNKT I.

UWaż co zá boleść muśiáłá być SERCA P. JEZUSOWEGO, kiedy z jedney ſtrony widział niezliczone ſwoie dobrodźieyſtwá narodowi żydowſkiemu uczynione, z drugiey okrućieńſtwo, y wzgárdę,

dę, ktorą ponośić miał od tego národu. Wszystkie bowiem łáski, ktore poprzedźiły przyiśćie jego, y owe wielkie cudá w Egiptćie, nie były im dáne y uczynione, tylko dla zásług P. JEZUSOWYCH. Z ich pokolenia chćiał się národźić, Mátkę y Oycá, krewnych, przyiaćioł sobie obrał, cudow ták wiele czynił, náuczał, uzdráwiał, umarłych wskrzeszał, utrapionych ćieszył, zá te wszystkie ták wielkie dobrodźieystwá, miásto wdźięczności był prześládowány, wzgárdzony, y odrzucony, przychodzącemu ná świát nie ználázł się żaden, ktoryby go był w dom swoy przyiął, w ubogiey odártey szopie między bydlęty rodźić się muśiał, záledwie się urodził, záraz go ná śmierć szukáią. Rodźicy chcąc go

ukryć,

ukryć, w obcy kray uchodźić muſzą, przez lat trzydźieśći y trzy żyćiá ſwoiego czego nie ućierpiał? Przy okrutney męce rzućili ſię ná niego okrutni opráwcy jako ná jákiego zboycę, poimawſzy, tłukli, bili, wlekli po źiemi jáko złoczyńcę po tych ſámych ulicách, po ktorych przed kilką dni prowádzony z tryumfem, jáko prawdźiwy Meſſyáſz. W domu Káifaſzowym policzkowány jáko złoczyńcá, pluli mu w Twárz Nayświętſzą, jáko jákiemu bluźniercy, przez całą noc poprzedzaiącą mękę y śmierc jego, ſtał ſię jednym igrzyſkiem, bezecney kánálij żydowſkiey, a co w tę opłákáną noc ućierpiał nay-milſzy Zbáwićiel, dzień ſądu oſtátecznego pokaże. U Herodá wyśmiány, jáko Krol zmyślony, ſká-

záñy na ćięſzkie biczowánie, jáko mizerny więźięń. Nád Bárrábbáſzá zboycę wierutnego gorſzym oſądzony. Ná koniec ná okrutną y zelżywą śmierć Krzyżową ſkázány, y do Krzyżá gwoźdźmi okrutnie przybity, między dwiemá łotrámi ná widoku cáłey Jerozolimy, w oczàch wielkiego gminu ludu, ktorzy ſię ná ten czas do miáſtá Jerozolimſkiego zchodźili, z ktorych większa część znaydowáłá ſię tych, ktorzy pátrzáli ná cuda jego, y dlá ktorych je czynił, á żaden ſię nieználazł, ktoryby ſię był użalił álbo uiął zá niego, y owſzem miáſto politowánia ſzydźili z niego, náśmiewáli ſię kiwáiąc głowámi. Widźiał to wſzyſtko P. JEZUS, y wiedźiał co nań przyść miáło, znał doſkonále zacność Perſony ſwoiey

Boſkiey, wielkość niezliczonych dobrodźieyſtw ſwoich, niewdźięczność ták okrutną ludu Zydowſkiego, o! jákże boleć muśiáło SERCE jego nayſłodſze. Im bowiem więcey kto komu wyświádczy miłośći, tym więcey boleie, gdy mu ſię zá to niewdźięcznośćią nádgradza. Sámi po ſobie miarkuymy ſię, jáko naymnieyſza wzgárdá, álbo kontempt jeſt nam nieznośny, ile kiedy pochodźi od tych, ktorym naywięcey wyświádczyliśmy łáſki y áffektu, y przez to ſądźmy, co zá żal muśiáło mieć to SERCE nayſłodſze, widząc ſię ták utráktowáne. Smutna jeſt duſzá moiá aż do śmierći, mowi do Uczniow ſwoich, jakoby chćiał rzec, wy moi Uczniowie opuśćićie mnie, y ućiekniećie odemnie,

przy

przy moim poimániu w Ogroycu.
O! Duſze pobożne záſtánowćie ſię, á obáczćie, jeżeli jeſt boleść podobna boleśći JEZUSOWEY. O! okrućieńſtwo przykłádu nie maiące. O! wielká niewdźięczności, w śmiertelnym zoſtáie ſmutku Zbawićiel twoy, bez żadney konſolácyi. O! národźie przewrotny, o! nie czuli y zákámieniáli Kátolicy, a takaż to wáſzá miłość ku Odkupićielowi ſwemu?

Proſzę Pánie moy, ſpuść kroplę z SERCA Twoiego tey ſwoiey gorzkośći y ſmutku, ktorąś poniosł czáſu Męki Twoiey, w ſerce moie, áby jeżeli nie będę ták ſzczęśliwy, żebym wylániem krwie moiey zmázał wſzyſtkie grzechy moie, niechże przynamniey łzami ob-

mywam, y opłákuię, żeś dla nich ták wiele ćierpieć muśiał.

PVNKT II.

O ćięſzkośći SERCA Pána IEZVSOWEGO y okázyi zniewagi, ktorą miał ćierpieć od złośliwych y záślepionych heretykow.

UWáż drugą przyczynę ſmutku SERCA Páná JEZUSOWEGO á tá byłá niezliczoná liczbá zelżywośći y bluznierſtw, ktore ćierpieć miał od złośliwych heretykow, áż do zkończenia świátá. Nayćięższá miłuiącemu jeſt niewdzięczność od umiłowánego, ile gdy zá ſobą ćiągnie wzgárdę tych ſámych dobrodźieyſtw, ktorym nie tylko że niechce koreſpondowáć, ále náwet y przyznáć, żeby mu kiedy były dáne. Widźiał tę niewdźięczność w zákámieniáłych tych ſercách

Pan

Pan JEZUS, y bolálo SERCE jego naydobrotliwſze. Widźiał że y realney jego w Nayświętſzym Sákrámenćie obecnośći przyznáwáć nie będą chćieli, widźiáł, co ſię dźiać miáło tych wiekow oſtátnich, profánácye Kośćiołow, ruinę Ołtarzow, zaboyſtwo Xięży, prześládowánie y ućiśnienie ſług jego. Widźiáł jáko po wielu mieyſcach Ciáło jego nayświętſze miáło bydź rzucáne o źiemię, y nogámi deptáne, że ſię miał ſtáć jednym u wielu niepobożnych pośmiewiſkiem, y ſmućił ſię.

Ach Pánie moy! y ktożwyſłáwi Twoię dobroć y miłośierdźie? y ná tożeś nąm dał śiebie ſámego w Nayświętſzym Sákrámenćie, żeby ćię ták zelżywie kátowáno? O! Wielki BOZE, przed ktorym drzą

naywyżśi Seráfinowie, odemnie lichego robaká ják wiele ponośiſz deſpektow, Ty ktory jeſteś jáſnośćią Oycá Przedwiecznego, ſtałeś ſię objektem obrzydliwośći u ſwego włáſnego narodu. Przepraſzám Cię z pokorą Zbáwićielu moy, y prágnę tyle Ci oddáć chwáły y adorácyi, ileś od poſtanowienia tego Sákrámentu odnioſł zelżywośći, przed ktorym ja ná twarz moię upádáiąc, mowię uſty y ſercem: *Niech będźie pochwalony Przenayśwuętſzy Sákráment.*

PVNKT III.

O ćięſzkośći SERCA Páná IEZVSOWEGO, dla niewdzięcznośći, ktorą odbierá od większey częśći katolikow wiernych ſwoich.

UWaż że nie mnieyſzy był żal y ćięſzkość SERCA Páná JEZU-

SOWEGO, widząc niewdźięczność większey częśći katolikow, y osob ná służbę jego poświęconych, widźiał bowiem ich niedbalstwo, oziębłość, y zápamiętánie, widźiał máłą powágę, á prawie wzgárdę miłośći ták wielkiey swoiey, widźiáł, jako żadná rzecz, áni ten Sákráment ná zbáwienie dusz ich Postánowiony, nie miał wzruszyć wielu serc ku jego miłośći. Widźiáł, ják wiele ich miáło trawić dni całe y godźiny, ná prożnych zábáwách y krotofilách, á kwadransa jednego w Kośćiele nie gotowi przebyć ná modlitwie, jáko y teraz jeżeli kto idźie do Kośćiołá, z jáką niechęćią y z nienábożeństwem, záledwie tám wnidźie, już myśli, ják prędko wyniść bez żadnego nabożeństwá y rewerencyi.

Cię-

Cięſzkież to żále SERCU Páná JEZUSOWEMU, bárdźiey go boli náſzá niewdźięczność, niż oná żydowſká y niewiernych odſzczepieńcow. Słucháy jáko śię ſam uſkárża przez Proroká w Pſal: 34. *Si inimicus maledixiſſet, ſuſtinuiſſem utiq;* gdyby mi był złorzeczył moy nieprzyiáćiel, znośnieyſzá by mi to było, ále wy Kátolicy, Zákonnicy, Kápłáni, ktorzy ták ſtráſzną ofiárę ádminiſtruiećie, ktorychem śię ſtał Odkupićielem, y pokármem, ták mnie tráktuiećie?

Wyznáię Pánie moy, że naypierwſzy jeſtem ktoryć ták płácę niewdźięcznośćią, przepraſzam Májeſtat Twoy, day łáſkę prawdźiwego z grzechow powſtánia.

MO-

MODLITWY

Ná Swiętá do tey Kongregácyi przyłączone.

Na Swięto Wniebowſtąpienia PANSKIEGO.

PAnie JEZU, Páſterzu naylepſzy, ktory dla ználeźienia owieczki duſze naſzey z Niebá ná źiemię zſtąpiwſzy, y ſtáwſzy ſię człowiekiem ná odkupienie nas z niewoli ſzátáńſkiey, żyćie y krew ſwoię ná to łożyłeś, proſzę pokornie przez tę obfitą dobroć Twoię zmiłuy ſię nádemną grzeſzną, ktora nie mam inſzey nádźiei odpuſzczenia niepráwośći ſwoich, tylko w nieprzebránym miłośierdźiu Nayſłodſzego SERCA Twego, wſtąpiłeś dźiś tryumfuiący, y uśiádłeś ná prawicy Oycá Twego Przedwieczne-

cznego, ktożby mi to dał, żebym teraz Nayświęszego SERCA Twego przeniknęłá, rádość, y gorące miłośći ognie, ktoremi nápełnione zostáło z ználeźionego zbáwienia dusz ludzkich okupu, ktorych z sobą z otchłáni piekielnych do niebieskich wprowádźiłeś przybytkow.

Oddáię Ci tedy ják naypokornieysze dzięki Zbáwićielu moy ná práwicy Oycá śiedzącemu, zá tę niewymowną miłość Nayświętszego SERCA Twoiego, ktore przyiąwszy ná śię sprawę dusze moiey, spráwiło to, áżebyś był nośił ćięzár nieprawośći moich, áż do śmierći Krzyżowey. Oddáię dźięki wszystkim Nayświętszego Ciáłá Twoiego Członkom, przy Męce zránionym, teraz w Niebie uwielbionym,

tu przytomnie w tym Sákrámenćie utáionym, á to zá obfite mnie, y wſzyſtkich ludzi odkupienie. A naprzod oddaię dźięki Náyświętſzemu SERCU Twoiemu, dla mnie utrapionemu, y w przepáśći boleśći zátopionemu, ażeby mi było Niebieſkich roſkoſzy weſele záſłużyło.

Oddáię wam dźięki oczy Zbáwićielá moiego nád wſzyſtko naywdźięcznieyſze, y naymiłośierniey-ſze, ktoreśćie ták wiele łez wylały, y ogień gniewu Boſkiego zágáśiły, ktory mię miał ná wieki tráwić grzeſzną.

Oddaię wam dźięki Nayświętſze Uſta żołćią gorzką y octem dla mnie nápoione, zá wymyślne moie w pokármach y w napoiu zbytki.

Oddáię ći dźięki ubłogoſłáwiona

na Głowo, ktora ták wiele ćiernia-
mi, y bodźcámi dopuśćiłaś śię zrá-
nić, ázebyś byłá wszelką pychę mo-
ię uleczyłá.

Oddáię wam dźięki Naydobro-
tliwsze Ręce y Nogi, ktoreśćie śię
gwoźdźiem przebić dopuśćiły, ná
popráwienie tego przez was, co śię
we mnie y przez mię złemi uczyn-
kámi popełnionemi, y dobrych zá-
niedbániem zepsowáło.

Ná koniec oddáię Ci dźięki cá-
łe Nayświętsze Ciáło niewinne,
ktoreś śię roznemi kátowniámi zrá-
nić dla mnie dopuśćiło, ázebyś by-
ło zà moie rozkoszy, záćiągniony
dług Boskiey spráwiedliwośći wy-
płáćiło.

Nayukocháńszy JEZU, poświęć
proszę Nayświętszemi członkámi
Twoiemi członki moie, y zámaż
wszel-

wſzelkie grzechow moich makuły, ktorem ná obrázę Twoię záżywáiąc ćiáła mego członkow, záćiągnęłá ná ſię, Amen.

NA SWIĘTO SWIĘTEGO
JANA EWANGELISTY
Kochánego SERCA IEZVSOWEGO Vczniá.

Antyfoná.

Ten jeſt JAN, ktory ná Pierśiách JEZUSA przy Wieczerzy ſpoczął, błogosłáwiony Apoſtoł, ktoremu Táiemnice Niebieſkie objáwione ſą.

℣. *Ten jeſt Vczeń,*

℟. *Ktorego ukochał IEZVS.*

MODLITWA.

PIerśi owych roſkoſzy y Nayświętſzego SERCA ſłodkośći, ná ktorycheś mile ſpoczywał Swię-

ty

ty JANIE: y nam też sługom Twoim cząstkę szczęśliwie wyiednay, żebyśmy wzgárdźiwszy świátá ponętámi, wszyscy w Chrystusá miłośći odpoczęli, Amen.

MODLITWA II.

NAygodnieyszy Chrystusow Apostole, kocháný SERCA JEZUSOWEGO Uczniu Swięty JANIE; ktory osobliwym miłośći ozdobiony przywileiem ná Nayświętszych Zbáwićiela moiego Pierśiách spocząć, y z zrzodłá SERCA Boskiego wszelką słodkość y táiemnicę wyczerpáć godnym stáłeś się; proszę Cię przez to Naysłodsze SERCE, rácz mi niewygászoną nigdy jego miłość uprośić, y wszystkie jego gorzkośći trapiące serce moie, słodkośćią jego uśmierzyć, niebieskiemi je poćiechámi

ná-

nápełniaiąc. Naymilſzy JEZU, niech nawiedźi ſercá náſze, Nayświętſzego SERCA Twego łáſką, niech zá przyczyną kochánká Twego Swiętego JANA, będźie nam wſzyſtkim w niebeſpieczeńſtwách ućieczką, w utrapieniu poćiechą, w gorzkośći ſłodkośćią, w godźinę śmierći wiecznym ſpoczynkiem y zbáwieniem, Amen.

NA SWIĘTO SWIĘTEGO AUGUSTYNA

Biſkupá Hipponeńſkiego, Wielkiego Doktora Kośćiołá S.

LITANIA.

Kirye eleyſon, Chryſte eleyſon, Kirye eleyſon.

Chryſte uſłyſz nas, Chryſte wyſłuchay nas.

Oycze z Niebá BOZE, Zmiłuy ſię:

Synu

Synu Odkupićielu świátá BOZE,
Zmiłuy ſię nád námi.
Duchu S. BOZE, Zmiłuy ſię nád:
Swięta Troyco jedyny BOZE,
Zmiłuy ſię nád námi.
Swięta MARYA Mátko Boża,
Modl ſię zá námi.
Swięty Oycze Auguſtynie
Synu łez Pobożnych Moniki S.
Oycze y Fundatorze Zákonu
Puſtelnikow,
Swiátło wybráne Doktorow
Chwálebny bádáczu Piſmá S.
Nayiaśnieyſza Pochodnio w
Kośćiele Bożym,
Orle ná Troycy Przenayśw:
Słońce poglądáiący,
Młoćie heretykow,
Dyſpozytorze naybyſtrzeyſzy
Utwierdzenie Kośćiołá S.
Nauczyćielu Teologow,

Modl ſię zá námi. Modl ſię za námi.

Na-

Náczynie Boſkiey umieiętnośći
Wzorze żyćia Apoſtolſkiego
Sławny opowiádaczu ſłowá Boſkiego,
Obrońco Wiáry nieuſtráſzony
Zrániony miłośćią Chryſtuſową
Biſkupie wielkiey pokory y litośći,
Perło Wyznáwcow,
Tęczo świecąca miedzy mgłą heretyckich y pogáńſkich błędow,
Miſtyczna pſzczołko Boſka,
Kádźidło wdźięczney woni cáłego świátá,
Zrzodło Boſkiey wymowy,
Zwierćiádło świątobliwośći,
Zyćia świątobliwego Nauczyćielu,
Przykłádźie cnot wſzyſtkich,
Oycze wielu Zákonow pod Twoią

Modl ſię zá námi. Modl ſię zá námi.

Regułą żyiących, Ubłagay nam SERCE Boſkie.
Łáſkáwy obrońco do ćiebie ſię ućiekaiących,
Poćiecho ubogich y utrapionych,
Przez przedźiwne náwrocenie Twoie,
Przez S. Chrzeſt Twoy,
Przez nieporuſzoną Wiárę Twoię,
Przez miłość ktorąś pałał w obronie S. Wiáry Kátolickiey,
Przez prace Twoie ktoremiś woiuiący Kośćioł wſpierał
Przez záſługi SS. ktorych BOGU y świátu porodźiły Reguły Twoie,
Przez przedźiwne bogomyślności Twoie,

Ubłagay nam SERCE Boſkie. Ubłagay nam SERCE B.

Przez

Przez Swięte do niebá przenieśienie Twoie, Ubłagay nam SERCE Boſkie.

Przez cudá y náuki Twoie, Ubłá- nam SERCE Boſkie.

Abyśmy obiecáne BOGU śzluby podług ſtanu ſwego zachowáć mogli, Wyiednay u SERCA JEZUSA mego.

Ażeby wiárá y pobożność pomnożona w nas byłá.

Ażeby Kośćioł S. od heretyckiey ſrogośći wolny zoſtawał.

Ażeby naywyżſzego Biſkupá NN. Chryſtuſowego Námieśniká wſzyſtkie narody ſzánowáły,

Ażeby Hymn Twoy przedźiwny, ktory z S. Ambroż: wyśpiewywałeś, y my w

Wyiednay u SERCA J. mego.

Niebie intonowáć záſłużyli, Wyiednay u SERCA JEZUSA mego.

Abyśmy zá Twoią przyczyną, wſzyſcy do niebieſkiey Oyczyzny zmierzáli, Wyiednay u SERCA JEZUSA mego.

Báránku Boży ktory głádźiſz grzechy świátá, Przepuść nam Pánie.

Báránku Boży ktory głádźiſz grzechy świátá, Wyſłucháy nas.

Báránku Boży ktory głádźiſz grzechy świata, Zmiłuy ſię nád námi.

Chryſte uſłyſz nas, Chryſte wyſłucháy nas.

Kirye eleyſon, Chryſte eleyſon; Kirye eleyſon.

Antyfoná.

O wielki Doktorze, świátło Ko-

ścio-

śćiołá S. Błogoſłáwiony Auguſtynie, práwá Bożego wierny náśládowco, przyczyniay ſię záwſze zá námi do Syná Bożego, á Zbawićiela náſzego, ábyśmy z grzechow do BOGA práwdźiwie ſię nawroćili.

℣. *Spráwiedliwy jáko Pálmá zákwitnie.*

℟. *Y jáko Cedr ná Libanie rozkrzewi ſię.*

Modlmy ſię.

PAnie BOZE Wſzechmogący, ktorego wnętrznośći miłośierdźia ſą wſzyſtkim otwarte, y ktory nie chceſz zguby grzeſzniká, ále áby ſię nawroćił, y żył; Máieſtátu Twego pokornie prośiemy, áby zá przyczyną S. Auguſtyná Wyznáwcy Twego y Biſkupá ktorego pámiątkę náwroceniá nábo-

żnie rozpámiętywámy, od więzow y złych nałogow, náſzych mogliśmy bydź uwolnieni, y ſercá náſze w źiemſkich utopione márnośćiách, łáſkáwą ręką Twoią racz wydźwignąć y do śiebie przyćiągnąć, Przez JEZUSA Chryſtuſá Syná Twego Páná náſzego, Amen.

Dnia jednego z zapuſtnych reprezentowł ſię Pan IEZVS Máłgorzáćie Alákok *w tey poſtáci, jáko był ludowi pokázány przez Piłátá mowiącego:* Ecce HOMO, *y widźiáłá go Krwią płynącego ze wſzytkiego ćiáłá jego Nayświętſzego, ktore było okryte ráną ná ranie, zbite, poſzárpáne áż do kośći, okrutny przy tym Krzyż dźwigáiącego, y mowił do niey:* Oto opłákány ſtan moy, w jákim mię teraz trzymáią grzeſznicy, y niemaſz, ktoby ſię ulito-

wał nádemną, y boleśćią moią, day mi Corko serce twoie, áby w nim miłość moiá ćierpiącá, ktorą wszyscy pogárdzáią, ználázłá wytchnienie, obrałem je sobie zá Ołtarz; áby ná nim miłość moiá ustáwicznie gorzáłá, y żebym Konsekrował Oycu memu Ofiáry ubłágánia spráwiedliwośći y zápálczywośći jego ná lud rozpustny. *Ná ten widok przeráżliwy kochánká IEZVSOWA topiąc się we łzách ofiarowała się na wszelkie ćierpienia, y noszenie Krzyżá jego, áby dáć mogłá ulgę ćierpiącemu Oblubieńcowi swemu. Aby tedy w te dni rozpustne błágane było Nayśw: SERCE IEZVSA, kłádą się tu Modlitewki z podobnego objáwienia* Giertrudźie Swiętey.

MO-

MODLITWA I.

3. Páćierze, 3. Zdrowaś M. &c

WSzechmogący wieczny BOZE, y Oycze nayłáſkáwſzy, ofiáruię ć wſzyſtkie zábáwy, myśli, àffekty, ſtáránia, y pragnienia Przenayświętſzego SERCA Syná Twego JEZUSA Chryſtuſá, w ktorych był uſtáwicznie, gdyć dźięki, y chwałę oddawał, y nád grzeſznikámi płákáł, zbáwienie ludzkie wykonywaiąc, miłośćią y prágnieniē świętym cudownie zápaláiąc ſię do pożytku y rátunku duſz náſzych, w ten czás, gdy żył z námi ná źiemi, proſzę Cię Oycze Nayli tośćiwſzy, rácz przyiąć te ofiárowáne zaſługi, zá tych ktorzy ſię teraz rozpuśćili ná wſzyſtkie nieprá wośći, y zbytki woli ſwoiey, ich ſercá do złego ſkłonione boiáźnią

świę-

świętą nápełni, áby tych nieprá-
wośći ſtracháli ſię czynić przed o-
becnośćią Twoią, Amen.

3. Páćierze, 3. Zdro: M. &c.

MODLITWA II.

WSzechmogący BOZE ofiáru-
ięć wſzyſtkie zábáwy uſt nie-
winnych Jednrodzonego Syná Twe
go, ktorymi On przez wſzyſtek
czas, ják długo z námi mieſzkáł,
Tobie ſię podobáć prágnął, dla
zbáwienia náſzego kaząc, modląc
ſię, poſzcząc, ſkromność w ſło-
wách y w pokármie záchowuiąc,
proſzę Cię przyimi odemnie w o-
fierze to wſzyſtko ná dość uczy-
nienie, zá tych wſzyſtkich, ktorzy
obżárſtwem, piiańſtwem, lubieżno-
śćiami, wſzetecznośćiámi, y pro-
żnemi mowámi Ciebie dziś obrá-
żaią Amen.

3. Páćierze, 3. Zdro: M. &c.

MODLITWA III.

BOZE Oycze ofiáruię wſzytkie zábáwy, ſpráwy, y prace Ciałá Przenáyświętſzego Syná Twego, y wſzyſtek wiek náydoſkonálſzy żyćia jego weſpoł z gorzkośćią Męki y śmierći jego, ktore ćierpiał dla zbáwienia náſzego; proſzę Cię, rácz to odemnie przyiąć, zá ofiárę naywdźięcznieyſzą, ná przebłágánie, y doſyć uczynienie zá tych, ktorzy Ciebie pod ten czás jákimikolwiek ſpoſobámi zmyſłow, y uczynkow nieſzczęśni ludźie obráżáią, przez tegoż Ukrzyżowánego Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, ktory z Tobą żyie y Kroluie w jednośći Duchá Swiętego, ná wieki wiekow, Amen.

In-

Inſze AKTY Strzeliſte

Ktore maią być często po jednym ponawiáne.

OYcze przedwieczny weyrzyi ná zboláłego Syná Twego, á dla iego miłośći day upámiętánie niezbożnym grzeſznikom.

Troyco Przenayświętſzá ofiáruięć Krew niewinną JEZUSA Chryſtuſá Zbáwićielá náſzego, y wſzyſtkie zaſługi cáłego żyćia y naydrożſzey Męki iego, w nágrodę zá wſzyſtkie zbrodnie, ktore ſię teráz dźieią po cáłym świećie.

SERCE Nayſłodſze JEZUSA moiego ſtrápione, zelżone, y złośliwie od ſerc ludzkich odrzucone, ofiaruięć zupełnie ſerce moie ná rezydencyą Twoię.

Miłuię Cię y adoruię áffektem

Nay-

Nayświętszey Mátki Twoiey, y wszystkich SS. w Niebie kroluiących.

O! JEZU ofiáruię záslugi Pany Przenayświętszey Mátki Twoiey w nagrodę despektow y nieuczćiwośći zápámiętáłych grzesznikow.

Boleię Pánie moy szczerym sercem y miłośćią, nád Tobą zkrwáwionym, zkátowánym od niezbożnych grzesznikow.

DVCHOWNE LEKARSTWO.

Przećiw morowemu powietrzu nagłey śmierći, y wszelkim przypadkom niebespiecznym w tym żyćiu doczesnym doświádczone, z duchowney Rzymskiey prezerwatywy wyięte.

W IMIĘ OYCA ✠ y SYNA ✠ y DUCHA Swiętego ✠ Amen.

KRwáwy pot Páná nászego JEZU-

ZUSA Chrystusá, w Ogroycu pod czás Swiętey Modlitwy wylany, niech będzie zemną ✠ *Przy káżdym Krzyżyku żegnáć się.*

Paćierz y Zdrowaś Marya &c.

KRew Páná nászego JEZUSA Chrystusá, przy biczowániu wyláná niech będzie przdemną. ✠

Paćierz y Zdrowaś Marya &c.

KRew Páná nászego JEZUSA Chrystusá, przy ćierniowym Koronowániu wyláná niech będźie nàdemną ✠

Páćierz y Zdrowaś Marya &c.

KRew Páná nászego JEZUSA Chrystusá, w przybiiániu gwoździámi do Krzyżá wyláná, niech będźie zemną ✠

Paćierz y Zdrowaś Márya &c.

KRew Páná nászego JEZUSA Chrystusá, z Boku włocznią otwo-

otworzonego , z wodą wylaná, niech będźie około mnie, ✠ przećiwko wszystkim záſadzkom nieprzyiaćioł moich widomych, y niewidomych, niech mię uwolni od nagłey y nieſpodźiewáney śmierći, od powietrza, zguby, kłopotu, od ſmutku, utrapienia, od grzechow, śmiertelnych, y od okázyi do nich, á niech mię doprowádzi do żywotá wiecznego, Amen. ✠

Oycze náſz &c. Zdrowáś Márya &c. Wierzę w BOGA &c.

Sam Pan IEZVS ukázawſzy ſię S. Edmundowi *Biſkupowi Kantuaryiſkiemu, náuczył, jáko ſię człowiek uſtrzedz może dnia tego nagłey śmierći, ktorego rano y nà noc uczyni na czole znák Krzyżá Swiętego ręką ſwoią, y tych liter.*

J. N. R. J.

To

To jeſt:

IESVS NAZARENVS REX IVDEORVM.

JEZUS NAZARANSKI KROL ZYDOWSKI.

MODLITWA.

Do Wſzyſtkich SS.

O! Swięći Wybráni Boſcy, ktorzy z Chryſtuſem w wieczney ſzczęśliwośći kroluiećie, wam wſzyſtkim cześć powinną oddáię; y wáſzey pomocy dla zbáwienia duſze moiey w godźinę śmierći wzywám.

Anjołowie, y Archániołowie, Trony Pánowánia, Xięſtwá, y Mocárſtwá, Mocy Niebieſkie, Cherubinowie, ySeráfinowie, Pátryárchowie, y Prorocy, Apoſtołowie, y Ewángeliſtowie, Męczennicy, y Wyznawcy, Biſkupi, y Doktorowie,

wie, Kápłáni y Lewitowie, Zákonnicy y Pustelnicy, Swięći y Błogosławieni, ráczćie się zá mną przyczynić.

Przez miłość Pana nászego JEZUSA Chrystusá, przez SERCE jego Nayświętsze, ktore nie ustánnie w Niebie Wielbićie, y kocháćie; proszę Was, ábyśćie sercu memu grzesznemu przy zgonie ostátnim prawdźiwą skruchę uprośili.

Pod Wászę obronę ućiekam się przyczyny Wászey żebrzę, wspomnićie ná to; jákośćie Wy żyiąc ná tym świećie pomocy Swiętych wzywali y ich się opiece polecali; ja teráz w nayniebespiecznieyszym żyćia mego rázie, y w ostátnim terminie cáłym sercem przyczyny Waszey y protekcyi wzywam, przybądźćie mi ná pomoc.

Prá-

Prawo miłości obliguie káżdego, áby w potrzebie zostáiącego człowieká ratował. Wy Święći wybrani Boscy, bliźni moi jesteśćie, wy kiedyś źiomkowie y przyjaćiele moi, przez miłość tę, ktorą nąm BOG przykázał o bliźnich nászych, wspomożćie mię w ostátniey á niebespieczney żbáwienia moiego potrzebie, dayćie mi skuteczny rátunek ratuyćie y teraz konáiących.

Oto bowiem przez cáłe życie zástáwiáią ná mnie śidła nieprzyiáćiele moi, szukáią dusze moiey, áby ją źátráćili, osobliwie przy wyiśćiu jey z tego ćiáłá śmiertelnego uśidlić ją chcą y pozrzeć; jákoż się ich uchronić mogę, jeżeli wászey pomocy nie będźie ? kto mi rozgniewánego zá grzechy moie ubłá-

ga BOGA, jeżeli wy zá mną przed
ſądem jego nie ſtániećie? boię ſię,
żeby BOG mną nie wzgárdził, je-
żeli wy wáſzey inſtáncyi nie wnie-
śiećie.

Zmiłuyćież ſię nádemną grze-
ſznicą, á proźbámi moiemi nie
gardźćie, w rękách wáſzych ſą lo-
ſy moie, niechże nie ginie duſzá
moiá, zá ktorą Zbáwićiel moy u-
márł, ktorey nie wątpię, że prá-
gniećie, áby z wámi Nayświętſze
SERCE, y Oblicze Stworcy ſwego
wielbiłá, y widzeniem jego ćieſzy-
łá ſię ná wieki.

Wſpomożćież mię tedy proſzę
was, w on czás niebeſpieczny,
przybądźćie ná pomoc Swięći Bo-
żi zaydźćie mi drogę Aniołowie
Páńſcy, przyimćie duſzę moię z
ćiáłá wychodzącą, ofiáruyćie ją
przed

przed obliczem Naywyżſzego, wáſzemi chwalebnemi záſługámi, y prozbámi błagáyćie ſędziego, Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, żeby mię łáſkawie przyiął, y do chorow wáſzych przyłączyć ráczył, Amen.

MODLITWA

Do Swiętego

STROZA ANJOŁA

NAypilnieyſzy y Naywiernieyſzy pielgrzymſtwá y żyćia mego towarzyſzu, do pilney ſtraży moiey z nieſkończoney Dobroći Boſkiey mnie náznáczony Swięty ANJELE Strożu, ktory z niewymowną weſołośćią bez utęſknienia od boku mego nigdy áni ná krok nie odſtępuieſz, jákąż Ci wdźięcznośćią te wſzyſtkie koło

duszy y ćiáłá mego pieczołowániá nágrodzę, jákżeć ták wielką wierność, miłość, y niezliczone Twoie Dobrodzieystwa oddąm. Kiedy já śpię, Ty przy mnie ná wárćie stoisz, kiedy chodzę, Ty kámienie y ćiernie przedemną uprzątasz, kiedy się smucę, Ty mnie Swiętemi modłámi Twemi y instynktami ćieszysz, kiedy upádam, Ty mnie Anielskiemi rękámi swemi ostrożnie dźwigasz, kiedy się weselę, Ty serce moie áby BOGA nie obrážáło miarkuiesz, kiedy ná mnie pokusy y piekielne lárwy biią, Ty mi sercá dodáiesz, y od złego odwodźisz, kiedy się modlę, Ty serce moie miłośćią Boską zápáláśz, kiedy z ułomnośći ludzkiey zgrzeszę, Ty mię do S. pokuty námáwiasz, BOGA zágniewánego zá mnie prze

praſzaſz, y od piekłá broniſz, kiedy w cnotách gnuśnieię, Ty jáko Oćiec do dobrego mię pobudzaſz. O! jáko dáwnobym już byłá do wiecznego pożaru w trącona, gdybyś Ty Naymilſzy moy Anjele Boſkiago odemnie nie oddálał gniewu, więc y teraz moy Swięty obrońco, y dozorny Piáſtunie duſze moiey, nie wypuſzczay mię z Twoiey dálſzey opieki, ale jákoś mi z miłośierdźia Boſkiego ſłużyć záczął, ták łáſkáwie dokończ, żebym áni ná duſzy, áni ná ćiele ſzwánku nie uznáłá. W utrapieniu ćieſz mię, w niebeſpieczeńſtwie mocno w Ręku Twoich trzymay, w pokuſách do zwyćięſtwá dopomoż, wſzyſtkiemi ſpráwámi moiemi ják naylepiey dyſponuy, żebym ſię dobrotliwemu SERCU

JEZUSA BOGA moiego záwſze podobàłá, w jego Nayświętſzey miłośći żyłá, y umieráłá, á z dozoru Twego, przy obecnośći Odkupićielá mego, Náyświętſzey MARYI PANNY, JOZEFA Swiętego, y wſzyſtkich Swiętych Pátronow moich ſtánąwſzy, do wiecznośći z Tobą bez żádney przeſzkody minąwſzy ognie czyſcowe ſzczęśliwie záſzłá, Amen.

NABOZENSTWO

Do SERCA Náyświętſzey

MARYI PANNY,

wespoł boleiącego

z SERCEM P. JEZUSA

nád grzeſznikámi;

Służące ná Iey wſzyſtkie Swiętá, miánowicie do tego Bráctwá należące, Ofiárowánia, y 7. boleści.

GODZINKI

O

Przenayś: SERCU MARYI Pánny.

NA IVTRZNIĄ.

℣. *IEZV MARYA ſerc náſzych pociccho,*

℟. *Niech w ſercu moim brzmi Twey chwały echo.*

℣. *IEZV z MARYĄ otworz wárgi moie,*

℟. *Będą me uſtá wielbić chwałę Twoię.*

℣.

℣. *BOZE pośpiesz się ná me wspomożenie,*

℟. *Panie pokwap się ná me podźwignienie.*

℣. *Oycu, y Synowi, y Duchowi chwáłá*

℟. *Záwsze, y teraz, y ná wieki trwáłá, Amen.*

H Y M N.

NIebá y źiemi Anjołow Krolowá
Mátko nayczystsza wćielonego Słowá, (rze,
Wstydliwsza jesteś nád zaránne zo-
w Swoiey pokorze.
Sámego Corká ulubioná BOGA,
Przez Cię do Nieba nieomylná drogá, (Adámá,
Grzechu pierwszego przestępstwá
Nie znáłáś sámá.
Czystszaś niż bursztyn ná ktorym
lgną plewy, (wy
Ty sámá Panno nic niemasz od E-
Coby

Coby Cię w jákiey ſzpećiło przywárze,
Idź z ſłońcem w párze
Niechay Ci zá to JEZU będzie chwáłá, (ſtáłá,
Ktoremu Mátką MARYA zo-
Oycu y Duchowi, w Troycy jedynemu,
BOGU wiecznemu.

Antyfoná.

O! Swięte MARYI SERCE żadnym grzechem nie zmázáne, oczyść ſercá náſze z nieprawośći, áby godnym przybytkiem SERCA JEZUSA ſtáć ſię mogły.

℣. *Tobie powiedziáło ſerce moie,*
℟. *Oblicze moie ſzukáło Cię.*

Modlmy ſię.

WEyrzy łaſkáwie pokornie Cię prośiemy, náymiłośierniey-ſzy JEZU ná nas grzeſznych ſług y ſłu-

y służebnice Twoie, á dla miłośći Nayświętszego SERCA MARYI Panny Mátki Twoiey, ktore my nabożnie czćimy, y powinną cześć jemu oddáiemy ná źiemi, wieczną zápłátę w Niebie otrzymáć mogliśmy, ktory żyiesz y kroluiesz z Bogiem Oycem, y z Duchem Swiętym ná wieki, Amen.

NA LAVDES.

℣. *Boże pośpiesz się ná me wspomożenie,*

℟. *Pánie pokwap się &c.*

℣. *Oycu, y Synowi, y Duchowi chwáła*

℟. *Zawsze, y teraz &c.*

H Y M N.

Mieśiąc masz jeden, mnie podnożek drugi, (sługi,
Choćiaż złą, policz miedzy Twoie
MARYA TROYCY Nayświętszey ofiáro, Myoh poćiech miáro.

Tyś

Tyś z Joáchimá zrodzona y z Anny,
Masz honor Mátki, á oraz y Pánny,
Do Twego SERCA Syn cudem
zrodzony, Był przytulony.
Odnow zstárzáłe sercá meg° dźieło
Aby się w nową postáć odrodźiło,
Y poprzestáło dawnego nałogu,
Mieszkáło w BOGU.

Antyfoná.

SERCE MARYI przedźiwney czystośći obráźie, sposob serce moie do niewinnośći, áby się godnym mieszkániem stáło Syná Twego.

℣. *Vspráwiedliwięć się Pánie z cáłego sercá mego:*

℟. *W rádźie mądrych, y wzgromádzeniu Swiętych.*

Modlmy się.

Weyrzy łáskáwie pokornie Cię prośiemy Naymiłośierniey szy JEZU, *&c. jáko wyżey.*

NA

NA PRYMĘ.

℣. *Boże pośpiesz się ná me wspomożenie.*

℟. *Pánie pokwap się &c.*

℣. *Oycu, Synowi, y Duchowi &c.*

℟. *Záwsze y teraz &c jako wyżey.*

HYMN.

STáwá w Kośćiele Twych Rodźicow párá,
Ty z Nimi Pánno niewinná ofiárá,
Ná Akt ták wielki, po niebie muzyki, Brzmiáły okrzyki.
W ten czás dźiećięćiem, á już Mátką byłáś,
Kiedy Twe SERCE BOGU poślubiłáś,
BOG tę ofiárę odebrał przyiemnie, Ty bierz odemnie.
Kámienne w prawdźie, lecz wnet się przemieni,
Serce me, choćby było y z kámieni

Niech

Niech tylko JEZUS z Twym je SERCEM bierze,
Ná ſwe przymierze.

Antyfoná.

O! Nayczyſtſze MARYI SERCE, prawdźiwy Duchá S. przybytku, tchni w ſerce moie, áby ſię ſpoſobiło do przyięćia w poyśrzod śiebie JEZUSA Chryſtuſá Syná Twoiego.

℣. *Błagam oblicze Twoie z cáłego ſercá mego.*

℟. *Zmiłuy ſię nádemną według ſłowá Twego.*

Modlmy ſię.

Weyrzy łáſkáwie &c *jako wyżey.*

NA TERCYA.

℣. *Boże poſpieſz ſię &c.*

℟. *Pánie pokwap ſię &c.*

℣. *Oycu, Synowi, &c.*

℟. *Záwſze y teraz, &c jako wyżey.*

HY-

HYMN.

JAkim twe SERCE zákwitłe weselem,
Gdy w táiemnice PANNO z Gábryelem.
Wchodźiſz, gdźie Boſkie ſprawiło
Wćielenie, Náſze zbáwienie.
Co mię tu ćieſzy, rádośći dodáie,
Ze BOG Zbáwićiel człowiekiem ſię ſtáie, (poczęty,
Z czyſtey krwie Twoiey bez zmázy
Sprawił Duch Swięty.
Ty ktorey SERCE ſámym żyie BOGIEM, (ubogim,
Spraw tę ſzczęśliwość grzeſznikom
Niech ſercá naſze żyią BOGU wiecznie, Záwſze ſtátecznie.

Antyfoná.

O! SERCE MARYI Náyświętſze ná głos Anjołá zwiáſtuiącego upokarzáiące ſię, pohamuy wynioſłość ſercá mego.

℣.

℣. *Serce moie ſtało ſię o! BOZE,*
℟. *Iáko woſk topnieiące Tobie.*

Modlmy ſię.

Weyrzy łáſkáwie *&c. jáko wyżey.*

NA SEXTĘ.

℣. *Boże poſpieſz ſię ná me &c.*
℟. *Pánie pokwap ſię &c.*
℣. *Oycu, Synowi, y Duchowi &c.*
℟. *Záwſze y teraz &c. jáko wyżey.*

HYMN.

O! SERCE Swięte poćiecho mey duſzy,
Niech gnuſność moię pomoc Twoia wzruſzy, (ćienie,
Słońcem odźianá, w ſercá mego Rzuć łaſk promienie.
Przez te rádośći ktoreś PANNO miałá, (bywáłá,
Gdyś gory Judzkie ſpieſzno prze-
Do Twey Elżbiety; náwiedz ſerce moie, Przemień ná ſwoie.

Kie-

Kiedy w nim gorę znáydźiesz wy-
nioſłośći, (złośći,
Podepcz wynioſłe kárki hardey
Naucz pokory, poday przykład
cnoty, Swiętey proſtoty.

Antyfoná.

Pałáiące ogniſtą miłośćią SER-
CE MARYI, ſpuść iſkierkę ogniá
tego ná ozięble ſerce moie, ábym
zágrzana tym upałem, nie byłá
więcey oźiębłą w ſłużbie Bożey.

℣. *Nachyl ſerce moie do wyrokow*
Twoich Panie,

℟. *A od kłámſtwa odwroć mię.*

Modlmy ſię.

Weyrzyi łáſkáwie *&c. jáko wyżey.*

NA NONĘ.

℣. *Boże poſpieſz ſię na me &c.*

℟. *Pánie pokwap ſię &c.*

℣. *Oycu, Synowi, y Duchowi &c.*

℟. *Záwſze, y teraz &c. jáko wyżey.*

HY-

HYMN.

JUż w Niebie jesteś, od Anjołow wźiętá, (czętá,
PANNO y Mátko bez grzechu po-
Uczysz, że y nam źiemiá jest wygnánie, Niebo mieszkánie.
Przesyłam Ci tam Sercá mego dáry, (ofiáry,
Liche przy máłym westchnieniu
Wstyd mię y za to, że więcey ochoty, Niż sámey cnoty.
Wiem, że y z grzechem cnotá moiá chodźi, (grodźi,
Lecz dobroć Twoiá złośći me o-
Ktora grzeszniki przez swoię przyczynę, Czynisz niewinne.

Antyfoná.

Nayświętsze MARYI SERCE zbáwienia moiego żárliwie prágnące, wley w moie serce żądzą y prágnienie rzeczy Niebieskich y wiecznych,

cznych, ábym temi źiemſkiemi gárdźiłá márnośćiámi.

℣. *Wołam do Ciebie ze wſzyſtkiego ſercá.*

℟. *Pánie wyſłuchay mię.*

Modlmy ſię.

Weyrzy łáſkáwie, *&c. jako wyżey.*

NA NIESZPOR.

℣. *Boże poſpieſz ſię ná me wſpomożenie,*

℟. *Pánie pokwap ſię ná me &c.*

℣. *Oycu, Synowi y Duchowi chwáła,*

℟. *Záwſze y teraz &c. jáko wyżey.*

HYMN.

SIedmią mieczámi byłáś przeráżoná, (zemdlona

Z śmierći JEZUSA pod Krzyżem

Co tám żá żale, co były zá mdłośći

Czułey miłośći.

Lecz ktorym mieczem jeſteś przenikniona, (tworzona,

Tym

Tym przez Twe SERCE brámá otworzoná (nią wnidźie,
Do BOGA grzesznym, ktokolwiek
Z łáską wynidźie.
Niechże rzęsiste łez strumienie toczy, (oczy,
Serce grzesznikow, niech łzy topią
Serce me z twoim niech żal jeden kráie, Poki go stáie.

Antyfoná.

Posłuszne woli Oycá Przedwiecżnego MARYI Pánny SERCE, day, ábym odważnym sercem moim BOGU moiemu we wszystkim byłá poddána, y pełniłá záwsze wiernie wolą jego świętą.

℣. *Wyráżone jest nád námi świátło Oblicza Twego.*

℟. *Dałeś rádość w sercu moim.*

Modlmy się.

Weyrzyi łáskáwie &c iáko wyżey.

NA KOMPLETĘ.

℣. *Boże poſpieſz ſię na me wſpomożenie,*

℟. *Pánie pokwap ſię ná me podźwignienie,*

℣. *Oycu, Synowi, y Duchowi chwáłá,*

℟. *Záwſze, y teraz, y ná wieki trwáłá,*

HYMN.

Choćby to zyſkáć żyćiem, oraz zdrowiem, (powiem,
Zeby żyć z Tobą PANNO Swięta
Ze dąm y żyćie, żyć nie chcę bez Ciebie, Y tu y w Niebie.
Lecz mąm nádźieię, y pewną otuchę, (ſkruchę,
Ze przećię weyrzyſz na tę moię
Ktorą do Ciebie ſerce moie wznośi,
O litość prośi.
Zdádząlić śię zaś te prozby zuchwáłe,

Ze

Ze ták wiele chcę, zá ták dáry máłe, (wolą,
Szacuy nád wszystko, dobrą moię
Wspomoż niedolą.

Antyfoná.

SERCE Swięte MARYI Pánny, łáski Bożey pełne, pośilay słábość sercá mego, ábym w drodze Páńskiey, y w służbie jego Swiętey nie ustáwáłá

℣. *Ia śpię,*

℟. *Lecz serce moie czuie.*

Modlmy się.

WEyrzy łáskáwie pokornie Cię prośiemy naymiłosierniey szy JEZU ná nas grzesznych sług, y służebnice Twoie, á dla miłośći nayświętszego SERCA MARYI Pánny Mátki Twoiey, ktore my nabożnie czćimy, y Jey powinną cześć oddáiemy ná źiemi, ábyśmy

wieczney ſzczęśliwośći zá Jey przyczyną doſtąpić mogli w Niebie. Ktory żyieſz, y kroluieſz ná wieki wiekow, Amen.

LITANIA
o Przenayświętſzym SERCV Nayśw: PANNY.

KIrye eleyſon, Chryſte eleyſon, Kirye eleyſon.
Chryſte uſłyſz nas, Chryſte wyſłuchay nas.
Oycze z Niebá BOZE, Zmiłuy ſię nád námi.
Synu Odkupićielu świàtá BOZE, Zmiłuy ſię nád námi.
Duchu Swięty BOZE, Zmiłuy ſię nád námi.
Swięta TROYO jedyny BOZE, Zmiłuy ſię nád námi.
SERCE MARYI od Poczęćiá nie zmá-

zmázáne, Modl ſię zá námi.

SERCE MARYI łáſki pełne,
SERCE M. miedzy wſzyſtkiemi ſercámi błogosłáwione,
SERCE M. nayczyſtſze,
SARCE M. naypokornieyſze,
SERCE M. świątnico Troyce Przenayświętſzey,
SERCE M. przybytku BOGA Wćielonego,

Modl ſię zá námi.

SERCE M. przy Náwiedzeniu Helżbiety nowemi łáſkámi obdárzone,
SERCE M. przy ofiárowaniu JEZUSA mieczem boleśći przebodzone.
SERCE M. z ználeźieniá Chryſtusa w Kośćiele uweſelone,

Modl ſię zá námi.

SERCE M. w Ogroycu z żáłoſnym Chryſtuſem żáłoſne.
Modl ſię zá námi.

SER-

SERCE M. przy Koronácyi Chry-
ſtuſá ćierniowe przekłoćie
czuiące,
SERCE M. przy noſzeniu Krzy-
żá Chryſtuſowego ſrogim bo-
leśći ćiężarem obćiążone,
SERCE M. z przybitem ná
Krzyżu Chryſtuſem w duchu
do Krzyżá przybite,

Modl ſię zá námi.

SERCE M. ćierpiącemu ćier-
pienia pomágáiące,
SERCE M. z umárłem Chry-
ſtuſem w boleśći obumárłe.
SERCE M. przy zmartwych-
wſtániu jego nową poćiechą
nápełnione,
SERCE M. przy w Niebowſtą-
pieniu Chryſtuſá weſelem o-
pływáiące,

Modl ſię zá námi.

SERCE M. przy ż ſtąpieniu Duchá
S. znowu poświęcone, Modl ſię:
SER-

SERCE M. przy w Niebowźięćiu Twoim nád wszystkich błogosłáwionych wywyższone.
SERCE M. ná Práwicy Chrystusowey w Niebie posádzone
SERCE M. poćiecho utrapionych,
SERCE M. ućieczko grzesznych.
SERCE M. obrono konáiących
SERCE M. wesele y delicye wszytkich błogosłáwionych, Modl się zá námi.

Modl się zá námi.

Báránku Boży ktory głádźisz grzechy świátá, Przepuść nam Pànie.
Báránku Boży ktory głádźisz grzechy świátá, Wysłuchay nas Pánie.
Báránku Boży ktory głádźisz grzechy świátá, Zmiłuy się nád námi.
Kirye eleyson, Chryste eleyson, Kirye eleyson.

℣. *Pozwol mi bym Cię chwáliła Nayświętszá MARYA,*

℟. *Niech bez oddániá Ci chwáły żaden dźień nie miia.*

Modlmy się.

BOZE Wszechmogący, ktoryś nayczystsze Błogosłáwioney MARYI Pánny SERCE Swiątnicę y Przybytek Duchá Przenayświętszego od wszelkiey zmázy grzechowey wolne uczynił, y ze krwie jey Pánieńskiey jednorodzony Syn Twoy Pan nász JEZUS Chrystus ćiáło nász e ná się przyiął; day prośiemy, ábyśmy grzeszni; ktorzy się do jey opieki y protekcyi gárniemy, pomocy łaski Twojey pod czás żyćia nászego doznáwáli, w godzinę śmierći odpuszczenie grzechow zá jey wielowłádną przyczyną, y w ostátni moment

sko-

ſkonániá, rátunek y miłośierdźie otrzymáć mogli. Przez Paná naſzego JEZUSA Chryſtuſá, ktory żyie y kroluie ná wieki wiekow, Amen.

MODLITWA I.

Do Nayświętſzey PANNY w káżdey potrzebie.

WSpomni ſobie o! naylitośćiwſzá MARYA Pánno, że nigdy od wiekow nie było ſłyſzáno, áni mowiono, áby kto udáiący ſię pod Twoię Protekcyą y wzywáiący Twego rátunku y miłośierdzia, miał bydź opuſzczony, w tey tedy ufności o! Mátko y Pánno oto já nędzna grzeſznicá ućiekąm ſię do Ciebie, niechćiey o! Mátko ſłowá Przedwiecznego, gárdźić niegodnemi prożbámi memi, ále

je

je łáſkáwie wyſłuchay y bądź mi Mátką litośćiwą.

MODLITWA II.

GDy mię dolega y ſmęći nie żmierna ſerca boleść, y gdy już ſpoſobu z moiey ćięſzkośći wybrnienia nie mam, to mi tylko ſámo Nayzacniey: Krolowa Niebieſká zoſtáie MARYA, ábym oczy moie podnioſłá do Ciebie, Tyś bowiem jeſt wſzyſtkich grzeſżnikow pośrzedniczká u Syná Twoiego, á przeto im ſię bárdźiey większemi grzechámi, ſtráchem y wątpliwośćiámi uwikłáną bydź widzę, tym ſnádnieyſzy y łátwieyſzy przyſtęp zda mi ſię mám do Ciebie, Tyś bowiem jeſt Poćiechá ſmutnych, lękliwych, y naypewnieyſza ućieczká grzeſznych, ku ktorey pátrzá-

ią

ią wielu łzámi záláne oczy, ku ktorey wzdycháią wielu w potrzebách ſtrapione ſercá. Przeto Mátko miłośierdźia, Twoie miłośierne oczy, ktoryches od zginionych grzeſznikow nie odwrácáłá, ná mnie niegodną rácz obrocić, á użáliwſzy się nádemną nędzną y utrapioną, rácz mnie rátowáć y pocieſzyć, w tey potrzebie moiey (*wymienić potrzebę*) z ufnośćią wielką proſzę Cię moiá wielká Dobrodźieyko Nayświętſza Panno niepokálánie Poczęta, Tyś bowiem jeſt jedyná y naypewnieyſzá Pociechá, y ućieczká moiá , Ciebie niezmierna Dobroć Boſka uczyniłá wſzytkim grzeſznym náypoufálſzą, y tá náder opływáiąca łáſkáwość, y dobroć Twoia, choć bárdzo niegodna jeſtem, koniecznie mię dośięgáć y ćieſzyć muśi, o! jákoś Ty

wiele-

wielekroć ſpráwiedliwego Sędźięgo nbłágáłá mi, łáſkę otrzymáłá, y poćiechę ziednáłá, rychleyby ſnáć niebo y źiemiá zginęłá, niźlibyś Ty kogo do Ciebie ućiekáiącego ſię miáłá opuśćić, boś jeſt Mátká miłośierdźia y Dobroći nieſkończoney. A przeto pokornie proſzę, wiedz o mnie niegodney ſłudze ſwoiey, y miey mię w opiece, wſpomágáiąc nędzną we wſzelkich potrzebách, przećiwnośćiách, y utrapieniach moich, y pomocy ſwoiey dodaway, ábym według powołánia Chrześćiáńſkiego dobrze żyiąc, ſzczęśliwie dokończyłá, zbáwienia doſtąpiłá, kędy żyieſz z TROYCĄ Przenayświętſzą na wieki wiekow, Amen.

MODLITWA III.

w Smutku y frasunku jákim.

PIękna w Pánieństwie płodnym, wdźięczna w płodnośći Pánieńskiey Bogarodźico, niepospolita piękność Twoiá ále Pánieńska, dla ktorey wszystkaś jest piękna y wdźięczna, wszystká nád wszystkie pięknośći y wdźięcznośći, jáko właśnie ná Mátkę żywotá y ná Mátkę Májestatu náleżáło, BOGU miłá, przez wszystkie SERCA Twego niewinnego poćiechy, przez wszystkie święte w BOGU przy Poczęćiu Syná Bożego roskoszy, przez Máćierzyńskie ktoremi Cię BOG násycał, gdyś go pierśiámi kármiłá słodkośći y rádośći, poćiesz smutne serce moie, oddal przenikáiące duszę ćięszkośći moie, pomiárkuy żale

le wszystkie, uczyń mię ná wszytkie w przećiwnośćiách zámieszánia y poturbowánia niezwyćiężoną, przygotuy ná niespodźiáne y nágłe w nátárczywych przypádkách odmiány serce moie, day mi mężnie wytrzymáć bez obrázy Boskiey wszystkie nieszczęśćia y przygody moie, ćiesz mię we wszystkim wolą Bożą y tym co BOG w szczęśćiu y nieszczęśćiu postánowił o mnie, zá co niech Błogosłáwiony ná wieki będźie, Amen,

AKT UFNOSCI
Ku Nayświętszey
PANNIE.

Lubo mię zewsząd winy me strofuią,
Lub niepráwośći wiążą y krępuią,
Wol-

Wolną zostáię ná Twoiey usłudze,
Pánno bez zmázy, dopomożesz słudze.
Niech piekło strzáły zdradliwe záwodźi, *(dźi,*
Na zgubę wieczną nic mi nie zászko
Zginąć nie mogę, bo mi Pánno Twoie,
Iest miłośierdźie za wieczne pokoie.
Zginąć nie mogę bo to czuię w sobie,
Ze mam chęć wielką wiernie służyć Tobie,
Zginąć nie mogę, y nigdy nie zginę
Stániesz mi murem w ostátnią godźinę.
Ty Teofilá miedzy Twe wybráne,
Bierzesz, lub piekło ręką podpisáne
Trzyma, dekreta wydárte kásuiesz,
Przyczyną można wstęp w piekło támuiesz.
Taż moia ufność, niech się co chce dźieie,

*W Tobie zákłádąm gruntowne ná-
dzieie,
Zginąć nie mogę, lubo mię ſtrofuie
Zły żywot, gdy mię Máryá rátuie.
Zginąć nie mogę, bo kto ſwe pokłáda
Szczęśćie w Máryi, wiecznie nie
upada;
Zginąć nie mogę, miłość nie dopuśći
Máryi, ktora z oká mię nie zpuśći.
Zginąć nie mogę to przed świátem
głoſzę,
Ten od Máryi przywiley odnoſzę.
Bądźże o! Pánno ktora kryſztáłowe,
Przechodźiſz glánſe, gdyś poczęłá,
głowę (cznie,
Kruſzyſz wężową, pochwalona wie-
Ia w twey miłośći żyć, umrzeć be-
ſpiecznie,
Prágnę, tylko mi chćiey pomoc do
tego
U Syná Twego, Amen.*

PIĘC

PIĘC PSALMOW
Ná Cześć y ná Chwáłę
IMIENIA P. MARYI

We wszelákim utrápieniu, jáko też y w grzechu będącym, y podczas powietrza doświádczone z Psálterza S. Bonáwentury.

PSALM I.

WIelka jesteś o! Pánno Swięta y chwalebna náder: w Mieśćie BOGA nászego, y w Kośćiele wybránych jego.

Miłośierdźie Twoie, y łáská wszędy bywá opowiádána: BOG spráwom rąk Twoich pobłogosłáwił.

Zmiłuy się nád námi Páni, y ulecz niemoc násze: znieś boleść y ućiski serca nászego.

Zeszli Anjołá dobrego ná zâbieżenie nam: przez ktorego od nieprzyiaćioł moglibyśmy bydź obronieni.

Zmiłuy się nád námi w dźień ućisku nászego: y w prawdźie twoiey oświeć nas.

Zmiłuy się nad námi Páni, zmiłuy się nád námi: ábowiem Ty jesteś nádźieiá y świátło wszystkich ufáiących w Tobie.

Pámiętay ná nas zgubionych o zbáwienie násze: wysłuchay płacz y wzdychánie násze.

Zmiłuy się nád námi Páni, y modl się zá námi: w rádość dobrą odmień smutek nász.

Zmiłuy się nád sługámi Twymi Páni: y nie dopuść nám smućić się w pokuszeniách nászych.

Zmiłuy się nád námi Krolowá

chwa-

chwáły, y czći: y od wſzelkiego niebeſpieczeńſtwá ſtrzeż żywotá náſzego.

Zmiłuy ſię Mátko Zbáwićielá nád námi: á ſpraw nam poćiechę w utrápieniu náſzym.

Uzdrow ſerce ſkruſzone Páni zdrowia: y pośil je lekárſtwem pobożnośći.

Chwáłá Oycu, y Synowi, y Duchowi Swiętemu: ják byłá ná początku, y teráz, y záwſze, y ná wieki wiekow, Amen.

PSALM II.

DO Ciebie Páni będę wołáłá, y wyſłuchaſz mię: w głośie chwáły Twoiey uweſeliſz mię.

Do Ciebie wołàłám, gdy ſię ſmućiło ſerce moie: y wyſłuchałáś mię z gory Twoiey Swiętey.

Chwyćmy się śladow MARYI grzesznicy : y przy błogosławionych nogach jey rzućmy się.

Przystępuyćie do Niey z ucżwośćią y nabożeństwem : y niech się ćieszy serce wasze w pozdrawiániu jey.

Przystępuyćie do niey w utrapieniách wászych: y umocni was jásność oblicza jey.

Ktorym mieliśmy bydź pokármem z ręku prześláduiących nas: wyzwoleni zá łáską jey jesteśmy.

Pilnuyćie sludzy BOGA przykázániá Boskiego: y Krolowey nieba nie zápominayćie.

Otworzćie sercá wásze do ználeźienia Jey: y wárgi do jey wychwálania.

Niech się zápálą áffekty sercá wászego ku Niey: nieprzyiáćioł zámysły pomięszá.

Od-

Odjęłá od sercá smutek y żáłość: y przyiemnośćią swoią sercá násze osłodźiłá.

Wychwaláyćie ją w śliczności jey: uwielbiayćie stworce jey pięknośći.

Zá jey pomocą świętą wyżwoleni jesteśmy od niebespieczeństwá śmierći: y od srogiego powietrza wybrnęliśmy.

Chwáłá Oycu, &c.

PSALM III.

UCieczką jesteś Ty Páni w utrapieniách nászych: y moc naypotężnieysza wyniszczáiąca nieprzyiáćielá.

Zákonnicy wszyscy jey cześć wyrządzayćie, álbowiem Oná sámá jest pomocą, y wászą Duchowną Orendowniczką.

Ućie-

Ućiekáymy się do Niey w utrápieniach nászych: y wyrwie nas z niebespieczęństw nászych.

Wspomni ná nas Páni, á mow zá námi dobrze: y gniew Syná odwroć od nas.

Obacz nędze násze chwálebná Panno: ućisku y utrápienia nie odwłáczay znośić.

Wspomni ná nas Páni nędznych y ubogich: á wspomoż nas pośiłkiem ućieczki Twoiey świętey.

Wspomni na nás, áby nas nie pogrążyło złe: day nam rátunek ná końcu, y naydźiemy żywot wieczny.

Pokrop sercá násze słodkośćią Twoią: y to spraw, ábyśmy zápomnieli ućiskow tego żywotá mizernego.

Weyrzy ná pokorę sług Twoich.

ich: y nie dopuść im podlegáć niebespieczeństwom.

Nápełnij nas sługi Twoie cnotámi świętemi: á gniew Páński nie przybliży się do nas.

Weyrzy Páni ná pokorę sercá nászego: y wyzwol nas od utrapienia ćięszkiego.

Wspomni ná miłośierdźie Twoie Páni: y ulżyi pielgrzymowánia do obywátelstwá nászego.

Chwáłá Oycu, &c.

PSALM IV,

W Tobie ja Páni ufám: dla wielkośći miłośierdźiá twego.

Osądź mię Páni, ábowiem od niewinnośći moiey odłączyłám się ále iż w Tobie ufáłám, nie upádnę.

W ręce Twoie polecąm ćiáło y duszę moię: wszystek żywot moy, y dźień ostateczny moy. Wpuść

Wpuść nąm promyczki Twoiey pobożnośći: oświeć nas jáſnośćią miłośierdźia Twego.

Odnow znáki, y przemień cudá: abyśmy uználi pomoc rámienia Twego.

Przyczyń ſię zá námi dáwczyno zbáwienia Mátko Boża: álbowiem Anjołow, y ludźi zbáwienie porodźiłáś.

Nápełni łáſką ſkárbow Twoich: y máśćiami zelży boleść náſzę.

Niech wnidźie modlitwá náſzá przed oblicze Twoie: y głoſow wzdycháiącyh nie pogardzay.

W rękách Twoich Páni zdrowie y żywot náſz jeſt: rádość wieczna, y wieczność chwálebna.

Niechże znaydą łáſkę u BOGA ći: ktorzy Ciebie w utrapieniach ſwoich wzywáią.

Wnie-

Wniebeſpieczeńſtwách y ſpráwách wątpliwych wzywayćie jey: á w potrzebách wáſzych znaydźiećie pomoc ſłodką.

Oná bowiem ſámá leczy upokárzáiących ſercá: y rozweſela ich máśćiámi pobożnośći.

Chwałá Oycu, &c.

PSALM V.

DO MARYI gdym w ućiſkách byłá, wołáłám: y łáſkáwośćią ſwoią wyſłucháłá mię.

Do Ciebiem Páni obroćiłá duſzę moię, przed ſądem BOGA mego; y zá modlitwámi Twemi nie záwſtydzę ſię.

Bądz pozdrowioná łáſkiś pełne Pan z Tobą: przez ktorą świátu zdrowie odnowione jeſt.

Wſtąpiłáś z mieniącą melodyą pie-

pieśńi Anjelſkich : Archanjołow ozdobiona rożámi, y liliámi ukoronowána.

Zmyi Páni wſzyſtkie grzechy náſze : uzdrow wſzyſtkie choroby náſze

Oddal od nas utrápienie náſze: y osłodz wſzeláką boleść náſzę.

Oddálony niechay będźie od nas gniew Boſki przez Cię: y ubłágáy go záſługámi y modlitwámi Twemi.

Niechay nam przez Cię będą otworzone wrotá ſpráwiedliwoćći: ábyśmy opowiádáli wſzyſtkie cudá Twoie.

Przyſtąp do Páná proſząca za námi : ábyśmy przez Cię wybáwieni byli z utrapienia naſzego.

Pomoc náſzá w mocy Imienia Twego niechay będźie : y przez

Cię

Cię wszystkie sprawy nasze niech będą sporządzone.

Od wszelkiego niepokoiu wyzwol sługi Twoie : y uczyń, niechay mieszkáią w pokoiu pod zásłoną Twoią.

Będą Cię wielbić rodowitośći národow : y będą Cię wychwálać wszystkie chory Anjelskie.

Chwáła Oycu y Synowi y Duchowi Swiętemu : Ják byłá ná początku, y teraz y záwsze; y ná wieki wiekow, Amen.

℣. *Pánie wysłuchay &c.*

MODLITWA.

BRoń prośiemy Cię Pánie zá przyczyną Błogosłáwioney pánny MARYI cáłym sercem ufáiących w Tobie od wszelkiego niebespieczeństwá, dusznego, y ćielesnego

leſnego, y bądź nam záwſze ratunkiem, y pomocą ná wieki. Przez Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, Amen.

AKTY
GOSPODARSKIE
Do Goſpodyni Niebá y źiemie Nayświętſzey MARYI.

*W*Iele *Zákonow, jáko y naſz* Viſitationis, *máią ten zwyczay, raz w Rok w jáki dźień Swiętá Nayświętſzey Mátki Bożey ſtáwiáć Obraz jey ná mieyſcu nayprzyſtoynieyſzym, w Oratorium ſwoim, zkłádaiąc u Nog jey wſzyſtkie klucze klauzurne y Goſpodárſkie, ná znák, że Nayświętſza Pánna MARYA*

jeſt

jest Klasztoru tego Mátka Pánią, y Gospodynią, ktoráceremonia pobożna, pożyteczna być może y káżdemu człowiekowi Chrześćiáńskiemu, przy nástępuiących Aktách.

AKT I.

BAdź pochwalona od wszelkiego stworzeniá, Gospodyni niebá y ziemie, Nayświętsza PANNO MARYA, ktoráś naypierwszá przyjęłá Gośćiá z Niebá Syna Bożego, jáko do miłey sobie gospody, do Wnętrznośći Twoich, y tákeś mu sie imieniem wszystkich ludźi po ludzku stáwiłá, że się u Ciebie stał człowiekiem BOG prawdźiwy; niechże ćię zá to błogosłáwią wszystkie narody na wieki. A Ty Gośćiu Niebieski Synu Boży, żeś w tey Gospodźie mieszkał przez dźie

więć mieśięcy, dla Dobroći SERCA Twego, dla SERCA Nayświęt: MARYI; day nam mieszkánie w Niebie ná wieki.

Akt II. O! Gospodze uwielbiona Nayświętsza MARYA, ktoras Gośćiá Syná Bożego ná źiemi naypierwsza częstowáłá, pokarm z Pierśi Twoich, á bárźiey z SERCA jemu opátruiąc, opátruyże y nam naprzod pokarm dusze nászey Ciáło JEZUSOWE, ábyśmy go záwsze ná zbáwienie záżywali, á potym rádź o nas w doczesnych potrzebách nászych.

Akt III. O! Gospodźe uwielbiona, ktoras w Egipćie z obcemi práwie ják ná wygnániu, ták wygodnie pielegnowáłá Syná Bożego, ják w domu: opátruy łáskáwie ná tym wygnániu potrze-

by

by náſze, ile nam ich potrzebá do zbáwienia, y chwáły Boſkiey; rządź y tym cáłym domem jáko Mátká y Pani náſzá.

Akt IV. O! Goſpodze uwielbiona, ktoraś w kánie Galileyſkiey niedoſtátek domowy prozbą Twoią poprzedźiłá, y Synowi ſwoiemu choć nie proſzona przełożyłá; ſupplikuyże y teraz zá niedoſtátkiem moim y ták wielu nędznych ludźi. A jeżeli jeſzcze nie przyſzłá godźiná, áby nas Bog poćieſzył, náucz nas wſzyſtkich, jáko ich ćierpliwie czekáć, y ná jego woli Swiętey przeſtáwáć mamy.

Akt V. O! Goſpodze uwielbiona przeiednay ſpráwiedliwość Boſką tym wſzyſtkim, ktorzy dobrego mienia na grzechy y rozpuſtę kiedykolwiek záżywáli,

albo y teraz záżywáią. A poday im do sercá, áby żyćia swego poprawiwszy, jáłmużną okupowáli nieprawośći swoie, áby Chrystusá w ubogich kármili, y przyodziewáli, áby pomnieli ná to, że w dobrách tych włodárzámi tylko są, y ráchowáć się będą ze wszystkiego Pánu Naywyższemu.

Akt VI. O! Gospodze uwielbiona Bogárodźico Pánno, pátrz jáko to wiele ludźi dla zabiegow y zyskow zápomináią BOGA y zbáwienia swygo, coż po dostátkách, gdy się sumnienie ruinuie? coż po zyskách y intrátách gdy duszá ginie? Więc Ty naylepsza Gospodyni naucz nas wszystkich, ták się o doczesne rzeczy stáráć, żebyśmy wiecznych nie utráćili.

Akt

Akt VII. O! Gospodze uwielbiona Bogarodźico Pánno, proszę Cię przez łáskáwe SERCE JEZUSOWE, miey politowánie nad ubogiemi, ktorzy w oppressyách jęczą, w ukrzywdzeniu płáczą, nie ma im kto ręki podáć; do Ciebie jáko czeladká do Páni y Dobrodźieyki swoiey poufále wołáią, obroć ná nich miłosierne oczy Twoie, ogárni ich śieroctwo. A tym co ich obćiążáią, pogroż, y poday do sercá uznánie złych dźieł y zámysłow ich.

Akt VIII. O! Gospodze uwielbiona Bogarodźico Pánno, gospodárujy około wszystkich grzesznych, około wszystkich pogan, y heretykow, niesworneć to bydło, ktore y ná sámego Bogá podnośi rogi, áleć przećię do Twego

inwentarzá y ſtáránia niech náleżą,
ſrogie to y dźikie beſtye, ále Ty
ugłaſkáć y uſkromić możeſz, y łá-
ſkawośćią Twoią Máćierzyńſką, w
ćiche przemienić báránki, ták żeby
ſię wſzyſcy ſwego czáſu do jedney
owczarni, do jednego Páſterzá JE-
ZUSA Syná Twego doſtáli.

Akt XI. O! Goſpodze uwielbio-
na Bogárodźico Pán-
no, goſpodáruy oſobliwie w do-
mách Chrześćiáńſkich, w domách
Zákonnych, miey w ſzczegulnym
reſpekćie ten dom, y tych ktorzy
Tobie ſłużą, ktorzy Cię kocháią,
tá oſobliwa cząſtká Twoiá, niech
ſię nigdy piekłu nie doſtáie, ktora
ſię Tobie raz oddáłá, przeſtrzegay
pilnie, áby práwá Boże wſzyſcyśmy
domowi Twoi záchowáli. Uwa-
żay y upátruy śćieſzki domu Twe-

go, á gdy kto z nas bynaymniey wykroczy, záráz ſtrofuy, y przeſtrzeż łáſkáwie.

Akt X. O! Goſpodze uwielbiona Bogárodźico Pánno, Mátko zgody y jednośći, opátruy we wſzyſtkich domách zgodę Chrześćiáńſkich jednośc w ſąśiedztwie. Niechay ſię czeládká Twoiá nie kłoći, niechay ſię dźieći Twoie wzàiemnie kocháią, u jednego ſtołu, jednymże pokármem Ciáłá JEZUSOWEGO kármieni, niechay u wſzyſtkich będźie jedno ſerce, jedna duſzá, niech niebędźie domownikiem Twoim kto wznieca poſwárki, kto niezgody śieie, ábyśmy wſzyſcy w jednośći y pokoiu żyiąc, tám ſię doſtáli, gdźie wieczna zgodá y pokoy.

Akt XI. O! Goſpodze uwielbio-

 na,

na Cogárodźico Pánno, gospodáruy y około sumnienia náſzego, opátrz dobrze wſzyſtkie drzwi zmysłow náſzych, áby złodźiey, ktory cnotę y łáſkę Bożą wykráda, to jeſt grzech śmiertelny, nigdy do nás przyſtępu niemiał, áby mieſzkániem Ducha Swiętego y Twoim záwſze było sumnienie náſze. Naucz nás, jáko ſtrzedz dobrá náſzego, y naypierwſzey ſubſtáncyi łáſki Bożey, jáko jey więcey przyczyniáć y názbieráć. Wſzák Ty Bogárodźico PANNO naylepiey wieſz, ják tákie idźie goſpodarſtwo, bo tákes ſię rządźiłá, żeć kázdego momentu łáſki Bożey przybywáło; niechże y my przeymiemy od Ciebie ſpoſob, ábyśmy ſię ſtáli bogátemi w cnoty wſzelákie, naybogátſzemi w łáſkę y miłość Bożą, y Twoię

Akt XII. O! Gospodze uwielbiona Bogárodźico Páno, gospodáruy szczegulnie około nas w ten czas, kiedy nam z tego świátá ná inny przenieść się każą, opisz nám drogę do niewiádomych nam kráiow, áżebyśmy się drogi zásług JEZUSOWYCH y Twoich nie puśćili, opátrz nas wtę drogę, y słusznym prowiantem Ciáłá JEZUSOWEGO, ábyśmy się onym ták pośilili, jáko potrzebá do zbáwienia. Wiesz błogosłáwiona Páni y Gospodze nászá, jákie tám w tey drodze bywáią zdrády y zásadzki, day że nam zá przewodniká Ráfáłá S. ktoryby nas, y szczęśliwie prowádził, y od otwártey ná pożárćie násze pászczeki obronił, zálecć drogę nászę Anjołowi nászemu Strożowi, áby nas tu naybár-

dźiey

dźiey pilnował, zálec nas ná przewoźie Michałowi Swiętemu, to jest ná owym ostátnim momenćie, na ktorym záwisłá wieczność.

O! Gofpodyni, o! Mátko, o! Páni jedyna, niech ostátni ow moment życia náfzego záftánie nas zámkniętych w SERCU JEZUSA Syná Twego, niech záftánie w Akćie miłośći Bofkiey y Twoiey, w miłośći Bożey tákiey, w jákieyeś Ty fámá záfnęłá, ábyśmy Cię Pánią y Gofpodynią náfzę w dobrey wieczności przywitáli, kocháli y chwálili ná wieki. Oddáię klucze naprzod od fercá mego, y też od wfzyftkich zámkow domu tego, jáko Mátce, Gofpodyni, y Páni moiey, Amen.

MO-

MODLITWA

Do Náyświętszey PANNY náuproszenie sobie szczęśliwey śmierći.

NAyłáskáwszá MARYA Pánno Mátko BOGA moiego, já nędzna grzesznicá do łáski Twoiey ućiekam się, opiece y obronie Twoiey ostátni moment żyćia moiego polecam. O! Mátko Náyświętszá, nápełniona jest duszá moiá niepráwośćią, ktoż jey dá obronę przed spráwiedliwym sądem Syná Twoiego, jeżeli Ty proźbom moim pełne dobroći y miłośierdźiá zámkniesz wnętrznośći Twoie.

O! jedyna po BOGU nádźieio moiá weźmij proszę Cię w ten czas ná śiebie spráwę zbáwienia moiego, ábym wyrzekszy się zupeł-

nie

nie moich niepráwośći przez ſkruchę prawdźiwą, y doſyćuczynienie z Bogiem ſię moim poiednáwſzy, ſzczęśliwie z tym mogłá ſię rozłączyć świátem. O! Mátko pełna litośći ná prozby moie, á kiedy już język martwy więcey Cię wzywáć nie będźie mogł, Ty mow zá mnie, y ziednay odpuſzczenie grzechow.

Mąm ták wielką ufność w pomocy Twoiey, że za rzecz niepodobną rozumiem, żeby mię BOG miał opuśćić, jeżeli Ty zá mną ſtániesz, y mnie w ſwoię weźmieſz protekcyą. SERCE bowiem JEZUSA BOGA y Zbáwićielá moiego w rękách Twoich jeſt, y jáko chceſz, ták je nákłonić możeſz. Ty jeſteś Matką nayukocháńſzą, ktorą mi Syn Twoy ná Kryżu wiſzący zá Mátkę oddał, mnie tobie zá

Syná

Syná (álbo corkę) zálećił, ná czym że mi zchodźić może, ták naygodnieyszą Mátkę máiąc? czegoż obáwiáć się będę, przy ták naymocnieyszey Twoiey obronie?

Záżyi o! Mátko nayłáskáwsza, záżyi práwá Twego nádemną, przyimij mię teraz, przyimij y w godźinę śmieći mnie corkę Twoię, ná łono miłośierdźia Twego, á niech y cáłe piekło ná zgubę moię czátuie, szkodźić mi nie bedźie.

Proszę Cię o to przez nayukocháńsze SERCE JEZUSA Zbáwićielá moiego przez Twoię ku niemu miłość, niech nie będę pohánbiona od nieprzyjáćioł moich w godźinę ostátnią żyćia moiego, y ná wieki, Amen.

Proszę Cię tákże o! Páni nayłáskáwsza, y zá tych wszystkich, kto-

ktorzy śię teraz z tym rozstáią świátem; pokaż śię im bydz Mátką litośći w ostátnim punkćie ich konánia, rátuy dusze ich z ćiáłá wychodzące y ich ćięszkośći, prace y boleśći nieznośne, ktoremi zewsząd zćiśnieni, prezentuy naymiłośierniey szemu SERCU JEZUSA, Syná Twoiego, y Zbáwićielá moiego, á przez boleśći jego y ćieszkośći, ktore zá nas grzesznych ćierpieć ráczył wisząc ná Krzyżu, osobliwie gdy Nayświętsza Dusza jego z przebłogosłáwionego Ciáłá jego wychodźiła, uproś im poćiechę, uproś od nieprzyiáćioł obronę, y wieczne zbáwienie,

A
M E
N.

NA-

NABOZENSTWO
DO
S. FRANCISZKA
SALEZYUSZA

Biskupá y Xiążęćiá Ganeweńskiego, *Fundatorá Zákonnic* NAWIEDZENIA Nayświętszey PANNY *Wielkiego miłośniká SERCA* JEZUSOWEGO,

Ktory z osobliwego instynktu Duchá Przenayś. postanowił Zákon swoy *Nawiedzenia* na uczczenie Naysw SERCA Zbawićielá, o czym Historya żywota jego świádczy.

GODZINKI
o S. FRANCISZKU
SALEZYUSZU.

NA JURZNIĄ.

w Imie OYCA, y SYNA, y DUCHA S. A.

℣. *Pánie oeworz wárgi moie,*

℟. *A ustá moie będą opowiádáć chwałę Twoię.* ℣.

℣. *Boże pospiesz się ku wspomożeniu memu.*

℟. *Pánie pokwap się ku ratunku memu,*

℣. *Chwała Oycu, y Synowi, y Duchowi Swiętemu,*

℟. *Iák byłá ná początku, y teraz, y zawsze, y ná wieki wiekow, A.*

HYMN.

IMię FRANCISZKA wielkiey godne chwały,
Ktoremu z Rzymem nieba to przyznáły,
Ze miedzy liczbę Synow Bożych wźięty, Jest Biskup Swięty.
Dla wielkiey jeszcze w kolebce choroby, (łoby,
Mátce był gorzkiey przyczyną żá-
Lecz gdy go BOGU oddáłá w powiciu, Zákwitnął w życiu.

Bo-

Bo ledwie Swięty chrzeſt przyiął
w Cyſternie, (wiernie,
Zdrowym poczyna być w Cryſtuśie
Gdy Tobie żyiąc nieśmiertelny BO-
ZE, Swiátu niemoże.
Niech zá to wieczna temu chwáłá
będźie, (wſzędźie
Ktory z Niebieſkich gor pátrzaiąc
Ma w mocy dolne y gorne kráiny,
w Troycy jedyny.

Antyfoná.

Poſyłam Cię, ábyś otworzył oczy ich, żeby ſię náwroćili z ćiemnośći do świátłá, y z mocy ſzátáńſkiey do BOGA, áby wźięli odpuſzczenie grzechow, y cześć z Swiętemi przez wiárę, ktorá jeſt we mnie.

℣. *Vkochał go Pan y przyozdobił ſobie,*

℟. *Szatę chwały włożył ná niego.*

Modlmy

Modlmy się.

BOZE, ktoryś dla zbáwienia duſz ludzkich chćiał, áby błogosłáwiony FRANCISZEK Wyznáwcà Twoy y Biſkup, wſzyſtkim wſzyſtko ſtał się, rácz nam dáć, ábyśmy ſłodkośćią miłośći jego obdárzeni, za kieruiącym jego nápomnieniem, y záſług pomocą, wiecznego weſela doſtąpić mogli. Przez Páná naſzego JEZUSA Chryſtuſá, Amen.

NA LAUDES.

℣. *Boże poſpieſz się &c.*
℟. *Pánie pokwáp się &c.*
℣. *Chwała Oycu, &c. jáko wyżey.*

HYMN.

DAł przykład młodym, jak dźiećinne lata,
Máią przenośić do cnoty od świátá,

Gdy

Gdy przez náuki nie szukáł fáworow, Ani honorow.
Co świat szacuie nie stárał się oto,
Ani go chćiwość zwabiłá ná złoto,
Nie z prozney chwały deptał, lecz z pokory, Znikome zbiory.
Na Krzesłá ziemskie, ná wysokie trony, (zwábiony,
Zadnym sposobem nie mogł bydź
Wyższy nád niebo, jáśnieyszy nád zorze, Zyiąc w pokorze.
Niech zá to wieczna temu chwałá będźie, (wszędźie,
Ktory z niebieskich gor pátrzáiąc
Ma w mocy gorne y dolne kráiny, w Troycy jedyny.

Antyfoná.

Chwáłá nászа jest świádectwo sumnienia nászego, ábyśmy w prostoćie sercá y w szczerośći, á nie w mądrośći ćielesney, ále w łásce

Bożey, ná tym świećie żyli y konwersowáli.

℣. *Práwo prawdy było w uśćiech jego,*

℟. *A nie ználazłá się niepráwość w ustach jego.*

Modlmy się.

WSzechmogący á wieczny Boże, dla ktorego miłośći Błogosłáwiony FRANCISZEK Sálezyusz Wyznáwcá Twoy y Biskup, násláduiąc pokory Syná Twego, świátową prożnośćią y znikomemi ućiechami wzgárdźiwszy, Tobie jedynie prágnął się podobáć; day nam prośiemy Cię, abyśmy y my przykłádem jego wszelkiey szkodliwey chroniąc się roskoszy, do uczestnictwá chwały Twoiey, zá jego przyczyną zásłużyli być przypuszczeni. Przez JEZUSA Chrystusa Syna Twego, Amen,

NA

NA PRYMĘ.

℣. *BOZE poſpieſz ſię &c.*
℟. *Pánie pokwáp ſię &c.*
℣. *Chwáłá Oycu y Synowi, &c.*

H Y M N.

DUchowne po tym przyoblokſzy ſzáty, (utráty
Z piekielney poſzedł uwálniáć
Niewierne, ná tę uzbroiony bitwę
W płacz y Modlitwę.
Szedł nie w Saulowym ufáiąc ſzyſzaku, (znáku,
Ale nádźieię máiąc w Krzyżá
Ktorym heretycką zábierał ſwywolą, w Boſką niewolą.
Niech zá to wieczna temu chwáła będźie, (wſzedźie,
Ktory z niebieſkich gor pátrzáiąc
Ma w mocy gorne y dolne kráiny
w Troycy jedyny.

Antyfona.

Wiele ich wychwálać będźie mądrość jego, y áż náwieki nie będźie zápomniona.

℣. *Spráwiedliwy wyda owoc jáko lilia,*

℟. *Y zákwitnie ná wieki przed Pánem.*

Modlmy się.

BOZE Wszechmogący, ktoryś Błogosłáwionego FRANCISZKA Sálezyuszá ták wielką mocą y słodkośćią obdárzył, że dla miłośći Twoiey wszelkie trudy, prace, prześládowánia, y śmierć sáme gotow był podiąć, dlá náwrocenia niewiernych, do poznánia Wiary świętey, pokornie Cię prośiemy rácz nam teyże użyczyć łáski, ábyśmy nie ustrászonym sercem, zá cześć y honor Twoy Boski zástáwiáiąc się, przećiwnośći wszelkie ćierpliwie znośili. Przez JEZUSA Chryst: &c.

NA

NA TERCYĄ.

℣. *BOZE poſpieſz ſię, &c.*
℟. *Pánie pokwap ſię &c.*
℣. *Chwała Oycu, y Synowi &c.*

H Y M N.

ZWálczył bez woyny heretykow śiły, (ſzyły,
Iż ſerc kámiennych głázy ſię kru-
Gdy je Fránciſzek łágodnie bez kary, Ciągnie do wiáry.
Zbory czártowſkie przemienił w świątnice, (ce,
Przenoſząc do nich Boſkie táiemni-
Krzyże tám ſtáwił, kedy przedtym wśćiekła, Moc ſtáłá piekłá.
Niech zá to wieczna temu chwáłá będźie, (wſzędźie,
Ktory z niebieſkich gor pátrzáiąc
Ma w mocy gorne y dolne krainy, w Troycy jedyny.

Antyfoná.

Przed dokończeniem żyćia ſwego y wieku, dał świádectwo o prawdźie w oczách Páná y Chryſtuſá.

℣. *Opaſał go Pan páſem ſpráwiedliwośći.*

℟. *Y włożył ná głowę jego Koronę chwały.*

Modlmy ſię.

OBroć prośiemy Cię Wſzechmogący BOZE, oczy miłośierdźia Twego nigdy nieprzebránego ná prozby y intencye náſze; á dáy nąm zá przyczyną Swiętego FRANCISZKA Sálezyuſzá, ábyśmy náśláduiąc jego łáſkáwośći, otrzymáć to mogli, czego ſobie życzemy; ku czći y chwale Twoiey. Przez JEZUSA Chryſtuſá, Amen.

NA

NA SEXTĘ.

℣. *BOZE poſpieſz ſię &c.*
℟. *Pánie pokwap ſię &c.*
℣. *Chwáła Oycu, y Synowi &c.*

HYMN.

JAk przed Franciſzkiem máło ludźi było, (czyło,
Ktorychby ſerce z Bogiem ſię złą-
Ták máło przy nim, ktorzyby zá cnotą, Nie ſzli z ochotą.
Dobrym owieczki Paſterzem go znáły, (kow drzáły,
Przed ktorym zgráie dźikich wil-
Bo do krwi chodźić był gotow w záwody,
Dla zbawienia trzody.
Niech zá to wieczna temu chwáłá będźie (wſzędźie,
Ktory z niebieſkich gor pátrzáiąc
Má w mocy gorne y dolne kráiny w Troycy jedyny. An-

Antyfoná.

Wezwał Páná Wszechmogącego, woiuiąc przećiwko nieprzyiaćiołom w koło śiebie zewsząd stoiącym przy Ofierze Baránká nie zmázánego.

℣. *Wybrał go Pan zá Kápłáná sobie,*

℟. *Náoddánie iemu ofiáry chwały.*

Modlmy się.

BOZE Wszechmogący, ktoryś Swiętemu Fránciszkowi Biskupowi dał moc y śiłę ná zwyćiężenie wszelkich nieprzyiaćioł dusznych y ćielesnych, spráw łáską swoią; abyśmy przyczyną iego wspomożeni, zwoiowáć mogli pássye y námietnośći násze, nie dáiąc się zwyćiężye śidłom szátáńskim osobliwie w godźinę śmierći nászey. Przez Páná nászego &c.

NA

NA NONĘ.

℣. *Boże pospiesz się &c.*
℟. *Pánie pokwap się &c.*
℣. *Chwała Oycu, y Synowi, &c.*

HYMN.

WTym ná ostátnią wieczerzą wezwány
Jáko Chrystusow uczeń ukocháy,
Przykłádem Jáná w śmiertelnym śnie tonie, Ná Boskim łonie.
Kiedy z Fráncyi do Annesym wrá-
ca, (płaca,
Wieczna w Lugdunie potyka go
Bo żegna źiemię á w Niebie go wi-
ta, Rádość obfita.
Niech zá to wieczna temu chwáłá
będźie, (wszędźie,
Ktory z niebieskich gor pátrząiąc
Ma w mocy gorne y dolne kráiny
w Troycy jedyny.

Antyfona.

W poszánowániu narodu, w do-
broći

broći, y czerſtwośći, duſze twojey podobałeś ſię BOGU Izráelá.

℣. *Tyś Kápłánem ná wieki*

℟. *Według porządku Melchiſedechowego.*

Modlmy ſię.

BOZE ktoryś według ſercá twoiego Dawidá Swiętego ználazł, y jemu podobnego S. Fránciſzká Sálezyuſzá, w ktoregoś ſercu wſzyſtko upodobánie miał; prośiemy Maieſtatu twego, abyś za jego przyczyną, zákámiáłe we złych nałogách ſerca náſze, w lepſze odmienić ráczył, y niechcące prá-wdźiwie pokutowáć ſerce moie, łáſką ſkuteczną nátchnij, y niedopuſzczay, abym miáłá bydź zátwárdźiáłym w grzechách Fáráonem, ále ábym ćię tu ná źiemi ze wſzytkiego ſercá miłowáłá, y w Niebie na wieki wielbiłá Amen.

NA

NA NIESZPOR.

℣. *Boże poſpieſz ſię &c.*
℟. *Pánie pokwáp ſię. &c.*
℣. *Chwáła Oycu y Synowi &,*
℟. *Iak było ná początku &c.*

H Y M N.

ZTąd do Swiętego BOG go bierze Ráiu, (maiu,
Jak rożą w letnim wonieiącą
Ktora lub zwiędła przećięż wonność dáie, Ná źiemſkię kráie
Bo choć Fránciſzká śmierć do grobu kryie, (żyie,
Przećię to Serce záwſze w Bogu
Bo przed MARYĄ uczyniwſzy śluby, Uſzedł od zguby.
Niech zá to wieczna temu chwáłá będźie, (wſzędźie,
Ktory z Niebieſkich gor pátrzáiąc
Ma w mocy gorne y dolne kráiny, w Troycy jedyny.

An-

Antyfoná.

Wſzyſtko powinowactwo jego, y wſzyſtek rodzay jego, w dobrym życiu, y w świętey ſpołeczności zoſtáwáł, że był wźięty ták u Bogá, jáko u ludźi, y u wſzyſtkich mieſzkáiących na źiemi?

℣. *Spráwiedliwego prowadźił Pan przez drogi proſte,*

℟. *Y pokázał mu Kroleſtwo Boże.*

Modlmy ſię.

BOZE w miłośierdźiu nieprzebrany, w ktorego mocy jeſt śmierc y żywot rácz nam zá przyczyną S. Fránciſzká Salezyſzá Wyznawce Twego y Biſkupa, dać ſkończyć życie náſze w łáſce y miłości Twoiey, w prawdźiwym żalu zá grzechy, w mocney nádźiei y ufności, w zaſługách niewinney męki y śmierci Syna Twoiego, y

w ſtá-

w ſtátecznym wyznániu Wiáry S. Kátolickiey, żebyśmy wiecznego żywotá doſtąpić mogli. Przez Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá Syná Twego, Amen.

NA KOMPLETĘ.

℣. *Nawroć nas Boże Zbawićielu náſz,*

℟. *Odwroć twoy gniew od nas.*

℣. *Boże poſpieſz ſię &c.*

℟. *Pánie pokwap ſię &c.*

℣. *Chwáłá Oycu, y Synowi &c.*

H Y M N.

JAk wiele chorych przy grobie Swiętego, (pierwſzego,
Fránciſzká, przyſzło do zdrowia
Y jáko wielu ludźi martwe ćiáło,
Z truny powſtáło.
Ták wiele świádkow niebo dáło świátu,
Ze u Boſkiego żyie Máieſtatu,
Fran-

Fráncifzek w komput dla náfzey
obróny, Swiętych wliczony.
Niech zá to wieczna temu chwáłá
będźie, (wfzędźie,
Rtory z niebieſkich gor pátrzáiąc
Ma w mocy gorne y dolne kráiny,
w Troycy jedyny.

Antyfona.

Mąż rády jeſt, ſłuchayćie go záwfze, á on wam będźie zá Oyca.

℣. *Mądrość jego będą ogłáſzać národy.*

℟. *A chwáłę jego Kośćioł opowiedáć będźie.* *Modlmy ſię.*

PAnie JEZU Chryſte, ktoryś powiedźiał: przyfzedłem ogień ſpuśćić ná źiemię, y tenże ogień miłośći w fercu S. Francifzká Sálezyufzá Wyznáwce Twego, y Biſkupá bárdzoś wzniećił, ktorym ogniem oźiębłe fercá ludzkie do

Twoiey zápalał y poćiągał miłośći, ſpraw pokornie prośiemy, ábyśmy zá przyczyną ktorego nabożnie czćiemy y chwalemy, od wſzelkiego złego uwolnioni byli, y záwſze co ſię Tobie podoba, w doſkonáłey miłośći pełnili, ktory żyieſz y kroluieſz ná wieki wiekow Amen.

Boſkie wſpomożenie zá przyczyną S. Franciſzká Sálezyuſzá niech záwſze mieſzka z námi, Amen.

LITANIA
o SWIĘTYM FRANCISZKU SALEZYUSZU,

KYrie eleyſon, Chryſte eleyſon Kyrie eleyſon,
Chryſte uſłyſz nas,
Chryſte wyſłuchay nas.
Oycze z Nieba BOZE, Zmiłuy ſię nad námi.

Synu Odkupićielu świáta BOZE,
Zmiłuy ſię nád námi
Duchu Swięty BOZE, Zmiłuy ſię nád námi.
Troyco Swiętá jedyny BOZE, Zmi:
Swięta MARYA, Modl ſię zá námi.
Swiętá Boża Rodźićielko,
Modl ſię zá námi.
Swięta Pánno nád Pánnámi,
Modl ſię zá námi.
Swięty Franciſzku Sálezy jáſna gwiazdo Kośćiołá Bożego.
S. Franciſzku Geneweńſki Apoſtole,
S. Franciſzku Męczennikow rowienniku
S. Fránciſzku Nauczyćielu Boſkiey miłośći.
Modl ſię zá námi.
S. Franćiſzku ozdobne zwierćiadło Biſkupow. Modl ſię zá:
S. Franciſzku nayłáſkáwſzy Oycze ubogich, Modl ſię: S.

S. Franciſzku lilio czyſtośći Anielſkiey, Modl ſię zánámi.
S. Fránciſzku wykorzenićielu złośći heretyckiey,
S. Fránciſzku obrońco ſpráwiedliwośći nie lękliwy,
S. Franciſzku Wiary świętey wierny ſtrażniku,
S. Fránciſzku ſłodka ſpráwiedliwośći uſtáwo,
S. Fránciſzku mocna kotwico nádźiei,
S. Fránciſzku obráźie proſtoty, ćichośći, y łáſkáwośći,
S. Franciſzku pełen darow Duchá Swiętego,
S. Fránciſzku wizerunku wſtydu Pánieńſkiego.
S. Fránciſzku mocná Pálmo w pokuſzeniach,

Modl ſię zá námi. Modl ſię zá námi.

Modlſię zá námi.

S. Franciſzku przykłádźie głębokiey pokory,
Modl ſię zá námi.
S. Franciſzku wykorzenićielu ćieleſney lubieżnośći,
S. Franci: ſzkoło ćierpliwośći,
S. Franciſzku wzorze Bogomyślnośći,
S. Fránciſzku przykłádźie doſkonáłośći,
S. Fránciſzku żárliwy Matki Boſkiey miłośniku,
S. Fránciſzku ukrzyżowánego jáſnośćią oświecony,
S. Fránciſzku wielki wieku tego cudotworco,
S. Fránciſzku nieſprácowány w Winnicy Chryſtuſowey robotniku,
S. Fránciſzku poćieſzyćielu ſtrapionych, Modl ſię za nami.

Modl ſię zá námi. Modl ſię zá námi.

Sw,

S. Fráncifzku ućieczko wfzyftkich grzeſznych, Modl ſię za námi.
S. Frànćifzku náuczyćielu mądry w błędách zoſtáiących,
S. Fráncifzku karmićielu ubogich naymiłośierniey{zy,
S. Fráncifzku Oycze nayłáſkáwfzy wfzyftkich opuſzczonych,
S. Francifzku opiekunie śierot y wdow,
S. Francifzku czuły około owieczek ſwoich Páſterzu,
S. Francifzku umieráiących obrono,
S. Francifzku wſkrześićielu umárłych przedźiwny,
S. Fráncifzku oświećićielu niewidomych,
S. Francifzku prywroćićielu zdrowia chorym, Modl ſię.

Modl ſię zá námi.

Modl ſię zá námi.

S. Franciszku prześládowniku złych duchow, Modl się zá:
S. Fránciszku Zakonu náwiedzenia mądry postànowićielu, Modl:
S. Fránciszku doskonáły żyćia Chrystusowego náśládowco, Modl się zá nami.
S. Fránciszku mágneśie sercá ludzkie do BOGA ćiągnący, Modl się za námi.
S. Fránciszku Oycze y Pátronie nász nayłáskáwszy, Modl się:
Báránku Boży ktory gładźisz grzechy świátá, Przepuść nam Pánie.
Báránku Boży ktory gładźisz grzechy świátá, Wysłuchay nas Pánie
Báránku Boży ktory gładźisz grzechy świátá, Zmiłuy się nád námi.
Chryste usłysz nas, Chry. wysłucháy nas. Kyrie eleyson, Chryste eleyson, Kyrie eleyson.

An-

Antyfona.

Do Ciebie ſię z ufnośćią ućiekámy S. Oycze FRANCISZKU, prozbámi náſzemi nie pogárdzay, ále nam záwſze jáko ſzczodrobliwy dodaway rátunku y pomocy.

℣. *Modl ſię za námi S. Oycze FRANCISZKV.*

℟. *Abyśmy ſię ſtáli godnemi obietnic Páná Chryſtuſowych.*

Modlmy ſię.

RAcz ſtrzedz y bronić Pánie Boże naſz nas ſług y ſłużebnic Twoich od wſzelkiego niebeſpieczeńſtwá duſznego y ćieleſnego, ażeby zá przyczyną Swiętego Oycá FRANCISZKA od wſzelkich náiázdow nieprzyiaćielſkich byliśmy uwolnioni, á w godźinę śmierći náſzey, z miłośierdźia Twego pomoc y rátunek otrzymáli, duſze

naſze z ciáłá wychodzące w ręce JEZUSA, MARYI, JOZEFA, y FRANCISZKA S. polecáiąc, y oddáiąc; ná żádne pokuſy y záſadzki nieprzyiaćielá duſznego nie zezwálali, y Ciebie BOZE náſz łáſkáwym Sędźią, á jego litośćiwym przyczyńcą naſzym, ná on czás znaleść moglismy. Przez Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, Amen.

MODLITWA

Do tego Swiętego Patryárchy w káżdey potrzebie bárdzo ſkuteczná.

BŁogoſławiony Biſkupie Swięty FRANCISZKU Sálezy, ktoryś zá żyćia ſwego śmiertelnego był przyozdobiony wſzelkiemi cnotámi, oſobliwie páłáiącą miłośćią ku BOGU, y żarliwą cudownie miłośćią

miłośćią y łáskáwośćią ku bliźniemu, z ktorą káżdego do Ciebie w potrzebách swoich ućiekáiącego się mile przyimuiąc, o wszelki rátunek y pomoc dla wszystkich stáráłeś się; weselę się z tey chwáły, ktorey teraz zażywasz w niebie, y wiecznie zázywać będziesz. Wińszuięć tak licznego orszaku dusz błogosłáwionych, ktorych śiedmdźieśiąt y dwá tyśiące z błędow heretyckich náwroćiwszy, do wieczney z sobą w prowádźił Oyczyzny. Winszuięć y tak wielu obłąkánych y w niepráwośćiách zákámiáłych grzesznikow, ktorych dobroćią Twoią, y zbáwienną rádą, jáko Synow márnotrawnych Oycu niebieskiemu oddałeś, ćieszę się y z tey chwały, ktorą Cię BOG jáko sługę swego wiernego

uczcił;

uczćił ná źiemi przez cudá, ktore czynił, y czyni ustáwicznie zá Twoią wielowładną u Májestatu Boskiego przyczyną. A jáko żyiąc stałeś się wszystkim wszystko, żebyś wszystkich BOGU pozyskał, ták teraz proszę pokornie o! Oycze Swięty, przez tęż prawdźiwą łáskáwość, y miłość, ktorą Serce Twoie było záwsze nápełnione, weyrzyi ná mnie grzesznicę łáskáwym okiem swoim, uproś mi prawdziwe do BOGA náwrocenie, uproś cnoty, ktore mi są potrzebne do świątobliwego żyćia w stánie y powołániu moim, z jednay mi wyzwolenie od pokus, uwolnienie od grzechow moich ćięszkich, y złych nałogow, ktoreby mię ná potym mogły przywieść w niebespieczeństwo utráty zbawienia

nia moiego, uproś mi cáłowite poddáńſtwo woli Bożey, we wſzyſtkich przypádkách przećiwnych, ziednay miłość, zgodę pokoy, y błogosłáwieńſtwo z niebá w Familij moiey, uproś rzeczy potrzebne w pożyćiu tym doczeſnym, według chwały Bożey, y moiey kondycyi; żebym tym ſpoſobniey mogłá poſtępować drogą przykazań Boſkich. Byłeś Oycze Swięty y teraz jeſteś Oycem y Opiekunem wſzyſtkich opuſzczonych śierot y wdow, bądźże też y moim, niecháy w potrzebách moich doznáię záwſze pomocy y rátunku przyczyny twoiey, oſobliwie w tey moiey potrzebie NN. álbo w tym utrapieniu NN. przybądź mi ná pomoc, y doday ratunku, poćieſz ſtrápione y zewſząd ściśnione ſerce moie, ktore

ktore nie od ſtworzenia ſzuka pomocy, y poćieſzenia, ále przez ćiebie od BOGA. Dayże mi to proſzę, y ziednay czego prágnę według woli jego świętey, y ják mi widźiſz bydź potrzebną dla dobrá duſze moiey, z więkſzą chwáłą Bożą, y jego świętym upodobániem. A jáko Oycze Swięty nie ćierpiałbyś był nigdy naymnieyſzey kropelki krwie w ſobie, áni członká w ćiele ſwoim, áni żadnego ſercá poruſzenia, ktoreby ſię do Boſkiey nie zćiągáło miłośći, ták y ja proſze ćiebie, oddal odemnie to wſzyſtko, co ſię oczom Boſkim y SERCU jego nayſłodſzemu nie podoba, uproś mi w wierze ſtáłość, w nádźiei męſtwo, w miłośći nieporuſzoną ſtáteczność. Ná koniec ziednay wy-

trwa-

trwánie w łáſce Bozey áż do końcá, uproś śmierć ſzczęśliwą, abym przykłádem Twoim myślała częſto, jákbym ſię naylepiey przygotowáć y wybrać mogłá w drogę ták dáleką wieczności, á gdy już náſtąpi oſtátnie konánie, rácz mi zprowádźić ná pomoc JEZUSA, MARYA, y JOZEFA Swiętego, y duſzę moię z ćiáłá wychodzącą, jáko Oćiec moy y Opiekun záprowadź do żywotá wiecznego, żebym weſpoł z Tobą mogłá wiecznie chwalić BOGA w Troycy Swiętey jedynego, ktory żyie y kroluie ná wieki wiekow, Amen.

Káżdy kto ſię nábożnie y z ufnośćią do tego Wielkiego Swiętego w potrzebách ſwoich udaie, niech będźie pewien, że dozna ſkutku przyczyny iego, bo jako zyiąc o wſzelką dla bliźnie-

żniego ſtáráł ſię poćiechę, tak y teráz tuż w chwale uwielbiony nie omieſzka przybyć tym, ktorzy go wzywáią, y ktokolwiek czytał hiſtorya świętego życia jego, niech zezna, jáko cáły żywot jego był jednym uſtáwicznym áktem miłośći BOGA y bliźniego.

NOWENNA
Do SWIĘTEGO FRANCISZKA SALEZYUSZA.

KToby chćiał odpráwić Nowennę do tego Swiętego, może odpráwić przez dni dźiewięć, álbo przez dźiewięć tygodni, biorąc ná to Nabożeńſtwo Srzody, ktore wolno będźie pośćić álbo nie, Mſze Swięte w te dni naymowáć, świec do nich dodáwaiąc oſobliwie gdźie jeſt Ko-

śćioł, Kaplicá, álbo Ołtarz P. BOGV ku czći jego wyſtáwiony, ſpowiádáć ſię y Kommunikowáć w káżdą Srzodę, á przynaymniey w pierwſzą y w oſtátnią, martwić ſię czymkolwiek oſobliwie w poſkromieniu páſſyi, do ktorey kto jeſt bardźiey ſkłonny. Czyniąc tákie dobre uczynki, każdy według ſwego nabożeńſtwá, pobożnośći, y inſtynktu, i-le można trzebá mowić w ten dźień Godźinki, Litanią, y Modlitwę wyżey położoną, wymieniáiąc intencyą oſobliwą, ná ktorą ſię ta Nowenná odpráwuie, przydáiąc do tego pięć Paćierzy, pięć Zdrowaś MARYA, y jedno Wierzę w BOGA.

ODPUSTY.

Nádáne przez Oyca S. Papieżá ALEXANDRA VII. y od inſzych Oy-

Oycow SS. Papieżow potwierdzo-ne, y ponowione dla tych wſzytkich ktorzy będą nabożni do tego Swiętego Biſkupá.

1. *Káżdemu wiernemu Chrześćiáninowi oboiey płći, ktorzy będą mieli lub ná ſobie, lub w domu ſwoim metal álbo obrázek S. FRANCISZKA Salezyuſzá Biſkupa Genewenſkiego, poświęcony od jego świątobliwośći, oprocz innych Odpuſtow zwyczáynych, byle od tych, ktorzy rozdáią pomienione metale, były rozdáne pierwſzy raz, y żeby záchowáli dekret Stolice Swiętey Apoſtolſkiey Roku* 1657.

2. *W dźień Swiętá jego, ktore przypada záwſze* 29. Styczniá, *kto nabożnie náwiedźi Kośćioł albo Káplicę jemu poświęconą, y tam ſpowiedź y Kommunią S. z Nabożeńſtwem*

ſtwem odpráwi, modląc ſię ná Intencyą Kośćiołá S. Odpuſt zupełny.

3. *Ktokolwiek będźie kazał, álbo opowiadał publicznie żárliwość tego S. Biſkupá w náwrácaniu, y zbáwieniu duſz dla wyráženia jey w ſercach wiernych (do czego záchęca Káznodźieiow ſamże Oćiec Swięty, áby to przynamniey ráz w rok czynili:) ſpowiádaiąc ſię y Kommunikuiąc w ten dźień Odpuſtu zupełnego doſtąpi; á ktoby był na tym Kázaniu, doſtąpi lat śiedm Odpuſtu y tyle kwadragen.*

4, *Ktokolwiek w godźinę śmierći po ſpowiedźi y Kommunij Swiętey Akt ſkruchy uczyni, á przynaymniey nie mogąc ſię ſpowiádáć z nabożeńſtwem Nayſłodſze Imie IEZVS y MARYA uſty albo ſercem wymowi, wzywáiąc przyczyny*

tego S. Biſkupá, zupełnego Odpuſtu doſtąpi.

5. *Ile razy ktokolwiek prośić będźie Páná BOGA, áby ſerce jego zápalił táką żárliwośćią miłośći, jako miał ten Swięty, czyniąc jáką jáłmużnę ubogim Chryſtuſowym, zá káżdym razem czterdźieśći dni Odpuſtu doſtąpi.*

6. *Ktobykolwiek nawiedźił Kośćioł, albo Ołtarz poświęcony BOGV, ku czći tego S. dni pięćdźieśiąt Odpuſtu doſtąpi.*

7. *Zakonnice Náwiedzenia nayświęt: Pánny przez tegoż S. Biſkupá fundowáne, ile rázy uczynią jáki duchowny uczynek, wzywáiąc przyczyny S. Oycá Patryárchy ſwego mowiąc:* trzy Paćierze, trzy Zdrowáś MARYA, y Salve Regina, *modlić ſię będą za Kośćioł Swięty,*

zá

žá Oycá S. Papieża, y zá inne potrzeby, jako wyżey jeſt położono, 40 dni Odpuſtu doſtąpią.

PROZA
o SWIĘTYM
FRANCISZKU SALEZYM.

Z *Spiewániem cześć oddáwaymy,*
Y z pochwałą upadáymy,
Przed Oycem Sálezyey,
On wſpoł Wiárę Chryſtuſową,
Y cudnie świátłością nową,
Iáśniał po Chábłezyey.
On w Kazániách prawdę wſtawił,
Pobożność znowu wyſtáwił,
Sługa Boży żárliwy.
Chrześcianſtwá był miłością,
Iedyną świátá świátłością,
Práłát, Biſkup prawdziwy.

Wſzyſtek śiebie ſwoim dáie,
Y wſzyſtkim ſię wſzyſtko ſtaie,
W czym Chryſtuſá wyraża,
Po przykrych ſię gorach trudźi,
Z prágnieniem zbáwienia ludźi, (ża.
Błędnych ze złych drog zra-
Z zyſku owiec rádość czuie,
Y ználazſzy pielegnuie ,
Pokarm im dáiąc Boży.
Dyſputuiąc błędy zgramia,
Y świátową złość uſkrámia,
Y żyćie ſwoie łoży.
O ják wiele, y ják wielkich,
Za pomocą Bożą wſzelkich,
Zbrodniow w grzechach ratował.
Iák jego nauká śiłá,
Z błędow BOGV nawroćiłá,
Ktorych w wierze fundowáł.
Dźś z talentow ſwych ſzáfował
Łáſkáwym ſię pokázował,
Nikomu ſię nie ſchronił,

Po-

Potrzebnych zwykł był rátowáć,
Kośćielną godność przyimowáć,
Wſzem ſię ſpoſobem bronił,
Przy Krolewſkim będąc dworze,
Y w wyſokim dość honorze,
Obrał domek ogrodny.
Tam tedy z nagłey choroby,
Iuż do Niebieſkiey ozdoby,
Biſkup wſtępuie godny.
Ná zádatek ſwey miłośći,
Oddáwſzy dług śmiertelnośći,
Serce Lugdunie daie,
O Biſkupie Swięty prawy,
Twoiey zá ſobą záſtáwy,
Niecháy káżdy doznáie,
To z przyczyny twey niech będźie,
Zeby brał twoy Zakon wſzędźie,
Przykład pokory z Ciebie,
U BOGA Twa łáſka ſprawi,
Zá Miáſto ſię to záſtáwi,
Y nas záleći w Niebie Amē.

HYMN
DO SWIĘTEGO
FRANCISZKA
o Tentácyi rozpáczy, ktora go trapiłá w młodośći jego.

COż ći to wdźięczną Twarz Franciszku mieni, (ni?
Zkąd smutek wiele pędźi w czoło ćie-
Bog ćie przeraża strachē, boy się ale
Ze to zbáwienna boiażń trzymay cale.
Myśląc o wieczney nocy okropnośći,
Mniemász, żeś w piekłá zkazány ćiemnośći,
To w niebespieczney mdłośći serce bawi, (pławi.
To ćię zbyt trapi, to ćię we łzach
Więcem potępion mowisz sobie, ani
Tam będę, kędy ćieszą się wybráni,
Więc świátła oczy nie będą widźiały

Wie-

Wiecznego, áni ustá spiewać chwały.
Boże poki mi służyć będźie tchnienie
Przećię się ná twe oddáię chwalenie,
A lub są życiá mego dni skrocone,
Większą miłośćią będą nágrodzone.
Ták miłość prożne strachy rozpędźiłá,
Ták pewną życia nadźieię wroćiła,
Atu FRANCISZEK gdy serce bespieczne,
Ogniem miłośći, gáśi ognie wieczne.
Wznieć w nas iskierkę miłości stateczney,
Uproś fundament nadźiei bespieczney
Byśmy po śmierći uyść mogli wiecznego
Karániá, pomsty, y gniewu Boskiego.

HYMN
S. FRANCISZKA
o Zárliwośći w náwrácániu dusz.

O Geneweńskie serca, czy kámienie,
Długoż was nocne ślepić będą ćieme,

Oto ſzczęśliwie nowe ſłoce wſchodźi,
Dźień nieśie, niechże noc ćiemna odchodźi.
Iuż zbliża, á tu piekielne bledneią
Larwy, áni ſię pokázáć nie śmieią,
Drzy błąd od ſtráchu, y ućieka wſkoki,
Aby ſię ukrył gdźie miedzy opoki,
Lecz Swięty Ryccrż barziey ſpieſzy w biegu,
Po ſkałách oſtrych y niezmiernym śniegu,
Przebywa przykre gory: czyni drogi,
Gdźie przed tym ludzkie nie poſtáły nogi.
Niebeſpieczeńſtwá więcey ſercá dáią
Smielſzy jeſt, kogo wſzyſcy ſię lekaią
Lub śiły ćiężar prac wielkich morduie
Miłość to jednák chętnie podeymuie,
Y ták zwyćiężca bo mu dobrowolnie,
Służą żywioły, śćielą ſię powolnie.

Y mięk-

Y miękkie ſkały, a upłynne wody,
Z powietrzną aurą, czynią mu wygo-
O jak tu wiele ludźi informował, (dy,
Wiele zniſzczonych Ołtarzow budo-
wał, (winy
Wyſtáwiał Krzyże, ktorych mocą
Głádźił, zmázane zbrodniámi krainy
Lecz kiedy więcey duſz codźień przy-
bywa,
Nowych do pracy pomocnikow wzywa,
Rzuca naśienie, ſadźi ſzczepy nowe,
By ſporſze było żniwo Chryſtuſowe.
O! ják ochotnie położyłby życie
Ten wielce czuły Páſterz, áżeby ćię
Wwiodł do owczárni trzodo obłąkána
Y gdźieś w piekielne páſtwiſka za-
gnana. (żywy,
Ták tchnąc miłośći Boſkiey ogień
Szedł, ważąc drogą duſzę śmierći
chćiwy,
Miedzy okrutne ludźie, aleć owi

Nie

Nie mogli ſzkodźić wilcy baránkowi.
Sprawże to Swięty Oycze, aby temi
Ktoremiś pałał ogniámi na źiemi,
Y náſze ſercá uprzeymie gorzáły,
A Bogu tylko ſámemu ſprzyiáły.

HYMN
o Przenieśieniu
S. FRANCISZKA
do Niebá.

KOmuż to ſłodkie przyśpiewuią głoſy,
Y w nowym pláuźie idą pod niebioſy,
Tyśiącznym cnoty ſzeręgiem ſię ſnuią,
A nádzwyczayny tryumf odpráwuią.

Franciſzek źiemſkiey wźięty jeſt krainie,
Ta wieść po niebie rożgłoſzona ſłynie.
Łączmyż weſołe Hymny z Aniołámi,
Gdy ſię z wiecznemi wita mieſzkańcami.

Wſzakże nam nie jeſt jeſzcze cále wźięty
Zyie w nas po ſwey śmierći Oćiec Swięty,
Formuiąc w duſzách dobre obyczáie,
Nauką, ktora z Piſm jego zoſtaie.

Miłość w zbáwiennych księgach utáiona,
Płomieniem bywa w ſercách rozniecona;

Kędy ſłodyczy miłe w ſobie czuią,
Gdy apetytem czyſtym jey koſztuią.
Rozważáiących myśl otacza owá,
Miłość, co Swiętych ieſt w niebie krolowa.
A z tąd goreią pierśi zápalone,
Pożarem świętych ogniow przeniknione,
Snádnie nam pewne opiſuią drogi,
Ktore w niebieſkie wprowadzaią progi.
Iak proſtym jego nie udáſz śię torem.
Pewnie śię zwiecznym nie przywitaż dworē
Paſterzu chętnie zá ktorym idźiemy,
Sprawże ſzczęśliwie, tam kiedy ſtaniemy,
Gdźieś nás poprzedźił, by z tobą mieſzkáłá
Trzoda, ktora ćię tu náśladowała.
Chwała bądź Oycu, chwáłá y Synowi,
Y Nayświętſzemu bądź chwała Duchowi,
Ktory początkiem y zrzodłem miłośći,
Zyie Bog jeden po wſzyſtkie wiecznośći.
AMEN.

NA-

NABOZENSTWO
Zá Duſze zmarłych

Oſobliwie zá Bracią, Sioſtry, Dobrodźieiow Bractwa SERCA Páná IEZVSOWEGO, y za Duſze, ktore rátunku nie máią.

OFIAROWANIE
Záſlug, y Męki P. IEZVSA Oycu Przedwiecznemu Za Duſze w czyſcu ćierpiące.

WEyrzy litośćiwy BOZE z tronu wielkośći Máieſtatu Twego ná nędzne duſze w Czyſcu zátrzymáne, na káránie y udręczenie, ktore ćierpią, weyrzy ná ich wzdychániá, y łzy ktore wylewaią, ſłuchay głoſow y modlitw, ktoremi o miłośierdźie do Ciebie woła ią, á bądź miłośćiw grzechom ich, y zmiłuy ſię nad nimi. Zá wſzyſtkie

kie grzechy ich, ktorych ſię kiedykolwiek dopuśćiły, ofiáruię Tobie żywot, y konwerſácyą Jednorodzonego Syná Twego, zá ich niedbálſtwá y oźiębłośći w ſłużbie Twoiey świętey, ofiáruięć naygorętſze jego prágnienia, y modlitwe w Ogroycu, zá opuſzczenie dobrych uczynkow, ofiáruięć obfitość zaſług jego, zá wſzelką krzywdę y niewdzięczność Tobie uczynioną, ofiáruięć wſzelkie, ktorym Cię ćieſzył upodobánie, ná koniec zá káránie y mękę, ktorą jáko winni w czyſcu ponośić muſzą, ofiáruięć wſzyſtkie pokuty, poſty, czuynośći, modlitwy, prace, Mękę y śmierć jego, ktorą litośćiwie podiął dla zbawienia náſzego, proſzę Cię o Oycze miłośierdźia, ábyś tym ubłágány do weſelá wiecznego duſze te ztrápione wprowádźić raczył, Amen.

OF-

OFFICIUM KROTKIE
Za Duſze Zmarłych.
NA JUTRZNIĄ.

℣. *Wiernych Duſze Zmárłych przez miłośierdźie Boże niech odpoczywaią w pokoiu* ℟. *Amen.*

HYMN.

DUſze w czyſcu zatrzymáne
Cięſzkie znoſzą upały,
Ktorym winy popełnione
Támuią wieczney chwáły,
Więc żeby z nich káżda wolna
Widźiáłá Cię dobry BOZE,
Má Modlitwa choć niezdolna
U Twey łáſki niech wymoże.

ANTYFONA.

Grzechow młodośći ich y niewiádomośći, nie rácz pámiętáć Pánie.

℣. *Iam rzekł: Pánie zmiłuy ſię nádemną;* ℟.

℟. *Zbaw duſzę moię, albowiem źgrzeſzyłám Tobie.*

Modlmy ſię.

BOZE wſzyſtkich wiernych ſtwo rzyćielu, y Odkupićielu duſzom ſług y ſłużebnic Twoich rácz dáć wſzyſtkich grzechow odpuſzczenie, áby odpuſtu ktorego záwſze prágnęły, przez nabożne proźby doſtąpiły, Ktory żyieſz y kroluieſz ná wieki wiekow Amen.

NA PRYMĘ.

℣. *Wiernych duſze zmarłych przez miłośierdźie Boże niech odpoczywáią w pokoiu,* ℟. *Amen.*

HYMN.

O! BOZE pełen litośći
Zbáwco świátá jedyny,
Nie pomni tych niepráwośći,
Ktoreś ſtworzył bez winy.

Lubo słusznie na káranie
Zasłużyły surowe,
Niech im Twoie zlitowánie
Vlży ognie czyscowe.

ANTYFONA.

Jeśli będźiesz uważał niepráwośći Pánie, Panie á ktoż się zostoi.

℣. *Od bram piekielnych,*

℟. *Wybaw dusze ich Pánie.*

Modlmy się.

BOZE Wszechmogący, ktorego własność iest miłośierdźie okàzywać y odpuszczáć, zmiłuy się nád duszámi wiernych sług, y służebnic Twoich, ktore ogień czyscowy dręczy, á dla modlitwy, ktore cáły kośćioł S. zá niemi do Máiestatu Twego zanośi, zkroć káránia ich, ná ktore zá grzechy swoie záslużyły, y do wiecznego racz ich przypuśćić odpoczynku. Przez Páná naszego &c. Amen.

NA

NA TERCYA.

℣. *Wiernych duſze zmárłych przez miłośierdzie Boże niech odpoczywaią w pokoiu.* ℟. *Amen.*

HYMN.

JEZU ná krzyżu rozpięty
Záſtoń Twemi Ránámi,
Ugáś ták wielkie podniety
Krwie Nayświętſzey kroplámi.
Niech śmierć okrutna Krzyżowa
Miłośierdźia żebrzące,
Twoia będźie tych gotowa
Zbáwić duſze ćierpiące.

ANTYFONA.

Náwroć ſie Pánie á wyrwi duſze ich, álbowiem w śmierći niemáſz, ktoby ná ćię pámiętał.

℣. *Ktory maſz przyść ſądźić żywych y umárłych,*

℟. *Ty im day Panie wieczny odpoczynek y mieyſce odpuſzczenia.*

Modl

Modlmy ſię.

PAmiętay Pánie JEZU o duſzách wiernych zmarłych, ktoreś Krwią ſwoią naydroźſzą odkupił, ſpuść prośiemy Cię krople Twey Krwie Nayświętſzey do czyſcá, a przez dobroć SERCA Twoiego, day im ochłodę w Mękách, y przyimi do żywotá wiecznego, Ktory żyieſz y kroluieſz ná wieki wiekow, Amen.

NA SEXTĘ.

℣: *Wiernych duſze zmárłych przez miłośierdźie Boże, niech odpoczywáią w pokoiu,* ℟. *Amen.*

HYMN.

KToryś Párakletem náżwány
Zrzodło miłośći żywe,
Albowiem pociech fontánny
Wylewaſz nam prawdźiwe.

Duchu

Duchu Swięty ná ochłodę
Przybądź duſzom zemdlonym,
Wieczną podáruy ſwobodę,
Do niebá przeznáczonym.

ANTYFONA.

Oświeć śiedzących w ćiemnośćiách, y ćieniu śmierći, ku wyprowádzeniu drog ich ná drogę pokoiu.

℣. *Nie podáy beſtyom duſz chwalących Ciebie,*

℟. *Y duſz ubogich nie zápominay do końcá.*

Modlmy ſię.

DVCHU Przenayświętſzy BOZE wſzyſtkich potrzebuiących poćieſzyćielu, rácz poćieſzyć prośiemy Cię łáſkawym Twoim náwiedzeniem duſze wierne w táráſách ćiemnych czyſcowych ięczące, rozweſel jáſnośćią Twoią duſze te

ſtrapione, áby jáko świátłem łáſki Twoiey w wierze świętey były oświecone, y Ciebie BOGA w Troycy Swiętey jedynego wyznáwáły, ták tąż łáſką, od mąk czyſcowych niech będą uwolnione, y do wiecznego Ciebie wielbienia z Swiętemi Twoiemi niech będą przypuſzczone, Amen.

NA NONĘ.

℣. *Wiernych duſze zmarłych przez miłośierdźie Boże niech odpoczywáią w pokoiu,* ℟. *Amen.*

HYMN.

SKárb drogi czćiemy MARYĄ,
Z ktorego lud bez miáry
Zá poważną inſtáncyą
Hoyne odbiera dáry,
Więc reſpektow Boſkich morze,
Aby zgładzona winá,
Duſz była, niech dopomoże
Łaſka Twoia u Syna. *An-*

ANTYFONA.

Wzywamy miłośierdźia Twego Nayświętſza Bogárodźico Panno, zá duſzámi wiernych zmárłych, przyczyniay ſię prośiemy záwſze za niemi do Syná ſwego.

℣. *Do MARYI gdym w ućiſku byłá, wołáłam:*

℟. *Y łáſkawośćią ſwoią wyſłucháłá mię.*

Modlmy ſię.

PRzyczyná Nayświętſzey Mátki Twoiey Pánie JEZU Chryſte, niech otrzymá łaſkę u miłośierdzia Twego, duſzom w czyſcu zátrzymánym, áby będąc wolne od więzow y káránia na ktore záſłużyły wieczney ſzczęśliwośći w Niebie doſtąpić mogły. Ktory żyieſz y kroluieſz ná wieki wiekow Amen.

NA NIESZPOR.

℣. *Wiernych dusze zmárłych przez miłośierdźie Boże niech odpoczywáią w pokoiu,* ℟. *Amen.*

H Y M N.

WSzyscy niebiescy duchowie
Na pomoc ludźiom dáni,
Przybądźćie pilni strożowie,
Do dusz w czyscu, zesłáni;
Prezentuyćie łzy y łkánia
BOGU Wszechmogącemu,
Aby zfolgowáł káránia
Stworzeniu upádłemu.

ANTYFONA,

Pánie nie piekło będźie Cię wyznáwáć, áni śmierć będźie Cię chwalić, ále żywy, ten Cię chwalić będźie, jáko y ja dźiśiáy.

℣. *Anioł Páńſki zſtąpił z Azáryą y towárzyſzmi jego do pieca,*

℟. *Y niedotknął ich ogień, áni záſmućił.*

Modlmy ſię.

BOZE Wſzechmogący jedyny duſz wiernych lekarzu, duſze ſług y ſłużebnic Twoich miłośierdźiem Twoim rácz poprzedźić, niech uznaią pomoc, y rátunek, zá przyczyną Swiętych Aniołow ſtrożow ſwoich, y wſzyſtkich duchow Niebieſkich, wybaw ich z więźienia ćiemnego, y do wiekuiſtey świátłośći niech będą przenieśioni. Przez Pána náſzego JEZUSA Chryſtuſá, Amen.

NA KOMPLETĘ.

℣. *Wiernych duſze zmárłych przez miłośierdźie Boże niech odpoczywáią w pokoiu,* ℟. *Amen.*

H Y M N.

SWięći Páńſcy y dwor cáły
Poczty ſług Boſkich liczne,
Ktorym zá ſtátek dotrwáły
Dano Niebo dźiedźiczne. Sup-

Supplikuyćie zá duszámi
Do BOGA Páná swego,
Niech czyni Uczestnikámi
Towárzystwá wászego.

ANTYFONA.

Wszyscy Swięći przyczyniáyćie się do BOGA zá nas, y zá dusz wiernych zbáwienie.

℣. *Słyszałem głos z niebá,*

℟. *Błogosławieni umárli, ktorzy w Pánu umieraią.*

Modlmy się.

PAnie JEZU Chryste, Krolu wieczney chwáły wybaw prośiemy Cię dusze wierne od bram piekielnych, niech przyczyná SS. Apostołow Twoich Piotrá y Páwłá, y wszystkich SS. wybránych Twoich otrzyma im łáskę uwolnieniá z mąk, y wiekuiste zbawienie, ktory żyiesz y kroluiesz ná wieki wiekow Amen.

OFIA-

OFIAROWANIE

MIłośierdźie nieſkończone
BOZE w Troycy jedyny,
Niech znáią duſze ztęſknione
Czyniąc dosyć za winy.
Daruy ich Rayſką wolnośćią
Gdźieby ſię już beſpiecznie,
Jáſną mogły przytomnośćią
Cieſzyć z Swiętemi wiecznie.
℣. *Niech odpoczywaią w pokoiu,*
℟. *Amen.*

MODLITWA
za jednego umarłego.

BOZE Wſzechmogący do Ciebie z nadźieią dobrą o miłośierdźie Twoie wołámy, proſząc Cię żá duſzę ſługi Twoiego N. áby odłączona od ćiáłá, mogłá od wſzelkich nieprawośći zá łáſką Twoią bydź wyzwolona; niechay jey nic ſtrá-

ſzą

szą przećiwni duchowie, ále Aniołowie Swięći niechay iey bronią, y z ćiemnośći do świátłá wiekuistego, z prácy do odpoczynku, z káránia ná wieczne rádośći niech ją záprowádzą. Przez JEZUSA Chrystusá Páná nászego, Amen.

MODLITWA

za Oycá y Matkę.

BOZE ktoryś nam Oycá y Mátkę czćić rozkázał, zmiłuy się nád duszámi Oycá y Mátki moiey, odpuść Pánie grzechy ich, á w weselu wieczney jásnośći dáy mi je oglądáć, ktory żyiesz y kroluiesz ná wieki wiekow, Amen.

MODLITWA

w Dźień rocznice ktorego zmárłego.

PRośiemy Cię Pánie BOZe nasz, day duszy sługi Twego N. kto-

rego

rego dźiś rocznicę śmierći przypominamy, ochłodę, spoczynek, błogosłáwieństwo, y wiekuistą światłość. Przez Páná nászego JEZUSA Chrystusá, Amen.

MODLITWA

Zá jednego Dobrodźieiá.

NAymiłośiernieyszy JEzu przez dobroć SERCA Twoiey duszy sługi Twego N. rácz bydź miłośćiw, nágrodź mu Pánie w chwale wiekuistey jego dobroczynność, ktorą z miłośći ku Tobie, potrzebuiących sług Twoich żyiąc, rátował. Ratuy teraz duszę jego miłośierdziem Twoim, y przypuść do widzenia obliczá Twego Swiętego, niech Modlitwy y prozby sług Twoich, ktore zá nim do Májestatu Twego wnośiemy, ziednáią

mu uwolnienie z mąk, y ufáiącego záwsze w Twoim miłośierdźiu, rácz przyłączyć do społeczności Swiętych Twoich ná wieczne Ciebie wielbienie w Krolestwie Twoim Swiętym, Ktory żyiesz y kroluiesz ná wieki wiekow, Amen.

℣. *Wieczne odpocznienie racz mu dáć Pánie,*

℟. *A świátłość wiekuista niechay mu świeći.*

MODLITWA

Panu IEZVSOWI mękę y ćięszkość SERCA jego Náyświętszego reprezentuiąca na uproszenie wybawienia dusz z mąk czyscowych.

DLa dobroći y przez litość Naymiłośiernieyszego SERCA Twoiego, proszę Cię Nayłáskáwszy Pánie JEZU Chryste, zmiłuy

łuy

łuy ſię nád duſzámi Dobrodźie-
iow, Bráći, y Sioſtr Kongregacyi
SERCA Twego nayświętſzego,
zmiłuy ſię nád wſzyſtkiemi wier-
nemi zmárłemi, oſobliwie nád du-
ſzámi rátunku żadnego niemáią-
cemi, ktore w czyſcu zátrzymáne,
męki ćięſzkie ćierpią. Wſpomnij
ſobie naydobrotliwſzy JEZU ná
wſzyſtkie Dobrodźieyſtwá Twoie,
wſpomnij ná łáſki y miłośierdźie,
ktoreś nam wſzyſtkim pokazał,
wſpomnij ná kary, bicze, męki,
rány, y boleśći, ktoreś zá nas wy-
trzymáł, wſpomnij ná wſzyſtkie
krople krwie Twoiey naydroższey,
ktorąś zá narod ludzki wylał,
wſpomnij ná owe wſzyſtkie ćię-
ſzkośći, ktore SERCE Twoie nay-
świętſze od momentu Poczęćia
Twego, áż do ſamey śmierći ućier-
piało

piáło; wſpomnij ná oſtátek ná gorzką śmierć Twoię, ktorąś zá nas podiął, na Ranę SERCA Twego po śmierći włocznią przebitego, á przez to wſzyſtko, y káżde z oſobná proſźę Cię wyley ná duſze zmárłych w czyſcu ćierpiących, łzy Twoie, wſzyſtkie prace Męki Twoiey, moc, ſkutek, pożytek, y łáſkę, żeby álbo wſzyſtkie te duſze folgę jákąkolwiek w mękách miáły, álbo cale uwolnione zoſtáły. Słodki JEZU wſpomnij y ná to, że ſynámi, y corkámi Twemi ſą, wybrani Twoi ſą, niech ma dość ſpráwiedliwość Twoia, że ták ćięſzkie dotąd káránie ponoſzą, oſtátek kary grzechow ich, niech im miłośierne SERCE Twoie odpuśći, ja te duſze ſtrapione oddaię y polecam w Ręce Twoie naymiłośierniejſzy JEZU, bądź im miłośćiw. Amen.

LI.

LITANIA
Zá Zmárłych

Kirye eleyson, Chryste eleyson Kirye eleyson,
Chryste usłysz nas,
Chyste wysłuchay nas.
Oycze z niebá Boże, Zmiłuy się nád wszystkiemi wiernemi zmárłymi.
Synu Odkupićielu świátá Boże, Zmiłuy się nád wszystkiemi: &c.
Duchu S. Boże, Zmiłuy się nád:
Swięta TROYCO jedyny Boże, Zmiłuy się nád wszystkiemi:
Swięta MARYA, Modl się zá wierne zmárłe.
Swięta Boża Rodźićielko, Modl:
Swięta Pánno nád Pánnami, Modl:
Swięty Michále, Modl się zá wier:
Swięty Gábryelu, Modl się zá:

Swię-

Swięty Ráfáelu, Modl się:
Wszyscy SS. Aniołowie y Archaniołowie, Modl ćie się:
Swięty Jánie Chrzćićielu, Modl się:
Swięty Jozefie, Modl się:
Swięty Joáchimie, Modl się:
Wszyscy SS. Pátryárchowie y Prorocy, Modlćie się zá wier: zmár:
Swięty Pietrze, Modl się:
Swięty Páwle, Modl się:
Swięty Jędrzeiu, Modl się:
Swięty Jánie, Modl się:
Swięty Thadeuszu, Modl się:
Swięty Tymoteuszu Modl się:
Wszyscy SS. Apostołowie y Ewangelistowie, Modlćie się zá wier:
Wszyscy SS. Uczniowie Pàńscy, Modl ćię się zá wierne zmárłe.
Wszyscy SS. niewinni młodźiánkowie, Modlćie się zá wier: zmarłe
Swięty Szczepánie, Modl się:

Swięty Wáwrzynce Modl ſię:
Swięty Stániſłáwie, Modl ſię:
Swięty Wácławie, Modl ſię:
Swięry Floryánie, Modl ſię:
Swięty Sebáſtyanie, Modl ſię:
Swięći Jánie y Páwle, Modlćie:
Swięći Kozmá y Dámiánie, Modlćie
Swięty Maurycy z Towárzyſzámi ſwemi, Modl ćie ſię zá wierne:
Wſzyſcy SS. Męczennicy, Modlćie ſię zá wierne zmàrłe.
Swięty Sylweſtrze, Modl ſię:
Swięty Korneliuſzu, Modl ſię:
Swięty Cypryánie, Modl ſię:
Swięty Grzegorzu, Modl ſię:
Swięty Ambroży, Modl ſię:
Swięty Auguſtynie, Modl ſię:
Swięty Hieronymie, Modl ſię:
Swięty Fránciſzku Sálezy, Modl ſię
Swięty Pietrze Celeſtynie, Modl ſię
Swięty Marćinie, Modl ſię

Swię-

Swięty Mikołáiu, Modl śię:
Swięty Benedykćie, Modl śię:
Swięty Dominiku, Modl śię:
Swięty Fránciszku, Modl śię:
Swięty Jacku, Modl śię:
Swięty Antoni, Modl śię:
Swięty Káźimierzu, Modl śię:
Swięty Jánie Kánty, Modl śię:
Wszyscy SS. Biskupi y Wyznawcy,
Modlćie śię zá wierne zmárłe,
Wszyscy SS. Kápłáni y Lewitowie,
Modlćie śię zá wierne zmárłe.
Swięta Anno, Modl śię:
Swięta Márya Mágdáleno, Modl śię:
Swięta Kátárzyno, Modl śie:
Swięta Agnieszko, Modl śię:
Swięta Tereso, Modl śię:
Swięta Agáto, Modl śię:
Swięta Cecylia, Modl śię:
Swięta Lucyo, Modl śię:
Swięta Bárbáro, Modl śię:

Swięta Doroto, Modl ſię.
Swięta Heleno, Modl ſię:
Swięta Helżbieto, Modl ſie:
Swięta Moniko, Modl ſię:
Swięta Jádwigo, Modl ſię:
Swięta Urſzulo z Towarzyſzkámi
twemi, Modlćie ſię zá wierne:
Wſzyſtkie Swięte Pánny y wdowy,
Modlćie ſię zá wierne zmarłe.
Wſzyſcy Swięći y Swięte Boże,
Przyczyńćie ſię zá wierne zmár:
Bądź nam miłośćiw,
Odpuść im JEZU,
Od wſzego złego, Wybaw ich JE:
Od gniewu Twego, Wybaw ich:
Od mocy ſzátáńſkiey, Wybaw ich:
Od upalenia ogniſtego, Wybaw ich
Od kráiny ćienia śmierći, Wybáw
Przez Swięte wćielenie Twoie,
Wybaw ich JEZU.
Przez národzenie Twoie, Wybaw:

Przez Naysłodsze Imię Twoie,
Wybaw ich JEZU.
Przez naymiłośiernieysze SERCE
Twoie, Wybaw ich JEZU.
Przez Swięte Rány Twoie, Wybaw:
Przez naydroższą Krew Twoię,
Wybaw ich JEZU,
Przez nayzelżywszą śmierć Twoię,
ktorąś umárłszy zwyćiężył, Wy:
My grzeszni Ciebie prośiemy,
Wysłuchay nas prośiemy Cię.
Ktoryś M. Mágdálenę z grzechow
rozwiązał, Wysłucháy nas:
Ktory do chwały przeznáczone z
łáski swey zbáwiasz, Wysłuchay
Abyś Rodźice, powinne, Dobro-
dźieie nász e, Braćią y Siostry
Kongregácyi SRRCA Twoiego
od mąk piekielnych wyzwolić rá-
czył, Wysłuchay nas prośiemy:
Abyś ich od wiecznego potępienia
zacho-

záchowáć ráczył, Wyſłuchay nás:
Abyś prágnienia ich wykonáć ráczył, Wyſłuchay nas prośiemy:
Aby im jaſne záſtępy Anielſkie wſpomożeniem były, Wyſłuchay
Aby im hufce Pátryárchow y Prorokow z rátunkiem záſzły, Wy:
Aby ich chor chwalebny Apoſtolſki przyiął, Wyſłuchay nas pro:
Aby ich woyſko tryumfuiące Męczennikow Swiętych z rádośćią witáło, Wyſłuchay nas prośiemy:
Aby ich Orſzak Wyznawcow do wiecznego pokoiu doprowádził, Wyſłucháy nas prośiemy Cię.
Aby ſię chor weſoły SS. Pánienek do nich przyłączył, Wyſłuchay:
Abyś ſię nád wſzyſtkiemi wiernemi y ktorzy żádnego rátunku nie máią, y na ktorych żyiący ludźie nie pámiętáią zmiłowáć ráczył, Wyſłuchay:

Abyś wszystkim z miłośierdźia Sercá Twoiego odpuśćić ráczył,
Wysłuchay nas prośiemy Cię,
Abyś im JEZU słodki oblicze swo-náy łáskáwsze z SERCEM Twoim naymiłośiernieyszym ná ich przy-ięćie pokázáć ráczył, Wysłucháy:
Abyś ich ná práwicę Twoię w Towárzystwo wybránych swoich przyiąć ráczył, Wysłuchay nas:
Synu Boży źrzodło łáskáwośći,
Wysłuchay nas prośiemy Cię.
Krolu strászliwego Máiestátu,
Wysłuchay nas prośiemy Cię.
Ktory masz klucze żywotá y śmierći, Wysłuchay nas prośiemy Cię.
Báránku Boży ktory gładźisz grzechy świátá, Day im wieczne odpocznienie.
Báranku Boży ktory: &c.
Báránku Boży ktory gládźisz &c.
Chry-

Chryſte uſłyſz nas, Chryſte wyſłuchay nas.
Kirye eleyſon, Chryſte eleyſon, Kirye eleyſon.

Oycze naſz &c.

℣. *Od bram piekielnych,*

℟. *Wybaw Pánie duſze ich.*

℣. *Wieczne odpocznienie rácz im dáć Panie,*

℟. *A świátłość wiekuiſtá niechay im świeći.*

Modlmy ſię.

BOZE dawco odpuſzczenia, y miłośniku ludzkiego zbáwienia, łáſkáwośći Twoiey pokornie prośiemy, ábyś náſzego zgromádzenia Braćią, Sioſtry, pokrewnych, Rodźicow, y Dobrodźiciow náſzych, ktorzy z tego świátá zeſzli, zá przyczyną Błogoſłáwioney záwſze Pánny MARYI ze wſzyſtkie-

mi Swiętemi do wiecznego Błogo-
ſławieńſtwá przyłączyć ráczył,
Przez Páná náſzego JEZUSA Chry-
ſtuſá &c.

MODLITWA
Do Páná IEZVSA.

WItay Pánie JEZU jáſności Oy-
cowſka, Xiążę pokoiu, For-
to Niebieſka, Chlebie żywy, Synu
Pánieńſki, Náczynie Boſtwá, wie-
czny pokoy dáruy duſzom do Cie-
bie z mąk o miłośierdźie wołáią-
cym, a przez moc męki y śmierći
Twoiey, ulżyi y odpuść im kárá-
nie, ná ktore zá grzechy ſwoie zá-
ſłużyły. Niech zſtąpi naydobro-
tliwſzy JEZU krew Twoia do czy-
ſcá, y niech uweſeli y pośili wſzy-
ſtkich tám więźniow ćierpiących,
podày im rękę Twoię nayświętſzą,
y záprowadź je ná mieyſce ochłody
y do wiecznego pokoiu, A. MO-

MODLITWA II.

RAcz miły Pánie nakłonić uchá Twego ná prozby náſze, ktore do naymiłośiernieyſzego SERCA Twoiego pokornie wnośiemy, ábyś duſzę ſługi Twoiego N. ktorejeś z tego świáta zeyść rozkázał, w kráinę pokoiu y świátłośći poſtánowić mogł, y w Towarzyſtwo Swiętych y Wybránych Twoich przypuśćił. Przez Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, Amen.

MODLITWA

Ná ktorą KLEMENS VIII. y PIVS V. nádáli Odpuſt zupełny, dla wybáwienia duſzy z czyſca.

O! BOZE ktoryś nam w Swiętym Prześćierádle, w ktorym Ciáło Twoie Przenayświętſze z Krzyżá złożone, przez Jozefá uwinio-

winione było, Męki Twoiey znáki zostáwić ráczył, spraw miłośćiwie ábyśmy przez śmierć y pogrzeb Twoy do chwały zmartwychwstniá przywiedźieni byli, ktory żyiesz y kroluiesz z Bogiem Oycem w jedności Duchá Swiętego BOG na wieki wiekow, Amen.

MODLITWA
KOSCIELNA.

Pod czas obchodu, kiedy ćiáło umarłego do grobu kłádą.

PRzybądź prośiemy ćię Pánie BOZE nász, y łáskáwych uszu Twoich ku modlitwom nászym nákłoń, ábyś nas z Tronu Nayświętszego Májestátu Twego miłośćiwie wysłuchał, y prożby násze wdźięcznie przyiąć ráczył, wzywamy Ciebie nayłáskáwszy Pánie, Oycze

Wsze-

Wſzechmogący y wieczny BOZE zá duſzą ſługi Twego N. (albo ſłużebnice Twoiey N.) ktorąś dniá dźiśieyſzego z tego świátá wyprowádźić ráczył, żebyś jey nágotowáć kázał w Ráiu Twoim ſzczęśliwe mieſzkánie, niechay jey ogień czyſcowy nie pali. Gdyż dla tego Pan náſz JEZUS Chryſtus Syn Twoy naymilſzy, ná drzewie Krzyżowym ćierpieć y umrzeć ráczył, ábyś duſze, ktore w Adámie grzeſząc już były zginęły, przez jego Swięte Zmartwychwſtánie zniewoli odchłáni piekielney uwolnił. Niech ſię záwſtydzą wſzyſcy odźwierni piekielni, y pohanbieni niech zoſtáną, á ſłudzy ſpráwiedliwośći Twoiey Boſkiey, Anielſkie mocárſtwa tę duſzę ná łono Patryárchow Abrahámá, Izáaká, y Jákoba

bá Oycow náſzych, niechay záprowadzą, áby zá pomocą Twoią ośiągnełá wybránym zgotowáne roſkoſzy, y wieczne dźiedźictwo; y ná práwicy Twoiey niech odbierze mieyſce ſwoie, áby pod czás przyſzłego ſądu z Swiętemi y wybránemi Twemi mogłá powſtáć ſzczęśliwie ná odebránie miłośierdźia Twego. Nie dopuſzczay Pánie, áby tá duſzá, ktora ſię Chrztu Swiętego wodą obmyłá, y olejem świętym pomáſzczona jeſt, mąk czyſcowych upálem męczona, y w więzách grzechowych trzymána byłá, ále wolną od káronia záſtaną do Ráiu Twego bydź záſłużyłá, przez łáſkáwe miłośierdźie Twoie, y przez dobroć Nayświętſzego SERCA Syna Twoiego, boć ſię dobroći Twoiey tu na świećie żyiąc nigdy nie wyrzekłá. Przez Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſa Amen.

PRO-

PROZA

Zá Duſze zmarłych.

DŹień on, dźień gniewu Pańſkiego,
Swiát w proch zetrze, świadkiem tego,
Dawid z Sybillą wſzyſtkiego.
Strach przyidźie od wielmożnośći
Pàńſkiey, gdy przyidźie w ſrogośći,
Sądźić y naymnieyſze złośći.
Trąba głoſu ogromnego,
Wzbudzi z umarłych káżdego.
By wſtał przed ſąd Páná ſwego,
Zdumieie ſię przyrodzenie,
Gdy wſzelkie Pánſkie ſtworzenie
Wſtanie ná liczby czynienie.
Księgi przed ſąd przynieść każą,
Wſzech ludźi grzechy okażą,
Gdźie według nich nas pokarzą.
Wſzyſtkie zbrodnie zátáione,
Będą świátu objáwione,
Y wieczną hàńbą zelżone.
Co grzeſznik na ten czas rzecze,
Y do kogo ſię ućiecze,
Gdźie y dobrym ſtrách dopiecze.

KRO-

KROLU ſtráſzliwy co ſame,
Zbawiaſz dármo ſwe wybráne,
Zbáw mię Dobro nieprzebrane.
Wſpomni JEZU z łáſki ſwoiey,
Żem przyczyną drogi Twoiey,
Nie trać mię dla złośći moiey.
Mnieś ſzukał, gdyś ſprácowány,
Siadł, dla mnieś ukrzyżowány,
Niech nie ginę ná ſąd zdany.
Sędźio żemſzczenia ſłuſznego,
Racz dáć dar odpuſtu ſwego,
Nie czekay rachunku mego.
Wzdycham jáko obwinione,
Wſtyd mię za grzech popełniony,
Odpuść Boże niezmierzony.
Tyś Magdalenie odpuśćił,
Tyś łotra w łaſkę przypuśćił,
Mnieś też z Nieba ufność ſpuśćił.
Nie godźienem ſłuchu Twego,
Lecz odpuść z raczenia ſwego,
Bym uſzedł ognia wiecznego.
Nie licz mię w poczet z kozłami,
Day mieyſce miedzy owcámi,
Ná práwicy gdźie wybráni.
Po Dekrećie potępionych,

We-

W ogień wieczny oddzielonych,
Weź mię do błogoſłáwionych,
O Pánie niewyſłáwiony!
Proſzę ná ſercu ſkruſzony,
Miey koniec moy zalecony.
On dźień z trwogą pełen płáczu,
Gdy ſtánie grzeſznik ná placu,
Przed Trybunałem ſtraſzliwym.
Bądź mu BOZE litośćiwym.
Dobry JEZU Miły Pánie,
Zdarz im odpoczywánie, Amen.

P S A L M.

Z Głębokośći wołáłem ku Tobie Pánie: Pánie wyſłuchay głos moy.

Niech będą uſzy Twoie nákłonione: ná głos modlitwy moiey.

Jeśli będźieſz pilnie obaczáł nie- práwośći Pánie: á ktoż ſię oſtoi P.

Albowiem u Ciebie jeſt zlitowánie: y dlá Zákonu Twego czekáłem Cię Pánie.

Czeká-

Czekáłá duſza moiá ná ſłowo jego: ufáłá duſzá moiá w Pánu.

Od ſtrâży porányey áż do nocy: niechay ufa Izrael w Pánu.

Bo u Páná jeſt miłośiedźie: y obfite u niego odkupienie.

A onći odkupi Izráelá: ze wſzyſtkich nieprawośći jego.

℣. *Wieczne odpocznienie rácz im dáć Pánie,*

℟. *A świátłość wiekuiſta niechay im świeći, Amen.*

PROZA
Do Nayświęt: PANNY zá Duſze zmarłych.

USycháiącym z prágnienia
Od Czyſcowego pálenia,
Y ćierpiącym ćięſzką mękę
Podáy z ſwey litośći rękę
O! MARYA.

Tyś

Tyś ná zmyćie win krynicą,
Weyzrzy łáſkáwą zrzenicą,
A z Twoiego zmiłowánia,
Wybaw duſze odkáránia,
O! MARYA.
Kluczu Dawidow do Niebá,
Twey pomocy duſzom trzebá,
Niechay będą z mąk wyrwáne,
Z więzow, wolnośći oddáne
O! MARYA.
Wſzyſtkich wiernych wizerunku,
Dodaway duſzom rátunku,
Ktorzy w Tobie ufność máią,
Niech Twey pomocy doznáią,
O! MARYA.
Przez Twoie wielkie zaſługi
Niech umárłym wſzyſtkie długi
BOG odpuśći á z więźienia
Niech doznáią uwolnienia,
O! MARYA.
Páni dobra ktora nikim

Nie gárdźiſz choćiaż grzeſznikiem
Wyrwi ich z Ręki ſędźiego,
Złącz do Choru Anielſkiego
O! MARYA.
Corko Oycá Przedwiecznego,
Ktoremu niemáſz rownego,
Miey y nas w ſwoiey obronie
Przy oſtátnim żyćia zgonie,
O! MARYA.
A gdy BOG na ſąd záśiędźie,
Y roztrząſáć wſzyſtko będźie,
Niech będźie Twoiá przyczyna,
Zá námi do Twego Syná,
O! MARYA.
Jego ſię ſądu boiemy
Boſię winnemi czuiemy,
Lecz przez Ciebie Mátko BOGA,
Niech ſię tá oddali trwogá
O! MARYA.
Mátko JEZUSA łáſkáwa,
Ktorey wſzędzie pełna ſławá,
Łáſki

Łáſki żebrzemy u Ciebie,
Byśmy byli z Tobą w Niebie
O! MARYA.

℣. *Pomoc náſzá w mocy Imienia Twego niechay będźie,*

℟. *A przez Cię duſze ſług y ſłużebnic Twoich z mąk czyſcowych niech będą wybawione.*

Modlmy ſię.

PRośiemy Cię naydobrotliwſza Panno MARYA Krolowa Niebá y ziemie, ábyś duſzom wiernych zmárłych, ktorych ogień czyſcowy probuie, uprośiłá w mękach ochłodzenie, grzechow odpuſzczenie, ſprawiedliwym uſtáwiczną doſkonáłość, nas grzeſznych y ułomnych broń od wſzelkich nálegaiących niebeſpieczeńſtw. Przez Pana náſzego JEZUSA Chryſtuſá, Amen.

MODLITWA

Ktora ma ſię mowić przechodząc álbo mijáiąc Cmetarz, ná ktorą Oćiec S. JAN XII. Papież nàdał Odpuſty.

WItayćie wſzyſtkie wiernych duſze Chryſtuſowe, niech wam da odpoczynek ten, ktory jeſt prawdźiwym odpoczynkiem JEZUS Chryſtus Syn BOGA żywego, ktory ſię narodźił z Niepokálaney Panny MARYI dla waſzego y wſzyſtkich zbáwienia, y was Krwią ſwoią odkupił, niech wam błogoſławi, y od karánia uwolni, wſkrześiwſzy ćiáła waſze ná dźień ſądny, z Aniołámi ſwemi Swiętemi niech was zgromárzyſzy, Amen.

DOKONCZENIE.

O! Nayſłodſzy y Naymiłośiernieyſzy moy JEZU, przez miłośierdźie Ran Twoich SS. proſzę Cię pokornie, uczyń miłośierdźie nád ćięſzko gorzącemi w Czyſcu duſzami, Amen.

RE,

REGESTR
Co się zawiera wtey Xiążce,

A.

G

H.

I.

K.

Ko-

REGESTR.

Mo-

Serca